

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 24-08-35306 מדינת ישראל נ' אלקלעי

לפני כב' השופט הבכיר ירון לוי – אב"ד
כב' השופט אילן צור
כב' השופטת תמר סנונית פורר

המאשימה: מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז תל אביב-יפו (פלילי)
ע"י ב"כ עו"ד מיטל מור

נגד

הנאשם: מנחם אלקלעי
ע"י ב"כ עו"ד ליאור אפשטיין ועו"ד מאור זמיר-זינגר

הכרעת דין

הכרעת הדין מותרת לפרסום בכפוף לאיסור פרסום שמות המתלוננות לרבות כתובתן ועיסוקן וכן שמות בני משפחותיהן וחברים שהעידו בעניינן, או כל פרט מזהה של מי מהם.

תוכן עניינים

1. מבוא.....3
2. התשתית הראייתית.....7
  - 2.1 אישום ראשון.....7
  - 2.2 אישום שני.....24
  - 2.3 אישום שלישי.....37
  - 2.4 אישום רביעי.....51
  - 2.5 אישום חמישי.....68
  - 2.6 אישום שישי.....78
  - 2.7 אישום שביעי.....95
  - 2.8 אישום שמיני.....106
  - 2.9 אישום תשיעי.....116
  - 2.10 ממצאי מהימנות – סיכום.....129
  - 2.11 ממצאי עובדה – סיכום ביניים.....130
3. עדויות וחוות דעת המומחים הרפואיים.....131

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

4. ממצאי עובדה – סיכום.....152
5. הבסיס הנורמטיבי – אינוס במרמה.....153
6. מסקנות.....163
7. סוף דבר 165

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

כבוד השופט הבכיר ירון לוי, אב"ד:

1. מבוא

- 1.1 פתח דבר
- 1.2 הכרעה במחלוקת ומסקנות
- 1.3 ההליכים
- 1.4 הדרך למסקנות
- 1.5 הרקע לחשיפת מעשי הנאשם

פתח דבר

1. הכרעת דין זו עוסקת באישומים חמורים נגד הנאשם, פרופסור מנחם אלקלעי, רופא אורוגינקולוג, המואשם בעשרה אירועים של עבירות אינוס במרמה לפי סעיף 345(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), שביצע בתשע ממטופלותיו, נשים בגילאים הנעים בין 23 ל-66 (להלן: "המתלוננות").
2. לטענת המאשימה, במהלך בדיקות וטיפולים רפואיים, ניצל הנאשם את מעמדו לצורך מגע מיני, ובכלל זה, עיסה במכוון את הדגדגן של המתלוננות, תוך כדי החדרת אצבעותיו לנרתיקו, ללא הסכמתן מדעת, ותחת מצג שווא של פעולה רפואית. כתוצאה ממעשי הנאשם חלק מהמתלוננות חוו עוררות מינית וחלקן אף פורקן מיני.
3. המחלוקת המרכזית בתיק היא עובדתית ופרשנית, ונסובה סביב השאלה האם מעשי הנאשם היו בעלי אופי מיני מכוון ומהווים עבירות אינוס במרמה, או שמא מדובר בפרשנות מוטעית של פעולות רפואיות נדרשות.

הכרעה במחלוקת ומסקנות

4. אקדים אחרית לראשית ואקבע כי במחלוקת העובדתית והפרשנית נמצאה גירסתן האמינה של המתלוננות, עדיפה, באופן מובהק, על פני גירסתו של הנאשם. הוכח מעבר לכל ספק סביר, שהנאשם ביצע עיסוי מכוון, ממוקד ורציף, שנמשך דקות ארוכות, בדגדגן של כל אחת מתשע המתלוננות.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

הנאשם עשה מעשים אלה תוך יצירת מצג שווא מתוחכם, לפיו מגע אסור זה בדגדגן הוא חלק בלתי נפרד מבדיקה רפואית לגיטימית, ותוך ניצול ציני ובוטה של האמון העיוור שהמתלוננות רחשו לו כרופא. הוכח באופן חד-משמעי כי לא קיים כל קשר, ולו הקלוש ביותר, בין העיסוי הממושך בדגדגן שביצע הנאשם, לבין הפרוטוקול הרפואי המקובל והמחייב. יתרה מכך.

לא זו בלבד שאין מדובר בפעולה הכרחית מבחינה רפואית, אלא שהוכח כי האופן בו בוצעה חורג מכל נורמה רפואית ומקצועית, ומצדיק קביעה נחרצת כי אסור היה לה להתבצע כלל.

5. טענת ההגנה בסיכומיה – המשותפת, בשינויים הרלוונטיים, לכלל האישומים - היא כי הטרגדיה המקצועית והאנושית בתיק דנן, מבטאת את "ההבדל העצום שבין בדיקה רפואית מובהקת, פולשנית והכרחית... שבוצעה על ידי מומחה בעל שם עולמי לשם בירור תלונה על כאב, לבין הפרשנות הסובייקטיבית, והמוטעית מיסודה, שהעניקה לה המטופלת, פרשנות שנצבעה בצבעים פליליים רק בדיעבד, על רקע חוסר ידע רפואי ותחושת אי-נוחות אינהרנטית לבדיקה" (סיכומי ההגנה, ס' 175).

6. להשקפתי, טענה זו של ההגנה מדגימה, באופן המובהק ביותר, את הפער העצום בין המציאות העגומה שנגלתה בפנינו במהלך שמיעת הראיות, לבין הניסיון להציג בפני המתלוננות ובפני בית המשפט את העיסוי המכוון, הממוקד, המתמשך והרציף של הנאשם, את הדגדגן של כל אחת מהמתלוננות – כביכול, כפעולות רפואיות הכרחיות המעוגנות בפרוטוקול הרפואי.

7. המקרה שבפנינו מדגים כי בענייננו אין ביכולתן של מילים – אף אם הן מנוסחות ברמה גבוהה, ובכישרון רטורי בלתי מבוטל – כדי לעוות את תמונת המציאות העובדתית הנגלית בבירור, מהעדויות הקשות של המתלוננות שנשמעו בפנינו, ומיתר הראיות, התומכות ומחזקות את עדויותיהן.

8. נוכח העדויות המפורשות והמפורטות של המתלוננות, שהותירו רושם עז ומהימן בעיניי, מסקנתי היא שיש לדחות, מכל וכל, את הטענה המתחכמת, המקוממת – ויש לומר אף מעליבה של ההגנה – לפיה, בהיות כל המתלוננות הדיוטות "בתחום הרפואי", ונעדרות "הבנה באנטומיה המורכבת של רצפת האגן" הרי שהן לא מסוגלות להבחין בין נגיעה אגבית באיבר אינטימי בגופן, הדגדגן,

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

לבין עיסוי מכוון, שנמשך דקות ארוכות, כשלחלק מהמתלוננות נלוו למעשי הנאשם, אמירות מפורשות כי בכוונתו לנגוע בדגדגן, חלק מהן אף חוו עוררות מינית, וחלקן אף פורקן מיני.

9. לא זו בלבד שלא מצאתי שמי מהמתלוננות טעתה בפירוש הפעולות "הרפואיות" כביכול שביצע הנאשם, אלא נמצא שכל המתלוננות הבינו, בזמן אמת, שהנאשם עושה בגופן פעולות החורגות מהטיפול הרפואי.

ההליכים

10. כתב האישום הוגש ביום 14.8.2024.

11. ביום 6.11.2024 הוחל בשמיעת הראיות, שהסתיימה ביום 18.11.2025.

12. במסגרת פרשת התביעה העידו 9 המתלוננות, עדה מומחית לאורוגינקולוגיה, ועדים תומכי גירסתן של המתלוננות; הוגש תיק מוצגים, הכולל הודעות הנאשם, המתלוננות ועדים נוספים במשטרה, תיעוד רפואי הנוגע למתלוננות, חוות דעת המומחית, וראיות נוספות.

13. מטעם ההגנה העידו הנאשם, ו-4 עדים מומחים, והוגשו, בין היתר, הודעותיהן של המתלוננות במשטרה וחוות דעת רפואיות.

14. סיכומי התביעה בכתב הוגשו ביום 26.1.2026, וסיכומי ההגנה ביום 13.4.2026. סיכומים בעל פה נשמעו ביום 4.5.2026.

הדרך למסקנות

15. דרך הילוכי למסקנות המתוארות היא זו: תחילה אפרט את הרקע לחשיפת מעשי הנאשם והשתלשלות האירועים שהובילה להגשת כתב האישום; לאחר מכן, ביחס לכל אחת מ-9 המתלוננות, יפורטו גירסתה, העדויות והראיות התומכות בה, גירסת הנאשם, וממצאי עובדה. בהמשך, במסגרת הפרק הרפואי - הכולל את חוות הדעת הרפואיות של המומחים ואת עדויותיהם, בנושאים הרלוונטיים להכרעה במחלוקת - יפורטו הראיות למסקנה, שמעשי הנאשם חורגים מהפרוטוקול הרפואי. לאחר מכן אדון ביישום ההלכה על ממצאי העובדה בענייננו, תוך מתן דגש לרכיב העובדתי של "החדירה" וליסוד הנפשי של כוונת הנאשם לעיסוי הדגדגן של כל אחת מ-9 המתלוננות.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

הרקע לחשיפת מעשי הנאשם

16. ד.ד., המתלוננת מושא האישום הרביעי, נפגעה מינית על ידי הנאשם בחודש ינואר 2020, ודיווחה על כך למשרד הבריאות שהעביר את הדיווח לטיפול המשטרה. ד.ד. הגישה בעצמה תלונה במשטרה בחודש מאי 2020.

א.א., המתלוננת מושא האישום הראשון, נפגעה מינית על ידי הנאשם בחודש אוגוסט 2021, וכשבועיים לאחר מכן הגישה נגדו תלונה במשטרה.

17. ביום 17.12.2021 פורסמו, בהפרש של מספר שעות, באתר Ynet שתי כתבות, שחשפו כי הנאשם פגע מינית במטופלות, במהלך הבדיקה.

בכתבה הראשונה (שפורסמה בשעה 16:08) לא צוין שמו של הנאשם, ודווח על ארבע מתלוננות (ת/65).

בהמשך אותו יום (בשעה 20:45) עודכנה הכתבה, עם שמו ותמונתו של הנאשם, ודווח כבר על חמש מתלוננות (ת/66).

18. בעקבות פרסום זה, יתר המתלוננות, אשר נחשפו לכתבה, פנו באופן עצמאי ובלא קשר זו לזו, והגישו תלונה נגד הנאשם. המתלוננות אינן מכירות זו את זו (למעט ו.ו. ו-ב.ב. שהן אם ובת, שאף לא ידעו כי הן מטופלות אצל אותו רופא - הנאשם), מתגוררות בחלקים שונים של הארץ, ונבדקו במרפאות שונות.

19. באופן זה הצטברו במשטרה תלונותיהן של תשע המתלוננות שבהסתמך עליהן הוגש כתב האישום.

20. להלן יפורטו עדויות המתלוננות ויתר התשתית הראייתית הרלוונטית.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

2. התשתית הראייתית

21. להלן תידון התשתית הראייתית הרלוונטית שהובאה בפני בית המשפט, לפי סדר האישומים.

2.1 אישום ראשון

2.1.1	תמצית כתב האישום
2.1.2	גירסת המתלוננת א.א.
2.1.3	חיזוקים לגירסת א.א. – תלונות מיידיות ומצב נפשי
2.1.4	הנוקים שנגרמו לא.א. כתוצאה ממעשי הנאשם
2.1.5	תשובות א.א. לטענות ההגנה
2.1.6	גירסת הנאשם
2.1.7	דחיית טענות ההגנה וממצאי מהימנות
2.1.8	ממצאי עובדה

תמצית כתב האישום

22. בשנת 2019 הגיעה המתלוננת (להלן: "א.א.") להיבדק על-ידי הנאשם בבית החולים פוריה בשל כאבים, בעקבותיהם נותחה על-ידי הנאשם בחודש מאי 2019, במסגרת ניתוח להסרת מיומות מהרחם (להלן: "הניתוח"). ביום 9.8.2021, שעה 10:50 או בסמוך לכך, הגיעה א.א. לבדיקה אצל הנאשם בבית החולים פוריה, לאחר שחשה בכאבים דגמו לכאבים שקדמו לניתוח, וכן כדי להתייעץ איתו באשר לכוונתה להיכנס להיריון.

23. הנאשם בדק את א.א. בדיקה גינקולוגית, במהלכה התיישרה על כיסא הטיפולים לאחר שהפשילה את תחתוניה, והנאשם החל את בדיקתה על ידי כך שהחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה. במהלך הבדיקה, אמר הנאשם ל-א.א. שאינו מרגיש דבר וכי עליה להרפות ולכווץ את שרירי הנרתיק ו-א.א. עשתה כן.

24. בתכוף לכך, אמר הנאשם ל-א.א. שנראה כי צריך לעזור לה בהרפיית השרירים ושככוונתו ללחוץ על הדגדגן שלה, בהציגו מצג שווה לפיו לחיצה על הדגדגן הינה חלק מהבדיקה הרפואית. נוכח תפקידו של הנאשם ובהסתמך על האמון שנתה ב.ב. במצג השווה, הביעה א.א. את הסכמתה לכך. מיד לאחר מכן, ובעוד שאצבעותיו בתוך איבר מינה א.א., עיסה הנאשם באמצעות אחת מאצבעותיו של הדגדגן של א.א., בתנועות סיבוביות שוב ושוב, וחזר על אמירתו שאינו מרגיש דבר.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

25. במענה לאמירת הנאשם לפיה אינו מרגיש דבר, הציעה ב.ב לנאשם כי תקמר את גבה, ולשם כך ירדה עם פלגה גופה התחתון לקצה כיסא הטיפולים. בעודה עושה כן, המשיך הנאשם לעסות בתנועות סיבוביות את הדגדגן של א.א. מיד לאחר מכן, ביצע הנאשם בדיקה רקטלית ב-א.א, במסגרתה החדיר את אצבעותיו לפי-הטבעת שלה. בעודו עושה כן, המשיך להניע את אחת מאצבעותיו בתנועה סיבובית על גבי הדגדגן של א.א, באופן שנחזה להראות כחלק מהבדיקה הרפואית.

26. בגין המעשים המתוארים יוחסו לנאשם בכתב האישום העבירות הבאות:

א. אינוס במרמה לפי סעיף 345(א)(2) לחוק.

ב. מעשה סדום במרמה לפי סעיף 347(ב) לחוק.

27. בסיכומיה, עתרה המאשימה להרשיע את הנאשם, חלף עבירת מעשה סדום, בעבירת אינוס כהגדרתה בסעיף 345 לחוק, זאת בעקבות תיקון מס' 152 לחוק שנכנס לתוקפו ביום 3.4.2025, במסגרתו בוטל סעיף 347 לחוק, והמעשים האסורים על פיו נכללים בגדרי עבירת האינוס.

גירסת המתלוננת א.א.

28. המתלוננת א.א, בת 38, נשואה, אם לילדה כבת שנה וארבעה חודשים, מתגוררת בצפון הארץ.

29. בשנת 2017 לערך, החלה א.א לסבול מכאבים עזים ברחם, ומשך שנה וחצי פנתה לבדיקות ולטיפולים שונים, ללא מזור. בשנת 2019, הופנתה א.א באמצעות אמה – דמות בכירה בבית החולים פוריה (להלן: "פוריה") – לטיפול אצל הנאשם, עמו הייתה לאם היכרות מוקדמת. בהזדמנות זו, בפוריה, אבחן הנאשם כי א.א סובלת משרירנים ברחם (מיומות), וקבע כי יש לנתח ולכרות את החצוצרה הימנית של המתלוננת. א.א נעתרה להמלצה הטיפולית, הנאשם ביצע את הניתוח בהצלחה, וכאביה חלפו. כחצי שנה לאחר מכן, פנתה המתלוננת לפגישת ביקורת אצל הנאשם, ולא אירע בה דבר חריג.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

עיסוי הדגדגן ואמרת הנאשם המעידה על כוונתו

30. כשנתיים לאחר מכן, בשנת 2021, החלה א.א. לסבול מכאבים דומים לאלו שנגרמו בעבר על ידי השרירים. באופן טבעי, פנתה המתלוננת לנאשם, ואמה תיאמה עבורה מועד לבדיקה בפוריה, ליום 9.8.2021. באופן חריג להתנהלותה, הגיעה א.א. לבדיקה לבדה. המתלוננת נכנסה למרפאה של הנאשם, שעיין בתיק הרפואי שלה. א.א. העידה כי בשלב זה החל הנאשם לנוף בה ואמר "פעם אחרונה שהיית אצלי זה היה ב-2019, כבר אז אמרתי לך שאת צריכה להיכנס להיריון. את מבזבזת את הזמן שלך, את לא נהיית צעירה יותר" (פרוטוקול מיום 6.11.2024, עמ' 14, ש' 14-12). בתגובה, ענתה א.א. "ההיריון כרגע זה לא האישיו... אני לא רוצה להיכנס להיריון מחר, אני רוצה לדעת שיש לי את האופציה, אני רוצה לדעת שהמיומות לא חזרו, ואני צריכה שתבדוק אותי" (פרוטוקול מיום 6.11.2024, עמ' 14, ש' 20-23).

31. אז, הורה הנאשם למתלוננת לעלות מיטת הטיפולים. א.א. סיפרה כי "עליתי למיטת הטיפולים, והוא מתחיל לבדוק אותי, והוא אומר לי את לא רפויה – תרפי. אני אומרת לו, אני רפויה... ואני מנסה להרפות את הגוף ואני מנסה להירגע. הוא ממשיך להגיד לי את לא רפויה – תרפי... גם ככה שנייה לפני הוא נזף בי... אז הייתי יותר מכווצת" (פרוטוקול מיום 6.11.2024, עמ' 14, ש' 24-28).

32. בהמשך, העידה א.א. כי "אז הוא (הנאשם – י.ל.) אומר לי 'טוב, אני מרגיש שאני צריך לעזור לך. אני הולך ללחוץ לך על נקודה על הדגדגן'. עכשיו אני שומעת את המשפט הזה ואני אומרת – בחיים בחיים בחיים – בשום טיפול שהייתי בו, בשום בדיקה אצל גינקולוג – בשום בחיים – לא שמעתי קודם את המשפט הזה. זה חקוק לי בתוך הראש בתוך הזיכרון... ואני מנסה לדמיין מה זה ללחוץ לך... זה עניין של שניות... ואני מדמיינת... זה רופא שאצלי הוא הציל לי את החיים. אני עכשיו אגיד לו מה זה, לוחץ על נקודה בדגדגן, וכנראה שהוא יודע מה הוא..." (פרוטוקול מיום 6.11.2024, עמ' 14-15, ש' 3-28).

33. א.א. המשיכה לתאר בעדותה, במוחשיות מצמררת את מעשה האונס, שלטענתה, ביצע בה הנאשם: "הוא... לוחץ לי, נוגע לי בדגדגן, ומתחיל לעסות את הדגדגן שלי. ואני פשוט קפאתי, לא האמנתי שזו הסיטואציה שאני נמצאת בה. תוך כדי אצבע בנרתיק, תוך כדי אצבע ברקטום..."

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

אוננות זו המילה, זו הסיטואציה... ואני אומרת או-קיי, אני קפואה, אני עם היד על הפנים... אמרתי טוב, אני אנשום ואני אהיה רפויה ואני... כדי שזה יסתיים, שהוא ימצא מה שהוא צריך למצוא... כדי שהוא יסיים את מה שהוא מחפש שם ואנחנו נסיים עם הסיטואציה הנוראית שאני נמצאת בה. ואני אומרת לו אני אתכופף יותר אליך, יש לי רחם אחורי... אולי אני צריכה לקמר את הגב, אולי אני צריכה לרדת עם הישבן יותר... אולי אני אתקדם יותר אליו... מה שהוא צריך למצוא ואנחנו נסיים עם זאת. הוא שאל אותי אם אני בסדר, אז אמרתי לו אני נושמת... זה לא דקה, וזה לא 2, זה איזה 10 דקות אם לא יותר... הוא עושה לי ביד – הוא מאונן לי את הדגדגן – הוא עושה משהו פסול באותו רגע, באותה שנייה אני יודעת את זה. לא יכולתי לזוז... הגוף שלי היה אבן, הוא שקל טונות. ולא האמנתי, כי ביום-יום שלי אני אישה חזקה, ושומעים אותי ורואים אותי ואני יודעת לעמוד על שלי, ולא היה אותי... ואז הוא אומר 'או! מצאתי את זה... או הנה זה עבד... או הנה הצלחנו' – מה הצלחנו? מה עשית? מה מצאת? מה ראית? כלום" (פרוטוקול מיום 6.11.2024, עמ' 15, ש' 3-21).

34. לבקשת ב"כ המאשימה, חידדה המתלוננת מספר פרטים. המתלוננת תיארה כי הנאשם השתמש במפשק כדי לבצע את הבדיקה, וכי בסמוך להחדרת אצבעותיו לנרתיקה, במטרה לבדוק את צוואר הרחם, ביקש ממנה שתרפה. אז הנאשם "עשה עיסוי... לא הפסיק לעשות תנועות סיבוביות עם האצבע שלו, עם האגודל שלו... תנועות סיבוביות בדגדגן... ותוך כדי שהאצבעות שלו בנרתיק והוא בתנועות סיבוביות על הדגדגן, הוא גם אמר 'אני מכניס עכשיו אצבע לרקטום'... אז הכול היה ביחד" (פרוטוקול מיום 6.11.2024, עמ' 16-17, ש' 6-7). א.א. שללה נחרצות את האפשרות שחוותה מקרים נוספים בהם גינקולוג אמר לה שהוא הולך ללחוץ על הדגדגן או נגע בו, והדגישה "זה משפט שאני לא אשכח אותו בחיים שלי... ואני הרגשתי באותו רגע שזה פסול, שזה תקיפה מינית לכל עניין ודבר... באותו רגע אמרתי אתה עושה משהו שאתה לא אמור לעשות. אני הייתי בבדיקות גינקולוגיות, אני בחיים לא שמעתי אף רופא או רופאה אומרים את זה, ובחיים אף אחד לא נגע בי ככה בטיפול רפואי" (פרוטוקול מיום 6.11.2024, עמ' 17, ש' 9-24).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

35. בשלב זה, יצא הנאשם מבעד הווילון שהסתיר את כיסא הטיפולים, והורה למתלוננת להתלבש. בסמוך לכיסא, א.א החלה ללבוש את תחתוניה מתחת לחצאית שלבשה. אז, הסיט הנאשם את הווילון, חזר פנימה, והזיז את המתלוננת מהמקום בו עמדה למקום אחר בסמוך לכיסא, כשהחצאית שלה מוסטת כלפי מעלה, והיא מנסה להתלבש. בהמשך לכך, חזרה המתלוננת וישבה מול השולחן במרפאה. הנאשם הפנה אותה לבצע בדיקת אולטרסאונד רחמי מאחר, שלדבריו, לא הצליח לאתר את מקור הכאב, וביקש ממנה לשוב אליו, לאחר קבלת תוצאות הבדיקה. כבר באותה עת, חשדה א.א כי הנאשם מוליך אותה שולל: "גם לא מצאת שום דבר, אז למה אמרת 'או! אני רואה עכשיו שזה עוזר'... משהו שמה היה מוזר" (פרוטוקול מיום 6.11.2024, עמ' 18, ש' 2-3).

חיזוקים לגירסת המתלוננת – תלונות מיידיות ומצב נפשי

תלונה מיידית לאם

36. מיד עם סיום הביקור, התקשרה א.א לאמה כדי שתסייע לה לקבוע לתאם מועד לבדיקת האולטרסאונד. המתלוננת העידה כי בשיחה עם האם, הייתה נסערת: "אני מתקשרת לאמא שלי בוכה... כי ידעתי שעברתי עכשיו משהו פסול – תקיפה מינית... ואני כל הדרך מהבניין של המרפאות חוץ לבניין של היולדות אני בוכה". המתלוננת סיפרה לאם כי הנאשם "כעס עליי, שהוא היה לא נעים אליי, אני לא רוצה ללכת אליו יותר, אני לא רוצה שהוא יהיה הרופא שלי יותר. אבל אני לא מספרת לה שהוא תקף אותי מינית בטלפון... היא מסדרת לי תור לאולטרסאונד, ובגלל שאני כל כך נסערת היא מבקשת מחברה שלה, מיילדת, שתהיה איתי שם, כי אני מאוד נסערת ואני לא מפסיקה לבכות". בחדר ההמתנה לבדיקת האולטרסאונד המשיכה א.א לבכות, ורק סיפרה למלווה, הגב' מ.מ, שהיה לה קשה בבדיקה אצל הנאשם. בסיום בדיקת האולטרסאונד חזרה המתלוננת למרפאתו של הנאשם "והוא לא היה שם, שזו הייתה הקלה עצומה" (פרוטוקול מיום 6.11.2024, עמ' 18, ש' 9-32). בהמשך, בשיחת טלפון, קבע הנאשם כי תוצאות הבדיקה הן תקינות.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

עדות האם – תלונה מיידית ומצב נפשי

37. חיזוק ממשי לגירסת המתלוננת א.א., נמצא בעדות האם. האם הוסיפה כי לאחר ש-א.א. יצאה מהבדיקה אצל הנאשם "היא התקשרה אליי מאוד נסערת... בקושי הצליחה לדבר. היא בכתה מאוד ואמרתי לה 'מה קרה?'... והיא אמרה לי 'אני לא יכול להגיד לך עכשיו, זה לא לטלפון'... מאוד מאוד בכתה, אני... ממש הרגשתי שעובר עליה משהו מאוד משמעותי. זה ממש לא א.א., היא אישה שקולה וזה לא קורה שהיא מתפרקת ככה". העדה הוסיפה כי לאחר ש-א.א. עזבה את פוריה שוחחו השתיים בטלפון, והמתלוננת "הייתה באמת מאוד מאוד נסערת, גם בוכה – שזה לא חלק מהדברים שאני רגילה מ-א.א... היא אמרה לי 'היה נורא שמה, אני לא חוזרת אליו יותר... אני רוצה שתמצאי לי רופא אחר – אני לא מוכנה לחזור אליו'" (פרוטוקול מיום 6.11.2024, עמ' 81-83, ש' 1-33).

עדות המלווה מ.מ. – מצב נפשי

38. תמיכה נוספת לגירסת המתלוננת נמצאת בעדות מ.מ. העדה סיפרה בהודעתה במשטרה, שהוגשה בהסכמה חלף חקירה ראשית, כי כשפגשה את א.א. היא "לא בכתה, היא חייכה אלי... אבל ראיתי שהיא נסערת, ואני חשבתי שזה בגלל שהיא נאלצה לחכות הרבה" (ת/24, עמ' 1).

עדות בן זוגה של המתלוננת – תלונה מיידית וסערת נפש

39. כ-40 דקות לאחר שעזבה המתלוננת את פוריה, היא נפגשה עם בן זוגה (בעלה כיום) בבית קפה. בפגישה, סיפרה א.א. לבן הזוג כי "היה לי תור מאוד קשה ועברתי משהו... ואני לא יכולה להפסיק לבכות... ושאני צריכה ללכת כי עברתי משהו". בדרך לביתה, המשיכה א.א. לבכות ולשחזר האירוע בתודעתה. המתלוננת סיפרה כי כשהגיעה לביתה "אני התקלחתי כמה פעמים. אני לא יכולתי, התחושה הזאת שהרגשתי מחוללת – הייתי צריכה להיות נקייה" (פרוטוקול מיום 6.11.2024, עמ' 19-20, ש' 13-16).

40. בן זוגה של א.א. מסר בהודעתו במשטרה, שהוגשה חלף חקירה ראשית, כי בתום הבדיקות בפוריה התקשרה אליו המתלוננת, והיא נשמעה נסערת. כשהשניים נפגשו בסמוך לאחר מכן, סיפרה א.א. שהנאשם "נגע בה, ושהיא הייתה לחוצה, ואמר לה שהוא ירגיע אותה ונגע בה בדגדגן, והיא לא ממש הבינה אם זה הליך בסדר – היא די הייתה בשוק מזה... במצב הכי פגיע שלה, (והנאשם

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 24-08-35306 מדינת ישראל נ' אלקלעי

- י.ל) אמר לה שהוא הולך לגעת בה בדגדגן, כי היא לחוצה והוא ירגיע אותה. (והמתלוננת - י.ל) אמרה שזה מוזר ולא חוותה כזה דבר בחיים, וזה גם מוזר שאמא שלה עובדת בבית החולים הזה והוא יעשה משהו לא חוקי" (ת/38, עמ' 1-2).

41. לא היה בחקירתו הנגדית של העד כדי לקעקע את מהימנות גירסתו.

עדות הפסיכולוג – תלונה מיידיית ומצב נפשי

42. בהמשך היום, בשעות הערב, הגיעה א.א לפגישה שנקבעה מראש עם פסיכולוג קליני שטיפל בה במשך מספר חודשים עובר לאירוע האונס. המתלוננת סיפרה בגרון חנוק, כי הרגישה צורך "לספר לו את מה שקרה לי היום בבוקר... אני יודעת שעברתי תקיפה ואני צריכה... לספר לו הכל. אני צריכה שהוא ידע... שאני לא פירשתי את זה לא נכון, שאני לא משוגעת... שאני יודעת מה אני עברתי. ואני צריכה שעוד מישהו ישמע את זה ויאשר את זה", והפסיכולוג אישר שהיא מתארת פגיעה מינית. בדרך לביתה מהפסיכולוג, עצרה א.א בביתה של גיסתה לימים, העוסקת בתחום הפרא-רפואי, וסיפרה לה על אודות האירוע. הגיסה השיבה "שזה אונס לכל דבר". לבסוף, באותו הערב, סיפרה א.א את כל הפרטים לבן זוגה (פרוטוקול מיום 6.11.2024, עמ' 20-21, ש' 18-20).

43. הפסיכולוג העיד כי א.א "הגיעה לפגישה כשהיא נראית בהלם, כן, מזועזעת... בעיקר מאוד מאוד מבולבלת, כן, זה היה המצב הנפשי שלה... היא הייתה אצלי בטיפול מספר חודשים, כבר הכרתי אותה ומצבה המנטלי היה שונה מאיך שאני מכיר אותה... בדרך כלל היא הייתה יותר רגועה, כן, פחות מבולבלת - חדה... א.א סיפרה לי שהיא הייתה בבדיקה אצל ד"ר אלקלעי, שהיא כבר מכירה אותו במסגרת איזשהו הליך כללי שהיא שעברה, ושהיא הייתה אמורה לעשות מבחינתו כל מיני דברים, אני לא זוכר בדיוק מה... ולדבריה, ד"ר אלקלעי לא היה מרוצה משיתוף הפעולה שלה עם הטיפול, ונזף בה, ובעוד שהיא הרגישה נזופה הוא ביקש לעשות לה בדיקה, בדיקה חודרנית למיטב הבנתי... ומתי שהוא ניסה לעשות את הבדיקה, לדבריה, הוא לא הצליח לבצע אותה בגלל שהיא הייתה מכווצת, והיא סיפרה שהוא נזף בה על היותה מכווצת, ואז הוא התחיל לעשות את הדגדגן שלה, כאשר לדבריו המטרה של עיסוי הדגדגן היא שהיא תהיה רפויה יותר, ואז הוא יוכל להחדיר את האצבע או את האביזר לתוך איבר המין שלה" (פרוטוקול מיום 6.11.2024, עמ' 106, ש' 6-24).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

44. בתגובה, הפסיכולוג שאל את א.א האם היא חושבת שהיא עברה פגיעה מינית "והיא אמרה שהיא לא יודעת מה זה היה, שהיא מזועזעת ומבולבלת... שהיא לא בטוחה איך לקרוא למה שהיא עברה. ושאלתי אותה אם היא הייתה רוצה שאני אתעייץ באופן אנונימי עם גיניקולוג ואני אשאל אותו אם זו פרקטיקה מקובלת... היא הסכימה... על רקע ההסכמה הזאת אני פניתי לקולגה שלי... שאבא שלה הוא גיניקולוג... התשובה שהוא ענה לי היא... שמגע בדגדגן בעת בדיקה גיניקולוגית יהיה רק בעת חשד לאבצס בדגדגן, ואין שום סיבה אחרת למגע בדגדגן בעת בדיקה גיניקולוגית. היא גם מסרה לי שהוא היה מזועזע מהשאלה הזאת". והעד, למיטב זכרונו, העביר את המידע למתלוננת (פרוטוקול מיום 6.11.2024, עמ' 107, ש' 1-23).

תיאור מפורט של הפגיעה המינית בפני הורי המתלוננת

45. כשבוע לאחר מכן חשפה א.א להוריה את הפגיעה: "אני בימים האלו אחר כך, אני הייתי בבית – אני לא יכולתי ללכת לעבודה, הייתי מאוד נסערת... זה היה יותר מדי, לא יכולתי ללכת לעבודה... שבוע אחרי זה היה לנו חופשה משפחתית... וסיפרתי להורים שלי כשהיינו לבד רק שלושתנו... שקרה לי לפני שבוע שאלקלעי תקף אותי מינית בזמן טיפול... אחר כך סיפרתי שלי לפרטי פרטים מה קרה" (פרוטוקול מיום 6.11.2024, עמ' 22-21, ש' 4-30).

עדות אם המתלוננת

46. האם חיזקה בעדותה את גירסת המתלוננת. האם העידה כי א.א "סיפרה לנו, באמת בקול רועד אבל, היא סיפרה את כל... מה שהיא חוותה לפרטי פרטים. היא הייתה מאוד נסערת... אני מכירה את א.א כל כך הרבה שנים... אני שומעת שהקול שלה רועד... ראית את זה עליה, היא בכתה, היא ביקשה לצאת לעשן... היא סיפרה שהיא נכנסה אליו לבדיקה, הוא ביצע את הבדיקה הגיניקולוגית, ואז באיזשהו שלב הוא אמר לה גם שהוא צריך לבדוק לה את אזור פי הטבעת שלה, והוא הכניס את האצבע שלו לפי הטבעת שלה, ובאיזשהו שלב הוא אמר לה שהוא צריך לבדוק את הדגדגן, והוא פשוט שם את הידיים שלו על הדגדגן ועיסה את הדגדגן דקות ארוכות. אני אומרת לה, 'א.א, למה לא העפת אותו?'... והיא אמרה לי 'אימא, כל מה שיכולתי לעשות זה לכסות את הפנים שלי, את העיניים שלי, ורק לחכות שזה ייגמר... זה היה ממש חד-משמעתי, הוא תקף אותי מינית בצורה מאוד מאוד קשה... לא היה לזה שום סיבה, אני עברתי

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

בדיקות גינקולוגית בחיים, אני לא ילדה קטנה... הוא פשוט ניצל אותי מינית, הוא... פשוט הרגשתי שהוא אונס אותי... זה לא משתמע לשתי פנים, זה היה ממש אונס', היא אומרת, והיא הייתה כל-כך נסערת" (פרוטוקול מיום 6.11.2024, עמ' 83-84, ש' 30-31).

עדות אב המתלוננת

47. חיזוק נוסף לגירסת המתלוננת נמצא בעדות אביה. האב מסר בהודעתו במשטרה, שהוגשה בהסכמה חלף חקירה ראשית, כי בשיחה באילת יחד עם אשתו, א.א. "הייתה נסערת מאוד, רועדת", וסיפרה "שהייתה בבדיקה אצל הרופא בפוריה, ותוך כדי בדיקה הוא אמר לה שהוא הולך לגעת לה בדגדגן, והיא אמרה שזה מספר דקות. ואחרי זה הוא גם דחף לה אצבעות גם לעכוז וגם לאיבר המין. וזהו, שהיא הייתה מזועזעת מהסיטואציה, היא הייתה בשוק וקפאה, ולא ידעה איך להגיב - לקחה לה כמה ימים לעכל את מה שקרה ושהיא רוצה להגיש תלונה וללכת עד הסוף עם כל הסיפור" (ת/40, עמ' 1-2).

עדות ע' - חברתה של המתלוננת

48. גירסת המתלוננת נתמכה אף בעדות חברתה ע'. העדה סיפרה כי השתיים נפגשו סמוך לאחר האירוע האונס, ומסרה כי המתלוננת "באה אליי, אני לא זוכרת אם באותו יום, זה היה אחרי צהריים והייתה נראית לי קצת באאוט ... ואז היא תארה לי שהיא הלכה לרופא נשים ואז הוא אמר לה שהיא לא רגועה, והוא אמר לה 'בואי אני אעזור לך' ואז ... שהוא שם לה אצבע בדגדגן וגם באיבר מין וגם בישבן כדי להרגיע אותה. אמרתי לה 'א.א. משהו לא בסדר קרה פה' ... ומשהו מרגיש לי שהניתוק שהיא הייתה בו מאוד לא אופייני לה ... לא אופייני לה לא לדעת מה קורה לה, היא קפאה ... היא כאילו שאלה אותי מה קרה, כי היא לא בטוחה מה קרה שם, ואז היא תארה ואני חושבת שהיום היא יותר מבינה ... הוא אמר לה שהיא לא רגועה, הוא רצה להרגיע אותה ... היא אמרה שהוא ליטף אותה בשלושת האצבעות בשלושת הנקודות על מנת להרגיע אותה" (ת/25, עמ' 1-2, ש' 3-21, הוגש בהסכמה).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

הדיווח להנהלת פוריה – תיאור האירוע ומצב נפשי ותלונה במשטרה

49. לדברי א.א, אמה הגיבה בכעס עצום ובאכזבה למה שסיפרה, ואף חשה אשמה. באופן מידי, האם התקשרה לאורה זילברמן, הממונה על שוויון מגדרי ויועצת המנכ"ל למעמד האישה בפוריה, ולמנהל בית החולים כדי לקבוע פגישה. מיד עם חזרתם מהחופשה, נפגשו הארבעה בלשכת מנהל בית החולים. א.א סיפרה הכול לפרטי פרטים בפני גב' זילברמן, והוצגו בפני המתלוננת שני נתיבים להמשך הטיפול באירוע – תלונה דרך הנציבות או הגשת תלונה במשטרה. המתלוננת סיפרה כי למחרת היא הודיעה לגב' זילברמן על כוונתה להגיש תלונה במשטרה, וזאת במטרה שהנאשם לא יפגע בנשים נוספות: "זה נפסק אצלי ... אני לא יכולה ... בתור בן אדם, שאני יודעת שמשו כזה קרה ולהחליק את זה ... אני אעשה הכול כדי שזה ייפסק – אז הלכתי והתלוננתי במשטרה" (פרוטוקול מיום 6.11.2024, עמ' 22-23, ש' 3-7).

50. אורה זילברמן העידה כי לאורך השיחה המתלוננת "הייתה מאוד מבולבלת... מאוד באי-שקט פסיכומטורי" (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 164, ש' 8-10). בתיעוד השיחה, רשמה העדה כי א.א "הגיעה בליווי האם... מאוד החלטית לדווח על מה שקרה... ומצד שני מאוד מבולבלת", ותמללה את המתלוננת: "לאורך כל השיחה הייתי נסערת – הוא נזף בי... ואז אמר תעלי על הכיסא, הוא התחיל לבדוק אותי... 'את לא רפויה, תרפי, תכווצי, תרפי, את עדיין לא רפויה' – זה נמשך כשתי דקות כמעט (א.א יושבת מולי מכווצת, מחככת את ידיה זו בזו בחוסר שקט - א.א), ואז אומר לי 'אני צריך לעזור לך, אני הולך ללחץ לך בדגדגן'... ואז הוא פשוט התחיל לעשות עיסוי בדגדגן, הוא אונן אותי - הוא פשוט אונן אותי. לקח זמן, אני לא מבינה מה קורה איתי, אני עם הידיים על העיניים, אני מכווצת, הוא ממשיך לעסות לי בדגדגן, הוא שואל אותי 'את בסדר'?... הוא אומר לי שהוא צריך לבדוק אותי רקטלית כי הוא לא מצליח כך, ולכן הכניס אצבע לרקטום, ואז מעסה לי את הרקטום עם הדגדגן... (במשך השיחה היה לה קושי לדבר על העניין ולפרט, היו שתיקות ממושכות - א.א). לאחר שהכניס את היד לרקטום והמשיך לעסות את הדגדגן אמר... 'או! הנה אני מרגיש משהו' (לאורך כל השיחה א.א רועדת, הוצע לה שתיה, רועדת בכל גופה - א.א). אני יודעת שיש מקרים יותר חמורים... (א.א בוכה וכועסת איך לא נתנה לו בעיטה, איך לא אמרה כלום - א.א) אני יודעת שהוא... הציל לי את החיים ושינה לי את החיים, ונתן לי איכות חיים, לא הבנתי מאיפה זה בא לי פתאום" (ת/46, עמ' 1-2).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

הנזקים שנגרמו לא.א כתוצאה ממעשי הנאשם

51. א.א תיארה בפתחות ובכאב ניכר, את הנזקים הקשים שגרמו לה מעשי הנאשם: "האירוע הזה עדיין משפיע עליי. אלקלעי עדיין נוכח בחיים שלי. אני אחרי המקרה הזה אמרתי אני בחיים לא רוצה ילדים כי אי-אפשר להגן, וכל-כך פחדתי שתיוולד לי בת. אמרתי לא משנה באיזה גיל אי-אפשר באמת להגן על הילדים שלנו... הייתי מטופלת במשך שנה פעם בשבוע – היו פעמים שגם הייתי צריכה פעמיים בשבוע... טיפול פסיכולוגי. חזרתי אל (הפסיכולוג – י.ל), אבל אחרי פעמיים אמרתי לו 'אני מצטערת, אני לא יכול להיות איתך יותר בחדר סגור... עליתי המון במשקל, הייתי ממש בדיכאון... כשהייתי בהיריון... והייתי צריכה ללכת לבדיקות חשבתני שזה הכל יתפרץ לי" (פרוטוקול מיום 6.11.2024, עמ' 24-25, ש' 31-9).

תשובותיה של א.א לטענות ההגנה

52. בחקירתה הנגדית, דחתה א.א, מכל וכל, את טענת ההגנה, לפיה הנאשם אכן נגע בתנועות סיבוביות בדגדגן שלה במהלך הבדיקה, אך באופן אגבי בלבד, ולא אמר לה שהוא הולך ללחוץ לה על הדגדגן. המתלוננת שללה את האפשרות שבאותה נקודת זמן התרחשו שני אירועים במקביל – הנאשם השתמש במונח 'שחרור' בהקשר רפואי, ובו-זמנית ביצע נגיעה אגבית באזור הדגדגן, וכי הצירוף בין השימוש במילה 'שחרור' לבין המגע האגבי יצר בתודעתה רושם מוטעה, לפיו הנאשם התכוון לכך ששחרור השרירים מתבצע באמצעות הנגיעה בדגדגן (פרוטוקול מיום 6.11.2024, עמ' 66-67, ש' 2-24).

גירסת הנאשם

53. גירסת הנאשם ביחס לא.א – בדומה לגירסתו בעניינן של מרבית המתלוננות, כפי שיפורט בהמשך – היא כי אינו זוכר את הבדיקה של א.א, והוא מוסר עדותו על סמך נהלי העבודה הקבועים שלו, ובכללם תיעוד הבדיקה, כפי שהוא נוהג לבצע בסוף כל מפגש עם מטופלת (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 28, ש' 14-23).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

מצג שווא

54. הנאשם העיד כי ערך ל-א.א. בדיקה גינקולוגית במטרה להעריך את כאבה ואת מיקומו. לדבריו, הכאבים עליהם הלינה א.א. הצריכו התמקדות במישוש איברי האגן, ברחם ובשחלות (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 24, ש' 1-19), ולכן ביקש מ-א.א. לכווץ ולהרפות את שריריה, שכן מדובר בפעולה נחוצה וחיונית על מנת לאפשר בדיקה יסודית ועמוקה (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 31, ש' 1-17, עמ' 32, ש' 5).

55. בחקירתו הנגדית דחה הנאשם את גירסת א.א. לפיה דרש ממנה להרפות את שרירי רצפת האגן למרות שאמרה לו שהיא רפוייה, והכחיש שאמר לה כי על מנת לעזור לה, הוא ילחץ על הדגדגן שלה (פרוטוקול מיום 6.11.2024, עמ' 14, ש' 24-30): " ... היא מגיעה בגלל כאבים וההתרשמות שלי בבדיקה שהיא לא רפוייה זה מה שהיא מציינת... כשאני מתרשם בצורה כזאת אני מציע לה לעשות משהו שיגרום להרפיה... אני לא אומר דבר כזה שאני הולך לגעת בדגדגן, לגבי ההיגיון של הכאב וריפיון אם אני מתרשם בבדיקה שהיא לא רפוייה ואני מנסה למרות שהיא חושבת שהיא רפוייה אני אנסה לגרום לה להרפות על ידי כיווץ והרפיה" לשאלת בית המשפט האם נכון שנגיעה בדגדגן אינה מרפה את השרירים, ענה הנאשם: "חד משמעית לא, זאת לא הייתה הכוונה" (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 99, ש' 4-8, עמ' 102, ש' 8 עד עמ' 103, ש' 2).

56. על אף שמסר כי עדותו מתבססת על תוכן סיכום הבדיקה שערך ל-א.א., הנאשם לא ידע להשיב כיצד הוא מעיד כי בדק את א.א. בדיקת חוזק שרירי רצפת אגן, כאשר הדבר לא כתוב בסיכום הרפואי בעניינה (ת/64): "שאלת אותי ואמרתי לך שבדקתי ועל פי הסיכום לא ציינתי את זה... אני אומר לך שהבדיקה מאוד הגיונית עם התלונות שלה..." לשאלת בית המשפט כיצד הנאשם מעיד כי ביצע ב-א.א. בדיקה שאינה מתועדת בסיכום, והאם הוא נסמך על דבריה בעדותה, השיב הנאשם: "אתה צודק, אני מסיק... הכל יכול להיות, סביר מאוד שעשיתי את הבדיקה... אני לא זוכר כל דבר מאלפי נשים שבדקתי וגם... לא היה שום דבר חריג מבחינתי בבדיקה הזאת" (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 93, ש' 16-22, עמ' 94, ש' 3-16). ניסיון זה של הנאשם, לדבוק בסיכום הרפואי כשהדבר עולה בקנה אחד עם עדותו, ולזנוח אותו כשאינ התאמה בין התוכן

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

הכתוב לבין עדותו בבית המשפט, מלמד על מגמתיות, שתחזור שוב ושוב לאורך עדותו בעניין המתלוננות כולן; מגמתיות זו מעוררת קושי ליתן אמון ומשקל של ממש לגירסתו.

האמרה של הנאשם ל-א.א על כוונתו ללחוץ לה על הדגדגן

57. משך כל עדותו, הכחיש הנאשם מכל וכל את גירסת המתלוננת לפיה אמר לה שבכוונתו ללחוץ לה על הדגדגן: "מה, אמירה? לא היה, אני לא אומר לנשים שאני הולך ללחוץ להן על הדגדגן, או אני לא הולך לעסות להן את הדגדגן אלא אם כן יש בעיה ספציפית בדגדגן" (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 30, ש' 1-3). "אמרת לי שאני הולך לגרום לה לכיווץ והרפיה לא נאמר על ידי שאני מתכוון לגעת לה בדגדגן... אין סיבה שאני אגיד לה... אני לא יודע מאיפה היא הביאה את המשפט" (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 105, ש' 1-2, 14-15, 29).

עיסוי הדגדגן

58. הנאשם אישר כי סביר להניח שכחלק מהבדיקה שביצע אכן, נגע בדגדגן של א.א, והסביר זאת כחלק ממה שכינה "תוצר לוואי" של הבדיקה, אך שלל נחרצות את גירסתה לפיה מדובר היה בעיסוי: "כיוון שאתה מזיז את היד הבודקת בתוך הנרתיק, אתה בודק את השירים הפנימיים העמוקים יותר והחיצוניים יותר, אתה מזיז את היד ימינה שמאלה, אז הדבר הזה יכול לקרות, זה לא דבר שהוא חריג בזה שיהיה איזשהו מגע בין היד הבודקת לבין אזור הדגדגן... מבחינתי לא היה עיסוי ולא הייתה אוננות, לא, אני לא עושה את הפעולות האלה, יכולה להיות נגיעה" (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 31, ש' 21-22, עמ' 106, ש' 9-19).

59. כן שלל הנאשם את עדותה של א.א, שהעידה, בהגינותה, כי ידוע לה שבמהלך בדיקה גינקולוגית עשוי להתרחש מגע בדגדגן, אך תיארה את מגעו של הנאשם ב"תנועות סיבוביות, בכוונה מוחלטת", והוסיף לטעון כי הדבר נובע מחוסר ידע רפואי מצדה של א.א: "יש פה חוסר ידיעה... של הבדיקה, של המשמעויות שלה... של מטרת הבדיקה של מה שנעשה...". "לא היה מצב של עיסוי ותנועות סיבוביות של 10 עד 15 דקות של הדגדגן נקודה, אין מבחינתי דבר כזה לאורך כל 30 40 שנות קריירה..." (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 109, ש' 22-25, עד עמ' 110, ש' 3, ש' 14-25, עמ' 111, ש' 17-18).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

כיסוי העיניים

60. בחקירתו הנגדית, הנאשם השיב כי אינו זוכר ש-א.א. כיסתה את עיניה במהלך הבדיקה עמו, אך ייתכן שעשתה זאת, והבהיר כי אינו דורש ממטופלות לשמור על קשר עין עמו: "אני לא יכול לזכור את הפרט הזה... זה לא דרישה אם מטופלת מציינת שהיא כיסתה את עיניה עם ידה... אני לא מכריח אותה..." (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 106, ש' 20-30, עמ' 107, ש' 27-32). הנאשם התייחס גם לגירסתה של ג.ג, המתלוננת מושא האישום השלישי, שהעידה כי דרש ממנה לשמור איתו על קשר עין גם כשכיסתה את עיניה בידה: "זה לא פעם כך או פעם כך, אתה משתדל לשמור על קשר עין בחולה שסובלת מכאבים... אתה מחפש תגובה קשר עין זה דבר חשוב לראות את זה אבל אם מישהי מכסה את עיניה עם יד אתה לא תיקח בכוח ותוריד את ידה מהפנים..." (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 107, ש' 1-4).

ניסיון להשחרת המתלוננת

61. הנאשם טען כי א.א. טעתה בפרשנותה את הפעולות שביצע במהלך בדיקתה: "אני לא אמרתי היא לא אומרת אמת, אמרתי שהיא טעתה במה שהיא מרגישה... היא טעתה בזה שהיא חשבה שמה שמתבצע זה אקט של גירוי מיני של מעשה מגונה אוקיי נעשתה פה בדיקה רפואית... היא טעתה בזה שהיא לקחה את זה 10 צעדים קדימה" (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 109, ש' 22-25, ש' 32 עד עמ' 110, ש' 3). עוד הרחיק הנאשם לטעון, כי מקור ההבנה השגויה של א.א., נעוץ במה שכינה 'מרכיבים באישיותה ובהתנהלותה', ואף רמז כי הותקפה מינית בעבר: "... לא חרגתי מהבדיקה... חריגה מבדיקה והבנה של בדיקה גינקולוגית זה דבר שהוא מקובל וגם כן מתועד בספרות הרפואית, זאת אומרת איך נבדקת לעתים מפרשנת בדיקה שגורמת לה כאב... אני לא מכיר את ההיסטוריה של א.א. מבחינת פסיכולוגיה מבחינת איזושהי פגיעה מינית בעבר זה דבר ידוע... יכול להיות כל מיני מרכיבים באישיות שלה ובהתנהלות שלה שפתאום גורמים לבדיקה מסוימת שנעשתה בצורה דומה להתפרש בצורה אחרת זה מה שאני אומר" בהקשר זה הזכיר הנאשם כי א.א. התלוננה טרם פרסום הכתבה באתר Ynet, וטען כי "יש רקע", עוד לפני האירוע הנטען (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 112, ש' 17 עד עמ' 113, ש' 33; נ/18).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

62. הנאשם ביקר את תגובתה של א.א. לאירוע, ושב והזכיר את השערותו באשר לרקע פסיכולוגי שאפשר "פרשנות" של הבדיקה: "אין לי שום מידע קונקרטי על בעיות פסיכולוגיות פרט לזה שהייתה בטיפול פסיכולוגי אבל הרבה מאוד אנשים נמצאים בטיפול פסיכולוגי ואין לי שום מידע קונקרטי על תקיפה מינית... זו אמירה כללית מה שאמרת... הריאקציה שלה... בעימות ובהוצאת הרגשות שלה הייתה קיצונית... בעדות שלה פה... שאנסתי אותה על מיטת הטיפולים... בהבנה הרגשית שלה של מה שקורה... אני חושב שהתגובה שלה היא תגובה קיצונית... היה פה איזשהו פרץ רגשות... שאגב לא ראיתי אותו אצל אף אחת מהמתלוננות ומה שאני אומר שיכול להיות שיש לזה רקע..." כשנשאל האם יתכן שתגובתה של א.א., כפי שתואר אותה, נובעת מהאירוע שהתרחש במרפאתו, השיב הנאשם: "בוודאי, האירוע שקרה אצלי במרפאה הקצין לה משהו גרם לה זה ברור הרי אם לא היה שום אירוע היא לא הייתה מתלוננת נכון?...". אך שלל אפשרות שהתגובה נבעה מהשבר שחשה א.א., לאחר שנפגעה על ידי הרופא שלגישה, הציל את חייה (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 116, ש' 20 עד עמ' 117, ש' 19).

63. למען הסר ספק, אני דוחה מכל וכל פרשנות זו של הנאשם, הן לאור התרשמותי ממהימנות תשובותיה של א.א. – במיוחד לאפשרות הפרשנות המוטעית – והן משום שמדובר בהשערה בעלמא של הנאשם, שאין לה כל בסיס עובדתי, והן משום שבכל הכבוד לנאשם, הוא אינו מומחה בתחום, ואף לא טען זאת.

דחיית טענות ההגנה וממצאי מהימנות

64. נוכח עדותה המהימנה, הנחרצת, והמשכנעת של א.א. בפנינו הגעתי לכלל מסקנה שאין בידי לקבל את טענות ההגנה ביחס לאישום זה. הקשבתי ברוב קשב לעדות א.א. ובחנתי אותה בקפידה. לא זו בלבד שלא מצאתי בעדותה קשיים המעידים על פרשנות מוטעית של סיטואציה רפואית, אלא שמצאתי, שוב ושוב, הסברים אמינים, מפורטים ומפורשים לשלילת אפשרות זו.

65. מאמין אני ל-א.א. כי לפני שהחל בעיסוי הדגדגן אמר לה הנאשם "אני הולך ללחוץ לך על נקודה על הדגדגן". הסבריה של א.א. – כי משפט זה שאמר לה הנאשם, היה כה חריג, הן בתוכנו ("זה משפט כל כך מוזר"), הן בהקשרו הרפואי ("אני בחיים לא שמעתי את זה אצל אף רופא, אף גינקולוג, גינקולוגית, בשביל להרפות אותי... אני צריך ללחוץ לך על הדגדגן") עד כדי כך שזה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

"חקוק לי בתוך הראש, בתוך הזיכרון" וכן "זה משפט שאני לא אשכח אותו בחיים שלי" – מהימנים ומשכנעים ומצאתי ליתן להם משקל מלא.

66. מול עדותה המפורטת, המשכנעת והעוצמתית של א.א, ניצבת גירסתו הגנרית והמתכחשת של הנאשם, שעם כל ההבנה לכך, עדיין לא ניתן להתעלם מכך שאינה מבוססת על זיכרונו, באופן שלא זו בלבד שלא הצליחה לעורר את אמוני, אלא שלא הצליחה לעורר אפילו ספק סביר בכנותה. יפים הדברים שבעתיים ביחס להכחשתו הגורפת של הנאשם כי אמר ל-א.א שבכוונתו ללחוץ לה על הדגדגן. למען הסר ספק, איני מאמין לנאשם שלא אמר ל-א.א את המשפט שייחסה לו.

67. ההגנה, שהייתה ערה, ככל הנראה, לקושי ביישוב הפער הקוטבי בין גרסאות א.א והנאשם, ובניסיון לשלב אף משפט זה בתזה שגירסת המתלוננות מקורה בטעות בהבנת הסיטואציה, טענה בסיכומיה כי: "הסבירות הגבוהה יותר היא שהנאשם אמר "אני לוחץ לך על נקודה" – א.א שחשה את המגע האגבי, כביכול, של האגודל בדגדגן, קישרה בטעות בין המילים לתשובה" (סיכומי ההגנה, ס' 208).

68. הקושי בקבלת טענה זו – שיש בו הדגמה מובהקת לפער בין המציאות העולה מהראיות לבין טענת ההגנה, מעבר לעדותה המהימנה של א.א שדחתה אפשרות זו – הוא שהנאשם מעולם לא טען שאמר משפט זה, ואין כל בסיס ראייתי אחר לטענה באופן שהופך אותה להשערה בעלמא בלבד, שאין לה כל משקל ראייתי. מובן כי יש באמירתו המפורשת של הנאשם כי בכונתו לגעת בדגדגן של א.א כדי לשלול את גירסתו כי מדובר בנגיעה אגבית.

69. מקובלת עליי עמדת המאשימה בסיכומיה כי אף באמירתו בהמשך של הנאשם – "או מצאתי" או "או זה עבד" – כפי שהעידה א.א, יש כדי לחזק את היבט המרמה ומצג השווא – לפיו כביכול, הנגיעה בדגדגן היא חלק מהבדיקה הרפואית – במעשי הנאשם.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

ממצאי עובדה – אישום ראשון

70. לאור כל האמור, אני קובע שהוכחו, במידת הוודאות הנדרשת בפלילים, ממצאי העובדה הבאים:
ביום 9.8.2021 הגיעה א.א לבדיקה גינקולוגית במרפאת הנאשם בפוריה. הנאשם החל את בדיקתה על ידי כך שהחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה, אמר לה כי היא לא רפויה, וביקש ממנה להרפות, הגם שאמרה לו כי היא רפויה. אז, אמר הנאשם ל-א.א 'טוב, אני מרגיש שאני צריך לעזור לך. אני הולך ללחוץ לך על נקודה על הדגדגן', והחל לעסות לה את הדגדגן, בתנועות סיבוביות באמצעות אגודלו, משך דקות ארוכות. בשלב מסוים, אף החדיר הנאשם אצבע לפי-הטבעת של ב.ב והמשיך לעסות את דגדגנה, עד שאמר ל-א.א 'או! מצאתי את זה!'.
ב.ב והמשיך לעסות את דגדגנה, עד שאמר ל-א.א 'או! מצאתי את זה!'.
ב.ב והמשיך לעסות את דגדגנה, עד שאמר ל-א.א 'או! מצאתי את זה!'.
ב.ב והמשיך לעסות את דגדגנה, עד שאמר ל-א.א 'או! מצאתי את זה!'.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

2.2 אישום שני

2.2.1	תמצית כתב האישום
2.2.1	גירסת המתלוננת ב.ב.
2.2.2	חיזוקים לגירסת ב.ב. – דיווח למקורבים סמוך לאחר האירוע
2.2.3	תשובות ב.ב. לטענות ההגנה
2.2.4	גירסת הנאשם
2.2.5	דחיית טענות ההגנה וממצאי מהימנות
2.2.6	ממצאי עובדה

תמצית כתב האישום

71. בחודש דצמבר 2017, או בסמוך לכך, הגיעה המתלוננת ב.ב. (להלן: "ב.ב.") למרפאת הנאשם בפוריה לשם בדיקה בעקבות מחלת האנדומטריוזיס, וכן בעקבות ממצא שחלתי וצניחה של איברי האגן. במועד זה הציע הנאשם ל-ב.ב. לעבור טיפול חדשני באמצעות לייזר נרתיקי בבית החולים פוריה, ו-ב.ב. הסכימה. הטיפול כלל מספר מפגשים.

72. בחודש דצמבר 2017, או במהלך שנת 2018, במהלך אחד הטיפולים באמצעות הלייזר הנרתיקי, הוציא הנאשם את מכשיר הלייזר מתוך נרתיקה של ב.ב., ואמר לה שברצונו לבדוק את יכולת כיווץ הרוחם וביקש ממנה לכווץ את הנרתיק. ב.ב. עשתה כן, והנאשם אמר לה שעליה לכווץ את שרירי הנרתיק עוד יותר. לשם כך, התרוממה ב.ב. משכיבה לכדי ישיבה חלקית.

73. בסמוך למתואר לעיל, החדיר הנאשם את אחת או שתיים מאצבעותיו לאיבר מינה של ב.ב., ובמקביל הזיז את אחת מאצבעותיו האחרות על גבי הדגדגן שלה בתנועה סיבובית, וכן מעלה ומטה, במשך שניות ספורות, תוך שהוא אומר לה כי הוא שם את אצבעו על הדגדגן כדי לבדוק את יכולת הכיווץ שלה. הנאשם ביקש מ-ב.ב. להמשיך ולכווץ את שרירי הנרתיק, עד שאמרה לנאשם 'די, אני לא מצליחה', והנאשם חדל ממעשיו.

74. בחודש יולי 2021, או בסמוך לכך, הגיעה ב.ב. שוב אל מרפאתו בפוריה, לשם התייעצות טרום ניתוח. ב.ב. התיישבה על כיסא הטיפולים לאחר שהפשילה את תחתוניה, והנאשם החל את בדיקתה על ידי כך שהחדיר לנרתיקה מפסק. בהמשך הוציא הנאשם את המפסק מנרתיקה של ב.ב. ושאל אותה היכן חשה בכאבים. ב.ב. השיבה כי חשה כאבים בצד השמאלי בעת קיום יחסי

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

מין. אז, לחץ הנאשם על אזור השחלה בצד שמאל ובמקביל החדיר אצבעותיו לנרתיקה של ב.ב. וביקש ממנה להשתעל, כדי לבדוק אם ישנה בעיה בדליפת שתן.

75. בהמשך, אמר הנאשם ל-ב.ב. לכווץ את שרירי הנרתיק, ו-ב.ב. עשתה כן. הנאשם אמר ל-ב.ב. שעליה לכווץ יותר, ובעוד אצבעותיו בתוך נרתיקה, עיסה הנאשם עם אחת מאצבעותיו את הדגדגן של ב.ב., במשך דקות ארוכות. כתוצאה ממעשי הנאשם, הגיעה ב.ב. לפורקן מיני.

76. בגין המעשים המתוארים יוחסה לנאשם בכתב האישום עבירה של אינוס במרמה לפי סעיף 345(א)(2) לחוק (ריבוי מקרים).

גירסת המתלוננת ב.ב.

77. המתלוננת ב.ב., בת 49, נשואה, ואם לילד כבן 15 שנים. מתגוררת הצפון הארץ.

78. בשנת 2009, ילדה ב.ב. באמצעות הליך הפריה חוץ גופית, את בנה. סמוך לאחר מכן, החלה המתלוננת לסבול מצניחת נרתיק ומאנדומטריוזיס, תופעות המלוות תסמיני כאב חזקים. בשנת 2017, פנתה ב.ב. לטיפול בבית החולים פוריה (להלן: "פוריה"), שם פגשה לראשונה בנאשם, במסגרת ניסוי בטיפול בצניחת נרתיק בעזרת קרני לייזר. במסגרת טיפול חדשני זה, מוחדר לנרתיק המטופלת מתמר, המשדר גלים של אנרגיית חום עדינה, במטרה לחדש את רקמותיו. בעדותה, סיפרה המתלוננת כי היא הרגישה אסירת תודה "להגיע למקום שאתה בעצם מדלג על הניתוח, ומקבל את זה בחינם, ומשתתף במשהו חדשני. הרגשתי ממש טוב עם זה שבעצם אני בידיים טובות". ב.ב. סיפרה כי במסגרת הניסוי הגיעה לסדרה של כשישה טיפולים שנפרשו לאורך כשנה, ובתחילתם "הכול היה כרגיל, הרגשתי שאני בידיים טובות, הוא הסביר לי ממש את כל הנהליך" (פרוטוקול מיום 27.2.2025, עמ' 37, ש' 9-27).

האירוע הראשון – אמרת הנאשם – "אני הולך לגעת לך בדגדגן" – המעידה על כוונתו ועיסוי הדגדגן

79. על פי עדות ב.ב., בהמשך הטיפולים השתנו פני הדברים. לדברי ב.ב., באחד הטיפולים בלייזר התרחש אירוע חריג שנחקק בזכרונה: "בבדיקה אחת... הייתה צריכה להפשיל את הבגדים התחתונים שלי ולשבת בכיסא... עם המתמר בתוך הנרתיק... הטיפול נעשה ואז... הוא הוציא את המתמר... והוא אמר לי... 'אני הולך לגעת לך בדגדגן כדי לבדוק את יכולת הכיווץ של

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

הנרתיק'. אז אמרתי לו 'כן' – הוא עשה – ואני אמרתי לו... אני לא מצליחה בשכיבה אז אני אשב... כי חשבתי שזה חלק מהפרוצדורה... ולא הצלחתי לכווץ, ואז זה נמשך ממש כמה שניות בודדות וזהו, פשוט אמר לי לרדת מהכיסא" (פרוטוקול מיום 27.2.2025, עמ' 38, ש' 1-17).

80. בשלב זה, במהלך עדותה, הדגימה ב.ב באמצעות שתי אצבעות מכוונות קדימה ואגודל זקור כלפי מעלה את התנועות שביצע הנאשם (להלן: "מנח האקדח"), והבהירה כי העיסוי של הדגדגן נמשך כמה שניות בודדות: "כלומר שתי אצבעות היו בתוך הנרתיק, אגודל למעלה והיה מין תנועות סיבוביות ואפילו למעלה ולמטה – זאת התנועה שנעשתה". המתלוננת סיפרה כי בתום הבדיקה חשה "מבוכה קלה אבל בגלל שהוא אמר לי שהוא הולך לעשות את זה בשביל לבדוק את היכולת כיווץ, אז שם אמרתי לעצמי 'אוקי, זה כנראה מהפרוצדורה הרפואית', אז לא הרגשתי כל כך מוזר – זה גם היה מהיר מאוד" (פרוטוקול מיום 27.2.2025, עמ' 38 ש' 18-31), ותיארה את האמון המלא שנתנה בנאשם: "אם הוא אומר את זה אז כנראה שזה צריך להיות ככה, כמו שרופא שיניים אומר לך לפתוח את הפה – אתה עושה את זה" (פרוטוקול מיום 27.2.2025, עמ' 42, 34-33).

האירוע השני - עיסוי הדגדגן

81. לדברי ב.ב, הטיפול בעזרת קרני הלייזר לא הקל על התסמינים מהם סבלה, וביוני 2021, לאחר עיכובים וחששות רבים, חזרה המתלוננת לפוריה במטרה לבצע את הניתוח. לאחר בדיקת אולטרסאונד, הופנתה ב.ב למרפאת הנאשם, שערך בה בדיקה: "הבדיקה לא הייתה טיפול לייזר... אני הורדתי בגדים פלג גוף תחתון, עליתי על הכיסא של הנבדקות, אלקלעי לבש כפפות כמובן, הכניס... מפשק ובדק... יש לי גם ציסטה בצד שמאל של הרחם שזה עושה לי כאבים, אז אני תמיד התלוננתי שביחסים אינטימיים יש לי קצת כאבים בצד שמאל באזור של הרחם... אז באמת הוא שאל אותי 'איפה כואב לך?', אז אמרתי לו שבצד שמאל, אז הוא באמת לחץ קצת בצד שמאל איפה כואב. אחר כך הוא הוציא את המפשק ואמר לי 'אוקי, אני רוצה שתשתעלי' – הכניס שתי אצבעות לבדוק שאין דליפת שתן, השתעלתי... והוא אמר לי לכווץ, כווצתי את הנרתיק, כיווצתי והוא אמר לי כווצי עוד עוד, תכווצי עוד" (פרוטוקול מיום 27.2.2025, עמ' 39, ש' 1-18).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

82. ב.ב העידה כי בשלב זה הנאשם החל לעסות לה את הדגדגן: "ואז אני מרגישה שהאגודל על הדגדגן בתנועות סיבוביות, בתנועות עולות ויורדות, כששתי האצבעות בתוך הנרתיק וזה היה הרבה זמן. תוך כדי היו דפיקות בדלת וכנראה מישהו רצה להיכנס, אז הוא אמר 'אני באמצע בדיקה – לא להיכנס'. אני ראיתי שזה נמשך ונמשך, עצמתי את העיניים. והוא המשיך והמשיך, ואני עצמתי, והוא אמר לי תכווצי עוד, תכווצי עוד – כיוצתי, עצמתי את העיניים. אני לא אומרת כרגע עכשיו על התחושות שלי, אני אומרת טכני מה עשיתי כשזה נמשך ונמשך ונמשך – כשכיוצתי פתאום הרגשתי מין כאב מוזר ופשוט אורגזמה" (פרוטוקול מיום 27.2.2025, עמ' 39, ש' 18-26). ב.ב אישרה בעדותה, את התיאור שמסרה בהודעתה במשטרה – שהוצגה בפניה בהסכמת הסניגור – ביחס לעיסוי הדגדגן והפורקן המיני: "הוא ממשיך וממשיך וממשיך ואני מרגישה שזה מתחיל להיות מיני... בסוף הרגשתי מין כאב מוזר והוא המשיך עד שאני פשוט הוא הביא אותי ללגמור, ואני הייתי קפואה במקום... לא הבנתי מה זה כאילו, זה לא משהו שאת עושה את זה תוך כדי אהבה?" (פרוטוקול מיום 27.2.2025, עמ' 45, ש' 13-22). בהמשך, דחתה ב.ב את האפשרות שהמגע בדגדגן היה אגבי, במילים אלה: "אני לא בז'רגון המקצועי לומר מה זה אגבי ומה זה לא אבל... אני הרגשתי שהאצבע על הדגדגן, אני הרגשתי את האצבעות בפנים... והרגשתי את העיסוי – סיבוב, עלייה, סיבוב, עלייה, ירידה, סיבוב – נמשך עד שהגעתי לאורגזמה" (פרוטוקול מיום 27.2.2025, עמ' 49, ש' 15-23).

83. בהמשך לשאלת בית המשפט, הדגישה המתלוננת כי עיסוי הדגדגן נמשך "דקות ארוכות, אני לא יכולה לאמוד זמן ממש, אבל כן, זה היה מעבר לשניות – זה היה דקות. וכשעצמתי את העיניים, כשפקחתי אותם... אז הסתכלתי עליו, אחרי מה שקרה... ואז ראיתי אותו... מסתכל, בוהה בי עם העיניים" (פרוטוקול מיום 27.2.2025, עמ' 40-41, ש' 4-33). כשנשאלה מדוע עצמה את עיניה, השיבה ב.ב "סיבה אחת, זה היה כדי להתרכז במה שהוא מבקש – כדי לסיים את זה כמה שיותר מהר... וסיבה שניה, זה להרחיק את עצמי מהסיטואציה" (פרוטוקול מיום 27.2.2025, עמ' 44-43, ש' 5-14).

84. ב.ב היטיבה לתאר את האמביוולנטיות שחשה בתום "הבדיקה" המתוארת, תוך הדגשת המבוכה והבלבול - בין תחושת הפגיעה שחוותה, לבין האמון שנתנה בנאשם: "ואז הוא אמר לי את יכולה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

לרדת מהכיסא... ועכשיו הרגשתי תחושת בלבול, לא הבנתי מה קורה. מבוכה מצד שני – אני כאילו מחזיקה ממנו כרופא... אז כאילו מין אמביוולנטיות, אתה נקרע... מה אני ספר פתוח שהוא בלי מגננות? מצד שני כאילו – צריכה לסמוך... אז לא ידעתי מה להרגיש כל כך, מין תחושת בלבול, וכדי כאילו לשבור את הקרח כזה אמרתי 'דוקטור, פרופסור, מה אתה אומר, הניתוח כואב?', אז הוא אומר לי 'נו באמת ב.ב, אנחנו לא מכירים מהיום'" (פרוטוקול מיום 27.2.2025, עמ' 39, ש' 19-33).

חיזוקים לגירסת ב.ב - דיווח למקורבים סמוך לאחר האירוע

85. משך כשלושה חודשים לאחר האירוע המתואר, נמנעה ב.ב מלספר למקורביה על החוויה המטלטלת שעברה: "יצאתי משם מבולבלת מאוד, לא ידעתי מה לחשוב, הרגשתי תחושת בלבול נוראית. כאילו, לא ידעתי איך לתאר את המילה הזאת – מבולבלת עד כדי מה קרה. ולא סיפרתי את זה לאף אחד, לא סיפרתי את זה עד אוקטובר... מצד שני חיפשתי בגוגל... אם יש בדיקות כאלה שבהם צריך לעשות נגיעה או עיסוי בדגדגן – כי מה שקרה שם זה היה עיסוי, הוא עיסה את הדגדגן – ולא, לא מצאתי... עד שסיפרתי את זה לבעלי... והוא אמר לי את חייבת לעשות עם זה משהו... כבר לא יכולתי לשמור את זה, התחושה הזאת שמשהו לא סגור, משהו לא בסדר – כמה אפשר לשמור? הוצאתי את זה, סיפרתי את זה גם לחברה. שאלתי אותה אם יש דבר כזה והיא אמרה שלדעתה לא". בעקבות ההתייעצות, הפנתה החברה את א.א לכתבה באתר Ynet המגוללת מסכת פגיעות שביצע הנאשם בנשים אחרות: "והיא אמרה לי... את יודעת שיש כתבה על אלקלעי ב-Ynet... ואז סיפרתי לה את מה שקרה. הרגשתי אחרי הכתבה, הרגשתי כאילו מחוללת... לא 'כאילו' – מחוללת. מחוללת, מבולבלת מזה" (פרוטוקול מיום 27.2.2025, עמ' 40, ש' 4-28).

גירסת אחייניתה של ב.ב

86. חיזוק לגירסת ב.ב נמצא בגירסת אחייניתה. בהודעתה במשטרה שהוגשה בהסכמה חלף עדותה - ולפיכך מהווה ראיה לאמיתות תוכנה - מסרה אחייניתה של ב.ב, שעובדת בבית חולים 'העמק', כי ב.ב והיא "משתפות אחת את השנייה בהכל... אני זוכרת ש-ב.ב התקשרה אליי ושאלה אותי בתור אחת שעובדת בבית חולים לברר מול קולגות אם קורה שבמהלך בדיקה גינקולוגית ישנו

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

מגע באיבר המין היכול לעורר מיניות את המטופלת – מגע כמו דגדגן. אמרתי ל-ב.ב שאני לא יודעת איך ייתכן, וקורה דבר כזה במיוחד שעוברים בדיקה הקשורה לצניחת הרחם, אמרתי לה את זה כהשערה בלבד... לאחרונה שפורסם באתר Ynet על כל הסיפור... תיארו את אותם תיאורים שב.ב סיפרה לי, מיד שלחתי ל-ב.ב את הכתבה שתראה... אני זוכרת שביקשתי ממנה לתאר מה קרה, מה היה בדיוק, ואמרה לי... 'אני מתביישת', ואחר כך היא אמרה לי שהוא דחף את האצבעות בפנים ושם את היד על הדגדגן וביקש ממנה לכווץ. שאלתי אותה מה עשית – היא אמרה שהיא עצמה את העיניים ורק רצתה לעוף משם" (ת/52, עמ' 1).

גירסת בעלה של ב.ב.

87. אף בגירסת בעלה של ב.ב יש כדי לחזק את גירסתה. בהודעתו במשטרה, שהוגשה בהסכמה חלף עדותו, סיפר בעלה של ב.ב: "באחד מהימים אשתי, שנראתה מאוד מוטרדת, אמרה לי שהיא רוצה לשתף אותי במשהו שקרה לה ונורא קשה לה לשתף אותי. הייתי מאוד מופתע כי זה לא אופייני לה להסתיר ממני דברים... כששאלתי אותה מזה, גם אז קשה לה היה להגיד לי. לאחר מכן היא סיפרה לי שבאחד הטיפולים שהיא הייתה אצל הגינקולוג הוא נגע באופן שלא נראה כמו טיפול, באופן מיני... והיא אמרה שהוא התחיל לגעת לה לא רק באיבר המין שלה, אלא ספציפית בדגדגן והתחיל לגרות אותה לאורך די הרבה זמן והיא מאוד נלחצה, עצמה את ולא הבינה מה קורה, בשלב מסוים היא שאלה אותו למה הוא עושה את זה והוא טען שזו דרך לבדוק את הכיווץ של האיבר... החלק המשמעותי מבחינתי זה היה הזמן שהוא עשה את זה, לא מדובר בכמה שניות אלא בדקות ארוכות. כששאלתי אותה כמה דקות היא אמרה לי לפחות עשר לערך" (ת/51, עמ' 1-3, ש' 3-12, 46-48).

88. בעקבות חשיפתה לכתבה באתר Ynet, החליטה ב.ב להגיש תלונה במשטרה כנגד הנאשם. ביום התלונה, התלוו למתלוננת החברה ואחותה. במהלך נסיעה לתחנת משטרה במחוז דן, סיפרה האחות למתלוננת כי אימן נפגעה בידי הנאשם, וכי היא תצטרף אליהן במטרה להגיש תלונה. ב.ב העידה כי לא רצתה שאמה תדע שהנאשם פגע גם בה, וסיפרה לה שהן נוסעת לקניון במרכז הארץ. ב.ב תיארה כי לאחר שאמה ירדה בתחנת המשטרה, היא הסתובבה במכונית סביב התחנה, עד שהאם יצאה, והמתלוננת נכנסה בתורה: "פשוט לא רציתי להיתקל בה שם, התביישתי שזה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

קרה... לא רציתי שיכאב לה ולא רציתי שהיא תדע שזה קרה לי גם. גם אישה מבוגרת, גם אני במבוכה... הרגשתי שאני לא רוצה לצער אותה" (פרוטוקול מיום 27.2.2025, עמ' 42, ש' 6-12).

תשובותיה של ב.ב. לטענות ההגנה

89. בחקירתה הנגדית, הבהיר הסנגור ל.ב. כי הנאשם אינו חולק על כנותה ותחושותיה, אך גירסתה כי הנאשם אמר לה - "אני הולך לגעת לך בדגדגן כדי לבדוק את יכולת הכיווץ של הנרתיקי" - נובעת מזיכרון מוטעה. לחיזוק טענתו, בדבר כשלים בזיכרונה של ב.ב., הטיח בה הסניגור כי הטיפול בלייזר כלל לא בוצע בשנת 2017 (שם, עמ' 61-64 ש' 16-14).

90. ב.ב. הקשיבה ברוב קשב לטענות הסניגור, אך דחתה אותן באופן שקול ונוקב: "הוא אמר לי אני הולך לגעת לך בדגדגן כדי לבדוק את יכולת הכיווץ – זה משנה מה היה, ניסוי או לא ניסוי? זה משנה אני זוכרת את תאריך הזה או תאריך אחר? האמירה נאמרה, האמירה נאמרה באופן מפורש. נעשתה, ואני גם שיתפתי עם זה כאילו להקל על הבדיקה... אני באתי לפה מהגולן לא בשביל לשחק פה משחקים... ואני באתי בשביל להגיד את האמת שלי, אז זו האמת שלי, ואין לי משהו לומר חוץ מהאמת שלי" (פרוטוקול מיום 27.2.2025, עמ' 64, ש' 14-26). למען הסר ספק, תשובתה הכנה והמשכנעת של המתלוננת, הותירה רושם מהימן בליבי.

גירסת הנאשם

91. הנאשם העיד כי אינו זוכר באופן פרטני את הבדיקות של ב.ב., מכיוון שבדק אותה מספר רב של פעמים. הנאשם ציין כי להבנתו בינו לבין ב.ב. היה קשר מטפל – מטופלת טוב (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 41, ש' 18-22).

האירוע הראשון

אמרת הנאשם ל-ב.ב. - "אני הולך לגעת לך בדגדגן"

92. הנאשם הכחיש כי אמר ל-ב.ב. שייגע בדגדגן שלה על מנת לבדוק את יכולת הכיווץ. לדבריו "... המטרה הייתה לבדוק את יכולת הכיווץ בהרפיה ומישוש כמובן נרתיקי אבל לא צינתי שאני הולך לגעת לה בדגדגן" (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 44, ש' 11-13, עמ' 121, ש' 29-32, עמ' 122, ש' 2-6). הנאשם חזר ואמר כי בבדיקות מהסוג שעברה אצלו ב.ב., הוא נוהג לומר למטופלותיו

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

כי בכוונתו "להעריך את שרירי רצפת האגן", ולא יותר מזה – וציין מפורשות כי אינו נוהג להזכיר שבמהלך הבדיקה, האגודל שלו עלול לגעת באופן אגבי בדגדגן (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 103, ש' 26-32, עמ' 104, ש' 8-14).

93. בעקבות זאת, בחקירתו הנגדית עומת הנאשם עם דבריו בעימות בינו לבין ב.ב מיום 27.1.2022, שם מסר גירסה הפוכה - לפיה במהלך הבדיקה הוא נוהג לציין בפני המטופלות את האפשרות שייגע בדגדגן, במסגרת 'התנועה הסיבובית' - "... בוודאי, אני מציין את זה" (ת/ג, עמ' 19, ש' 30 עד עמ' 20, ש' 27). לבקשת הנאשם, תיעוד העימות בינו לבין ב.ב הוקרן במהלך הדיון (ת/ב4), והדברים נראו ונשמעו באולם בית המשפט. לשאלת בית המשפט לפשר הסתירה, חזר הנאשם על גירסתו המתכחשת בבית המשפט: "... אולי מלחץ בחקירה... אני עכשיו אומר בצורה ברורה זה לא חלק משגרת הבדיקה שלי... בחלק הזה אני הייתי כנראה בלחץ..." (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 125, ש' 5-23, עמ' 126, ש' 14-29).

94. הסבר זה של הנאשם – לפיו כביכול מסר גירסה הפוכה למנהגו רב השנים – אינו מתיישב עם הרושם המתקבל מבחינת כלל חקירותיו. הרושם המתקבל הוא שעם כל אי הנוחות שבחקירת המשטרה, הנאשם מסר את גירסתו בנחת ובפירוט, ולא התרשמתי מלחץ כה קיצוני שגרם לו למסור גירסה הפוכה למציאות. למען הסר ספק, הסברו זה של הנאשם לא הותיר רושם מהימן בעיני.

עיסוי הדגדגן

95. בהתייחסו לתיאור ב.ב – לפיו עיסה את הדגדגן שלה בזמן שאצבעו או אצבעותיו היו בנרתיקה – השיב הנאשם כי אינו מבצע עיסוי מכוון בדגדגן במהלך בדיקה להערכה של שרירי רצפת האגן, וכי "האגודל יכולה תוך כדי התנועתיות שלי בנרתיק לגעת באזור הדגדגן... המגע יכול להיות חלק מהבדיקה הזאת..." (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 42, ש' 10-22).

96. בחקירתו הנגדית עומת הנאשם עם הביטוי שמסר בעימות: "תנועה סיבובית", לתיאור תנועת ידו במהלך הבדיקה, וזאת בניגוד לדבריו בחקירתו הראשית, לפיהם כביכול מדובר בתנועה מצד לצד, ולא בתנועה סיבובית (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 82, ש' 25-34; ת/ג עמ' 20, ש' 17). לכך השיב הנאשם תשובה מתחמקת, כי מדובר ב: "... היא תנועה שנגרמת מהתנועה של האצבעות

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

הבודקות... והאגודל שקשורה ליד ועושה את זה, בדרך כלל התנועה היא תהיה תנועה מצד לצד כשאתה עובר מבדיקה של צד אחד של הנרתיק לבדיקה של צד שני... אני לא יודע למה אמרתי את זה בחקירה..." (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 128, ש' 26 עד עמ' 129, ש' 17). משנתבקש הנאשם להסביר כיצד מתיישבים דבריו אלה עם גירסת המתלוננת ב.ב. – ומתלוננות אחרות – שהעידו והדגימו בבית המשפט תנועה סיבובית, השיב הנאשם אותה תשובה מתחמקת, גרית ומתחכמת: "... אין לי ויכוח עם מה שהן חשות אני אומר לך מה התנועה שלי בתוך הנרתיק לבדיקת השרירים יכולה לגרום כתנועה בנגיעה באזור הדגדגן... אני עשיתי את התנועה בנרתיק... שהיא בדרך כלל לא סיבובית היא עוברת באזורים מסוימים והתנועה האגבית היא לא סיבובית" (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 129, ש' 22 עד עמ' 130, ש' 8).

97. לא זו בלבד שהסברו זה של הנאשם לא הותיר רושם מהימן בעיני, אלא שהוא אף מקומם, משום שמשמעות קבלתו היא גזלות דעת (גזלייטינג), הטלת ספק בבוחן המציאות של ב.ב. - לפיה כביכול לא חשה את אשר חשה ולא שמעה את אשר שמעה. למען הסר ספק, מקובלת עליי גירסת ב.ב. הן באשר לתיאור אופן נגיעות הנאשם בדגדגן שלה והן באשר לדברי הנאשם.

האירוע השני

הפורקן המיני כתוצאה מעיסוי הדגדגן

98. הנאשם טען כי אינו זוכר ש-ב.ב. הגיעה לפורקן מיני, וכי לא עולה מהבדיקה עצמה אינדיקציה למצב של פורקן מיני, שכן הדרך היחידה לדעת שמצב כזה מתרחש היא שהמטופלת תציין זאת. בהתייחסו לתדירות המקרים בהם מטופלות מגיעות לפורקן מיני במהלך בדיקה, אישר הנאשם כי "... זה דבר שהוא חריג מאוד, הוא נדיר מאוד, הוא באופן עקרוני כמעט ולא קורה" – כפי שהעידו אף המומחים, ויפורט בהמשך (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 42, ש' 23-34).

99. לשאלת ב"כ המאשימה, כיצד ייתכן שדווקא בטיפול אצלו נשים רבות, באופן יחסי, חשו עוררות מינית מסר הנאשם הסבר שלא זו בלבד שאין בו מענה ענייני לשאלה, אלא שיש בו כדי לחזק עד כמה מדובר באירועים חריגים: "ראשית אני בדקתי אלפי נשים... את לא יכולה להגיד לי שזה דבר שכיח שאת מציינת פה שניים-שלושה מקרים שחשו עוררות מינית, עוררות מינית יכולה להתקיים בבדיקה כזאת... זה דבר נדיר זה לא דבר שצריך לקרות ואם זה קורה צריך להפסיק

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

את הבדיקה באמצע צריך למנוע את זה אתה צריך להיות מודע לזה" (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 133, ש' 1-19).

100. יוטעם כי הסברו המופרך המתואר של הנאשם עומד בניגוד לחוות דעת כל המומחים הרפואיים, שכשנשאלו על תדירות המקרים בהם מטופלות חוו עוררות מינית בעת בדיקה, לא עלה מדבריהם כי לרופא הבודק / המטפל, יש קושי לזהות כשטופלת אכן חווה זאת (ר' סעיפים 528-534 להכרעת הדין). בנוסף, הנאשם אישר כי מצב בו מטופלת חווה אורגזמה בעת בדיקה גינקולוגית הוא חריג ונדיר, כך במילותיו (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 133, ש' 1-19). באותה נשימה טען הנאשם כי אינו זוכר את הבדיקה הספציפית של ב.ב, שכן זוכר רק בדיקות בהן התרחש אירוע חריג. הסבריו הסותרים של הנאשם, מעוררים, למצער, תמיהה. למען הסר ספק, לא מצאתי ליתן אמון אף בהסברו זה של הנאשם.

101. בניסיונו לבסס את טענתו כי אף מניסיונו מדובר באירוע חריג, תיאר הנאשם מקרה יחיד על פני עשרות שנות הקריירה שלו, שאירע ב-2015, ובו מטופלת שלו חשה עוררות מינית בעת הבדיקה. לדבריו, ברגע שהמטופלת הודיעה לו זאת, הוא עצר מיד את הבדיקה, ואף נפתחה חקירה בעקבות האירוע (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 132, ש' 29-32, עמ' 42, ש' 33 עד עמ' 43, ש' 17). הנאשם העיד כי בעקבות האירוע החריג לא שינה את הדרך בה הוא עורך את הבדיקה: "האמנתי אמונה מקצועית אמיתית במה שאני עושה... המשכתי לבדוק באותה צורה... זה בורר לא רק ברמה של הפרקליטות והמשטרה העניין הזה גם נדון בוועדה במשרד הבריאות ועובדה היא שקיבלו את גירסתי לחלוטין... שלא היה פסול מבחינת פרוטוקול רפואי... זה הועמד בפני ועדה מקצועית שהיה שם גם גינקולוג מאוד בכיר הם בחנו את הדבר הזה ולא המליצו לי אל תבדוק ככה אל תעשה ככה תצרף אליך מישהי, לא הייתה שום המלצה לחרוג" (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 119, ש' 7 עד עמ' 120, ש' 9).

ניסיון להשחרת המתלוננת

102. הנאשם העיד כי ב.ב. בדתה את גירסתה, בשל המבוכה שחשה כתוצאה מהגעתה לפורקן מיני במעמד בדיקה גינקולוגית: "היא הרגישה מאוד לא בנוח עם הסיטואציה הזאת שהיא מחוללת שהגיעה לידי אורגזמה בבדיקה גינקולוגית... והיא החליטה שהיא מצטרפת לדבר הזה של

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

האשמה שאני הוא שגורם בצורה כזאתי לפגיעה מינית בסדרה של מטופלות" (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 134, ש' 3-4, עמ' 135 ש' 6-15, 23-29).

103. אין בידי לקבל טענתו זו של הנאשם. ראשית, מדובר בהשערה בעלמא. שנית – ועיקר – בשים לב להתרשמותי ממהימנות עדות ב.ב., מהפתיות, האומץ, והכנות שהפגינה בעדותה, מעדיף אני את גירסתה על פני גירסת הנאשם. שלישית – עצם תיאורה העקבי של ב.ב. כי במהלך הבדיקה חוותה עוררות מינית – שהוא חשיפת עצב רגיש ואישי כל כך בגירסתה – אינו מתיישב עם הטענה שכביכול בדתה את גירסתה, בעקבות אירוע זה.

דחיית טענות ההגנה וממצאי מהימנות

104. במחלוקת העובדתית מעדיף אני את גירסתה המהימנה, המוחשית, המשכנעת והעקבית של ב.ב., שבבסיסה שני אירועים מובחנים ומפורטים, על פני גירסתו המניפולטיבית, הדלה, והבלתי מהימנה של הנאשם, כפי שיפורט להלן.

האירוע הראשון

105. מאמין אני ל-ב.ב. כי במהלך אחד הטיפולים בשנת 2017 או 2018, עיסה הנאשם את הדגדגן שלה, משך מספר שניות, תוך שהחדיר אצבע לנרתיקה, ואמר לה כי הוא שם את אצבעו על הדגדגן כדי לבדוק את יכולת הכיווץ שלה.

106. חיזוק לגירסת ב.ב. – לפיה הנאשם עיסה, בכוונת מכוון, את הדגדגן שלה – באופן הנחזה להיות חלק מהטיפול או הבדיקה הרפואית – בעמידתה האיתנה על עמדתה, אף בחקירה נגדית מתישה, כי הנאשם אמר לה במפורש אני הולך לגעת לך בדגדגן'.

האירוע השני

107. מצאתי ליתן אמון, אף בעדות ב.ב. כי במהלך בדיקה, בשנת 2021, אמר לה הנאשם לכווץ את שרירי רצפת האגן ועיסה את הדגדגן שלה משך דקות ארוכות, תוך החדרת אצבעות לנרתיקה – עד שהגיעה המתלוננת לפורקן מיני.

108. ביסוס לגירסתה אף מצאתי בחוסנה לחשוף עצב פגיע ופרטי במיוחד, ולספר כי הגיעה לכדי פורקן מיני ממעשיו של הנאשם באירוע השני. תימוכין אלו, שנצרכו בחושיה של ב.ב. אינם, לדידי,

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

'פרשנות בדיעבד של תחושות' כפי שטענה ההגנה, אלא עדות בלתי אמצעית על זרות מעשיו של הנאשם לזירה הרפואית.

109. חיזוקים נוספים לגירסת ב.ב נמצאו בהודעות בעלה ובת-דודתה, שהוגשו בהסכמה כראייה לאמיתות תוכנו, לפיהן ב.ב סיפרה להן את גירסתה המפלילה את הנאשם, לפני פרסום הכתבה באתר Ynet. יש בעדויות אלה כדי להשמיט את הבסיס מתחת לטענות ההגנה, לפיה כביכול פירשה בדיעבד, בהשפעת הפרסומים באתר Ynet, את מעשיו של הנאשם.

110. לא מצאתי ליתן משקל של ממש לטענות ההגנה – הנשענות על תפישות אנכרוניסטיות באשר להתנהלות הסבירה והצפויה מנפגעת עבירת מין (להרחבה: ר' ס' 276 ו-390 להכרעת הדין), והעומדות בסתירה חזיתית להלכות בית המשפט העליון בתופעה זו – ולפיהן, על אף אירוע האונס המתואר, ב.ב הוסיפה להיבדק אצל הנאשם ולא נמלטה מן המרפאה, וכן לטענות בדבר פערים בזיכרונה של ב.ב בכל הנוגע לרציונל הרפואי של הבדיקות, לסדר הפעולות בהן או למועדן.

111. לבסוף, לא מצאתי כל טעם או הגיון בטענת ההגנה – לפיה יש להעדיף את גירסת הנאשם, על פני גירסת ב.ב. טענה זו מתבססת על היות הנאשם רופא מומחה, שביצע, כביכול, פעולות רפואיות מתועדות ונדרשות, ועל כך שעיסוי הדגדגן המתואר סותר "את המציאות הרפואית האנטומית". לחיזוק טענתה הוסיפה ההגנה כי כשסיפרה לבעלה, אפילו ב.ב עצמה לא ידעה לקבוע בוודאות שמדובר בעבירה פלילית. מצאתי את טענתו זו של הנאשם, לפיה – בשני האירועים המתוארים פעל כביכול בשדה הרפואי – גוזלת דעת, מניפולטיבית ומתכחשת. לפיכך, ואף מטעם זה, מצאתי להעדיף את גירסתה העקבית והמפורטת של ב.ב על פני גירסת הנאשם.

112. לאור כל האמור, מצאתי ליתן משקל מלא לגירסתה המהימנה של ב.ב. מקובלת עליי טענת ב"כ המאשימה כי יש באמרתו של הנאשם – לפיה הוא שם את אצבעו על הדגדגן של ב.ב כדי לבדוק את יכולת כיווץ שרירי רצפת האגן שלה – כדי לקבוע ברמת הוודאות הנדרשת בפלילים, כי עיסוי הדגדגן נעשה בכוונת מכוון, באופן המעיד אף על יסוד המרמה הגלום במעשיו של הנאשם.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

ממצאי עובדה – אישום שני

113. לאור כל האמור, אני קובע שהוכחו, במידת הוודאות הנדרשת בפלילים, ממצאי העובדה הבאים:

האירוע הראשון

114. בחודש דצמבר 2017, או במהלך שנת 2018, הגיעה ב.ב למרפאת הנאשם בבית החולים פוריה, לטיפול באמצעות לייזר נרתיקי. בשלב מסוים, אמר הנאשם ל-ב.ב 'אני הולך לגעת לך בדגדגן כדי לבדוק את יכולת הכיווץ של הנרתיק'. ב.ב, שהאמינה לדברי הנאשם, נתנה לכך את הסכמתה. בסמוך לכך החדיר הנאשם שתי אצבעות לנרתיקה של ב.ב והחל לעסות את דגדגנה משך זמן קצר בתנועות סיבוביות, עולות ויורדות.

האירוע השני

115. בחודש יולי 2021, או בסמוך לכך, הגיעה ב.ב שוב אל מרפאתו של הנאשם בפוריה לבדיקה גינקולוגית. במהלכה, שאל אותה הנאשם היכן חשה בכאבים. אז, לחץ הנאשם על אזור השחלה בצד שמאל ובמקביל החדיר שתי אצבעות לנרתיקה של ב.ב וביקש ממנה להשתעל. בהמשך, אמר הנאשם ל-ב.ב לכווץ את שרירי הנרתיק, ו-ב.ב עשתה כן. בעוד אצבעותיו בתוך נרתיקה, עיסה הנאשם עם אגודלו את הדגדגן של ב.ב, משך דקות ארוכות, בתנועות סיבוביות, עולות ויורדות, תוך שהוא אומר לה להמשיך לכווץ – עד שהגיעה לפורקן מיני.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

2.3 אישום שלישי

- 2.3.1 תמצית כתב האישום
- 2.3.2 גירסת המתלוננת ג.ג
- 2.3.3 חיזוקים לגירסת ג.ג – שיתוף מקורבים מיד לאחר האירוע ומצב נפשי
- 2.3.4 תשובות ג.ג לטענות ההגנה
- 2.3.5 גירסת הנאשם
- 2.3.6 דחיית טענות ההגנה וממצאי מהימנות
- 2.3.7 ממצאי עובדה

תמצית כתב האישום

116. ביום 7.8.2020 הגיעה ג.ג, ילידת 1992 (להלן: "ג.ג"), למרפאת הנאשם במודיעין (תוקן בהחלטת בית המשפט ביום 13.3.2025) לבדיקה גינקולוגית, לראשונה בחייה, בשל כאבים חזקים ברחם.
117. טרם הבדיקה, עדכנה ג.ג את הנאשם בכך שלא קיימה מעולם יחסי מין.
118. ג.ג התיישבה על כיסא הטיפולים, לאחר שהפשילה את תחתוניה. בטרם החל בבדיקה, אמר הנאשם ל-ג.ג כי לאור העובדה שלא קיימה יחסי מין, איברי המין אינם גמישים, והוא רוצה להגמישם.
119. בתכוף לכך, עיסה הנאשם את הדגדגן של ג.ג, וכן מסביב לפתח הנרתיק שלה, ממושכות, באמצעות אצבע אחת, ולאחר מכן באמצעות שתי אצבעות. בעודו עושה כן, אמר הנאשם ל-ג.ג כי כעת האיבר גמיש, וכי הוא יכול להכניס שתי אצבעות, וזאת באופן שנחזה להיראות כאילו עיסוי הדגדגן הוא חלק מהבדיקה הרפואית.
120. בסמוך לאחר מכן, החדיר הנאשם את מכשיר האולטרסאונד הנרתיקי לתוך נרתיקה של ג.ג והוציאו.
121. בגין המעשים המתוארים יוחסה לנאשם בכתב האישום עבירה של אינוס במרמה לפי סעיף 345(א)(2) לחוק.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

גירסת המתלוננת ג.ג.

122. המתלוננת ג.ג., בת 29, מתגוררת במרכז הארץ.
123. בקיץ שנת 2020, נתקפה ג.ג. כאבים חזקים ומשתקים ברחמה. בחיפושים אחר רופא גינקולוג שיוכל לקבלה בדחיפות, קיבלה אמה של ג.ג. המלצה על הנאשם, והן נסעו למרפאתו במודיעין. לאחר שנשאלה מהי סיבת הפנייה למרפאה, ולקראת תחילת הבדיקה, נשאלה ג.ג. האם היא מעוניינת בנוכחות אמה בחדר במהלך הבדיקה עצמה. ג.ג. ביקשה להישאר לבד, בשל מבוכתה, בין היתר משום שהייתה זו הפעם הראשונה בה נבדקה בבדיקה גינקולוגית. ג.ג. העידה על עצמה כמי שגדלה בבית בו נהוג לבטוח ולתת אמון ברופאים, מבלי "לשאול יותר מדיי שאלות", כדבריה (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 61, ש' 1-17, עמ' 62, ש' 26-27).

עיסוי הזדגדגן ואמרת הנאשם המעידה על כוונתו

124. ג.ג. העידה כי לקראת הבדיקה, התבקשה לפשוט את הבגדים מהחלק התחתון של גופה, ולאחר שעשתה כן, התיישבה על כיסא הבדיקה במנח הנהוג לבדיקה גינקולוגית. בשלב זה, שאל אותה הנאשם שאלות בעניין פעילותה המינית, ולאחר שהשיבה כי לא קיימה יחסי מין, הנאשם המשיך ושאל: "לפני שנתחיל את רוצה לשמור על קרום הבתולין או לא? בשלב הזה אני כמובן ערומה... היה ברור לי שזה לצורך הבדיקה כן אבל... זה היה קצת מבולבל לשמור על קרום הבתולין ועל האם אני רוצה שנשמור עליו או לא..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 61, ש' 31-20).

125. המתלוננת הדגישה כי רק לאחר שהחל בעיסוי, שאל אותה הנאשם בעניין קרום הבתולין: " ... זה היה בעוזו מעסה כבר את האזור כלומר שזה הוא לא עיסה אותי בשביל לשמור לי על קרום הבתולין..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 77, ש' 5-17). ג.ג. ציינה כי לא ביקשה מהנאשם לבתק את קרום הבתולין שלה אך גם לא התנגדה לכך, משום שלא הבינה מה פירוש הדבר; בתשובה לטענת הסנגור בחקירה הנגדית - לפיה, כביכול, בכדי לשמור על קרום הבתולין הנאשם החדיר אצבע אחת בלבד, עמדה ג.ג. על גירסתה שהנאשם החדיר שתי אצבעות, ולפיכך אין קשר בין הדברים: "אני זוכרת אחרת... אני כן זוכרת שזה התחיל מאצבע אחת ועבר לשתי אצבעות" (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 77, ש' 32 עד עמ' 78, ש' 11).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

126. ג.ג. העידה כי הנאשם אמר לה כי בשל חוסר ניסיונה המיני ועל מנת שהבדיקה לא תכאיב לה, הוא יעסה את "האזור": "...בשלב הזה אז אמר לי אני מתחיל לעסות אותך כרגע כדי להגמיש את האזור וכדי לגרום לזה שבהמשך זה פשוט יכאב פחות... ובאותו השלב הזה התחיל התהליך שבו אני יושבת והוא מתחיל לעסות לי את פתח הנרתיק ואת האזור שמסביב ותוך כדי הוא מעודד אותי ואומר לי עם כל הכבוד זה מתגמש לא לא לא את לחוצה רגע יופי כאילו היה מן שיח שכזה...". ג.ג. העידה כי לא הייתה לה היכרות עם אופי הבדיקה ולא הבינה מה כוונת הנאשם ב"הגמשה", אך סברה שמדובר בפעולה שמטרתה להיטיב עמה (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 61, ש' 31 עד עמ' 62, ש' 5).

127. ג.ג. אישרה בעדותה, לאחר רענון זכרונה, כי הנאשם עיסה את הדגדגן שלה, כפי שמסרה בהודעתה במשטרה מיום 13.1.2022 (נ/ב, עמ' 4, ש' 32-33; פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 63, ש' 33). כך תיארה ג.ג. את העיסוי: "... התחושה באותם רגעים הייתה שהמעבר הוא ממש בכל אזור פתח הנרתיק ושמעליו ולאחר מכן הכניסה והיציאה של האצבעות היו לסירוגין כלומר היה איזשהו תהליך ממושך שבו הייתה הגמשה לקראת כניסה ואז אוקיי זה לא גמיש מספיק אז אני מוציא וממשיך להגמיש... ואז לאחר מכן הוא אמר לי שהוא כבר מוכן לשתי אצבעות ואז הוא הכניס והוציא..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 63, ש' 5-10). ג.ג. שחזרה את האירועים באופן רציף ומפורט, והדגישה כי במהלך האירוע בכתה והשמיעה קולות מצוקה: "כשהתחיל כל תהליך העיסוי היה לי מן בלבול הנחתי שזה משהו שאמור לקרות גם נאמר שזה לטובתי אבל הגוף שלי נורא נורא התכווץ והתחלתי לבכות בדמעות נורא נורא חנוקות כמובן הוא לא עצר הוא היה נורא נורא קר רוח... הייתי עם עיניים דומעות ועם קולות קטנטנים של מצוקה... שאחרי זה אימא שלי גם שמעה מחוץ לדלת והיא שאלה אותי... הרגשתי מחוללת משהו הרגיש לי פשוט לא כל כך נכון ומצד אחד נורא רציתי לסמוך עליו... הוא רצה לעזור לי אז רציתי לעזור לו לעזור לי אז הסטתי כל הזמן את המבט אליו והוא הביט בי כמובן ישירות וחזר על שש בזמן שהוא מעסה אותי..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 64, ש' 21-32).

128. בחקירתה הנגדית עומתה ג.ג. עם דבריה בהודעתה הראשונה במשטרה, שם מסרה כי הנאשם הכניס והוציא את אצבעותיו מהדגדגן שלה; בהמשך נתבקשה ג.ג. להבהיר את גירסתה, ומסרה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

הודעה נוספת במשטרה (נ/ב עמ' 11, ש' 24-34; נ/7). אף בהתייחסה לדבריה בהודעתה הנוספת, עמדה ג.ג על גירסתה: "... אמרתי דגדגן אבל הסברתי דברים אחרים... זה לא סותר את מה שאני יודעת שהגוף שלי עבר ואת מה שאני הרגשתי..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 64, ש' 20-14).

129. בשל חשיבות מיקום הנגיעות המיוחסות לנאשם, התבקשה ג.ג, בחקירתה במשטרה, לסמן, על גבי תרשים סכמטי של מבנה איבר המין הנשי, את המקומות שבהם נגע הנאשם, בתוך איבר מינה, ועשתה כן (נ/7). ג.ג סימנה אותם על גבי התרשים, בנקודות הממוספרות 3, 4, 10, 11, 12 ו-13. ג.ג אישרה בעדותה בבית המשפט, על גבי התרשים שקיבלה בהודעתה במשטרה, את המקומות המדויקים בהם הנאשם נגע באיבר מינה - ואלו הם אזור פתח הנרתיק (שסומן בספרות 3, 4, 13 ו-12) ואזור הדגדגן (שסומן בספרות 11 ו-10). ג.ג הוסיפה לשחזר את האירוע ואת דברי הנאשם במהלכו, בעודה מצביעה על התרשים: "...לאחר מכן כשהשרירים רפויים אז הייתה אפשרות לכניסה לתוך 3 ו-4... זה חלש על כל האזור הפנימי..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 73, ש' 26 עד עמ' 74, ש' 1). ג.ג עמדה על גירסתה העקבית, כי אף שבהודעתה הראשונה מסרה תיאור מילולי בלתי מדויק ברמה האנטומית, הרי שתחושותיה עומדות בעינן: "...הניסוח הזה סביב הדגדגן היה בעדות הראשונה ביותר... וכנראה השימוש הנכון או לא נכון במונחי אנטומיה באותם רגעים... אבל כשביקשו ממני לצייר ולמקם אז ידעתי למקם ספציפית... יש לי אוריינטציה של מגע של התחושה שלו ושל המרחב שבו נגעו בי ובאופן, אני זוכרת את הסיבוביות אני זוכרת את המגע... למעלה ולמטה... כניסה ויציאה, האם אני אוכל לצייר לך מפה ולהגיד לך אנטומית בכל רגע נתון מתי נגעו לי בדגדגן לפני או אחרי כניסה... כמוכן שלא אדע להגיד את זה כי כמו שאמרתי זה כמו לצייר על הגב אבל אני כן יודעת שהמגע היה מעל לכניסה של פתח הנרתיק וגם סביבו..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 72, ש' 31-33, עמ' 73, ש' 2-3, 9-15).

130. למען הסר ספק, השתכנעתי כי תיאורה של ג.ג משקף את המיקום המדויק של החלקים באיבר מינה שבהם נגע הנאשם במהלך העיסוי, ולפיכך מצאתי ליתן לו משקל מלא.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

משך הבדיקה ודרישת הנאשם לקשר עין

131. ג.ג. אישרה כי בהודעתה במשטרה העריכה שהאירוע נמשך כ-15 עד 20 דקות. ג.ג. העידה כי לא היה באפשרותה לציין במדויק את משך זמן האירוע, אך חזרה וציינה כי באותם רגעים "זה הרגיש כמו נצח" (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 64, ש' 5-9). בהמשך ציינה ג.ג. כי לפחות מחצית מהזמן, ולמעשה ברוב שהותה עם הנאשם, נעשו אותן פעולות הגמשה (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 70, ש' 1-3, 19-25).

132. ג.ג. העידה כי במהלך העיסוי ביקש ממנה הנאשם לשמור על קשר עין עמו, אך בשל תחושת חוסר נוחות, הניחה את ידה על פניה והסיטה את מבטה מהנאשם; וכי כל פעם שעשתה כן, עצר הנאשם את פעולתו – כשאצבעו בתוך נרתיקה או במהלך העיסוי – ואז דרש ממנה להתמיד בקשר עין איתו: "והוא עוצר כשהמגע שלו עליי ואומר לא את מחזירה את העיניים אלי יופי, ואז היינו בקשר עין ישיר בעודו ממשיך להגמיש את האזור..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 62, ש' 14-16).

133. ג.ג. העידה שהרגישה "ממש חוסר נחת בגוף, לא ידעתי להגייד לעצמי למה הנחתי שאני נבוכה או שזה מורכב... זה הרגיש לי כמו נצח זה היה נורא ולא ידעתי להסביר לעצמי למה" (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 62, ש' 7-8, 15-16). לאחר מכן הכניס הנאשם את מתמר האולטרסאונד לנרתיקה של ג.ג. לצורך הבדיקה; ג.ג. העידה כי ברגע זה התלוותה להתרחשות גם תחושה של בדיקה, בניגוד למה שאירע קודם לכן, במהלך העיסוי (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 62, ש' 23-16).

חיזוקים לגירסת ג.ג. - שיתוף מקורבים מיד לאחר האירוע ומצב נפשי

134. לאחר הבדיקה אצל הנאשם, נסעה ג.ג. עם אמה לבדיקה נוספת אצל חברה של האם, מטפלת הוליסטית; ג.ג. העידה כי בכתה משך כל הדרך לבדיקה הנוספת, וכך כשנשכבה על מיטת הטיפולים של המטפלת (פרוטוקול מיום 13.3.26, עמ' 65, ש' 15-20). ג.ג. תיארה את המצוקה שחשה במהלך ולאחר הבדיקה אצל הנאשם: "... היה מן דיאלוג פנימי שבו הבהרתי לעצמי שאני זה חוסר ניסיון אני לא יודעת ככה זה אמור להיות סומכת עליו אז לא הרגשתי איזשהו זעם עליו הרגשתי שהוא עושה לי משהו לא בסדר... כשיצאתי מהחדר זה שזרקתי לפח את זוח הבדיקה זה הדבר

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

הראשון שעשיתי ואימא שלי אמרה שמעתי בחוץ קצת קולות מה כאב לך אמרתי לא לא כאב לי הכל בסדר אבל לא הפסקתי להגיז אני לא מאמינה שיש דבר כזה גינקולוגית... היא הייתה מודאגת והיא ניסתה להבין אם קרה משהו אמרתי לה לא לא קרה כלום פשוט איזה מקצוע סוטה..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 65, ש' 1-14).

135. ג.ג הוסיפה כי כשבועיים לאחר מכן, נפגשה עם חברתה, וציינה בפניה כי בדיקות גינקולוגיות "זה סוטה" (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 65, ש' 26-29).

136. ג.ג העידה כי על אף שאובחנה על ידי הנאשם כסובלת מאנדומיטריוזיס, אבחנה הדורשת טיפול גינקולוגי, לא הייתה מוכנה לשוב ולפגוש גינקולוג, או ליטול גלולות לטיפול במצבה, כפי שהמליץ לה הנאשם. בשל הרתיעה שחשה ג.ג מבדיקות גינקולוגיות בעקבות "הבדיקה" ע"י הנאשם, החלה ג.ג לחקור, וקראה, לדבריה, עשרות מאמרים וכתבות, על אודות בדיקות גינקולוגיות (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 65 ש' 30 עד עמ' 66 ש' 3).

137. לאחר תקופה, עברה ג.ג להתגורר בחו"ל. במהלך שיטוט ברשת החברתית Facebook, נתקלה ג.ג בכתבה על אודות נאשם פלוני ונשים אלמוניות שתיארו תחושות דומות לשלה; כמה שבועות אחר כך נתקלה בכתבה עם שמו ותמונתו של הנאשם, ולדבריה: "ולא קישרתי בכלל אני זוכרת שעברתי ולא הבנתי..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 66, ש' 5-15). זמן מה לאחר מכן נתקלה ג.ג שוב בכתבה עם תמונתו של הנאשם – והפעם, המראה הציף בה את זיכרון האירוע: "אני זוכרת שגם התחלתי לבכות וגם הגוף שלי נכנס להתקף חרדה מאוד קשה ולא הבנתי מה קורה ואז ביקשתי מאימא שלי שלא סיפרתי לה שום דבר כמובן בשלב הזה... שתשלח לי אם יש לה את המספר של הרופא שהייתי מטופלת אצלו... וראיתי שזאת התמונה בווטסאפ ואני התמוטטתי... התקשרתי לחברה הזאת שסיפרתי לה אז בזמנו... תמללתי לה את תרחיש האירוע שהיה לי ישר היא כתבה לי ככה לא נראית בדיקה גינקולוגית..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 66, ש' 31-19). אז, חזרה ג.ג ארצה במיוחד כדי להגיש תלונה במשטרה נגד הנאשם, וחזרה למקום מגוריה בחו"ל (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 67, ש' 6-7).

138. ג.ג העידה כי לתחושתה, הנאשם ניצל את תמימותה ואת חוסר ניסיונה: "אני מרגישה שנעשה ניצול... של חוסר הידע שלי... בחוסר הידע המיני וגם בחוסר הידע בניסיון בטיפול

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

גינקולוגי... העדות לכך היא הגוף שלי שדיבר לפני ולפני הסקת המסקנות שלי." בהקשר זה חזרה ג.ג ותיארה את תגובותיה הפיזיות במהלך הבדיקה: הקושי שחשה להיענות לדרישת הנאשם להביט בעיניו; הקיפאון בגופה; הבכי הלא רצוני, שליווה אותה שבועות לאחר מכן; והצורך להתנקות ממה שעברה. ג.ג הוסיפה כי במהלך הבדיקה, השתמש הנאשם בכפפות (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 69, ש' 12-10, 17-16, 20, 22-29). עוד תיארה ג.ג, במענה לשאלת הסנגור, חלקים נוספים בהתנהלות הנאשם שגרמו לה לחוסר נוחות: "אני ידעתי שאני באה לדבר עם הרופא אני גם ציפיתי שהוא יגיד לי דברים... לא נאמר לי שאני צריכה לשחרר אלא שהוא משחרר בשבילי... זה לא הטריד אותי מילולית זה צורך שהיה לי כי הבנתי עכשיו עוזרים לי... אופי השיח ביחד האם יש צורך בכלל לסוג האירוע הזה שמתרחש כאן עכשיו ביחד עם הדרישה למבט וביחד עם המבט החודר בזמן שאני שהגוף שלי יגיב בחוסר נוחות למתרחש..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 83, ש' 31-30, 33, עמ' 84, ש' 2-6). עוד ציינה ג.ג כי תחושתה לא הייתה משתנה, גם אם היה ניתן לה הסבר טרם הבדיקה כי מדובר בבדיקה אורוגינקולוגית (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 81, ש' 26-30).

139. ג.ג העידה כי לפני הודעתה הראשונה במשטרה, סיפרה לאמה על קרות הבדיקה, על האבחנה ועל הקושי ללכת לטיפול, ואמה ביקשה לקבוע לה תור לרופא גינקולוג על מנת להקל במצבה. ג.ג העידה כי בפגישה זו, סיפרה לגינקולוג על חלק מחוויותיה בבדיקה אצל הנאשם, ותיארה את תמיחתו: "... הוא כמובן גם היה המום לא שיתפתי אותו בחוויה האישית שלי כי הייתי נבוכה... אז הוא גם היה קצת המום מעניין הסטנדרט שבו יש איזשהו כיסוי... הדבר שהיה לי מאור ברור בפגישה עם הגינקולוג הזה הייתה חוסר הצורך... בהקדמה שלפני כאילו עניין ההגמשה הוטל בפניו בספק הוא לא מכיר את זה מהחוויה שלו כמטפל בטח שלא כחלק נכבד מהטיפול..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 70, ש' 5-18).

עדות האם

140. חיזוק לגירסת ג.ג נמצא בגירסת אמה של ג.ג. בהודעתה במשטרה מיום 13.1.2022 (ת/61), שהוגשה בהסכמה חלף עדותה, אישרה האם את גירסתה של ג.ג, ומסרה כי עת המתינה מחוץ לחדר הבדיקה, שמעה את ג.ג צועקת. האם ציינה כי כיבדה את בקשת בתה ולא נכנסה לחדר

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

הבדיקה, משום שתיארה לעצמה שמדובר בכאב שנגרם כתוצאה מטיפול. להודעתה במשטרה צורפה הודעה ששלחה האם (ת/61, עמ' 2), בה תיארה את מצבה הנפשי הקשה של ג.ג, שהתעלפה שלוש פעמים לאחר שמסרה הודעתה במשטרה.

תשובותיה של ג.ג לטענות ההגנה

141. ג.ג דחתה בעדותה את טענת הנאשם בעימות ביניהם במשטרה – לפיה הוציאה את הבדיקה מהקשרה, והדגישה כי להבנתה מדובר בגזילת דעת: "... החוויה גם בטיפול וגם אחריה הייתה עטופה במעין איזה גזלייט גדול פנימי..." וכי הנאשם ניצל במעשיו את חוסר הידע שלה: "... אני מרגישה שנעשה ניצול... של חוסר הידע שלי... בחוסר הידע המיני וגם בחוסר הידע ניסיון בטיפול גינקולוגי... ברגע שאני מחזיקה ידיעה... שאדם מולי אין לו גישה אליו אז אני יכולה להשתמש בו בשביל להרחיב את הגבולות האפורים שסביבו בשביל לנצל את האדם שמולי אני חושבת שזה מה שקרה, העדות לכך היא הגוף שלי שדיבר לפניי ולפני הסקת המסקנות שלי" (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 68, ש' 18-20, 27-29, ש' 33, עמ' 69 שורות 10-17).

142. הקשבת רוב קשב לעדות ג.ג, ולאחר שבחנתי אותה בקפידה וביסודיות, מצאתי ליתן בה אמון מלא. ג.ג שחזרה את האירועים בעקביות, מספר פעמים במהלך עדותה, ובכל פעם עשתה זאת תוך תיאור מדויק של תחושותיה ומחשבותיה שנלוו למעשי הנאשם, ותוך שהקפידה לסייג מה שלא זכרה, ונמנעה מהפרזה בתיאור מעשי הנאשם או מהשחרתו במכוון. התרשמתי מכנותה של ג.ג, ומהאופן האותנטי בו תיארה את פגיעותה ואת הניצול שעברה – ניצול הנאשם הן את חוסר היכרותה עם הבדיקה, והן את חוסר ניסיונה המיני, עליהם סיפרה לנאשם, במסגרת מה שהאמינה שהוא חלק מהבדיקה הרפואית. ג.ג לא זכרה כי הנאשם ביצע, בין היתר, גם בדיקה רקטלית, כחלק מהבדיקה האורוגינקולוגית, כפי שעולה מהדו"ח הרפואי בעניינה (ת/61ב, פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 79, ש' 11-12). בשים לב לפירוט המדויק של מעשי הנאשם, ולעוצמת הטראומה של ג.ג, כתוצאה ממעשים אלה, איני סבור שיש בכך כדי לפגום במהימנות או במסקל עדות ג.ג.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

גירסת הנאשם

143. הנאשם העיד כי אינו זוכר את הבדיקה של ג.ג.; לשאלת בית המשפט האם עדותו נסמכת על סיכום הבדיקה הרפואית שערך (ת/ב6), או על סמך זכרונו, השיב הנאשם: "מתוך הטופס", וכן על סמך נהלי העבודה השגרתיים שלו וניסיונו האישי כרופא (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 47, ש' 12-24).

מצג שווא

144. הנאשם העיד כי ידע שזוהי הבדיקה הגינקולוגית הראשונה ש-ג.ג. עברה אי פעם, וכן כי לא התנסתה בקיום יחסי מין. לדבריו, התריע בפני ג.ג. שקרום הבתולין שלה עלול להיפגע כתוצאה מהבדיקה והתאים את אופן ביצוע הבדיקה למצבה בכך שהחדיר אצבע אחת בלבד לנרתיקה, בשונה משתי אצבעות כבדרך כלל (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 47, ש' 1-9).

145. לדברי הנאשם, הוא הסביר ל-ג.ג. שהגמשת "אזור מסוים" תקל על ביצוע הבדיקה. בעדותו לא זכר לומר האם ציין בפניה באיזה אזור מדובר, אך הסביר כיצד הגמשת אזור חיץ הנקבים (הפרינאום) עשויה להקל בבדיקה במקרים מעין אלה (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 136, ש' 31-34, עמ' 137, ש' 29-31, עמ' 47, ש' 23-34, עמ' 48, ש' 1-8). בחקירתו הנגדית, התקשה הנאשם להסביר כיצד מתיישב הסברו זה עם דבריו בהודעתו במשטרה מיום 9.3.2022, שם שחזר את הבדיקה שביצע ל-ג.ג., ולא ציין בדבריו כי עיסה או הגמיש את אזור הפרינאום. גם במסמכים הרפואיים בעניינה של ג.ג., לא צוינה פעולה כזו (ת/ב6), עמ' 5, ש' 28; ת/ב6). לשאלת בית המשפט כיצד הוא יודע כי אכן כך היה, על אף שאין לפעולה זו תיעוד ברשומה הרפואית, השיב הנאשם תשובה מתחמקת ובלתי משכנעת: "... לא כל דבר מצוין בסיכום... אני מדבר על דברים על בדיקה שאני מכיר את הבדיקה שלי... כיוון שזה נבדקת שנבדקת לראשונה... האזור הזה הוא גורם לרגישות ולכאב הכי משמעותי בזמן הבדיקה". לשאלת בית המשפט כיצד ייתכן שהחלק שהגדיר הנאשם המשמעותי ביותר של הבדיקה, לא צוין ברשומה הרפואית - התחמק הנאשם מלהשיב על התמיהה על כך ש"נזכר" פתאום בפעולה שלא תועדה בסיכום: "... זה לא החלק הכי משמעותי... החלק הכי משמעותי זה מה אתה מפיך בבדיקה... בבדיקה הפנימית ציינתי... הפקתי שאני יכול לבדוק אותה בצורה קלה יותר ופחות כואבת...".

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

במסמך זה לא מצוין. " בנוסף, הנאשם לא ידע להסביר את פשר השיהוי במסירת גירסתו הכבושה, שנמסרה לראשונה בעדותו בבית המשפט. לטענת הנאשם, הגמשת הפרינאום היא פעולה שגרתית, מנוברה מקובלת, בבדיקת מטופלות שלא קיימו יחסי מין, וטען כי מומחים נוספים שיעידו יאששו זאת (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 138, ש' 8-9, ש' 31 עד עמ' 139, ש' 32, עמ' 144, ש' 7-11, 19-21). למען הסר ספק, יוטעם כי אישור כזה לא ניתן על ידי מי מהמומחים הרפואיים, לרבות העדים מטעם ההגנה.

146. הנאשם המשיך בהתאמת תשובותיו למה שנראה לו נוח באותו רגע. בתחילה אמר כי אינו זוכר כלל את בדיקתה של ג.ג, בהמשך, ביחס לעיסוי אזור הפרינאום, בחר הנאשם למסור פרטי בדיקה שלא תועדה בסיכום הרפואי. לעומת זאת, כשנשאל אם ייתכן שביקש מ-ג.ג לכווץ ולהרפות במהלך הבדיקה, בחר הנאשם לדבוק בסיכום הרפואי: "לא זכור לי, אני גם לא מתייחס לזה בכיתוב שלי... קרוב לוודאי שלא" (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 144 ש' 24-26). יש בתשובות אלו, הסלקטיביות והמגמתיות, של הנאשם, כדי לפגום במהימנות גירסתו.

עיסוי הדגדגן

147. הנאשם שלל את האפשרות לפיה ביצע עיסוי בדגדגן של ג.ג, והוסיף כי "לאור הבדיקה העדינה, הסבירות שזה קרה, גם כמגע אגבי באזור הדגדגן אצלה, באזור העטרה, הוא קטן", וכי בבדיקתה הוא התמקד "בחלק התחתון" (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 48, ש' 30-33, עמ' 49, ש' 1).

148. עוד טען הנאשם כי תיאוריה של ג.ג אינם מדויקים: "אני אומר מה ההיגיון שלי העיסוי בחלק התחתון הזה בפרינאום... בא להקל גם האזור שהיא מתארת זה לא האזור של הדגדגן... מה שהיא מעידה היה בה איזשהו בלבול בהבנה אנטומית בגלל זה היא גם נקראה פעם שנייה להעיד... יש לי את האמת המקצועית שלי יש לי את ההבנה שלי" (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 140, ש' 25-28, ש' 33 עד עמ' 141, ש' 1, עמ' 141, ש' 22 עד עמ' 143, ש' 14). למרבית הצער, התרשמותי היא שאף בעדותו בבית המשפט, בעניינה של ג.ג, לא נגמל הנאשם מניסיונותיו החוזרים לנצל את חוסר ניסיונה של ג.ג, כדי לפגוע במהימנותה, וכדי להטות את הכף לטובתו.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

149. הנאשם טען מפורשות כי ג.ג לא תדע לזהות היכן הוא, או כל בודק פלוני אחר, נוגעים בה, בין בתוך הנרתיק ובין שבאזור החיצוני של הנרתיק: "... בחקירה הראשונה שלה היא מתארת תופעה אנטומית לא סבירה... גם פעולות ההגמשה שהיא מתארת... בתרשים זה לא באזור של הדגדגן... לכן יש לי בעיה עם הגירסה הזאת שלה איפה היא מרגישה שמגמישים... מה שהיא מצביעה ומה שהיא מבינה שנעשה לה פעם ראשונה היא טועה ולהערכתי היא גם סתתה קצת מההגדרה האנטומית גם בפעם השנייה" (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 148, ש' 3-23). למען הסר ספק, בנוסף לטעמים שפורטו לעיל, אני דוחה מכל וכל גישה מתנשאת, פטרנליסטית, ומגמתית זו של הנאשם.

אמרת הנאשם ל-ג.ג כי עכשיו האיבר גמיש

150. הנאשם העיד כי האמרה המיוחסת לו, ש"עכשיו האיבר גמיש", סבירה ביותר בהקשר של הבדיקה, ולאחר מתיחת חיץ הנקבים (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 49, ש' 7-25).

הבכי במהלך הבדיקה

151. הנאשם שלל את האפשרות ש-ג.ג בכתה והשמיעה קולות מצוקה תוך כדי בדיקתה. לחיזוק גירסתו ציין הנאשם כי לרוב כשמתרחש במהלך בדיקה אירוע חריג, לרבות בכי של מטופלת – הוא זוכר (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 49, ש' 31-34, עמ' 50, ש' 1-6). למען הסר ספק, במחלוקת בין גירסת ג.ג לבין גירסתו המתכחשת של הנאשם, שלא הותירה רושם מהימן בעיני, מעדיף אני את גירסתה המהימנה של ג.ג, הנתמכת אף בעדות האם, שהוגשה בהסכמה.

ניסיון להשחרת המתלוננת

152. הנאשם טרח להדגיש כי העיסוק המוגבר של ג.ג בבירור מהלכה התקין של בדיקה גינקולוגית והתחושות שהעידה שאחזו בה לאחר הבדיקה, נובעים מכך שככל הנראה, לא הבינה במדויק מהי בדיקה גינקולוגית: "אחרי בדיקה ראשונה בחייה... היא הסתכלה במשך שנה... על איך בדיקות גינקולוגיות מתבצעות זאת אומרת כל כולה היה מרוכז בכל העניין של אינטראקציה בין בודק לנבדקת זה דבר שגרתי אחרי בדיקה גינקולוגית?... ג.ג קרוב לוודאי לא ידעה לקראת מה היא הולכת למרות שמוסבר לה והיא מבקשת וכמובן מקבלים את הסכמתה לבדיקה..." (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 152, ש' 13-26). מעבר לכך שמדובר בפרשנות של הנאשם, שאינה מצויה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

בתחום מומחיותו, ולפיכך אין ליתן לה כל משקל, הרי שיש במאמציו להשחיר את ניסיונותיה הלגיטימיים להבין את החוויה שעברה, כדי ללמד על מגמתיות גירסתו, והמשקל הנמוך, אם בכלל, שיש לתת לה. יתרה מזו - ועיקר, להשקפתי, בדומה לטענותיו האחרות של הנאשם, מדובר בטענה מובהקת של גזלות דעת. יש בעיסוק המוגבר של ג.ג בבירור המהלך התקין של בדיקה גינקולוגית כדי לחזק את גירסתה ואת תחושתה - שמעשי הנאשם חורגים מהפרוטוקול הרפואי של בדיקה לגיטימית, ומתיישבות לחלוטין הן עם עדויות שמונה המתלוננות האחרות, והן עם עדויות הרופאים המומחים, כפי שיפורט בהרחבה בהמשך.

153. בהמשך, הפליג הנאשם הרחק מתחומי מומחיותו, וכשנשאל האם ייתכן שהעיסוק הגובר ותחושת הטרדה של ג.ג נובעים מכך שחרג מגבולותיה של בדיקה גינקולוגית תקינה, טען כי אלו יכולים לנבוע ממה שכינה " ... המבנה האישיותי שלה שהיא מחפשת את הדברים האלה כיוון שזה לא דבר שגרתי ונורמלי ... בדרך כלל זה דבר חריג נשים לא מחפשות בצורה מקובעת מה קורה במהלך בדיקה ... היא תיארה את זה כמה שהיא מחפשת וכמה שהיא נכנסה לבלוגים וכמה שהיא הסתכלה על קשר בין מטופלת וגינקולוג זה הטריד אותה הנושא הזה ... התגובה שלה הייתה חריגה ... בצורה קיצונית" (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 152, ש' 29 עד עמ' 152, ש' 25).

154. למען הסר ספק, איני סבור שיש באיזו מהפעולות המתוארות והלגיטימיות שעשתה ג.ג, בעקבות הבדיקה אצל הנאשם, כדי לפגום במהימנות גירסתה או במשקלה.

155. בעדותו הכחיש הנאשם מכל וכל כי ניצל את מצבה של ג.ג, את היעדר ההיכרות שלה עם מהלך של בדיקות גינקולוגיות או את היעדר ניסיונה המיני, כדי לבצע בה את המעשים הקשים שתיארה: "הקביעה הזאת שלך היא טעות גדולה ... זה שאישה ... בת 23 היא כבר אישה בוגרת מגיעה לבדיקה ראשונה מחייב עודף עדינות ... הדבר הזה התבטא אצלי לפחות בבדיקה בניסיון להקל עליה מבחינת כאב בבדיקה עם אצבע אחת ... היא פירשה דברים בגלל אלף ואחת סיבות ... כמשהו שסטה מפרוטוקול רפואי ... גם המעשים שאני עושה הם בגלל שזה בדיקה ראשונה שלה ולא לנצל את התמימות שלה ואת חוסר הידע שלה ..." (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 161, ש' 28-13). למען הסר ספק, התרשמותי מדבריו אלה של הנאשם היא שהם נאמרו מהפה אל החוץ

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

בלבד, ולא מצאתי בהם ולו גרעין של אמת. הרושם המתקבל ממכלול מעשי הנאשם והשיח שניהל עם ג.ג, הוא שנוכח גילה הצעיר, היעדר ניסיונה המיני, והעובדה שמדובר בבדיקה גינקולוגית ראשונה שלה, הוא שהנאשם מצא בה טרף קל לביצוע זממו.

דחיית טענות ההגנה וממצאי מהימנות

156. בסיכומיה, טענה ההגנה כי במקרה זה, מובא באופן המובהק ביותר מה שכונה "הפער הבלתי נתפס בין פעולה רפואית מתחשבת, עדינה והכרחית... לבין הפרשנות המוטעית, שנולדה בדעבד על רקע חשיפה תקשורתית..." (סיכומי ההגנה, ס' 339-343).

157. אין בידי לקבל את טענת לפרשנות מוטעית של ג.ג, אלא להפך: אף שניכר היה כי המעמד לא פשוט עבורה והעמיד אותה במבוכה, התרשמתי כי ג.ג השתדלה במשך כל עדותה לדייק בפרטים ולא להחמיר עם הנאשם. ג.ג עשתה כל מאמץ לדייק בציטוטים מדברי הנאשם שנטבעו בזכרונה. עדותה של ג.ג הייתה מורכבת, ולמרות חלוף הזמן, לא ניתן להתעלם מתמימותה, מפער הכוחות בינה לבין הנאשם, ומהאמון שנתנה בו ג.ג, שאותם ניצל הנאשם, באופן מחפיר, לרעה.

158. בסיכומיו הציג הנאשם את ג.ג כמי שבשל חוסר ניסיון, שגתה בהבנת הבדיקה ככלל, ואת המגע ומיקומו בפרט; כך עולה מהטענות בגין "חוסר התמצאותה" של ג.ג, בהתייחס להבהרה שמסרה במשטרה (סיכומי ההגנה, ס' 370-373), אלא ש-ג.ג עמדה איתן על גירסתה; גם המומחה מטעם ההגנה, ד"ר קליין, אישר כי תחושת מגע בדגדגן הנה אזורית, ולא מדויקת ברמה המילימטרית, כאשר מטופלת בסבירות גבוהה תזהה את המגע באזור הזה של גופה (ר' ס' 526-525 בהכרעת הדין).

159. מעדות ג.ג עולה בבירור כי על אף חוסר ניסיונה, כבר במהלך הבדיקה הבינה שפעולות הנאשם חורגות מבדיקה רפואית תקינה: אינדיקציה ברורה לכך נמצאה בדבריה כי "גופה דיבר" בטרם הסיקה היא מסקנותיה, ובעדותה ביחס לתקופה שעברה עליה לאחר הבדיקה - מרגע שיצאה ממרפאת הנאשם, הנחישות שבה ניסתה לחקור על אודות בדיקות גינקולוגיות תקינות, ועד לחשיפתה לכתבה ב-Ynet. ג.ג העידה, בכנות כובשת, כי ההבנה של חוויית הפגיעה שעברה לא הייתה תוצר של רגע אחד, שהתרחש בשל קריאת אותה כתבה, אלא של מצבור כל אותם רגעים,

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

שהגיע לשיאו בהתקף חרדה. מכל אלה התרשמתי, כי הפעולות שביצעה אינן פועל יוצא של פרשנות בדיעבד, אלא של פגיעה מינית שעברה וניסיון אמיתי לברר את "החוויה" שעברה.

160. מול גירסתה העקבית של ג.ג, ניצבת, שוב, גירסתו הגנרית של הנאשם, המגמתית והמשתנה, שלדבריו אינה נסמכת על זיכרון הבדיקה אלא על נהליו שלו וסיכום הבדיקה הרפואית שערך, שהנאשם הודה בעצמו שחסרים בו פרטים; הנאשם הרחיק עצמו מכל טענה בעניין מגע בדגדגנה של ג.ג, תוך שהוא מצייר אותה כצעירה חסרת ניסיון ומושג, ואף הרחיק לטעון – באופן המלמד יותר על מניעיו מאשר על ג.ג – כי "קווי אישיותה" הם שהובילו אותה לחיפוש וחקר בנושא בדיקות גינקולוגיות, מה שכינה "תגובה חריגה וקיצונית".

ממצאי עובדה – אישום שלישי

161. לאור כל האמור לעיל, אני קובע שהוכחו, במידת הוודאות הנדרשת בפלילים, ממצאי העובדה הבאים: ביום 7.8.2020, הגיעה ג.ג לבדיקה במרפאת הנאשם בשל כאבים חזקים ברחמה, וציינה בפני הנאשם בתחילת הבדיקה, כי לא התנסתה בקיום יחסי מין. במהלך הבדיקה, ובכסות של "פעולת הגמשה" על מנת "למנוע כאב" בהחדרת מתמר האולטרסאונד לנרתיקה של ג.ג, הנאשם עיסה ממושכות את הדגדגן של ג.ג, תוך שהוא מחדיר את אצבעותיו לנרתיקה, באופן הנחזה להראות כאילו עיסוי הדגדגן הוא חלק מהבדיקה הרפואית.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

2.4 אישום רביעי

2.4.1	תמצית כתב האישום
2.4.2	גירסת המתלוננת ד.ד.
2.4.3	חיזוקים לגירסת ד.ד. - אותות מצוקה, עימות עם הנאשם מיד לאחר האירוע, תלונות מיידיות
2.4.4	תשובות ד.ד. לטענות ההגנה
2.4.5	גירסת הנאשם
2.4.6	דחיית טענות ההגנה וממצאי מהימנות
2.4.7	ממצאי עובדה

תמצית כתב האישום

162. ביום 1.12.2019 הגיעה המתלוננת ד.ד. (להלן: "ד.ד.") למרפאתו של הנאשם במודיעין בשל בעיות של דליפת שתן. באותה עת, בדק הנאשם את ד.ד. בדיקה גינקולוגית. לאחר הבדיקה, המליץ הנאשם ל-ד.ד. לבצע מספר טיפולים באמצעות מכשיר לייזר נרתיקי, ונקבעה פגישה להתחלת הטיפול במרפאתו של הנאשם ברמת גן.

163. בתאריך 30.1.2020 הגיעה ד.ד. למרפאה ברמת גן לשם התחלת הטיפול בלייזר נרתיקי (להלן: "הטיפול"). ד.ד. התיישבה על כיסא הטיפול לאחר שפשטה את תחתוניה, והנאשם החדיר את מכשיר הלייזר לנרתיקה של ד.ד. והחל בטיפול. במהלך הטיפול חשה ד.ד. כאבים והנאשם הוציא את מכשיר הלייזר והציע שיעשו הפסקה. לאחר מספר שניות, החדיר הנאשם את אצבעותיו לנרתיקה של ד.ד. ואמר לה לכווץ את שרירי הנרתיק, ו-ד.ד. עשתה כן.

164. בתכוף לכך, אמר הנאשם ל-ד.ד. כי הוא מעסה את צוואר הרחם כדי להרגיע את שריריה, והחל להניע את אצבעותיו בתוך נרתיקה של ד.ד. בשלב מסוים, ביקשה ד.ד. מהנאשם שיחדל, בשל תחושתה כי היא עומדת להטיל את מימיה. במקביל, ובעת שהנאשם הניע את אצבעותיו בתוך נרתיקה של ד.ד., פנה אליה באומרו: "אני מעסה לך את הדגדגן כדי שתירגעיי", ובתכוף לכך החל לעסות את הדגדגן של ד.ד., במשך מספר דקות, באופן שנחזה להראות כאילו עיסוי הדגדגן הינו חלק מהבדיקה הרפואית.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

165. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, חשה ד.ד. עוררות מינית ושאלה את הנאשם האם יש צורך להמשיך בטיפול. הנאשם השיב בחיוב, הוציא את אצבעותיו מנרתיקה של ד.ד. והחדיר לתוכו שוב את מכשיר הלייזר.

166. בגין המעשים המתוארים יוחסה לנאשם בכתב האישום עבירה של אינוס במרמה לפי סעיף 345(א)(2) לחוק.

גירסת המתלוננת ד.ד.

167. המתלוננת ד.ד., בת 59, גרושה ואם לשלושה, מתגוררת במרכז הארץ.

168. בשנת 2019 החלה ד.ד. לסבול מדליפת שתן. אמה של המתלוננת טופלה בעבר אצל הנאשם בשל אותה לקות, ועברה ניתוח מוצלח. האם, שהייתה מרוצה מהטיפול, תיארה את הנאשם כאכפתי, ובאופן טבעי, המליצה לבתה לפנות אליו. בעקבות זאת, חיפשה ד.ד. חוות דעת אודות הנאשם ברשת האינטרנט, ומצאה הסכמה כללית כי הנאשם הוא מטפל מקצועי ומנוסה בתחום האורוגינקולוגיה. בחודש דצמבר 2019, הגיעה ד.ד. לבדיקה גינקולוגית ראשונית במרפאת הנאשם במודיעין, שהמליץ על טיפול לייזר נרתיקי חלף ניתוח. המתלוננת תיארה כי בבדיקה הראשונית הנאשם "היה אדיב... אני התרשמתי מעולה, הבדיקה הייתה בסדר גמור. בדיקה גינקולוגית תמיד זה לא נחמד לשכב שם וערומה וזה אבל... הוא היה בסדר גמור, אני הרגשתי מאוד טוב, הרגשתי בטוחה" (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 122, ש' 19-22).

עיסוי הדגדגן ואמרת הנאשם - "אני מעסה לך את הדגדגן כדי שתירגעיי" - המעידה על כוונתו

169. ביום 30.1.20, הגיעה המתלוננת לטיפול לייזר ראשון במרפאת הנאשם ברמת גן. בעדותה, תיארה ד.ד. בפירוט ובצלילות את הסלמת הפגישה. תחילה, "הייתי מאוד רגועה ובטוחה, הסביר מה הולך לקרות והפנה אותי למאחורי הפרגוד לכיסא להתארגן... התפשטתי כמו שצריך, חלק תחתון, התיישבתי על הכיסא הזה כמו שצריך וכו', ואז קראתי לו והוא בא. ואז הוא הסביר לי מה הוא הולך לעשות, ממש כל שלב... זה גם נותן תחושה של ביטחון... זה באמת מה שהוא עשה, הוא מכון עוצמה של הקרן לייזר... ואז זה פולט את הקרניים ועושה את הטיפול הזה. ואז, האמת שזה כאב לי, והייתי מופתעת, כי ידעתי שזה אמור להיות לא נעים וזה... פתאום

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

דקירות כאלו חזקות... כאילו כל פעם הוא גם מסובב, כאילו כל פעם הלייזר צריך לעבוד בעוד פינה... אז עשה עוד פעם ועוד ואז ממש כאב לי ממש, אני הייתי כזה גם בלחץ וכואב. אז הוא אמר לי בואי נעצור שניה, תנשמי, תירגעי – הוא הוציא את המכשיר... עצמתי עיניים כזה, עשיתי נשימות, ניסיתי להירגע" (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 123, ש' 1-22).

170. ד.ד מסרה כי בעקבות הכאב החד, הנאשם הודיע לה כי בכוונתו לבצע פעולות הרפיה ועיסוי בנרתיק: "ואז הוא אמר לי אני בודק אותך, מכניסה את היד פנימה... ואז הוא מתחיל לעסות, אני מרגישה שהוא ככה עם היד מעסה את השרירים שם, הוא אומר לי הם מאוד מכווצים, שאני מאוד מכווצת, והוא רוצה לשחרר את השרירים המכווצים... בפנים בפנים בעומק מרגישים שזה עמוק... ואני מרגישה את התנועות של העיסוי הזה, שכאילו הוא משטח את השרירים וכאילו מרפא אותם כזה – זה היה בסדר... הוא אמר לי שהוא מעסה לי את השרירים כדי לרפאות אותם, לשחרר... הוא אמר לי תכווצי / תשחררי, כדי לראות כאילו את התגובה של השרירים משהו כזה. אז עשיתי – כיווצתי / שחררתי – וזה היה נראה בסדר כאילו... ואז הוא ממש יד לעסות ככה, ואני עם עיניים עצומות גם מנסה תוך כדי שהוא משחרר שגם אני אשתחרר וארגע" (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 123, ש' 23-34 עד עמ' 124 ש' 1-12).

171. ד.ד העידה כי בשלב זה חשה, באופן ברור, כי הנאשם מבצע בה מעשה מיני: "פתאום, לאט לאט, אני מתחילה להרגיש שהתנועות עיסוי האלה הופכות לוואלה... הוא עושה לי ביד'. כאילו, מצטערת, זה המילה שיש לי להגיד, ככה אני מכירה את זה – ממש מאונן לי – זה לא אותו עיסוי... אני יודעת מה אני מרגישה, אני לא ילדה קטנה, אני עברתי כמה דברים כאלו בחיים שלי. וואלה, הבן אדם עושה לי ביד – ואני הייתי קצת בהלם ולא ידעתי איך להגיב; אני תוהה זה כן, זה לא? זה בסדר, זה לא בסדר?" (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 124, ש' 11-18).

172. המתלוננת הבהירה, כי חשה הבדל חד בין פעולות עיסוי שרירי הנרתיק שביצע הנאשם בהתחלה, לבין תנועות החדירה המיניות שביצע הנאשם בנרתיקה: "זה תנועות של פנימה והחוצה. זה תנועות של ממש לאונן – תנועות שמגרות... לפני זה הוא פשוט לחץ על השרירים, שחרר... לא היה בזה שום גירוי, אוקיי? זה לא גרם לי לשום עוררות מינית ופתאום התחילו להיות תנועות עם האצבעות ועם היד – תנועות של גירוי מיני. מה שככה היה השיא מבחינתי..."

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

כשהוא עשה את העיסוי זה היה בעומק הנרתיק וגם בחלק האחורי יותר, נקרא לזה ככה בהרגשה... פתאום היד שלו מגיעה לחלק העליון שבכלל לפני זה לא היה שום עיסוי באזור של נקודת ה-G, שאני מכירה אותה טוב. וזה ממש מגרה כאילו, ופתאום היד שלו נוגעת לי שם ממש, נוגעת שם ומגרה אותי". בשלב זה, פנתה ד.ד. לנאשם, שהגיב במעין לגלוג: "ואמרת לי לו 'וואי, מה אתה עושה, אני עלולה להשפריץ או שיצא לי פיפי', אז הוא אמר לי 'למה?' ... לא ידעתי מה לענות, הייתי בהלם – כי מה אתה לא יודע מה אתה עושה? כאילו, למה הוא עשה את זה? הוא אומר לי למה? זה היה קצת קנטרני כזה פתאום. ואני ממש הייתי בהלם מכל הדבר הזה ... בדיעבד, מאוד כעסתי על עצמי שהייתי מאובנת ממש" (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 124 ש' 26-34, עמ' 125, ש' 1-8).

173. בחקירתנו הנגדית, ביקש הסניגור מהמתלוננת לתאר את המעבר הטכני מפעולות עיסוי ושיטוח שרירי צוואר הרחם שביצע הנאשם - לאחר שהוציא את מתמר הלייזר מנרתיקה - לבין תנועות האוננות שביצע בהמשך. ד.ד. השיבה נחרצות, תוך שימוש בביטוי בוטה, בכדי להמחיש את מודעותה למעבר החד בין בדיקה רפואית לפעולה מינית: "לפני זה הוא עשה מין עיסוי שהיה כזה מין כמו שעושים מסאז' כזה... לא יודעת, משטח כזה את השרירים ואחר כך התנועות שלו עברו לתנועות של חדירה, שזה תנועות אחרות... יש הבדל בין להיכנס / להוציא / להיכנס / להוציא – לעשות תנועה של זיון – לבין להכניס את היד ולעשות את העבודה, נו... ברגע שהוא 'עשה לי ביד' הרגשתי שזה מה שזה עושה, שזה מעורר אותי מינית, שזה גורם לי לגירוי מיני. הדבר הזה כבר לא היה כל כך קשור לשרירים" (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 151, ש' 32-33, עמ' 52, ש' 1-8) (ההדגשה אינה במקור - י.ל.). ד.ד. הדגישה: "הרגשתי את העיסוי, שהוא עושה לי נרתיק, בשרירים... ברגע שהוא עשה דברים אחרים, אני ידעתי להבדיל בהרגשה שזה כבר לא אותו עיסוי זה לא בדיקה, וכשהוא נוגע לי ממש במכוון בחלק העליון שלי של הנרתיק הפנימי – ששם יש את נקודת ה-G... ברגע שהוא נגע שם זה בפירוש היה נגיעה מכוונת שיגרום לי לגירוי... לא היה שם שום שריר... זה לא היה מקום של העיסוי שלפני זה, לפני זה הוא ממש עשה הרבה זמן עיסוי בשרירים האחרים" (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 142, ש' 16-17).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

174. ד.ד. העידה כי הנאשם המשיך בפעולות החדירה המיניויות, ובזמן שאצבעותיו מצויות בתוך נרתיקה, הוסיף לפעולותיו עיסוי בדגדגן: "פתאום נוגע לי בדגדגן – מתחיל לעסות לי את הדגדגן ... הרגשתי תחושה של אצבע על הדגדגן, מסובבת אותו כזה, מעסה אותו. זה גרם לי ככה לדריכות כזאת – קפצתי כזה, ואז הוא ישר אמר 'אני מעסה לך את הדגדגן כדי שתירגע'. בכלל הייתי בהלם, כאילו הוא אמר 'אני מעסה לך את הדגדגן כדי להרגיע אותך' או 'כדי שתירגע' ... והוא עושה את זה – היד בתוכו בצד שני עם האצבע, עם היד השנייה מעסה לי את הדגדגן – אני תוך כדי, אגב, כל הזמן מנסה להירגע; הרי זה העניין, אני צריכה להירגע כדי שהוא יוכל להמשיך את הטיפול ... ואני פתאום תופסת את עצמי: 'בוא'נה, מה קורה פה? זה לא יכול מה שקורה פה', ואז אמרתי לו 'רגע, רגע – אפשר להמשיך מה, מה קורה?'. ואז הוא הפסיק, היד שלו עדיין בתוכי, אבל הוא הפסיק את העיסוי הזה, והוא אמר 'כן, אפשר להמשיך?' אמרתי לו 'כן כן, נרגעתי בוא נמשיך'. הייתי חייבת להפסיק את האירוע הזה, ואז הוא באמת הוציא את היד וחזר למכשיר. ואני החזקתי את עצמי שיכאב כמה שיכאב – רק לגמור עם הדבר הזה, ובאמת הוא המשיך עם הטיפול עם הפולסים האלו, גם כאב וזה נגמר" (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 125, ש' 9-26).

175. לשאלת בית המשפט הבהירה ד.ד. כי לתחושתה, החדרת האצבעות ועיסוי הדגדגן על ידי הנאשם נעשו בו זמנית, באמצעות שתי ידיים נפרדות.

176. תיאור המתלוננת את תחושתה, במהלך האירוע, היה מכמיר ומרשים בכנותו: "זה לא היה שניות, אני לא יודע אם להגיד כמה דקות – זה הרגיש כמו נצח, אבל זה היה ... עד שאני אמרתי לו בוא, בוא נפסיק. זה היה כמה דקות, זה היה נוראי ... אני הרגשתי שזה גירוי מיני, שהוא גורם לי לגירוי מיני, לעוררות מינית. זה היה נוראי כי זה היה דוחה כי זה, כי לא רציתי שום גירוי מיני בטיפול רפואי, ולא ממנו ... וזה עשה מין דיסוננס כזה של אני בטיפול, אני צריכה להירגע, זה רק לנשימות ... זה היה נוראי" (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 126, ש' 1-3, 7-12).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

חיזוקים לגירסת ד.ד. - אותות מצוקה ועימות עם הנאשם מיד לאחר האירוע

177. חיזוק של ממש לגירסת ד.ד. מצאתי באופן סיום האירוע; באותות המצוקה שגילתה והעימות

המיידי עם הנאשם כפי שיפורט להלן:

178. בתום האירוע, הוציא הנאשם את מכשיר הלייזר מאיבר מינה של ד.ד., התבונן במתמר

הלייזר, אמר "הכול בסדר, גם אין דם", ושאל את ד.ד. אם היא בסדר. המתלוננת השיבה בחיוב,

והנאשם ביקש שתסדיר מול מזכירתו את התשלום ואת מועד הטיפול הבא. ד.ד. העידה כי בהגיעה

לרכבה: "ופתאום גם התחלתי לבכות וגם הייתי פתאום 'בוא'נה, מה היה שם?' הייתי עצבנית

כל כך, הרגשתי מושפלת, הרגשתי נורא. אני יושבת שם באוטו בחניה ... וישר התקשרתי

למרפאה, אמרתי אני רוצה להגיד לו ... מה עשית לי. צלצלתי למרפאה, שם אמרה לי המזכירה

שהיא לא יכול להעביר אותו ... עשיתי גוגל, חיפשתי את המספר שלו ... צלצלתי, הוא לא ענה.

הייתי נסערת ממש, צלצלתי עוד פעם למרפאה, ואז היא אמרה לי טוב, נודיע לו כשהוא יצא

שאת מבקשת שיחזור אליך...". באותו היום, בסמוך לשעה 19:00, יצר הנאשם קשר טלפוני עם

המתלוננת. בשיחת הטלפון הטיחה ד.ד. בנאשם ישירות: "תשמע, מה שאתה עשית לי בטיפול...

אתה ממש עשית לי ביד וגם העיסוי הזה בדגדגן'. אז הוא אמר לי 'מה פתאום, אני רק עשיתי

לך עיסוי להרגיע אותך'", וסגרה את הטלפון (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 127, ש' 1-16).

179. בחקירתה הנגדית דחתה ד.ד. מכל וכל את טענת הנאשם לפיה בתום הביקור לא ציינה בפניו

דבר חריג וכראייה אף קבעה טיפול נוסף, והסבירה כי תחילה קפאה אך תוך זמן קצר התעשתה

והגיבה: "יש דבר כזה תגובה נורמלית למצב לא נורמלי, אוקיי? ה-Freeze הזה שאני הייתי בו

... היה כתגובה לאירוע, והייתי כל כך בהלם ורק רציתי לברוח מהמרפאה ולהסתלק. ולא הייתי

מסוגלת להגיד משהו בכלל. האמת היא שכל הכבוד לי, אני אגיד, שעשר דקות אחרי זה מהאוטו

... התעשתי מהקיפאון, מהדבר הזה, וכן, ועוד איך אמרתי 'אני רוצה להגיד לך מה עשית לי'"

(פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 132 ש' 19-34, עמ' 133 ש' 1-19). למען הסר ספק, במחלוקת

העובדתית המתוארת, מעדיף אני את גירסת המתלוננת שהרשימה אותי בהסברה המשכנע -

והמתיישבת אף עם גירסת הנאשם, שהתקשר אליה בהמשך - על פני גירסתו המיתממת של

הנאשם.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

180. למחרת, הנאשם התקשר בשנית למתלוננת, לדבריו, כדי לבדוק לשלומה: "הוא אמר לי שהיו כמה מטופלות שעלה להן החום, והן לא הרגישו טוב אחרי ... חשבתי לעצמי מה הוא מתקשר לשאול מה שלומי? ואני ממש לא יכולתי לשמוע אותו, ולא רציתי לדבר איתו אז כזה מהר אמרתי 'אני בסדר, אני בסדר. אני מרגישה טוב, הכול בסדר'". אז החלה ד.ד לחפש רופאה, ובמקביל נשלחה למכשיר הטלפון שלה הודעה לאישור לטיפול הבא במרפאת הנאשם. המתלוננת התקשרה מיד למזכירת הנאשם במטרה לבטל את התור. כעבור זמן מה התקשר אליה הנאשם בשלישית; בתוך פרק זמן קצר: "כבר זיהיתי את המספר שלו, לא עניתי – לא רציתי לדבר איתו ... ואחר כך הוא כתב לי גם הודעה ... הוא כתב לי אני רק רוצה לשאול מה שלומך ומנסה ליצור קשר אתך ... ואז כתבתי לו שאני הכול בסדר איתי, אני מרגישה מצוין, ואני פשוט לא מעוניינת להמשיך את הטיפול, ואני גם לא מעוניינת לדבר איתך". מאז נותק הקשר בין ד.ד לבין הנאשם (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 127, ש' 17-33, עמ' 128, ש' 1-2).

181. ד.ד העידה כי חשה לחץ בעקבות שיחות הטלפון הרצופות של הנאשם עמה, והוסיפה כי היא מתחרטת על כך שלא הקליטה את השיחה עמו שבמהלכה הטיחה בו את מעשיו: "נלחצתי ששמעתי את הקול שלו, לא רציתי לשמוע אותו, לא רציתי לדבר איתו ... לא רציתי עוד להתעמת איתו, לא רציתי להיכנס איתו לשיחה ... אבל הלואי שהייתי מקליטה את השיחה שאמרתי לו מה עשית לי ... כאילו היו שומעים את התגובה שלו להאשמה ... הרגשתי שהוא כזה עונה כזה במין אי-נעימות כזה, מין לחץ כזה, ואומר לי 'לא, אני רק עשיתי לך עיסוי להרגיע אותך – מה פתאום, לא הייתה שום כוונה אחרת' ... פשוט בחילה וכעס ואת פשוט לא רוצה לראות את הבן אדם הזה ... אבל היה לי ברור שאני הולכת להתלונן עליו" (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 128, ש' 25-34, עמ' 129, ש' 1-10).

תלונה מיידיית והתלונה במשטרה

182. למחרת האירוע, סיפרה ד.ד לחברה קרובה על האירוע המטלטל שעברה. בהתאם לעצת החברה, העלתה המתלוננת על הכתב מיד את השתלשלות האירועים במסמך שכותרתו "הגשת תלונה ...". והנושא תאריך של 4 ימים לאחר האירוע - 4.2.2020 (ת/45). כחודשיים לאחר מכן, שימש התייעוד בסיס לתלונה שהגישה המתלוננת נגד הנאשם למשרד הבריאות. בעקבות זאת,

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

נפגשה ד.ד עם הממונה על טיפול בהטרדות מיניות במשרד הבריאות, שהעבירה את התלונה לנציבות שירות המדינה. ביום 28.5.20, לאחר שהנציבות הודיעה למתלוננת כי בכוונתה להעביר את התלונה לטיפול רשויות אכיפת החוק, הגישה ד.ד תלונה במשטרה.

183. להלן יובאו עיקרי המכתב שכתבה המתלוננת סמוך לאחר האירוע, וששימש בסיס לתלונתה במשטרה (ת/45):

"... הוא הכניס את האצבעות לתוכי ואמר שהוא בודק מה המצב, אמר לי לכוף את השרירים, פעמיים, נראה לי שגם זה תקין לגמרי, רצה לבדוק איך אני מרגישה ואם הכול תקין שם. אז הוא אמר לי תוך כדי שהוא מעסה את צוואר הרחם שלי, שהוא מעסה אותי על מנת לשחרר ולהרגיע את השרירים. אני עצמתי עיניים ונשמתי וניסיתי גם להירגע. הוא המשיך לעסות, ולאט לאט הרגשתי שהוא בעצם ממש 'עושה לי ביד' מה שנקרא. מאונן לי. היה גם רגע שהוא לחץ על נקודת הג'י ואמרתי לו 'היי, תיזהר עוד יצא לי פיפי. או שאני אשפריץ בטעות'. והוא אמר לי: 'למה?' ולא ענית. נבוכה. והוא ממשיך 'לעסות' תוך כדי תנועות של האצבעות בתוכי, בשלב זה התחלתי להרגיש עוד יותר לא נוח, ומחשבות חלפו בראשי, האם זה תקין, אולי באמת כה שהוא מעסה אותי אני אירגע ואוכל להמשיך את הטיפול... אולי זה בסדר, או שלא... עם עיניים עצומות ונשימות... והוא ממשיך ואז פתאום הוא נגע והתחיל לעסות לי את הדגדגן (!!) אני הייתי בהלם ונדרכתי והוא שכנראה חש בזאת מיד אמר לי בשיא הנינוחות: "אני מעסה לך את הדגדגן על מנת שתירגע. זה הכול". הייתי בהלם. אולי זה נכון... אולי זה לא נורא... מקובל... אולי זה באמת מרגיע... לא ידעתי מה לחשוב. ואני עם עיניים עצומות, נושמת ומנסה להירגע ולקוות שהכול יגמר כבר. הרגשתי שזה מגרה אותי וזה לא בסדר וניסיתי להתעלם מזה. הייתי במערבולת של מחשבות תחושת ומבוכה... ולחץ.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 24-08-35306 מדינת ישראל נ' אלקלעי

והוא ממשיך לו עם ה'עיסוי' הזה ולא חושב לסיים עם זה. לא יודעת כמה זמן עבר, נראה כמו נצח, ופתאום ממש נלחצתי מכל הסיטואציה, ממש נבהלתי ונחרדתי פתאום ותפסתי את עצמי. פקחתי את העיניים ואמרתי לו: 'מה?? מה קורה? אנחנו ממשיכים בטיפול או לא?'. זה לפחות גרם לו לעצור, ועדיין עם האצבעות בתוכי אמר לי, 'כן, צריך עוד להמשיך' ... ואז הוא הפסיק באמת וחזר למכשיר. והמשיך את הטיפול. אחרי כמה דקות הסיוט נגמר (עדיין כאב לי אבל עמדתי בגבורה תוך כדי שאני כבר מתפללת ומייחלת שייגמר כבר) ואז הוא סיים.

... בדרך לאוטו חשבתי על מה שהיה והרגשתי רע ממש!!! הרגשתי כעס גדול. ממש!! וגם תחושה בחילה וגועל. הרגשתי שמה שנעשה בחדר הטיפולים לא היה בסדר בכלל. וזה לא היה 'עיסוי תמים' וטיפולי. איך הוא העז לעשות לי את זה??? הרגשתי כעס, השפלה גדולה. כעסתי גם על עצמי שלא עצרתי בעדו. שלא אמרתי כלום במקום.

התקשרתי למרפאה, מהאוטו, עוד לפני שיצאתי לדרך, ביקשתי לדבר איתו בטלפון ... ממש הרגשתי שחייבת להתקשר ולדבר ולהגיד לו! עכשיו!! ... הוא חזר אליי מאוחר יותר. בשעה 18:53. הייתי כבר בבית. שאל מה רציתי. ישר אמרתי לו: 'תשמע, הטיפול שעשיתי אצלך היום, מה שעשית לי, איך 'שעשית לי ביד', זה היה ממש 'לעשות ביד' ככה הרגשתי. גם נגעת לי בדגדגן... ו... זה לא בסדר בכלל'. הוא ענה לי: "אני ממש מצטער. רק עשיתי לך עיסוי להרגיע אותך. זה הכול. והוא עוד אמר: 'ממש לא זו הייתה כוונה. רק עשיתי עיסוי להרגיע אותך...' כאלה מן דברים אמר.

שישי ושיבת הסתובבתי בהרגשה איומה. התלבטתי מה לעשות. החלטתי שאני לא מסוגלת לחזור אליו לטיפול. חשבתי גם על זה שאני חייבת להתלונן עליו. אסור לו לצאת מזה ככה. אבל אני חייבת גם למצוא רופאה (לא רופא!!) להמשך הטיפול. כעסתי. הכול יחד ... ביום ראשון (2/2/20)

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

ב-16:8 דקות, קיבלתי שיחת טלפון מפרופ' אלקלעי ... כשהוא הזדהה שזה הוא, השתנקתי לרגע ונבהלתי.

... חייבת לציין שהשיחות וההודעות ממנו גרמו לי לתחושה איומה. הכול חוזר ועולה מחדש. כל הבחילה וההשפלה. המבוכה. אני מצרה על כך שלא הקלטתי את השיחה שהייתה. זו שאמרתי לו מה שהוא עשה... והוא הגיב. זו הייתה הוכחה לכל מה שהיה. אבל הייתי בהלם מהכול. לא מוכנה לעניין. ולא מספיקת מיומנת טכנית. גם כרגע כשאני כותבת את הדברים אני מרגישה משותקת כמו שהרגשתי גם קודם. יש לי תחושה איומה ואני רוצה לבכות. סיפרתי את מה שקרה לי פעמיים... ובכיתי בטירוף. לא האמנתי על עצמי שאני פורצת ככה בבכי. ושהחוויה הזו שעברתי עוד משפיעה עליי כל כך. מעולם לא חוויתי דבר כזה. ועכשיו אני מבינה מה זו טראומה..." (כל ההדגשות אינן במקור - י.ל).

184. עובר להגשת התלונה במשרד הבריאות, פנתה ד.ד. להמשך טיפול באמצעות לייזר נרתיקי אצל רופאה גינקולוגית אחרת, ד"ר פ'. הרופאה, באופן טבעי, שאלה את ד.ד. מדוע הפסיקה את הטיפול אצל הנאשם. המתלוננת העידה כי בתגובה: "האמת שהייתי בהלם מעצמי שאני פרצתי בבכי פסיכי. כאילו, תמיד נדמה לי שאני נורא חזקה ואני מתמודדת עם דברים; אני פשוט לא יודעת מאיפה זה יצא. התחלתי לבכות אצלה בטירוף, ואז סיפרתי לה מה היה, והיא הייתה בהלם. היא אמרה לי 'מה? זה לא יכול להיות' ... היא הייתה בהלם מכל המהלך ... הייתה מאוד מזועזעת" (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 130, ש' 6-26).

עדותה של ד"ר פ'

185. גירסת המתלוננת נתמכת בעדות ד"ר פ'.

186. הרופאה העידה כי "ד.ד. הגיעה אליי, אני חושבת, במרץ 20 ... ואמרה לי 'עשיתי טיפול אחד ואני לא רוצה להמשיך, ואני רוצה שאת תעשי' ... היא הייתה מאוד נסערת והיא אמרה שבטיפול היה כל מיני דברים שהיא הרגישה מאוד לא נוח איתם ... היא סיפרה שהוא נגע בה באופן לא הולם והיא באמת הייתה מזועזעת ומאוד מאוד נסערת כשהיא הגיעה. לאט לאט היא סיפרה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

שהייתה נגיעה באזור הדגדגן והטיפול כאב ... והיא באמת הייתה מאוד נסערת מהתחושה הזאת שהיה איזה משהו לא הולם בבדיקה" (פרוטוקול מיום 27.2.2025, עמ' 13-15).

תשובותיה של ד.ד. לטענות ההגנה

187. בהתייחסותה בחקירתה הראשית לטענת הנאשם - לפיה, ככל שהיה מגע בדגדגן, מדובר היה כביכול במגע אגבי-מקרי, ולא בעיסוי מכוון - דחתה המתלוננת, חד-משמעית, ובנחרצות אפשרות זו: "חד משמעי שקר", ואף הסבירה בפירוט את תגובתה החדה: "כאילו, אני יודעת מה הרגשתי, זה מה שאני אומרת, אני לא ילדה בת 18 שאולי בחיים לא עברה משהו ומדמיינת דמיונות. אני אישה בוגרת ואני יודעת בדיוק מה הרגשתי. הרגשתי שהבן אדם 'עושה לי ביד' – מנסה לגרות אותי. ובטח גם עוד העיסוי הזה בדגדגן שנעשה במכוון, ואפילו אמר... כאילו, מה יותר מזה? יכול להיות שכזה באוטומט שלו הוא תמיד אומר מה הוא עושה, אז הוא הסביר שזה מה שהוא עושה להרגיע אותי ... זה השיטה שלו לטיפול כנראה" (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 132, ש' 23-34).

188. גם בהמשך דחתה ד.ד. את טענת הנאשם לפיה, כביכול, הוציאה את פעולות הנאשם, מההקשר הרפואי של הבדיקה והטיפול: "ידענו מה היה הטיפול. אחר כך שהוא עשה את הקטע הזה של להרגיע את השרירים ולשחרר אותם, אני הרגשתי שזה מה שהוא עושה – שם לא היה טענות – אין לי בעיה, אני קיבלתי את זה. ברגע שהוא עבר לאונן לי עם היד, ברגע שהוא עבר לעסות לי את הדגדגן תוך כדי שהיד שלו בתוכי ... זה בהחלט לא בקונטקסט של טיפול רפואי" (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 133, ש' 1-6).

189. גם בחקירתה הנגדית, דחתה המתלוננת בעקביות את טענת הנאשם, לפיה כביכול, טענה בפרשנות מעשיו. למרות מאמצי הסניגור לשכנע את ד.ד. שבעקבות היעדר בקיאותה בפרוטוקול הבדיקה האורוגינקולוגית, ייתכן ששגתה בפרשנות מעשי הנאשם, לא חששה המתלוננת להודות ביושר בחוסר בקיאותה, לצד עמידתה העקבית על גירסתה בדבר המעשים המיניים המכוונים שביצע בה הנאשם: "שהוא אומר שיש דבר כזה שלפעמים בבדיקות רפואיות כאלה יש עוררות מינית ... לא ידעתי שזה יכול לקרות – אוקיי. אבל בכל שנותיי מעולם לא חוויתי חוויה כזאת עם אף רופא נשים ועם אף אורוגינקולוג של גירוי מיני, וזה ממש לא היה בטעות, על הדרך, אגבני ...

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

זה היה משהו מכון שהתרחש דקות ארוכות. כל האוננות הזאת והעיסוי הזה של הדגדגן – שאני הרגשתי פיזית את זה – לא דמיינתי, גם לא היה לי שום סיבה לרצות לדמיין כאלה דברים. הרגשתי את זה פיזית, זה נמשך דקות ארוכות, וזה לא אמור לקרות שם. ונכון, אני לא רופאה, אני לא עשיתי מחקרים בנושא – ידעתי בדיוק מה אני מרגישה וזה לא היה תקין וזהו", ובהמשך הבהירה כי הנאשם אונן באיבר מינה משך "אולי איזה 5 דקות 6-7 דקות, לא יודעת" (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 146-149).

190. בחקירתה הנגדית, דחתה ד.ד. נחרצות את האפשרות שהמילה "דגדגן" - במשפט שכתבה בתלונתה למשרד הבריאות שהנאשם אמר לה: "אני מעסה לך את הדגדגן על מנת שתירגעיי" היא תוספת פרשנית, המתייחסת לעיסוי הרפואי הנרטיקי שביצע הנאשם ולא משפט שיצא מפי הנאשם, והדגישה: "כן, הוא אמר ממש. האמת שאתה יודע מה... זה באמת מטורף, חשבתי על זה טוב – כרופא כל פעולה שהוא עושה הוא אומר. אז וואלה, והוא הסביר לי מה הוא עושה 'אני עכשיו מעסה לך את הדגדגן כדי שתרגיעי'. הוא אמר זה במפורש, עם המילה המפורשת". לשאלת הסניגור, אישרה ד.ד. כי בשיחת הטלפון בהמשך, הנאשם לא אישר שנגע בדגדגן, אלא רק אמר 'עשיתי לך עיסוי על מנת להרגיע אותך' (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 153, ש' 26-34, עמ' 154, ש' 26-29, עמ' 159, ש' 15-17).

191. לא ניתן להתעלם מכך שד.ד. הקפידה לדייק בעדותה ולהימנע מהשחרת הנאשם, וכי תשובותיה הנוקבות והמפוכחות לטענות ההגנה, הותירו בי רושם אמין ומשכנע.

גירסת הנאשם

192. גירסת הנאשם ביחס למקורות עליהם התבססה עדותו בעניין הבדיקה של ד.ד. אינה עשויה מעור אחד, והשתנתה לפי נוחותו, כפי שיפורט להלן; תחילה העיד הנאשם כי הפרט היחיד שהוא זוכר מהבדיקה, הוא שלאחריה ד.ד. יצרה עימו קשר ועימתה אותו עם מה שטרח לתאר בהמעטה כ"ההבנה שלה למה שעברה", (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 50, ש' 10-14). בהמשך, השתפר זיכרונו של הנאשם, והוא העיד כי הוא זוכר את מרבית הבדיקה של ד.ד.; "אני זוכר שהיה כאב, הופסק, את הבדיקה הספציפית שלה אני זוכר כיוון שהיא התקשרה אליי אחר כך, ציינתי את זה...כן אני זוכר את רובה..." (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 51, ש' 20-31). יוטעם כי מעיון

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

בסיכום הרפואי שערך הנאשם, של בדיקת ד.ד, כלל לא נמצא תיעוד לכך שהטיפול הופסק בעקבות כאב (ת/10ב). בחקירתו הנגדית, היתמם הנאשם: "...אנחנו לא מציינים כל דבר בבדיקה רפואית, מציינים את הדברים העיקריים..." (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 52, ש' 1-18).

עיסוי הדגדגן

193. הנאשם העיד כי במהלך טיפול הלייזר ד.ד הביעה כאב, ולכן עצר את הטיפול, והחליט להשתמש ב'מנוברה גינקולוגית מקובלת' - השטחה של שרירי רצפת האגן - כדי להקל על כאבה: "... המכשיר מוצא החוצה, אני מכניס יד עם כפפות לנרתיק, ממשש את אזור הכאב... ובמידה ואתה מזהה אזור שהוא יותר מכווץ, יותר זה, אז אתה בעצם מרפא אותו. ההרפיה ע"י מתיחה של האזור שאתה מרגיש אותו מכווץ, וכדי להקל וכדי לזהות בצורה טובה יותר גם, בשלב מסוים אתה גם יכול לבקש מהמטופלת לכווץ ולהרפות את שרירי הנרתיק. הפרוצדורה הזאת היא פרוצדורה קצרה, לא ממושכת, והיא מחייבת בעצם תנועה של האצבעות בתוך הנרתיק... אפשר לתאר את זה כעיסוי. לעסות את רקמות הנרתיק, כן, דקות בודדות, דקה, 2...". (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 51, ש' 1-19, פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 22, ש' 22-28, עמ' 23, ש' 4-20) (ת/8ג).

194. בהמשך, אישר הנאשם שבמהלך האירוע נגע בדגדגן של ד.ד, אולם חזר על גירסתו הגנרית לפיה מדובר בנגיעה אגבית ולא מכוונת (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 53, ש' 28-34). הנאשם הוסיף כי המגע האגבי שהתרחש במהלך פעולת העיסוי קצר ממשך זמן העיסוי עצמו שהוא, כהגדרתו, דקה או שתיים (פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 31, ש' 9-19, עמ' 34, ש' 18-24).

195. הנאשם דחה את גירסת ד.ד לפיה ביצע תנועת הכנסה והוצאה של אצבעותיו לנרתיקה, שכן לדבריו, האצבעות בנרתיק ממששות את השרירים, יש בקשה של כיווץ והרפייה של השרירים, "אבל אין פה עניין של הוצאה והכנסה של היד מספר פעמים תוך כדי הבדיקה" (פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 31, ש' 9-19, עמ' 32, ש' 5-8).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

העוררות המינית

196. הנאשם העיד כי אינו מכיר נקודה אנטומית שמוגדרת כנקודת ה-G, אך מקובל לחשוב שהיא נמצאת בקיר הקדמי של הנרתיק. עוד העיד כי במסגרת העיסוי של שרירי רצפת האגן, יש מגע גם באזור של הקיר הקדמי, ולכן "יכול להיות" מגע במקום בו מקובל לחשוב שנקודת ה-G נמצאת (פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 27, ש' 7-22, עמ' 29, ש' 1-2).

197. בהקשר זה, טען הנאשם כי הפעולה שביצע במהלך טיפול הלייזר לד.ד יכולה לגרום לעוררות מינית, וחזר על טענתו, כי לו כרופא אין דרך לדעת אם מטופלת חווה עוררות מינית, אלא אם היא מציינת זאת (פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 42, 19-1).

הכחשת הנאשם כי אמר לש.ש שהוא מעסה לה את צוואר הרחם

198. הנאשם טען שיייתכן שאמר לד.ד במהלך הבדיקה "שהעיסוי נעשה באזור של הנרתיק לשרירים", אך לא סביר שאמר לה כי הוא מעסה את צוואר הרחם, כפי שמיוחס לו בכתב האישום, וזאת מכיוון ש"אין מה לעסות את צוואר הרחם" (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 52, ש' 23-25).

הכחשת הנאשם כי אמר לד.ד - "אני מעסה לך את הדגדגן כדי שתירגעני"

199. הנאשם נשאל האם זכור לו שאמר לד.ד "אני מעסה לך את הדגדגן כדי שתירגעני", או האם משפט כזה יכול היה להיאמר, לכך השיב הנאשם: "לא סביר... אני לא עומד מאחוריו, זה מבחינתי לא סביר שנאמר שאני הולך לגעת בדגדגן". לאור תשובתו, נשאל הנאשם האם הוא יכול לשלול את האפשרות שאכן אמר זאת לד.ד, לכך השיב: "לא אמרתי דבר כזה... אני אומר שמנסיוני ומבדיקות שוב פעם של אלפי נשים, אני לא אומר להם שאני הולך לגעת, לעסות את הדגדגן שלהן" (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 53, ש' 10-27, פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 34, ש' 25-29).

200. בתגובה לכך, הוטחה בנאשם הטענה שגירסתו בעניין זה בהודעותיו במשטרה אינה אחידה, מתפתחת ומשתנה, כפי שיפורט להלן: תחילה טען הנאשם כי אינו זוכר שאמר לד.ד משפט כזה, לאחר מכן שינה טעמו טען כי לא סביר שאמר, ובהמשך שלל כל אפשרות לפיה אמר לה את המשפט שייחסה לו(ת/8 עמ' 17, פרוטוקול מיום 20.10.2025 עמ' 53). משנתבקש הנאשם להסביר

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

את פשר גירסתו המשתנה, ומדוע לא שלל מיידית אפשרות זו, התחמק הנאשם מתשובה עניינית וטען כי אינו זוכר (פרוטוקול מיום 3.11.2025, עמ' 37, ש' 1-26).

העימות הטלפוני מיד לאחר האירוע

201. הנאשם העיד כי בשיחת הטלפון בערב לאחר הטיפול, ד.ד הטיחה בו שהוא נגע לה בדגדגן באופן מכוון, "א... שלדבריה עשיתי לה ביד אם אני זוכר נכון...". לדברי הנאשם, הסביר לד.ד שהיא לא הבינה את הטיפול שנעשה לה, שכן מדובר בעיסוי הנרתיק, והציע להסביר זאת בפירוט בפגישה פיזית. הנאשם הודה כי אמר לד.ד באותה השיחה כי העיסוי הנרתיקי שביצע נועד להרגיע את כאבה, זאת בשונה מהודעתו במשטרה בה הכחיש הנאשם שהשתמש במילה עיסוי בשיחתו עם ד.ד (פרוטוקול מיום 3.11.2025, עמ' 42, ש' 21-32, עמ' 43, ש' 8-10, ת/ג' 8, עמ' 26).

202. הנאשם העיד כי יממה או שתיים לאחר שיחת הטלפון ניסה ליצור קשר עם ד.ד - אבל היא לא רצתה לדבר איתו (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 54, ש' 14-21). הנאשם אישר את מצבה הנפשי של ד.ד, בעקבות האירוע - אותו תיאר כסערת רגשות, והוסיף - "והיא קולטת את האירוע הזה כאירוע מאוד מאוד חמור, כאירוע חריג מאוד". בשיחה זו הבהירה ד.ד לנאשם כי אינה מעוניינת להיפגש עמו, ואף ביטלה את טיפול ההמשך שנקבע זה מכבר (פרוטוקול מיום 3.11.2025, עמ' 43, ש' 23-25).

203. לאחר שיחת הטלפון השנייה, שלח הנאשם לד.ד הודעת וואטספ (ת/44), בה ביקש לשוחח עמה שוב, ואילו ד.ד סירבה. כשנשאל הנאשם מדוע פנה לד.ד לאחר שיחת הטלפון הקודמת, שבה הודיעה לו מפורשות כי אינה מעוניינת בהמשך הטיפול, השיב הנאשם כי ניסה להבהיר למתלוננת מה אירע. הנאשם תיאר את תגובתה של ד.ד כחריגה - "הבנתי שהריאקציה שלה היא חריגה, אז אני מייצר איתה קשר כדי לנסות להבהיר לה את זה, כדי לנסות להחזיר אותה לטיפול וכדי להבהיר לה בעיקר שהחוויה מבחינתה הייתה קשה ומבחינתי אני לא ראיתי בזה שום דבר חריג" (פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 44, ש' 15-27).

204. יש בשיחות הטלפון החוזרות של הנאשם לד.ד - במיוחד לאור האשמתו המפורשת בעיסוי מכוון של הדגדגן, והודעתה כי אינה מעוניינת להמשיך לשוחח עמו - כדי להצביע על מצוקת הנאשם, המלמדת על תחושתו כי נתפס בקלקלתו, ועל נסיונו כבר אז לגזול את דעתה של ד.ד.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

ניסיון להשחרר ד.ד.

205. הנאשם העיד כי עדות ד.ד. היא גירסה מומצאת שלה, שהתפתחה והתעצמה ככל שהחקירה התקדמה - "האמירה הזאת היא על ידי לא נאמרה, הומצאה. קרוב לוודאי היא הומצאה. כמו דברים נוספים שהומצאו, כמו נקודת ה-G שהומצאה, כמו...ההשפצה שהומצאה, יש פה עוד מספר דברים שהומצאו במהלך העדויות שלה ושלא הופיעו בהתחלה, ואחר כך ככל שהחקירה הזאת התקדמה הופיעו והתעצמו" (פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 39, ש' 11-15). עם זאת, בחקירתו הנגדית, לא הצליח הנאשם לספק תשובה למניע אפשרי של ד.ד. להפלילו על לא עוול בכפו (פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 45, ש' 25-34).

206. למען הסר ספק, לא מצאתי ליתן משקל של ממש להשערה בלתי מבוססת זו של הנאשם.

דחיית טענות ההגנה וממצאי מהימנות

207. מאמין אני לד.ד. כי שמעה בבירור את דבריו המפורשים של הנאשם, 'אני מעסה לך את הדגדגן כדי שתירגעי' (להלן: "האמירה המפורשת"), בתגובה לדריכות שהפגינה בעקבות העיסוי המכוון, משך מספר דקות, של דגדגנה. אני דוחה את הטענה ההיפותטית והבלתי מבוססת של ההגנה – כי גירסת ד.ד. היא פרשנות שגויה של הסבר הנאשם כי הוא מבצע עיסוי להרפיית שרירים, ביחד עם חיבור שגוי בתודעתה בין העיסוי הנרתיקי לבין העיסוי האקראי בדגדגן. הטעם למסקנתי זו היא שמדובר, שוב, בטענה חוזרת של גזלות דעת המתלוננת, שמשמעותה, בפשטות, שהיא לא שמעה את מה שהעידה ששמעה. החיבור השגוי הנטען בתודעתה של המתלוננת הוא, בכל הכבוד, השערה יומרנית בעלמא בעניין המתרחש בנפשה של המתלוננת שעומד בניגוד להתרשמות מעדותה המדויקת, המשכנעת והמהימנה.

208. מצאתי ליתן משקל משמעותי לחיזוק גירסתה של ד.ד., בתיאור המשכנע של תחושתה בזמן אמת, במהלך הבדיקה, כי העיסוי המכוון של הדגדגן חורג מהבדיקה הרפואית ומהווה מעשה מיני מובהק. חיזוקים נוספים לגירסת ד.ד. נמצאו בתגובותיה מייד לאחר מכן; עוז רוחה להטיח בנאשם ישירות את האשמותיה, וכן הימנעותה מהמשך הטיפול אצל הנאשם.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

209. יתרה מזו, חיזוק משמעותי נוסף לגירסת ד.ד נמצא בתלונה המיידית בכתב, 4 ימים לאחר האירוע, שבה תיארה בדיוק רב את גירסתה, לרבות האמירה המפורשת, כמו גם בעדותה של ד"ר פ'. חיזוקים אלו אף סותרים את טענת ההגנה התמוהה - לאור דיווחיה המיידים של ד.ד - לפיה גירסתה של ד.ד התגבשה והתעצמה לאחר שנחשפה לסיפורים דומים של נשים אחרות.

210. לא מצאתי כל ממש בטענת ההגנה, לפיה החלטת המאשימה משנת 2020 לסגור את תיק החקירה פוגמת במהימנות המתלוננת. אדרבא, מצאתי חיזוק בגירסת המתלוננת בדבקותה להגיש ערר עקב סגירת תיק החקירה, לחשוף את פגיעותיה בתקשורת, ואף לחזור על גירסתה בעימות מול הנאשם, וכן בחקירה נגדית צולבת, מתוחכמת ומתישה, תוך שהיא חושפת את נימי נפשה.

211. לאור כל האמור, מצאתי ליתן אמון ומשקל מלא לגירסתה של המתלוננת, ולהעדיפה - בהתווסף לנימוקי דחיית טענות ההגנה שפורטו בהרחבה לעיל - על פני גירסתו הכחושה והכללית של הנאשם.

ממצאי עובדה – אישום רביעי

212. לאור כל האמור, אני קובע שהוכחו, במידת הוודאות הנדרשת בפלילים, ממצאי העובדה הבאים: בתאריך 30.1.2020 הגיעה ד.ד למרפאת הנאשם ברמת-גן לטיפול. במהלך הטיפול, חשה ד.ד כאבים, והנאשם הוציא את מכשיר הלייזר שהחדיר לנרתיקה. אז, החדיר הנאשם את אצבעותיו לנרתיקה של ד.ד ואמר לה לכווץ ולשחרר את שריר הנרתיקה. ד.ד עשתה כן. בתכוף לכך, אמר הנאשם ל-ד.ד כי היא מכווצת והוא רוצה לשחרר את השרירים המכווצים, והחל להניע את אצבעותיו בתוך נרתיקה של ד.ד. בשלב מסוים ביקשה ד.ד מהנאשם שיחדל, בשל תחושתה כי היא עומדת להטיל את מימיה. במקביל, ובעת שהנאשם הניע את אצבעותיו בתוך נרתיקה של ד.ד, עיסה הנאשם את דגדגנה, ולאחר שד.ד הביעה דריכות מהעיסוי, אמר לה "אני מעסה לך את הדגדגן כדי שתירגע". כתוצאה ממעשיו של הנאשם, חשה ד.ד עוררות מינית, ושאלה את הנאשם האם יש צורך להמשיך בטיפול. הנאשם השיב בחיוב, הוציא את אצבעותיו מנרתיקה של ד.ד, והחדיר לתוכו שוב את מכשיר הלייזר.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

2.5 אישום חמישי

- 2.5.1 תמצית כתב האישום
- 2.5.2 גירסת המתלוננת ה.ה.
- 2.5.3 חיזוקים לגירסת ה.ה. – מצב נפשי ושיתוף מקורבים מיד לאחר האירוע
- 2.5.4 גירסת הנאשם
- 2.5.5 דחיית טענות ההגנה וממצאי מהימנות
- 2.5.6 ממצאי עובדה

תמצית כתב האישום

213. ביום 14.3.2019 הגיעה ה.ה., ילידת 1980 (להלן: "ה.ה.") למרפאת הנאשם ברמת גן, בשל בעיה בשלפוחית השתן וברצפת האגן.

214. ה.ה. התיישה על כיסא הטיפולים, לאחר שהפשילה את תחתוניה. במהלך הבדיקה החדיר הנאשם מפשק לנרתיקה של ה.ה., ולאחר מכן החדיר שתי אצבעות לתוך נרתיקה. בעודו עושה כן, רגליה של ה.ה. רעדו, והנאשם ביקש מ-ה.ה. לפשק את רגליה ולהשתעל כחלק מהבדיקה.

215. בהמשך, אמר הנאשם ל-ה.ה. כי היא מכווצת את שריריה ולכן מקשה עליו לבצע את הבדיקה. בתכוף לכך, ובעודו מניע הנאשם את אצבעותיו בתוך נרתיקה, עיסה באגודלו את הדגדגן של ה.ה. ואמר לה "ככה יותר טוב, את רפויה יותר", באופן שנחזה להראות כאילו עיסוי הדגדגן הוא חלק מהבדיקה הרפואית.

216. בגין המעשים המתוארים יוחסה לנאשם בכתב האישום עבירה של אינוס במרמה לפי סעיף 345(א)(2) לחוק.

גירסת המתלוננת ה.ה.

- 217. ה.ה. בשנות הארבעים לחייה, אם לשניים, תושבת מרכז הארץ, עוסקת בתחום המשפט.
- 218. בשנת 2019, בסביבות חודש פברואר, הגיעה ה.ה. לבדיקה במרפאת הנאשם ברמת גן, בהמלצת רופא הנשים שלה. ה.ה. אובחנה עם אנדומטריוזיס, בעקבותיה עברה כריתת רחם. לאחר שקרא את המסמכים הרפואיים בעניינה, הודיע הנאשם ל-ה.ה. כי יתכן שמצבה הרפואי צריך ניתוח, וביקש ממנה לעבור למיטת הטיפולים (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 40, ש' 11-18).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

מצג שווא ועיסוי הדגדגן

219. ה.ה העידה כי לאחר שפשטה את בגדיה התחתונים, לא הציע לה הנאשם כל כיסוי. בהיותה על מיטת הטיפולים, הנאשם החל בבדיקת ה.ה, שחוותה רעד: "...תוך כדי שהוא עושה את הבדיקה הידנית, אז אני מאוד התחלתי לרעוד אני זוכרת שמרעד גם התכווצתי וגם הכנסתי את הרגליים פנימה כי זה היה תגובה טבעית לסיטואציה והוא דחף לי ככה את הרגל והוא כעס עליי ביקש ממני להיות יותר רפויה ולהירגע..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 40, ש' 11-27).

220. ה.ה העידה כי בשלב זה, החל הנאשם לעסות באמצעות אגודלו את הדגדגן שלה: "ואז כשהוא ממשיך בבדיקה שהיא הייתה מאוד ארוכה ומאוד לא נעימה וכואבת האגודל שלו תוך כדי הבדיקה היה... בדגדגן שלי, ואז הוא אומר לי אוקיי עכשיו זה יותר טוב?" (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 40, ש' 27-30).

221. בהתייחסה לבדיקה הידנית, למגע ידו של הנאשם באיבר מינה, ולשאלה מדוע היא מגדירה את הפעולה כעיסוי השיבה ה.ה: "הוא הכניס שתי אצבעות לנרתיק שלי לוחץ לי בכל מיני מקומות בבטן מסובב את האצבעות ואז באיזשהו שלב גם שם את האגודל על הדגדגן... תנועת סיבוביות זאת אומרת שזה היה עיסוי והאצבעות עשו תנועה של סיבוב כל שנייה זה נכנס עוד פנימה... אגודל נמצא באזור שלא אמור להיות ופשוט הפעולה שנעשתה אין לי דרך אחרת להגדיר אותה כי היא לא הייתה אגבית היא לא הייתה שנייה... היא פשוט הייתה מכוונת" (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 41, ש' 8-12, 15-16, 20-25). ה.ה הוסיפה כי חשה "רעד, והייתי בשוק... הייתי בהלם שזה יכול לקרות שאני מוצאת את עצמי בסיטואציה שבה הייתי אני קפאתי..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 42, ש' 7-8). ה.ה שללה מכל וכל כי מדובר בנגיעה אגבית, כביכול, בדגדגן: "...זו לא הייתה נגיעה לא בשום שלב לא אגבית לא סתם... כל הרופאים שבדקו אותי אף אחד מהם אחד לא נגע נגיעה אגבית במקום הזה... זה היה נגיעה מכוונת נקודתית בכוונה עיסוי זה לא היה סתם יכול לקרות על הדרך..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 56, ש' 31 עד עמ' 57, ש' 1).

222. ה.ה העידה כי במהלך העיסוי, אמר לה הנאשם "... שאני מכווצת וכשהוא עיסה אז הוא אמר עכשיו את רפויה זה יותר טוב והוא כעס עליי... והרגליים שלי רעדו ממש הטון שלו היה טון

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

מאוד לא סימפטי זה היה גם השלב שהוא פישק לי את הרגליים יותר לצדדים" (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 41, ש' 27-32).

223. בהתייחסה לטענת הנאשם לפיה, כביכול, במהלך בדיקה אורוגינקולוגית עשויה להיווצר נגיעה אגבית בדגדגן אך בשום מקרה לא עיסוי; עמדה ה.ה. על כך שמעולם לא חשה נגיעה אגבית בדגדגן במהלך בדיקה שכזו: " ... זו לא הייתה הפעם הראשונה שלי ... זה לא קרה אצל אף רופא ... אני חושבת שלמעלה מ-30 בדיקות גינקולוגיות בחיי שעברתי אם לא יותר ואצל אף רופא זה לא קרה בשום שלב לא אגבי ולא בכלל..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 44, ש' 13-26). בחקירתה הנגדית אישרה ה.ה. כי לא נחשפה לאיזו מחוות דעת המומחים, וכי בעימות בינה לבין הנאשם (ת/ג13) עשתה שימוש במילה 'אגבית', רק משום שהנאשם השתמש במונח זה, וכדי להשיב לו באותה מטבע לשון (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 57, ש' 3-5, 21-32, ת/ג13, עמ' 13, ש' 32 עד עמ' 14, ש' 7, עמ' 25, ש' 18-21, עמ' 26, ש' 7-11).

224. בחקירתה הנגדית אישרה ה.ה. - בהגינותה ובהקפדתה על דיוק עדותה - כי בבדיקה שכזו תיתכן תנועת האצבעות פנימה אל הנרתיק ולכיוון החוץ, כי "זה יכול לקרות", עם זאת, בהתייחסותה למעשי הנאשם, הדגישה: "היו המון תנועות סיבוביות המון תנועות מעגליות" (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 53, ש' 2-15). בחקירתה הנגדית הבהירה ה.ה. את דבריה במשטרה, כי הנאשם "הכניס את האצבעות עמוק מאוד ושיחק שם" - כי התייחסה לכל חלל האגן, בתנועות סיבוביות, כשהנאשם "כל הזמן מעמיק את הבדיקה" (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 53, ש' 23-29). משך כל עדותה עמדה ה.ה. על כך שמגע הנאשם בדגדגן שלה היה מכוון, ותיארה כיצד תנועות העיסוי קרו תוך כדי הבדיקה: "... תוך כדי בדיקה פנימית הוא שם את האגודל שלו על הדגדגן שלי ועשה עיסוי בדגדגן... ואמר עכשיו את יותר רפויה ואפשר לבדוק אותך..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 55, ש' 2-5, 11-14).

225. ה.ה. העידה על עצמה כמי שעקב מצבה הרפואי נבדקה אצל גינקולוגים רבים, ולא חוותה חוויה דומה אצל מי מהם. "היה ברור לי שהבדיקה הזאת היא חורגת מהנורמה שרופא אמור לבדוק מטופלת וזה לא משנה אם זה בדיקה שמכונת לרצפת האגן..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 42, ש' 11-15). לדברי ה.ה., השלכות האירוע מלוות אותה עד היום: "... כשאישה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

הולכת לרופא ונותנת את האמון המוחלט שלה לרופא נשים וברופא בכלל היא לא אמורה לחוות את מה שאני חוויתי... סבלתי מכאבים... לא הרבה אחרי האירוע... וסירבתי ללכת להיבדק מהפחד... הפחד שלי להיבדק אצל רופא נשים הוא פחד שקיים עד היום". ה.ה הוסיפה כי להימנעותה מלהיבדק שוב על ידי רופא נשים לאחר האירוע, בעקבות הטראומה מה"בדיקה" על ידי הנאשם, היו השלכות רפואיות משמעותיות – בין היתר, נמק בשחלה שהוביל לכריתתה, בסמוך לאחר הבדיקה (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 44, ש' 4-12, עמ' 55, ש' 23-25).

226. בחקירתה הנגדית עומתה ה.ה עם הטענה שהבדיקה שערך הנאשם הייתה רפואית ומוצלחת, שכן בעקבותיה הודיע לה הנאשם שלא תצטרך ניתוח, והפנה אותה לפיזיותרפיה וטיפול תרופתי. אף בכך לא היה כדי לגרום לה לשנות מעמדתה העקבית והנחרצת כי הפעולות שעשה הנאשם לא היו חלק מהבדיקה הרפואית: "... היה ברור ונהיר לכולם שהבדיקה הזאת היא הייתה רחוקה כשנות אור מבדיקה של רופא שצריך לבצע במטופלת היה מאוד מבוכה גם אחרי הבדיקה אני פשוט חשבתני שהוא רק רצה... שהאירוע יסתיים שאני לא אהיה יותר הוא רשם שתיים וחצי מילים ולסיים את האירוע..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 55, ש' 32 עד עמ' 56, ש' 7).

משך ה"בדיקה"

227. ה.ה התקשתה להעריך כמה זמן נמשך העיסוי, אך תיארה אותו כ"נצח" עבורה, ועמדה על כך שהיה מכוון: "ודאי לא אגבי ודאי משהו מכוון ועם מספיק זמן שאני גם ארגיש באי נוחות וגם מתחיל להרגיש את הפעולה..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 42, ש' 1-3). אף שלא נקבה בהערכת זמן מדויקת, ה.ה חזרה במשך כל עדותה על כך שמשך הבדיקה היה חריג, וציינה כי בהשוואה לבדיקות אחרות, הבדיקה אצל הנאשם הייתה ארוכה בהרבה: "... מספיק... שכבר תעורר אי נוחות מאוד קשה סבל ורצון שהאירוע יסתיים..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 52, ש' 16-21, 26-27).

ההתרחשות לאחר הבדיקה

228. ה.ה העידה כי הנאשם המשיך בבדיקה לאחר שעיסה את הדגדגן שלה; כשזו הסתיימה, וכשה.ה והנאשם שוב ישובים, הנאשם סיכם את הבדיקה והמליץ לה על טיפול תרופתי ופיזיותרפיה (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 40, ש' 30-33).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

229. בתום הבדיקה, ה.ה שילמה לנאשם, גילתה שחסר לה סכום מסוים להשלמת דמי הטיפול, ובשל סערת נפשה, לא הבחינה בקיומו של כספומט במקום, וחיפשה אחר: "...הייתי מאוד נסערת אז אני משלמת לו כסף ומוצאת את עצמי שחסר לי גם כסף ובסערת רגשות כזאתי בורחת... מחפשת כספומט להביא עוד 200 שקל לא משנה שהיה שם כספומט במקום אבל אני הייתי כל כך עיוורת בגלל הסיטואציה... רק המחשבה שלי שהייתי צריכה לחזור שוב זה דבר שאני נורא זוכרת כי עבורי זו הייתה טראומה לראות את הבן-אדם שוב..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 40, ש' 34 עד עמ' 41, ש' 5).

חיזוקים לגירסת ה.ה - מצב נפשי ושיתוף מקורבים מיד לאחר האירוע

230. ה.ה העידה כי בסמוך לאירוע שיתפה שני אנשים בלבד; כשיצאה נסערת מהבדיקה, התקשרה לרופא הנשים שלה שהפנה אותה לנאשם: "...אמרתי לו שחוויתי דבר שבחיים שלי לא חוויתי הוא אמר לי שמאוד עצוב לו לשמוע, לא פירטתי יותר מדיי כי אני חושבת שלא הייתי בשלה באיזשהו מקום הכחשתי את האירוע..." ולאחר מכן, סיפרה לחברה: "ושיתפתי חברה... סיפרתי לה שנבדקתי ופשוט הרגשתי שאני לא בבדיקה שאני מרגישה שהייתי באירוע אחר ושהיה לי לא נעים ושחשתי מושפלת זהו" (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 42, ש' 22-31).

231. ה.ה העידה כי בחלוף כשנתיים מהאירוע, לאחר שראתה את הכתבות על אודות הנאשם, שיתפה קולגה, שביניהם יחסי ידידות, על מה שעברה, וביקשה להתייעץ עמו משהבינה שנשים נוספות חוו חוויה דומה. היא תיארה כיצד הכתבות עוררו בה שוב את זיכרון האירוע: "...הכל נפתח לי מחדש, אני מבינה שאני חווה את הכל מחדש, אני גם מבינה לא דמיינתי לא שהיה לי ספק..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 43, ש' 14-20, עמ' 43, ש' 34 עד עמ' 44, ש' 2). הקולגה אמר לה.ה כי יפנה לב"כ הנאשם ויבקש תגובתו על הטענות; הוא מסר לה שתשובת הנאשם הייתה כי מעולם לא שמע על דבר שכזה, וגם אם הייתה נגיעה בדגדגן – היא אגבית. תשובת הנאשם כל כך קוממה אותה עד שהחליטה להגיש נגדו תלונה במשטרה, ביום 21.2.2022. (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 43, ש' 24-31).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

מכתב ההתראה

232. ביום 27.1.2022, שלח ב"כ המתלוננת עו"ד ד. ויינרוט לנאשם, באמצעות בא כוחו, עו"ד אפשטיין, מכתב התראה בטרם נקיטת הליכים משפטיים (נ/4א). במכתב מתוארת הפגיעה שחוותה המתלוננת ושיחתה בזמן אמת לרופא הנשים שלה. צוין כי בא כוחה יעץ לה להסתפק במכתב התראה זה ולא בנקיטת הליכים משפטיים, "כדי לנסות לפתור את האמור בדרכי שלום"; בסוף המכתב מבוקש לקבוע פגישה בתוך שבוע ימים ממועד שליחתו, לצורך פתרון כאמור.

233. בחקירתה הנגדית תקף הסנגור את המתלוננת בכך שמאחורי מכתב ההתראה, כמו מניעי גירסתה, עומד מניע סחטני-כלכלי. ה.ה הבהירה שוב ושוב, כי כל מבוקשה היה לשמוע את גירסת הנאשם ביחס לתלונתה, ודחתה את הטענה לפיה ביקשה לסחוט את הנאשם תמורת כסף, ולא, תפנה למשטרה: "לי לא היה עניין מעבר לשמוע קודם כל ושהוא יתנצל על מה שהוא עשה... אני לא רוצה כסף... לא מעניין אותי אתה פשוט לא מבין מה זה להרוס לבן אדם חיים... אני מבינה שאתה רוצה ללכת לכיוון מסוים אני בסוף (עובדת בתחום המשפט – י.ל.)... אבל פה אני נפגעת עבירה" (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 44, ש' 30 עד עמ' 45, ש' 2, עמ' 47, ש' 2-1, 7, -12, 11, 29, 31).

234. ה.ה הבהירה כי המכתב נשלח לפני שהגישה את תלונתה במשטרה. במענה לשאלת הסנגור אילו אמצעים התכוונה לנקוט כנגד הנאשם, שהיה מצוי אז במוקד החקירה, ענתה: "מבחינתי שישללו לו את הרישיון יהיה לי יותר קל לחיות עם זה... להרחיק אותו מרפואה לשלול את הרישיון, חסר? הרי בן-אדם פוגע בנשים בי הוא פגע מבחינתי שעוד אישה תחוה את מה שאני חוויתי... בשביל זה אני עומדת במעמד המבזה הזה הקשה הזה בשביל זה אני הלכתי פתחתי את הנקודה הכי כואבת, בכלל לא רלוונטי שאני (עובדת בתחום המשפט – י.ל.), אני כנפגעת צריכה להגיע למשטרה... לעבור עימות... להגיע לפה היום ולעמוד במעמד הזה שהוא אחד הקשים של חיי" (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 45, ש' 17-31).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

גירסת הנאשם

235. הנאשם העיד כי אינו זוכר אירוע חריג בבדיקתה של ה.ה., למעט העובדה שלאחר הבדיקה הלכה לכספומט על מנת למשוך מזומן לתשלום הבדיקה, חזרה, ושילמה (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 55, ש' 13-18).

עיסוי הדגדגן

236. הנאשם שלל נחרצות כי אמר לה.ה. שהיא מכווצת ועיסה באגודלו את הדגדגן שלה בתנועות סיבוביות, בעוד אצבעותיו מצויות בתוך נרתיקה. לדברי הנאשם, ייתכן שנגע בדגדגן "מגע מקרי אגבי", בזמן שהעריך את שרירי רצפת האגן של ה.ה. כן עמד על כך כי הבדיקה הייתה רלוונטית מאוד במקרה הספציפי שלה, נוכח תלונותיה על בעיות בתפקוד מערכת השתן (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 55, ש' 19-25, פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 54, ש' 19-33).

אמירת הנאשם לה.ה. - "ככה יותר טוב, את רפויה יותר", כחיזוק למצג השווא

237. הנאשם אישר בעדותו כי סביר שבזמן הבדיקה אמר לה.ה. "ככה יותר טוב, את רפויה יותר", בהקשר של הרפיית השרירים (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 55, ש' 27-31).

ניסיון להשחרת המתלוננת

238. בניגוד לגירסתו ביחס למתלוננות אחרות, תקף הנאשם חזיתית את מהימנותה של ה.ה. כך למשל, הנאשם שלל מפורשות את גירסת ה.ה. כי יצאה נסערת מהבדיקה: "... אני לא מאמין לתיאור שלה שהיא יצאה נסערת. היא לא יצאה נסערת, היא התייחסה להנחיות שלי... היה לה חסר כסף היא יצאה הביאה כסף, חזרה שילמה... מישהי נורא נסערת קודם כל מתנתקת מהאזור... כמו ש.ד. מתארת שהיא הרגישה" (פרוטוקול מיום 3.11.25, עמ' 60, ש' 5-7, 14-15).

239. בנוסף, טען הנאשם כי ה.ה. השמיטה חלק בבדיקה הקשור לתלונותיה בעניין אי שליטה בשתן ותחושת חוסר התרוקנות בשלפוחית. לדברי הנאשם, ה.ה. מסרה "תיאור מאוד חלקי ומפוקס, כדי לצבוע את הבדיקה... היא באה לצבוע פן מסוים ומעוות של הבדיקה שלי" (פרוטוקול מיום 3.11.25, עמ' 52, ש' 4 עד עמ' 53, ש' 13). לאור ההקשר שבו העידה, עבירת מין שביצע בה הנאשם, איני סבור שיש בטענה זו של הנאשם כדי לפגוע במהימנות המתלוננת. דווקא בהעלאת הטענה על

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

ידי הנאשם יש כדי להצביע על הקושי שלו בהתמודדות עם טענותיה וניסיונו המקומם להטיל בה דופי באמצעות טענות מן היקב ומן הגורן.

דחיית טענות ההגנה וממצאי מהימנות

240. במחלוקת בין הגרסאות, מצאתי להעדיף את עדותה המהימנה, השקולה והמשכנעת של ה.ה., על פני גירסתו הגנרית, המתכחשת והבלתי מהימנה של הנאשם.

241. בסיכומי ההגנה, נטען כי הכתבה ב-Ynet, שבעקבותיה הגישה ה.ה. את מכתב ההתראה לנאשם, ולאחריו את התלונה נגדו במשטרה, "יצרה הגברה של הדברים, נתנה פרשנות שגויה ומוטעית לבדיקות, וגרמה למתלוננת לחשוב שבדיקה שגרתית, על פי הפרוטוקול הרפואי, בעצם הינה עבירת מין שבוצעה בה"; עוד נטען כי אירוע "לא נתפס על ידה כפגיעה מינית חד משמעית, אלא כסיטואציה שפרשנותה התגבשה רק בדיעבד" (סיכומי ההגנה, ס' 418, 485).

מניע כלכלי-סחטני

242. המבחן הרלוונטי לענייננו הוא שאלת הוכחת המעשה הנטען, כאשר המניע לחשיפתו יכול להיות אחד השיקולים לקביעת מהימנות המתלוננת, אבל לא תחליף לבחינת התרחשות האירוע. למען הסר ספק, אני מאמין למתלוננת ה.ה. שהאירוע התרחש, ושהסיבה לחשיפתו אינה מניע כלכלי-סחטני, וזאת, בין היתר, מהסיבות העיקריות שיפורטו להלן.

243. עוצמת הטראומה של המתלוננת כתוצאה מפגיעת הנאשם: ה.ה. חשפה באולם בית המשפט את המחיר הגופני ששילמה, בין היתר בכריתת שחלה, בשל הימנעותה לשוב ולהיבדק לאחר האירוע. מצאתי בחשיפה אמיצה זו, חיזוק ממשי לגירסת ה.ה. בדבר הפגיעה המינית שתיארה.

244. באשר להיעדר מניע כלכלי, הטענה אינה נתמכת במכתב ההתראה, שבו אין כל דרישה כספית.

245. בסיכומיו, הציג הנאשם את ה.ה. כמשפטנית מתוחכמת, שמאחורי תלונתה עומד מניע כלכלי-סחטני; נטען כי ה.ה. ניסתה "לצייר תמונה של אישה שחוותה טראומה קשה למול התמונה הראייתית האחרת שנוצרה". טענה זו נסמכת, בין היתר, על התנהלותה של ה.ה., שהמשיכה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

בבדיקה, שילמה תמורתה וכן משכה סכום נוסף להשלמת התשלום (סיכומי ההגנה, עמ' 48-49 וכן עמ' 50, ס' 484).

246. לאחר שהקשבתי בקשב רב לעדות ה.ה, ולאחר שבחנתי אותה בקפידה וביסודיות, תוך השוואתה לראיות ועדויות רלוונטיות, מסקנתי היא שאין בטענה זו כל ממש, ויש בה כדי לגרום עוול נוסף לה.ה.

247. עדותה של ה.ה הייתה מרשימה בכנותה, על אף המבוכה שניכר כי חשה במהלכה, באיפוק הרב שהפגינה, ובדיוק בתיאור פרטי האירוע. לא זו בלבד שלטענת הנאשם - לפיה כביכול המניע לתלונתה הוא כלכלי-סחטני - אין כל בסיס במכתב ההתראה (נ/4א), הרי שיש בה כדי ללמד על מניעיו של הנאשם, שלא בחל בהטחת אשמת שווא במתלוננת, בניסיון לחלץ את עצמו מאחריות למעשיו הנלוזים.

248. לאחר שהקשבתי רוב קשב לעדויותיהם של ה.ה ושל הנאשם, ובחנתי את המכתב, אין בידי לקבל את טענת ההגנה, בעניין מניע נקמני וסחטני המיוחס לתלונתה של ה.ה. לא התרשמתי שיש במכתב כדי לפגום במהימנותה: פירוט חוויית הפגיעה שעברה ה.ה בבדיקה שמופיע במכתב, משקף נאמנה את הגירסה שמסרה בבית המשפט, לרבות התלונה המיידית לרופא הנשים שלה, וכן פרטים על אופי הבדיקה. בנוסף, אף אם הייתה במכתב דרישה כספית, מפורשת או משתמעת, איני סבור שיש בדרישה כספית, לכשעצמה, כדי לפגום באופן אוטומטי במהימנות גירסתה של ה.ה, לעניין קרות האירועים, כפי שהעידה עליהם.

249. בסיכומי ההגנה, נטען כי הכתבה שפורסמה ב-Ynet, שבעקבותיה שלחה ה.ה את מכתב ההתראה לנאשם, ובהמשך הגישה את התלונה נגדו במשטרה, "יצרה הגברה של הדברים, נתנה פרשנות שגויה ומוטעית לבדיקות, וגרמה למתלוננת לחשוב שבדיקה שגרתית, על פי הפרוטוקול הרפואי, בעצם הינה עבירת מין שבוצעה בה"; עוד נטען כי האירוע "לא נתפס על ידה כפגיעה מינית חד משמעית, אלא כסיטואציה שפרשנותה התגבשה רק בדיעבד" (סיכומי ההגנה, ס' 418, 485).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

250. טענה זו של ההגנה, עומדת בסתירה חזיתית לעדותה של ה.ה, ואין בידי לקבלה. ה.ה העידה כי אותה "בדיקה" במרפאת הנאשם, הותירה בה טראומה קשה, וכי שילמה עליה מחיר אישי, גופני ונפשי. האירועים הובילו אותה להימנע מבדיקות גינקולוגיות, הימנעות שגרמה לה לנזק בריאותי כבד, עד שנאלצה לעבור כריתת שחלה. בכל מהלך עדותה של ה.ה, ניכרו סימני אמת. משכנעים במיוחד היו הסברי ה.ה בדבר הקושי שלה להימצא במעמד של מתן עדות כנפגעת עבירת מין. התרשמותי היא שהימנעות ה.ה מבדיקות גינקולוגיות בעקבות מעשי הנאשם, מתיישבת עם גירסתה, ומחזקת אותה.

ממצאי עובדה – אישום חמישי

251. לאור כל האמור, אני קובע כי הוכחו, במידת הוודאות הנדרשת בפלילים, ממצאי העובדה הבאים: בסביבות חודש פברואר בשנת 2019, הגיעה ה.ה למרפאת הנאשם ברמת גן, לאחר שהופנתה אליו לבדיקה על ידי רופא הנשים שלה. לאחר שהנאשם החדיר מפשק לנרתיקה והחל בבדיקה, החלו רגליה של ה.ה לרעוד, והנאשם דחף את רגליה, וביקש ממנה להירגע, ולהיות רפויה יותר. אז, כשאצבעותיו בנרתיקה, עיסה הנאשם, באמצעות אגודלו, בתנועות מעגליות, ממושכות, את הדגדגן של ה.ה. במהלך העיסוי אמר הנאשם לה.ה "את רפויה, זה יותר טוב", ובשלב זה אף הרחיב את פישוק רגליה. כל זאת עשה הנאשם באופן שבו עיסוי הדגדגן נחזה להראות כחלק מהבדיקה הרפואית.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

2.6 אישום שישי

- 2.6.1 תמצית כתב האישום
- 2.6.2 גירסת המתלוננת ו.ו.
- 2.6.3 חיזוקים לגירסת ו.ו. – דיווחים על חווית הפגיעה
- 2.6.4 גירסת הנאשם
- 2.6.5 דחיית טענות ההגנה וממצאי מהימנות
- 2.6.6 ממצאי עובדה

תמצית כתב האישום

252. החל משנת 2013 או בסמוך לכך, טופלה ו.ו., ילידת 1952 (להלן: "ו.ו."), על ידי הנאשם במרפאה בבית החולים פוריה, בשל בעיות בצניחת רצפת האגן.

253. ביום 8.6.2018, או בסמוך לכך, נותחה ו.ו. על ידי הנאשם, ולאחר מספר חודשים הגיעה לבדיקה במרפאתו.

254. ו.ו. התיישבה על כיסא הטיפולים, לאחר שהפשילה את תחתוניה. במהלך הבדיקה החדיר הנאשם את אצבעותיו לנרתיקה של ו.ו., ובעודו עושה כן, עיסה באגודלו את הדגדגן שלה וכן עיסה סביב השפתיים החיצוניות של איבר מינה, במשך דקות, ובאופן שנחזה להראות כאילו עיסוי הדגדגן הינו חלק מהבדיקה הרפואית.

255. בסיום הבדיקה, משקמה ו.ו. מכיסא הטיפולים, אמר לה הנאשם "תבואי איתי, יהיה לך כיף איתי", או מילים במשמעות דומה.

256. בגין המעשים המתוארים יוחסה לנאשם בכתב האישום עבירה של אינוס במרמה לפי סעיף 345(א)(2) לחוק.

גירסת המתלוננת ו.ו.

257. ו.ו., בשנות ה-70 לחייה, גמלאית המתגוררת בצפון, פרודה ואם לחמישה.

258. ו.ו. היא אמה של ב.ב., המתלוננת מושא האישום השני, בתה הבכורה, שלה שתי אחיות תאומות צעירות - ה' וי'.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

259. בשנת 2014, קבעה ו.ו מועד לבדיקה אצל הנאשם בהמלצת רופא המשפחה שלה, שהפנה אותה לטיפול לאחר שחשה צניחה ברחם ובשלפוחית השתן שלה בעקבות הלידה האחרונה שלה. בתום הבדיקה, קבע הנאשם כי ו.ו זקוקה לניתוח, ונפגש עמה שוב מספר פעמים לקראת הפרוצדורה. ו.ו העידה כי במהלך פגישות אלו נהג בה הנאשם בחביבות יתרה, שחשה כי היא "קצת מעבר לרופא מטופלת", כהגדרתה, "לקחתי את זה לצד של בסדר חביב בתמימות כי מה אצלי רופא משתמע זה הסגן של הקב"ה זה השליח של הקב"ה אין לערער בכלל...", לאחר אותו ניתוח ובמשך שלוש שנים וחצי, ו.ו לא הייתה במעקב אצל אף רופא נשים; משחשה שוב בצניחה, הגיעה ו.ו למרפאת הנאשם בשנית (פרוטוקול מיום 23.1.25, עמ' 166, ש' 10-27; ת/48).

260. בעניינה של מתלוננת זו, בשונה מיתר המתלוננות, המחלוקת בין הצדדים מתפרשת לא רק על מהות הבדיקה אלא גם על מועדה. יאמר מיד, כי לאחר בחינה מעמיקה של מכלול העדויות, הראיות וטיעוני ב"כ הצדדים, הגעתי למסקנה שעדות המתלוננת, שהותירה רושם מהימן בלבי, משקפת את המציאות, וכי הנאשם ביצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום. ביחס למועד הבדיקה, המסקנה העולה מהראיות הרלוונטיות היא שהבדיקה התקיימה, ככל הנראה, ביום 4.12.2017. להלן יפורטו התשתית הראייתית והטעמים למסקנותיי אלה:

תחילת הבדיקה

261. ו.ו העידה כי לפני שהחל בבדיקה, הנאשם שאל אותה על שגרת קיום היחסים עם בן זוגה, באופן שהיא חשה כלא הולם: "... קיבל אותי מאוד יפה... והיו לו קצת אמרות לא במקום... הוא שאל אותי מי החבר שלי, יש לי בן זוג כי אני פרודה כבר הרבה שנים את נהנית איתו נו ואיך זה הולך..." (פרוטוקול מיום 23.1.25, עמ' 168, ש' 32-33, עמ' 171, ש' 4-6).

עיסוי הדגדגן

262. לדברי ו.ו, לאחר מכן, החל הנאשם בבדיקתה, אך בשונה מבדיקות קודמות: "זה לא היה על הכיסא של הבדיקה שאני רגילה... שכבתי על מיטה והוא בא אליי... ובלי כפפה... אני ראיתי... שכבתי כמו שהיא אמורה להיות אישה... הוא בא אליי במין צורה כזאת שכב אפילו את הראש שם... גוהר חצי גוף... הוא גם ניסה עם הידיים שלו לעשות כל מיני פעולות... האגודל נכנסת והאצבעות מסביב כאילו עושות מסאז' לכל השפתיים ולכל הזה ועם האצבע על הדגדגן..."

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

והאגודל נכנסת לוחצת יוצאת... " ו.ו הדגימה בעדותה בבית המשפט כיצד גהר הנאשם מעליה, כשפלג גופה התחתון עירום, ולהמחשת העיסוי המתואר, הדגימה תנועות סיבוביות באמצעות ידה. ו.ו העריכה כי העיסוי נמשך "לא פחות מ-6 או 7 דקות..." (פרוטוקול מיום 23.1.25, עמ' 168, ש' 33 עד עמ' 169, ש' 29, עמ' 171, ש' 17-7, עמ' 172, ש' 9-2, עמ' 174, ש' 24-25). ו.ו תיארה כי הנאשם גנח במהלך המעשה: "אני זוכרת את האירוע הזה של הגניחה ושום אירוע... לא ימחק את הגניחה הזאת שהיא הייתה בפירוש גניחה..." (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 187 ש' 10-9).

263. ו.ו חזרה מספר פעמים במהלך עדותה, כי הבדיקה התקיימה על מיטת טיפולים, ולא על כיסא טיפולים רגיל של בדיקה גינקולוגית. לחיזוק גירסתה בנושא זה, סיפרה ו.ו כי זכור לה שבבדיקה אחרת, בנוכחות סטאז'רים, בדק אותה הנאשם כשהיא יושבת בכיסא הטיפולים. ו.ו הדגימה שוב כיצד במהלך הבדיקה הטה הנאשם את פלג גופו העליון כלפי מטה, כשראשו כמעט היה צמוד לגופה: " ... שנינו מעבר לוויילון ואני בשכיבה... והוא בחצי גוף עליי... כל בית החזה עליי... והראש ככה כאילו מונח בצד" (פרוטוקול מיום 23.1.25, עמ' 196, ש' 21 עד עמ' 197, ש' 28, עמ' 201, ש' 16 עד עמ' 202, ש' 17).

264. ו.ו פירטה בעדותה את הפעולות שעשה הנאשם שגרמו לה להרגיש כי הבדיקה חורגת מעבר לגבולותיו של טיפול רפואי: "אף פעם רופא... לא נגע לי בשפתיים ולא בלי כפפות ולא חדר קצת... הוא היה נראה כאילו אחד שנהנה זה לא היה רופא שבדק... רופא שבדק מכסה אותי, נכנס עם מכשיר ואפילו אם יש לו יד לבדוק אז הוא שם כפפה ובדק... עברתי בדיקות ואני לא זכרתי שאף רופא גרם לי כל פעם הייתי צריכה לזכור שהוא רופא והוא לא בן הזוג שלי, הוא כל הזמן שיחק לי שם וגרם לי ממש גירוי" (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 173, ש' 5-1, עמ' 204, ש' 3-5).

265. בחקירתה הנגדית, עומתה ו.ו עם דבריה בעימות בינה לבין הנאשם (ת/16ג) לפיהם לא זכרה האם הנאשם השתמש בכפפות במהלך הבדיקה. ו.ו דבקה בגירסתה כי הנאשם ביצע את הבדיקה ללא כפפות, והדגישה כי זכור לה חום כף ידו של הנאשם שלא ניתן לחוש בו כשעוטים כפפות (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 188, ש' 19-25, 34).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

עוררות מיניית במהלך עיסוי הדגדגן

266. בחקירתה הראשית העידה ו.ו. על עוררות מינית שחשה במהלך עיסוי הדגדגן: **"אני מתביישת להגיד... אבל זה היה מצב כאילו שאני עם חבר שלי שאני עומדת לגמור..."** (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 189, ש' 12-14). משנתבקשה ו.ו. בחקירתה הנגדית להתייחס לגירוי שחשה בעת שהנאשם עיסה את הדגדגן שלה, ניכרו הקושי והמבוכה הרבה שחשה: **"אפשר לדלג על השאלה הזאת... קשה לי ככה להיחשף אני כבר לא בת... 60 ולא בת 50"**. בעקבות דברי הסגור בדבר חשיבות תשובתה, אישרה ו.ו. כי חשה עוררות מינית בעת העיסוי, **"כן שהיא לא הייתה אמורה לעבור אצלו... אצל הנאשם שאין לי איתו כלום"** (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 200, ש' 20 עד עמ' 201, ש' 11).

267. ניכר היה בעדותה של ו.ו. כי המעמד קשה עבורה, היא חזרה פעמים רבות על תחושותיה במהלך הבדיקה ולאחריה, תיארה את סערת הרגשות בה הייתה שרויה, ואת האשמה והבושה שליוו אותה: **"ואני שוכבת שם... אני אומרת... איך זה בדיקה... בחיים לא עברתי בדיקה כזאת, איזה בדיקה זה? יצאתי משום מסוחררת מבולבלת עם אשמה עצמית שלא קמתי ונתתי סטירה וברחתי משם... כשהייתי בתוך הסיטואציה חשבתי שאני אשמה במשהו..."** (פרוטוקול מיום 23.1.25, עמ' 169, ש' 30-34). **"מצד אחד... הוא רופא והוא אמור לבדוק אותי וזה בסדר אבל החריגה הזאת מאיפה היא באה אולי ממני... הרגשתי מעורפלת... נלחמתי בזה שהוא רופא וזה מותר לו ולבין זה שאני מרגישה חריגה..."** (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 172, ש' 25-29).

החיבוק והאמירה המיוחסת לנאשם

268. במסגרת רענון זכרונה אישרה ו.ו. את דבריה בהודעתה במשטרה, כי לאחר הבדיקה וכשירדה ממיטת הטיפולים, הנאשם חיבק אותה (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 174, ש' 11-20), ו.ו. העידה כי בשלב זה פנה אליה הנאשם: **"הוא אומר לי... תראי אם תהיי איתי יותר תהני..."**. ו.ו. המחישה את עוצמת הזעזוע שלה ממעשי הנאשם: **"... אני יצאתי משם הלכתי הביתה התפרצתי בבכי ולא ידעתי איפה לשים את עצמי... בקושי הגעתי הביתה לא ראיתי את הדרך"** (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 173, ש' 32-33, 28-29, עמ' 172, ש' 30-32). בהמשך, ו.ו. עמדה על גירסתה כי בתום **"הבדיקה" אמר לה הנאשם "בואי איתי, יהיה לך כיף איתי"**, או מילים בעלות משמעות דומה,

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

אף שהנאשם הכחיש זאת בעימות ביניהם (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 178, ש' 29 עד עמ' 179, ש' 3).

269. בחקירתה הנגדית, דחתה ו.ו את טענת הסנגור, כי כוונת דברי הנאשם שתבוא איתו, היא ש- ו.ו תמשיך להיות מטופלת שלו, וזאת בעקבות ההפסקה של כשלוש שנים וחצי מאז טיפוליה הקודמים, ולאור העובדה שהוא הרופא המטפל באיכות יחסי המין שלה ודואג, מבחינה רפואית, לתפקוד איבר מינה, ועמדה על גירסתה שמשמעות דברי הנאשם הייתה מינית: "זה היה משתמע תהיי איתי מבחינה מינית יהיה לך יותר טוב... מבחינתי זה היה ככה... עברתי מקרים רפואיים גינקולוגיים אף פעם לא שמעתי שרופא משתמש בצורה כזאת בשביל לוודא שהאיבר מגיב..." (פרוטוקול מיום 23.1.25, עמ' 195, ש' 9-24, 32-33, עמ' 196, ש' 12-13). (זה הביטוי שבו השתמשה העדה, כפי שעולה מהאזנה לפרוטוקול המוקלט – י.ל).

הקושי של המתלוננת בתיאור "הבדיקה"

270. ניכר היה בכל המתלוננות כי המעמד של תיאור מפורט ומדויק של הפעולות שביצע הנאשם במהלך בדיקתן היה קשה וכרוך במבוכה. בלטו במיוחד הקושי והמבוכה של המתלוננת ו.ו, בתיאור האירוע. ו.ו בכתה במהלך עדותה, התקשתה בתיאורים הנוגעים לחלקים האינטימיים, והפגינה אי שקט מוטורי שהתבטא, בין היתר, בישיבה וקימה תכופים, והתהלכות סביב דוכן העדים. ניתן להבין התנהגותה זו של ו.ו, שהעידה על עצמה ועל בנות משפחתה כמי שאינן משוחחות בפתיחות על נושאים הקשורים במין (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 166, ש' 30-32);

עיתוי הבדיקה

271. ו.ו העידה על עצמה פעמים רבות כמי מתקשה לזכור תאריכים מדויקים; קושי זה עולה גם מתוכן העימות בינה לבין הנאשם (ת/16ג, עמ' 3; פרוטוקול מיום 23.1.25, עמ' 166, ש' 4-7). על אף הקושי בתיאור המועד המדויק של הפגיעה, וקשיי הזיכרון שלה, עמדה ו.ו בחקירתה הנגדית על גירסתה כי היא זוכרת את פרטי האירוע עצמו, ויודעת להבחין בינו לבין בדיקות אחרות בהן הנאשם לא ביצע מעשים דומים: "... אני זוכרת מה שפגע בי... יכול להיות שהיו בדיקות שהוא לא עשה שום דבר אולי הייתה אחות או מה וזה בסדר אני מדברת ספציפית... יכול להיות

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

שהייתי מעבר ל-3 יכול להיות, הייתי והוא לא עשה כלום אני מדברת על הספציפיות שהוא עשה" (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 198, ש' 12-13, 33-34, עמ' 199, ש' 1-2).

272. עוד ציינה ו.ו כי על אף שעברו שנים ממועד האירוע, היא יודעת לתאר את הפגיעה עצמה: "... זה קרה לפני כמה שנים אני לא כל כך זוכרת אבל את מה שעברתי את הטראומות שעברתי הן ישנן וזה בגלל שפעמיים הוא לא עשה זה לא מוחק את מה שהוא עשה... אם הוא באמת נכנס לפות שלי ומגרה אותי שאני כמעט כבר לא יודעת מי אני שזה נורמלי? שזה נורמלי שהוא רוצה אחר כך לקבוע איתי... בגלל שהיו כמה פעמים שהייתי שם והוא לא נגע בי... אני פחות שמה לב אני שמה לב למה שפגע בי. מה שפגע בי זה הבדיקה האינטימית הזאת אני לא קוראת לה הבדיקה הזו האינטימית... שהוא אמר לי תבואי תבואי אצלי אני עושה יותר טוב או משהו כזה בסגנון לדברים האלה אני מתייחסת" (פרוטוקול מיום 23.1.25, עמ' 199, ש' 2 עד עמ' 200, ש' 2).

273. ו.ו ייחסה בעדותה את הבדיקה המתוארת באישום השישי לתקופה שבין הניתוח הראשון לניתוח השני שעברה, דהיינו בין 17.6.2014 לבין 8.5.2018 (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 175 ש' 17-20, עמ' 180 ש' 14-24; ת/48); ו.ו ייחסה את הבדיקה המדוברת למועד שקדם לניתוח השני, אך "לא מיד" (עמ' 181 ש' 3-16).

274. ו.ו העידה כי המשיכה ללכת למרפאת הנאשם, וזאת בשל סברתה כי מאחר שנותחה על ידו, אין רופא אחר שיוכל לטפל בה: "... אחרי שקרה מה שקרה... עוד הלכתי אליו דרך אגב למה הלכתי אליו? כי אין רופא שיטפל בי בעניין כי הוא ניתח אותי, הוא ניתח אותי וחשבתי לתומי אין לי לאן ללכת..." (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 174 ש' 28-31). ו.ו העידה כי במועד סמוך לאחר הבדיקה מושא כתב האישום, פנתה לרופא נשים אחר בטבריה, שאבחן כי ככל הנראה, במהלך הניתוח הראשון שביצע הנאשם, אירע סיבוך מסוים שמייצר דלקות חוזרות: "אני קישרתי שזה הכל קשור לניתוח שהוא עשה זה מה שהחזיר אותי... כשהלכתי לרופא הטברייני... הוא אמר לי כנראה שהוא שכח לך חתיכה של רשת... ולנתח את זה זה שאלת חיים... אמרתי וואי זה כזה מורכב זה מהרשת שלו נלך לראות מה קורה אבל אמרתי לעצמי הפעם אני עם אחיות..." (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 175 ש' 8-11, עמ' 176 ש' 18-31).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

275. מההסיכום הרפואי בעניינה של ו.ו. (ת/48), עולה כי בתקופה שבין הניתוח הראשון לשני, ביום

4.12.2017, בדק הנאשם את המתלוננת. עוד צוין כי ו.ו. הוזמנה לניתוח להוצאת חלק הרשת, אך

לא הופיעה. לאחריה, מתועד בסיכום הרפואי מועד הניתוח השני, ביום 8.5.2018.

276. על הערכאה המבררת לבחון בקפידה את מהימנותן של עדויות נפגעי עבירות מין, בשימוש

זהיר ומושכל בכלים המיוחדים שנקבעו בפסיקה לשם כך. יפים לעניין זה דברי הש' דנציגר בע"פ

3873/08 שמעון אטיאס נ' מדינת ישראל (נבו 6.9.2010) (להלן: "עניין אטיאס"):

"... עדות נפגע עבירת מין שנמצאו בה סתירות או אי דיוקים בפרטים

מסוימים עשויה להיחשב כמהימנה אם ניתן למצוא הסבר לסתירות אלה.

הפסיקה הכירה בכך שלא ניתן לדרוש שתלונת נפגע עבירת מין תהיה

מסודרת, כרונולוגית, מתועדת ובנויה לתלפיות כל עוד בין האירועים

השונים קיים רצף הגיוני שניתן לעקוב אחריו. עדויות של נפגעי עבירות

מין מתאפיינות בכך שהדברים מתערבבים זה בזה, קיים חוסר בהירות

בשאלה מה קדם למה ומה בדיוק נאמר בשלב זה או אחר על ידי מי

מהצדדים. לכן, גם כאשר נופלות סתירות בעדותו של נפגע עבירת מין הרי

שעדיין יש לבחון אם הן יורדות לשורש העניין, תוך מתן הדעת לשאלה

האם קיים גרעין אמת עקבי ומהותי החוזר בכל הודעותיו ועדותו של נפגע

העבירה... הפסיקה הכירה בכך שנפגעי עבירות מין מספרים את סיפורם

באופן מקוטע וסותר, שכן הקושי לעבד את החוויה הטראומטית ולהגדיר

את אשר אירע מקשה על תהליך ההיזכרות בחוויה בנקודת זמן

מאוחרת..." (שם, פס' 34 לפסק הדין)

277. כפי שעולה מעדותה של ו.ו., ומההסיכום הרפואי בעניינה, אני קובע כי קרוב לוודאי שהבדיקה

המתוארת באישום השישי, התקיימה לאחר הניתוח הראשון שעברה, ולפני הניתוח השני, ביום

4.12.2017.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

חיזוקים לגירסת ו.ו. - דיווחים על חווית הפגיעה

הדיווח לבן זוגה

278. כאמור, ו.ו. העידה כי לאחר הפגיעה בה, חזרה למרפאת הנאשם לבדיקות נוספות – וזאת משום שהאמינה שמאחר שהנאשם הוא הרופא שניתח אותה, רופא אחר לא יוכל לטפל בה. לכן, ובשל חששה מפני הנאשם, סיפרה על מעשי הנאשם לבן זוגה, שהציע ללוותה לבדיקה הבאה: "... וחשבתי לתומי אין לי לאן ללכת ואז אמרתי לבן זוג שלי... חשבנו שרק הוא מסוגל לטפל בי בגלל שהוא ניתח אותי... שאני חושבת שהרופא לא היה אמור לשאול שאלות כאלה אם אני נהנית איתך ומה שהוא עשה לי שהרגשתי מזמוז בבדיקה אז הוא אמר לי יואו פעם הבאה אני בא איתך זה באמת נשמע לא טוב" (פרוטוקול מיום 23.1.25, עמ' 174, ש' 29-34, עמ' 175 ש' 2-4, עמ' 177, ש' 4-8) ו.ו. העידה כי בן זוגה חלה, לא יכל להתלוות אליה במועד הבדיקה, אך למזלה במקום נכחו סטאז'רים: "... סבלתי ולא הלכתי... היו לי בעיות ולא הלכתי אליו אבל פעם שכבר כן העזתי ללכת שהייתי במצב באמת לא טוב היו לי אחר כך דלקות חוזרות ונשנות אז למזלי היה שם סטאז'רים אז הבדיקה כבר הייתה..." (פרוטוקול מיום 23.1.25, עמ' 175, ש' 2-7).

279. תשובותיה אלה של ו.ו. אמינות בעיניי, ואיני סבור כי יש בהגעתה להמשך בדיקות במרפאת הנאשם כדי לפגום כהוא זה במהימנות או במשקל גירסתה. ו.ו. העידה כי סברה שהנאשם הוא הרופא היחיד שיוכל להושיעה, וחיזוק לתשובתה זו, נמצא בעדותה על אודות הפגישה עם הרופא הנוסף. ו.ו. ציינה כי "קישרה את הכל לניתוח" שביצע הנאשם, ואישרה כי הנאשם הוא שביצע גם את הניתוח השני, כפי שעולה גם מהסיכום הרפואי בעניינה (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 175 ש' 23-24, ת/48 עמ' 2).

הדיווח לבתה י' והגשת תלונה נגד הנאשם

280. ו.ו. העידה כי לאחר הבדיקה, סיפרה לבתה י' - אחת מאחיותיה של ב.ב., הפתוחה יותר מבין יתר בני המשפחה בנושאים אלה - על חלק ממעשי הנאשם: על החיבוק והבעת רצונו להיפגש עמה, ואי הנוחות שחשה מהבדיקה – אך לא פירטה על העיסוי בדגדגן: "... שאני הרגשתי שהוא בדיק אותי לא כשורה ושהוא עוד רצה אחר כך להיפגש איתי והחיבוקים שלו וכאלה... לא סיפרתי לה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

שעיסה לי וכל זה... אני לא מספרת לילדים שלי דברים כאלה." (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 170 ש' 5-26, עמ' 177 ש' 9-20).

281. לדברי ו.ו, בתה י' לא האמינה לה: "... מה את אומרת תפסיקי אמא... ביטלה אותי לא האמינה לי... תפסיקי מה זה לא יכול להיות את סתם כאילו ממציאה דברים...". ו.ו הסבירה כי נוכח תגובת בתה, חשבה לעצמה "מי יאמין לי אלוהים רק יאמין לי..." (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 167, ש' 29-30).

282. זמן מה לאחר שיחתן המתוארת, קיבלה ו.ו הודעה מבתה י' ובה צילום כתבה באתר Ynet על אודות הנאשם: "אני זוכרת שהיא אמרה לי מה שאת אמרת לי אחד לאחד... ואז פתחתי את הכתבה ונשים מתלוננות והכל..." (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 170 ש' 7-26).

283. בעצת חמותה של י', הגישה ו.ו תלונה נגד הנאשם לבית החולים (פרוטוקול מיום 23.1.25, עמ' 170, ש' 7-26), "... הלכתי לפוריה ואמרתי להם תשמעו הרופא שלכם כך וכך אז אמרו... את לא האישה היחידה...". לאחר שהגישה את תלונתה בפוריה, קיבלה ו.ו זימון להעיד במשטרה (פרוטוקול מיום 23.1.25, עמ' 177, ש' 25-31).

284. ו.ו העידה כי שילוב הגורמים של האמון שנתנה בה בתה י' בעקבות החשיפה לכתבה, ההבנה כי ייתכן שהנאשם פגע גם בבתה ב.ב, וכי תיתכן פגיעה בנשים אחרות, הביאה אותה לכלל החלטה להתלונן נגד הנאשם: "הרגשתי... שמישהו מאמין לי נפלה לי אבן מהלב... הייתי צריכה לשבת בשביל להירגע ואחר כך אמרתי זהו... אם זה הגיע אליי והגיע לבת שלי מפה אין רחמים... כשסיפרתי לי-י'... הייתי במצב נפשי מאוד קשה וכשהיא אמרה לי אמא את מדמיינת היא עשתה לי עוד יותר קשה בבטן... בטח שבעקבות זה התלוננתי... אם לא הייתי רואה את זה אז הייתי חושבת ש-י' צודקת..." (פרוטוקול מיום 23.1.25, עמ' 178, ש' 1-2, 9-15, עמ' 179, ש' 14-12, 18-20).

285. אמנם ו.ו הגישה תלונתה במשטרה רק לאחר פרסום הכתבה ב-Ynet, אך מקובל עליי הסברה כי תוכן הכתבה רק חיזק את בטחונה העצמי, שהתערער בעקבות תשובת בתה י' לדיווחה כי הנאשם פגע בה.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

286. ו.ו הסבירה כי בעקבות האמון שבתה יי הביעה בגירסתה, לאחר פרסום הכתבה ב-Ynet, "נפלה לי אבן מהלב" (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 178, ש' 2-1); מאז אותה בדיקה, חשה ו.ו כי התרחש בה אירוע שחורג מכל פרוטוקול רפואי מוכר ומקובל, וכעת, זכתה לתמיכה וחיזוק.

הודעת י', בתה של ו.ו.

287. חיזוק לגירסת המתלוננת בעניין הדיווח על אודות האירוע לפני פרסום הכתבה, נמצא בהודעת י' במסמך, שהוגשה בהסכמה חלף חקירה ראשית (ת/49). י', בתה הצעירה של ו.ו ואחותה הצעירה של ב.ב, העידה כי היא עוסקת בתחום הפרא-רפואי (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 205, ש' 22-23, 27). מהודעת י' עולה כי אמה ו.ו דיברה איתה לאחר הבדיקה: "היא יצאה מהבדיקה והתקשרה אליי... היא אמרה שהוא ביקש את מספר הטלפון שלה ורצה להיפגש אחרי שהוא מסיים לעבוד. היא אמרה לי שהבדיקה הייתה בצורה לא נעימה. היא לא רצתה בהתחלה להגיד לי שהוא נגע בה כי היא מאוד התביישה... אמרתי לה שהיא הוזה ושהיא מדמיינת ושהוא פשוט נחמד" (ת/49, עמ' 1, ש' 7-12).

288. מספר שבועות לאחר מכן, הנושא עלה שוב באחת משיחותיהן: "היא אמרה לי שהוא בדק אותה ושהוא עשה לה דברים שלא אמורים להיות בבדיקה. אני לא האמנתי לה, אמרתי שמדובר ברופא מכובד ומוכר... היא הניחה לזה כי היא הבינה שאני לא מאמינה לה... בהתחלה כשהיא אמרה לי את הדברים אז שיתפתי את אחותי התאומה ה' ודיברנו על זה שזה נשמע לנו לא הגיוני ושהיא כנראה היסטורית" (ת/49, עמ' 1, ש' 12-17, עמ' 2 שרות 27-28).

289. משפורסמה הכתבה על אודות הנאשם, יי שלחה אותה לאמה באמצעות היישומון WhatsApp, "... אמרתי לה שהדברים שפורסמו על ידי מתלוננות אחרות זה בדיוק הדברים שהיא אמרה לי. ביקשתי ממנה סליחה...". לאחר פרסום הכתבה, סיפרה יי על המקרה גם לבעלה ולחמותה (ת/49, עמ' 1, ש' 17-18, עמ' 2, ש' 23-25, 28-29).

290. יי סיפרה כי אחותה הגדולה ב.ב, המתלוננת באישום השני, התוודתה בפניה על אודות הפגיעה מהנאשם, "... לא רצתה לספר לאמא שלי על העניין שגם היא הוטרדה... כדי לא להעציב אותה ולא להכביד עליה... היא סיפרה לי על זה ממש שבוע אחרי פרסום הכתבה ואמרה שגם היא

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

הוטרה על ידו. בנוסף היא הציעה לי מספר פעמים לבוא איתה לנאשם כמלווה ולא הבנתי למה"
(ת/49, עמ' 1, ש' 19-20, עמ' 2, ש' 31-36).

291. בעימות בין ו.ו לבין הנאשם במשטרה, מיום 20.2.2022, סיפרה ו.ו על השיחה בין השתיים והעריכה כי ביום שבו בתה י' שלחה לה את הכתבה ב-Ynet, עברו כשנתיים או שלוש ממועד הפגיעה (ת/16ג, עמ' 14 ש' 2-11); מקובלת עליי טענת המאשימה, כי מעדות י' עולה שאמה ו.ו חשפה בפניה את דבר הפגיעה לפני פרסום הכתבה.

292. יצוין כי בהודעתה במשטרה מיום 6.4.2022, מסרה י' כי היא סבורה שהאירוע התרחש בשנת 2021 לערך, באומרה "לפני איזה שנה, לא יודעת בדיוק מתי" (ת/49, ש' 7). מבחינת מכלול העדויות והראיות, המסקנה המתבקשת היא שלא ניתן לשלול את האפשרות ש-י' לא דייקה במועד הבדיקה, שכן אף היא ציינה בהודעתה כי היא אינה בטוחה במועד המדויק של בדיקת אמה במרפאת הנאשם. בנסיבות המתוארות, לא מצאתי כי יש באי-דיוק זה כדי לפגום במהימנות גירסתה של י', ובאופן בו היא מחזקת את גירסת ו.ו, כפי שפורט בהרחבה לעיל.

גילוי הפגיעה בבתה ב.ב, המתלוננת באישום השני

293. מעדות ו.ו עולה כי בזמן אמת, לא ידעה שגם בתה ב.ב מטופלת על ידי הנאשם, וכי רק לאחר שהנאשם פגע בה מינית, גילתה זאת. ו.ו העידה כי בשלב מסוים, ב.ב שאלה אותה האם צניחת רחם היא עניין תורשתי. ו.ו לא ידעה להשיב לבתה, ולפיכך, באחד מביקוריה אצל הנאשם, אחרי שפגע בה, הפנתה אליו את השאלה - והנאשם אמר לה, כבדרך אגב, שגם בתה ב.ב מטופלת אצלו. אז, התעוררה דאגה אצל ו.ו: "אני שמעתי שהיא גם במצב הזה התחלתי לדאוג לא דיברתי מילה אבל דאגתי... אני אמא עיראקית אני קורה משהו קטן אני לא ישנה בלילה..." (פרוטוקול מיום 23.1.25, עמ' 167, ש' 19 עד עמ' 168, ש' 1).

294. ו.ו העידה כי גם ב.ב, בדומה ליתר בנות המשפחה, אינה נוטה לשתף בנושאים הקשורים למין, וכי ב.ב לא סיפרה לה בעצמה שהנאשם פגע בה, אלא י' היא זו שסיפרה לה על פגיעת הנאשם בב.ב. (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 167, ש' 27-30, עמ' 178, ש' 17-18, 26-27). ניכר היה כי ו.ו הזדעזעה עמוקות מהידיעה שגם בתה ב.ב נפגעה מהנאשם: "אתם לא יודעים מה זה לעבור לדעת שהבת שלי הגדולה עברה איתו אני לא יודעת מה אבל עובדה שהיא תבוא לפה ותעיד... היא לא

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

תדבר איתי על הדברים האלה כל זה אני יודעת מי'... " ו.ו תיארה כי לראות את הנאשם בעימות
"זה כמו לראות את האנס של הבת שלי" (פרוטוקול מיום 23.1.2025, עמ' 173, ש' 14-23)

גירסת הנאשם

295. הנאשם אישר כי ו.ו הגיעה אליו כשהיא סובלת מצניחת רצפת האגן, ואף נותחה אצלו פעמיים. כן אישר הנאשם כי טיפל ב-ו.ו לאורך תקופה של שבע שנים, אולם "חלק מהזמן היא נעלמה ממעקב למרות שנאמר לה בצורה ברורה, החשיבות..." (פרוטוקול מיום 3.11.2025, עמ' 64, ש' 21-25, עמ' 65, ש' 17-19; פרוטוקול מיום 20.10.25, עמ' 56, ש' 21 עד עמ' 57 ש' 9).

עיסוי הדגדגן

296. הנאשם הכחיש מכל וכל כי ביצע עיסוי באיבר המין של ו.ו במשך מספר דקות במהלך הבדיקה, תוך ניסיון להטיל דופי במהימנות גירסתה, לאור חוסר יכולתה לזכור את המועד המדויק של הבדיקה: "לא עשיתי את הדבר הזה של מסאז' לשפתיים ולדגדגן, אני עשיתי לה הערכה... היא לא זכרה מתי הבדיקה, אז היא זוכרת את המשך שלה והיא זוכרת בדיוק איפה כן נגעתי או לא נגעתי בבדיקה..." וחזר על הכחשתו זו בחקירתו הנגדית (פרוטוקול מיום 3.11.2025, עמ' 67 ש' 16-21).

שאלות הנאשם על חיי המין של ו.ו

297. אף בעניין האמירות המיוחסות לו, גירסת הנאשם משתנה ומתפתחת, כפי שיפורט להלן.
298. תחילה טען הנאשם כי אינו זוכר האם שאל את ו.ו בעניין הנאה בקיום יחסים עם בן זוגה: "אני לא זוכר ששאלתי אותה לגבי בן הזוג... אני לא זוכר זה לא סביר, אני שואל לגבי התפקוד המיני שלה... לא סביר ששאלתי אותה לגבי בן הזוג". בהמשך, שינה הנאשם טעמו ושלל נחרצות אפשרות זו (פרוטוקול מיום 3.11.25, עמ' 65, ש' 6-16).

האמירה המיוחסת לנאשם "תבואי איתי, יהיה לך כיף איתי"

299. בהתייחסו לטענת ו.ו כי במהלך ביקורה במרפאתו, אמר לה: "תבואי איתי, יהיה לך כיף איתי", אישר הנאשם את עצם אמירת הדברים, וטען שכוונתו הייתה לעורר אצל ו.ו אמפתיה לפני הפרוצדורה הכירורגית המורכבת שהיא הייתה עתידה לעבור (פרוטוקול מיום 20.10.25, עמ' 57,

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

ש' 25-33). הנאשם שלל כל כוונה מינית העומדת מאחורי מילים אלו, ועמד על כך שהתכוון לכך ש-ו.ו תעבור את הניתוח אצלו: " ... זה לא מתקשר לא לנושא מיני ולא לעניין סקסואלי, לא יצרתי קשר עם ו.ו, לא רציתי ליצור איתה קשר כלשהו מלבד מטפל מטופלת..." (פרוטוקול מיום 3.11.25, עמ' 69, ש' 6-8).

300. בהמשך החקירה הנגדית, סייג הנאשם את הכחשתו הנחרצת וטען: "אני לא זוכר בצורה מדויקת מה נאמר אבל סביר להניח שאמרתי ... אני יכול להסביר את זה שמה שאמרתי לה זה כדי לייצר איזושהי אמפתיה בקשר איתה. אבל לא יצרתי איתה שום קשר תבואי איתי לחדר במלון, או לחדר בלא יודע בצימר או נקיים יחסי מין... לא הייתה הכוונה וגם לא עשיתי שום דבר בכיוון... אני לא יצרתי איתה קשר, היא לא יצרה איתי קשר...". הנאשם ציין כי ככל שדברים אלה נאמרו על ידו, הם נאמרו בקונוטציה רפואית, של קשר בין רופא למטופלת (פרוטוקול מיום 3.11.25, עמ' 68, ש' 25-30, עמ' 69, ש' 6-26, עמ' 71, ש' 14-17).

301. לשאלת בית המשפט מדוע לא אמר מילים דומות למטופלות אחרות, ענה הנאשם: "אני חושב שאם נאמר משהו קרוב לזה, זה מתוך איזשהו רצון לייצר איזשהו קשר להוריד מתחים אבל זה הכל... זה כנראה נאמר בשלבים הראשונים של ההיכרות שלנו, לא במהלך כל ה-7 שנים, אם זה נאמר...". הנאשם לא זכר לאשר האם הדברים נאמרו במועד הבדיקה מושא האישום השישי: "אני לא יודע אם זה נאמר באותה בדיקה... יכול להיות... אני לא זוכר בדיוק מה אמרתי. אבל הגיוני שאמרתי לה תמשיכי איתי... בטיפול ובמקום" (פרוטוקול מיום 3.11.25, עמ' 69, ש' 29 עד עמ' 70, ש' 11).

302. במסגרת עימות בינו לבין ו.ו, הנאשם הכחיש מכל וכל את עצם אמירת הדברים (ת/16ג, עמ' 30, ש' 28 עד עמ' 31, ש' 23). בעדותו בבית המשפט, לא הצליח הנאשם ליישב את הסתירה בין הכחשתו הגורפת בעימות, לבין גירסתו בעדותו. הנאשם התפתל בתשובותיו ומסר תשובה בלתי עניינית ומתחמקת: "זה מסביר בדיוק מה שאמרתי פה... אני אמרתי בתחילה... אני לא זוכר במדויק בדיקה שנעשתה לפני כבר 10 שנים שלא יצרה מבחינתי שום סימן אזהרה... יכול להיות שנאמר... לא בקונוטציה מינית...". בהמשך, לשאלת בית המשפט מדוע בעימות שלל את עצם האמירה, גם ללא כוונה מינית מאחוריה, התעקש הנאשם: "אני משיב בשלילה מוחלטת..."

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

כי כל השאלות היו בכיוון של קונוטציה מינית... אני לא זוכר במדויק מה נאמר... כי הייתי חקירה של 6 חודשים על זה, אבל הקונוטציה היא מבחינתי הדבר העיקרי של מה שנאמר פה" (פרוטוקול מיום 3.11.25, עמ' 71, ש' 26 עד עמ' 72, ש' 34).

החיבוק

303. הנאשם הכחיש מכל וכל כי חיבק את ו.ו בכך שכרך את ידיו סביב כתפיה בתום הבדיקה: "... אני לא מחבק מטופלות בסיום, בעיקר שהיא עוד לא לבושה... יכול להיות שאני, במטופלת שאני מכיר הרבה זמן לכרוך יד על כתפה, אבל לא מטופלת שהיא בסיום בדיקה גינקולוגית... זה לא סביר, זה בדיוק כל העניין של לכרוך את זה בחבילה הזאת שאמרת באופן תיאורטי, צועק מזה משהו מיני". בהמשך הבהיר הנאשם: "... ו.ו מתארת את הנגיעה מיד בסיום הבדיקה הגינקולוגית... נדמה לי שעוד... אפילו לא התלבשה. זה דבר שהוא לא סביר, הוא לא נעשה על ידי... דיברתי על... מישהי שכמובן היא לבושה... יש לי יחסי מטפל מטופל שנים רבות... זה לא המקרה שהיא מתארת, היא מתארת משהו שיש לו כמובן בצורת התלונה שלה קונוטציה מינית..." (פרוטוקול מיום 3.11.2025, עמ' 73, ש' 14-8, עמ' 76, ש' 10-4).

ניסיון להשחרת המתלוננת

304. הנאשם עמד על כך שהבדיקה המתוארת באישום השישי התרחשה בשנת 2014, בניגוד לנטען בכתב האישום, לפיו הבדיקה התקיימה בשנת 2018. הנאשם טען כי בשל הבלבול של ו.ו באשר למועד הבדיקה עולות סתירות, המקשות עליו לקבל את גירסתה כי אירועי הבדיקה חקוקים בזכרונה: "...הנושא של תזמון ומתי היה ואיך זה היה, זה דבר שהיו לו מספר סתירות... בהפרש של שנים... בעדות של הבת שלה... היא דיברה על משהו שקרה לפני שנה או שנתיים, אנחנו מדברים על אירוע שאם הוא קרה הוא קרה שש-שבע שנים לאחור... יש פה בעיה שאתה לא זוכר מתי זה היה אבל את מהלך הבדיקה אתה זוכר היטב... ההסבר שלי לכך הוא, שהייתה בדיקה ובבדיקה הזאת הייתה קרוב לוודאי, כי אני לא זוכר את הבדיקה הזאת כחריגה... איזושהי נגיעה אגבית באזור הדגדגן, קרוב לוודאי כי זה השגרה שלי וזה הרוטינה..." (פרוטוקול מיום 3.11.2025, עמ' 65, ש' 20 עד עמ' 66, ש' 7, עמ' 73, ש' 15-32).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

305. הנאשם ניסה לבסס את טענתו בדבר היעדר מהימנות גירסת ו.ו בכך שלמרות טענותיה, נשארה בטיפולו משך שנים: "... היא ממשיכה אחר כך להיות אצלי למרות איזשהו נתק של מספר שנים שהיא לא הייתה במעקב, יש לה בעיה חוזרת והיא ממשיכה להיות בטיפולים. אז זה לא מסתדר לי עם החוויה הקשה שהיא מתארת..." (פרוטוקול מיום 3.11.2025, עמ' 66, ש' 16-9). בתגובה לתשובת ב"כ המאשימה, כי הסיבה לכך שעל אף המעשים שעשה, המשיכה להיות מטופלת שלו, משום שהוא הרופא שניתח אותה, בנוסף להיותו הרופא היחיד באיזור הגליל, כפי שמסר בהודעתו במשטרה: "זה לא רק אני ביצעתי את הניתוח, אני גם המומחה היחיד בתחום הזה בכל הגליל המזרחי" (פרוטוקול מיום 3.11.2025, עמ' 66, ש' 23-34; ת/ג, בעמ' 23, ש' 14-10), ניסה הנאשם כהרגלו, להפחית את משמעות הדברים שאמר בעצמו: "אמרתי שבגליל המזרחי, אבל יש לה אפשרות במרחק של חצי שעה נסיעה... בבית חולים העמק... בבית חולים צפת וכמובן אם היא נוסעת לנהריה אז סביב טבריה... וזה בסדר אגב, למרות שזה היא שלוש וחצי שנים נעלמת ממעקב שקרוב לוודאי תרם לסיבוך שגרם לי לניתוח השני שלה..." (פרוטוקול מיום 3.11.2025, עמ' 67, ש' 11-1).

306. הנאשם שלל כי התחושה שתיארה ו.ו בעימות ביניהם מיום 20.2.2022, כי לא מדובר ברופא שבודק אותה אלא במאהב, נובעת ממעשיו שלו. הוא הוסיף וטען כי התחושה היא סובייקטיבית ל-ו.ו, והקביל אותה לתיאוריהן של מתלוננות אחרות, שחשו עוררות מינית בעת הטיפול: "יש פה בעיה, היא לא צריכה להרגיש שמאהב בודק אותה, היא צריכה להרגיש שרופא בודק אותה... זו תחושתה הסובייקטיבית... דיברנו מקודם גם על גירוי מיני, שמתכתב עם הנושא של מאהב. אני בודק אותה בדיקה פנימית, בדיקה אורוגניקולוגית, אז זה אותה גברת בשינוי אדרת אם את שואלת אותי... היא מפרשת את זה כבדיקה של מאהב...". הנאשם טען כי תחושת העוררות המינית בקרב כל המטופלות שהעידו כי חשו בה, היא אישית להן, ואינה קשורה אליו כמבצע הבדיקה (ת/ג, עמ' 19, ש' 4-7; פרוטוקול מיום 3.11.2025, עמ' 67, ש' 28 עד עמ' 68, ש' 18).

307. הנאשם שב וטען כי ההשפעה של הכתבה שקראה ב-Ynet הביאה את ו.ו להעליל עליו, על לא עוול בכפו, ולהתלונן נגדו: "היא מציינת את זה... שהייתה מזועזעת מזה שברגע ששלחו לה את הכתבה מ-Ynet, זה מה שהדליק לה את כל הנורות... לפני כן היא לא חשבה בצורה... כל כך

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

חמורה... בעימות ההיא מציינת את זה ששלחו לה את הכתבה ב-Ynet וזה מה שגרם לה... לבוא ולהתלונן ולהגביר משהו שלפני כן נראה לה משהו שהוא לא היה חמור... (פרוטוקול מיום 3.11.2025, עמ' 76, ש' 27-34, עמ' 77, ש' 6-7, 11-12). ב"כ המאשימה ציינה בפני הנאשם כי ו.ו. דיווחה על האירוע לבתה, י', שהעידה בבית המשפט, והנאשם טען כי מעדותה של ו.ו. עולה שגם י' לא סברה כי מדובר באירוע חמור: "... היא שאלה ובת אחת אפילו אמרה לה לרדת מזה, שזה לא נראה לה סביר... והיא חיה עם זה... הבת שלה מנסה להרגיע אותה... והעסק נשכח, היא ממשיכה במעקב והיא ממשיכה בטיפול". משהופנה הנאשם לעדות י', לפיה תחילה אמרה ל-ו.ו. כי היא 'מדמיינת', התחמק הנאשם מתשובה עניינית ואמר: "לזה אני קורא ניסיון להרגיע" (פרוטוקול מיום 3.11.2025, עמ' 77, ש' 14-16, 25-29).

דחיית טענות ההגנה וממצאי מהימנות

308. עדותה של ו.ו. הייתה מרשימה בגילוי הלב שלה, בפשטות ובעושר תיאור ליבת מעשי הנאשם לפרטי פרטים. ניכרה מבוכת האמת שאיפיינה את עדות ו.ו., אישה בשנות השבעים לחייה, עת נדרשה לתיאור פרטים אינטימיים ומעשים קשים שאירעו לא רק לה – אלא גם לבתה. על אף כל זאת, ו.ו. נמנעה מהשחרת הנאשם, בין היתר, בכך שהצביעה על בדיקה אחת בלבד שבמהלכה נפגעה, מתוך מספר בדיקות שעברה אצלו במשך שנים, ואף כינתה אותו "סגן אלוהים".

309. התרשמותי היא ש-ו.ו. תיארה באופן מדויק את מעשי הנאשם, כפי שהתרחשו במציאות. איני מקבל את טענת הנאשם, לפיה כביכול, בעקבות פרסום הכתבה ב-Ynet ביקשה ו.ו. להפלילו לשווא. עדותה של ו.ו. הייתה מרשימה בכנותה ובפשטותה, בישירות שבה העידה על תחושותיה ורגשותיה, ועל הבושה בעקבות המעשים עצמם. בניגוד לטענת הנאשם, לא התרשמתי ש-ו.ו. הזידה להפלילו על לא עוול בכפו. התמונה המתקבלת הפוכה.

310. ו.ו. ידעה לתאר פרטים בעדותה, שעולים בקנה אחד עם תיאורי המתלוננות כולן, ולא היה להם כל זכר בכתבה – אף אם התקשתה לומר את המילים, היא הדגימה בידיה את התנועות הסיבוביות כשתיארה את העיסוי שביצע הנאשם בדגדגן שלה ובאיבר מינה, עוד בעימות במשטרה עם הנאשם; עוד תיארה ו.ו. פרטים ייחודיים לעדותה שלה – העובדה שהנאשם גהר מעליה בשוכבה על מיטת הטיפולים, הגניחה, ואמירתו בתום הבדיקה כי "תבוא איתו".

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

311. כפי שתואר לעיל, אף ש-ו.ו התקשתה לנקוב במועד מדויק של הבדיקה המתוארת בכתב האישום, איני סבור שיש בכך לפגום במהימנותה או במשקל גירסתה. ו.ו תיארה את גרעין העבירה בפירוט רב; בעניין המועד מצאתי, כאמור, לבסס ממצא עובדתי על דבריה ועל הסיכום הרפואי בעניינה.

312. לאחר שבחנתי ביסודיות את עדות המתלוננת ו.ו, עם העדויות התומכות, כפי שפורטו בהרחבה לעיל, התרשמתי היא שמדובר בעדות אמת, ומצאתי ליתן לה משקל מלא. זאת, תוך העדפתה על פני גירסתו הבלתי מהימנה, מתחמקת, מתחכמת ומתפתלת של הנאשם.

313. לסיכום, ובשים לב לכללים המיוחדים שנקבעו בהלכת בית המשפט העליון, לבחינת עדותן של נפגעות עבירת מין, המכירים במאפיינים הראייתיים הייחודיים המלווים את עדויותיהן (יצחק עמית "זכרונות מודחקים במשפט הפלילי" ספר מנחם פינקלשטיין 483, 484-488 (שרון אפק, עופר גרוסקופף, שחר ליפשיץ, אלעד שפיגלמן עורכים 2020)), וביניהם הקושי שחשות לעתים נפגעות עבירה בעמידה על מועד הפגיעה מדויק (עניין **אטיאס** לעיל) - אני מעדיף את גירסתה של ו.ו, הנתמכת בראיות נוספות, על גירסת הנאשם, שלא הותירה רושם מהימן בלבי. אין בליבי ולו ספק סביר, כי הנאשם ביצע ב-ו.ו, בכסות של מעשה רפואי לגיטימי, מעשה אינוס במרמה.

ממצאי עובדה – אישום שישי

314. לאור כל האמור, אני קובע כי הוכחו, במידת הוודאות הנדרשת בפלילים, ממצאי העובדה הבאים: ביום 4.12.2017, ובכל מקרה לפני יום 17.12.2021 (מועד פרסום הכתבה ב-Ynet), הגיעה ו.ו לבדיקה במרפאת הנאשם. תחילה, שאל אותה הנאשם על שגרת קיום יחסי המין עם בן זוגה. אז, ו.ו נשכבה על מיטת הטיפולים (ולא בכיסא הגינקולוגי), ובתוך שהוא גוהר מעליה, החדיר את אצבעותיו, ללא כפפות, לנרתיקה, ובמקביל עיסה באמצעות אגודלו את הדגדגן שלה והשפתיים החיצוניות של איבר מינה, משך דקות ספורות, תוך שהוא גונח, באופן שנחזה להיראות כאילו עיסוי הדגדגן הוא חלק מהבדיקה הרפואית. במהלך העיסוי המתואר, חשה ו.ו עוררות מינית. בתום הבדיקה, חיבק הנאשם את ו.ו ואמר לה "**תבואי איתי, יהיה לך כיף איתי**" או מילים בעלות משמעות דומה.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

2.7 אישום שביעי

- 2.7.1 תמצית כתב האישום
- 2.7.2 גירסת המתלוננת ז.ז.
- 2.7.3 חיזוקים לגירסת ז.ז. - דיווח מיידי מיד לאחר האירוע ומצב נפשי
- 2.7.4 גירסת הנאשם
- 2.7.5 דחיית טענות ההגנה וממצאי מהימנות
- 2.7.6 ממצאי עובדה

תמצית כתב האישום

315. ז.ז., ילידת 1980 (להלן: "ז.ז."), הגיעה למרפאת הנאשם בבית החולים שיבא בחודש נובמבר 2015, לשם קבלת יעוץ בשל תחושה של גוש בנרתיק. הנאשם ערך לז.ז. בדיקה גינקולוגית שבסופה המליץ לה לעבור טיפול בלייזר נרתיקי, הכולל שלושה מפגשים, במרפאתו הפרטית ברמת-גן.
316. ביום 21.1.2016, במהלך הטיפול השלישי והאחרון, החדיר הנאשם לנרתיקה של ז.ז. את מכשיר הלייזר הנרתיקי, ז.ז. אמרה לנאשם שהיא חשה בכאבים ובתגובה השיב הנאשם כי עליה להרפות ולשחרר את שרירי האגן.
317. בהמשך, החדיר הנאשם את אצבעותיו לנרתיקה של ז.ז. ואמר לה "כמה נעים וחס בפנים", ותוך כדי הזיז את אגודלו ממעלה למטה על גבי הדגדגן, פעמיים, באופן שנחזה להראות כאילו הנגיעה בדגדגן הינה חלק מהטיפול הרפואי.
318. בגין המעשים המתוארים יוחסה לנאשם בכתב האישום עבירה של אינוס במרמה לפי סעיף 345(א)(2) לחוק.

גירסת המתלוננת ז.ז.

319. ז.ז. בת 44 ואם ל-3 בנות, עוסקת בתחום הפרא-רפואי.
320. בשנת 2015 חשה ז.ז. גוש באזור הנרתיק, ולאחר שביקרה אצל שלושה רופאי נשים שונים שאבחנו כי היא סובלת צניחת רחם ונרתיק, פנתה למרפאת הנשים בתל השומר, שם הכירה לראשונה את הנאשם (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 16).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

321. ז.ז. העידה כי הבדיקה הראשונה עברה באופן ענייני ומקצועי. בסופה, אבחן הנאשם, כמו הרופאים הקודמים אצלם נבדקה, כי היא סובלת מצניחה נרתיקית, והמליץ לה על טיפול לייזר נרתיקי במרפאה הפרטית שלו, שיכלול תחילה שלושה טיפולים, בפער של חודש בין טיפול לטיפול. ז.ז. קיבלה את המלצת הנאשם וקבעה תור למרפאתו הפרטית (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 16).

322. ז.ז. העידה כי בטיפול הלייזר הראשון במרפאה (להלן: "הטיפול הראשון"), שאל אותה הנאשם האם היא מסכימה לנוכחות נציגה מטעם חברת מכשיר הלייזר בחדר הטיפולים ולכך השיבה ז.ז. בחיוב. מספר ימים לאחר הטיפול הראשון התקשר אליה הנאשם ושאל לשלומה (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 16).

323. חודש לאחר הטיפול הראשון הגיעה ז.ז. למרפאת הנאשם לטיפול לייזר נוסף (להלן: "הטיפול השני") שבוצע ללא נוכחות אדם נוסף בחדר הטיפולים. ז.ז. תיארה כי הבדיקה עברה באופן תקין לחלוטין, וכי הנאשם שאל אותה האם הרגישה שינוי בתחושה בעת קיום יחסי מין – השיבה כי לא קיימה יחסי מין בין הטיפולים. גם לאחר הטיפול הזה, בחלוף מספר ימים, התקשר הנאשם לז.ז. ושאל לשלומה (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 16-17).

מצג שווא, עיסוי הדגדגן והאמרה המיוחסת לנאשם

324. כחודש ימים לאחר הטיפול השני הגיעה ז.ז. כמתוכנן, למרפאת הנאשם לטיפול לייזר נוסף ואחרון לסדרת טיפולים זו (להלן: "הטיפול השלישי"). טיפול זה, בדומה לטיפול השני, בוצע ללא נוכחות אדם נוסף בחדר הטיפולים. ז.ז. העידה כי הנאשם שאל אותה שוב שאלות זהות לאלה שנשאלה בטיפול הקודם, וכי גם הפעם השיבה שלא קיימה יחסי מין בין הטיפולים. בהמשך, נעל הנאשם את דלת חדר הטיפולים, לאחר שווידא שזה בסדר מבחינת ז.ז., הנאשם הסביר את נעילת הדלת בכך שהמזכירה נוהגת להיכנס לחדר הטיפולים מבלי לדפוק בדלת (פרוטוקול מיום 21.4.2025, עמ' 16, ש' 24-34, עמ' 17, ש' 1-12).

325. טיפול הלייזר החל, ובדומה לטיפולים הקודמים, ז.ז. חשה בכאב, ודווחה על כך לנאשם. בתגובה הורה לה הנאשם: "תרפי, תשחררי, את לא מרפה" (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 17, ש' 9). בהמשך, תיארה ז.ז. כי בזמן שמכשיר הלייזר נמצא בתוך הנרתיק שלה, החדיר הנאשם גם

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

את אצבעותיו לנרתיקה, ובמקביל עיסה את הדגדגן באמצעות אגודלו - "...הוא הכניס אצבעות לנרתיק והוא אומר ואוו כמה חם ונעים שם. תוך כדי כשהאצבעות שלו בפנים הוא מעביר על הדגדגן שלי מלמעלה כלפי מטה בצורה איטית את האגודל שלו את האצבע שלו. ואז שוב הוא מכניס אצבעות לנרתיק שלי ומעביר שוב פעם את האגודל שלו על הדגדגן שלי מלמעלה כלפי מטה לאט, חזק מאוד" (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 17, ש' 10-15).

326. ז.ז. תיארה באופן מוחשי ואוטנטי את תחושותיה ואת מחשבותיה בעת ההתרחשות: "אני נמצאת על המיטה הזאת ובפעם הראשונה אמרתי לעצמי מה הוא עושה שם? למה מה זה קשור בכלל הדגדגן הוא גבוה, הטיפול הוא למטה לא יכול להיות, לא האמנתי שזה יכול להיות שהוא למה שהוא יגע לי שם? בפעם השנייה כשהוא נגע שם הבנתי שזה לא מקרי, שזה מכוון לאותו מקום אז התרוממתי ואמרתי סיימנו את הטיפול". בהמשך, תיארה ז.ז. כיצד הגיב גופה למעשי הנאשם: "כן אני הייתי בקיפאון מוחלט אני לא האמנתי, לא האמנתי איך יכול להיות שרופא שבדק והכל בסדר אני סומכת עליו איך יכול להיות שהוא נוגע לי באיבר הכי אינטימי שלי, האישי שלי, הדגדגן, למה הוא מכניס לי אצבעות לשם?" (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 17, ש' 15-20, עמ' 19, ש' 6-9).

327. בחקירתה הנגדית, בהתייחסה למספר טיפולי הלייזר שטיפל בה הנאשם, השיבה ז.ז.: "פעמיים בוצע טיפולי לייזר, בפעם השלישית עברתי אונס, בסדר? לא בוצע טיפול לייזר". בהמשך הבהירה ז.ז. כי בטיפול השלישי בוצע גם טיפול בלייזר, אך לזמן קצר כיוון שעצרה את הטיפול במהלכו (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 21, ש' 24-31).

328. ז.ז. העידה כי בעקבות הודעתה לנאשם כי הטיפול הסתיים, הוציא הנאשם במהירות את מתמר הלייזר מנרתיקה. ז.ז. התלבשה, וכשפנתה לצאת מחדר הטיפולים פנה אליה הנאשם וביקש ממנה שבמסגרת עבודתה, בתחום הפרא-רפואי, תפנה אליו נשים נוספות. ז.ז. השיבה לנאשם כי הטיפול כואב, והיא לא מתכוונת להפנות אליו נשים נוספות. הנאשם כתב סיכום טיפול (ת/58), ז.ז. פתחה את הדלת, שהייתה נעולה עד אותו רגע, וכדבריה, ברח מהמקום (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 17, ש' 20-24).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

329. בהמשך, פירטה ז.ז. את תחושותיה הקשות עם צאתה מהטיפול, וההשלכות ארוכות הטווח

כתוצאה ממעשי הנאשם: "באותו חדר שהייתי אמורה לקבל טיפול רפואי אני נפגעת ממנו, הוא

פגע בי, והוא צילק אותי. משעה שדאגתי לבריאות שלי והלכתי לרופאים פרטיים והבריאות

הייתה מאוד חשובה לי, אני 8 שנים גם אחרי התלונה אני לא הלכתי לבדיקות גינקולוגיות בכלל,

רק בסוף שנת 2023 פעם אחת ויחידה שמאז הלכתי. אני הגעתי לאוטו אני זוכרת שאמרת

לעצמי שהרבה זמן לא עשיתי סקס והוא נגע לי בדגדגן זה אזור מגורה" (פרוטוקול מיום

21.04.2025, עמ' 17, ש' 24-30).

330. בחקירתה הנגדית דחתה ז.ז. מכל וכל, את טענת הנאשם לפיה מדובר בתחושתה

הסובייקטיבית והדגישה כי הנאשם פגע בה מינית.

331. עדותה של ז.ז. הייתה נחרצת, משכנעת, וניכר שהקפידה לדייק בעדותה. בלטה במיוחד

הימנעות ז.ז. מהשחרת הנאשם; כך למשל לשאלה האם חשה שיפור במצבה לאחר טיפולי הלייזר,

השיבה ז.ז. בחיוב: "אחרי הטיפול השני היה לי קצת יותר טוב" (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ'

24, ש' 31). בהמשך, משנשאלה האם הנאשם שאל אותה שאלות לגבי קיום יחסי מין, הגנה ז.ז.

על הנאשם והשיבה "נשאלו זה רלוונטי... כי זאת הבעיה שהגעתי איתה מלכתחילה". התייחסה

ז.ז. בחקירתה הנגדית, לטיפולים קודמים אצל הנאשם: "...פעמיים בפעמים הראשונות זה היה

מאוד ענייני, המכשיר נכנס, לא אצבעות שלו והוא לא נגע לי בדגדגן". עם זאת, בהתייחסה

לאירוע המתואר בכתב האישום, עמדה ז.ז. על גירסתה העקבית – "בפעם השלישית הוא נגע לי

בדגדגן והכניס לי אצבעות" (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 25, ש' 11-14, עמ' 28, ש' 24-26,

עמ' 31, ש' 25-27).

חיזוקים לגירסת ז.ז. - דיווח מיידי מיד לאחר האירוע ומצב נפשי

332. חיזוק משמעותי לגירסת ז.ז. נמצא בדיווחה המיידי למקורביה על אודות האירוע.

333. ז.ז. העידה כי למחרת האירוע, סיפרה לאחייניתה ד' ולחברתה ב', על אודות האירוע, ובהמשך

גם לאחיה א', כפי שיפורט להלן.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

הדיווח המיידני לאחייניתה ד'

334. הודעתה של ד' במשטרה הוגשה בהסכמה, חלף עדותה בבית המשפט (ת/60). ד' סיפרה בהודעתה כי יומיים לאחר האירוע פגשה את ז.ז., שהייתה "ממש בסערות רגשות", וסיפרה לה "שהרופא הטריד אותה מינית... ולדבריה הוא החדיר לה אצבעות לאיבר המין, והוא נגע לה בדגדגן, אבל לא נגיעה רגילה אלא הוא ממש עיסה לה את הדגדגן...". ד' סיפרה כי ז.ז. ביקשה ממנה להשתמש בשמה בשיחות התייעצות עם אחיה של ז.ז. שהוא עו"ד, כיוון שהתביישה לספר לו על אודות האירוע. ד' מסרה שייעצה לז.ז. להימנע מהגשת תלונה במשטרה נגד הנאשם, מחשש שלא יעשו דבר עם תלונתה, וגם מכיוון שז.ז. לא רצתה שבעלה יגלה. עוד ציינה ד' כי האירוע עלה בשיחות בין השניים במרוצת השנים, כששוחחו על הטרדות מיניות (ת/60).

הדיווח לאחיה א'

335. ז.ז. העידה שבסופו של דבר סיפרה לאחיה א' על אודות האירוע. ז.ז. ציינה כי התייעצה עם אחיה ביחס לרצונה להתלונן במשטרה, במטרה למנוע פגיעה של הנאשם בנשים נוספות: "... שזה לא יקרה לנשים נוספות ויותר חשבתני על בנות צעירות כמו אחיינית שלי שלא ייפגעו ממנו כי זה היה ברור לפי העוצמה שהוא עשה את זה והחוזק שזה בטוח שהיו נפגעות נוספות ובטוח שהוא עלול לפגוע בעוד נשים נוספות" (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 17-18, ש' 3-1). א' המליץ לה להתלונן, אך היא חששה לעשות זאת: "... אני הייתי עומדת מולו לבד והוא רופא הוא יודע לדבר הוא היה מנסה לשכנע אתכם שזה חלק מהטיפול והייתם מאמינים לו והייתם סוגרים את התיק ואני הייתי עם הכאב שלי שלא מאמינים לי ... " (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 18, ש' 3-1).

336. הודעתו של א' הוגשה בהסכמה חלף עדותו (ת/56). במשטרה האח מסר כי ז.ז. סיפרה לו שיש עדויות נוספות כלפי הנאשם ושהיא רוצה להצטרף, אך חששה מכך שמדובר ב"גירסה אחד מול השני". א' ציין כי כאשר ז.ז. ראתה את הפרסומים, אמרה לו – "זה זה שעשה לי את זה" (ת/56, ש' 7). לדברי א', אחותו סיפרה לו, בין היתר, "שזה היה עם אצבעות בדגדגן. מסג'...", מאחר שמדובר באחותו העדיף שלא לשמוע פרטים נוספים והפנה אותה להגשת תלונה במשטרה (ת/56, ש' 11).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

דיווח באתר אינטרנט

337. בנוסף, ז.ז. דיווחה על פרטי האירוע, תוך ציון פרטי הנאשם, באתר אינטרנט בשם "אחת מתוך אחת", שנועד לאפשר הצלבת מידע ופניית מתלוננות נוספות למשטרה, במקרה של חשיפת אירועי תקיפה מינית נוספים שבוצעו על ידי אותו תוקף (פרוטוקול מיום 21.4.2025, עמ' 31, ש' 13-14).

338. ז.ז. ציינה כי לאחר האירוע, בכל פרסום על רופא שפגע בנשים לאורך השנים, בדקה האם מדובר בנאשם. לדברי ז.ז., בשנת 2021 שלחה לה חברה, כתבה שפורסמה באתר Ynet המתארת "רופא שנגע בדגדגן", והיה ברור לה שמדובר בנאשם (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 18, ש' 20). ז.ז. פנתה לעוה"ד שטיפל בתיק הגירושין שלה ושאלה אותו כיצד היא יכולה להצטרף לתלונה שתוארה בכתבה. עוה"ד המליץ לז.ז. להמתין מספר ימים עד שלהערכתו יפורסם שם הרופא, אולם היא החליטה שלא לעשות כן ומסרה את פרטיה לכתבת Ynet, נינה פוקס, שפרסמה את גירסת המתלוננת בכתבה בשם בדוי. בעצת עוה"ד, העלתה ז.ז. על הכתב את פרטי האירוע המלאים. המסמך, שהוגש בהסכמה (ת/57), תואם באופן מלא את גירסת ז.ז. בעדותה בבית המשפט (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 18, ש' 33-8, עמ' 19, ש' 29-31).

339. לאחר פרסום גירסתה באתר Ynet, הגישה ז.ז. תלונה במשטרה נגד הנאשם. ז.ז. נענתה לבקשת החוקרים והגיעה לעימות עם הנאשם, אך הנאשם לא התייבב לעימות (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 18, ש' 32). ז.ז. אישרה כי זומנה לעימות נוסף, אך הפעם סירבה להגיע; "אני לא נרדמתי כל הלילה מהלחץ שאני אמורה לדבר איתו בכלל, להסתכל עליו בכלל" (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 19, ש' 19-20). הסניגור הטיח בז.ז. כי על פי מזכרי המשטרה (נ/8), העימות הראשון שתואם עם הנאשם בוטל לאור "אילוצי מערכת" ולא בשל אי התייבבות הנאשם. לכך השיבה ז.ז. כי במשטרה נמסר לה שהנאשם לא הגיע (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 35-36).

גירסת הנאשם

מצג שווא

340. בהתייחס לטיפול הלייזר בכללותו, אישר הנאשם כי הוא עלול לגרום לכאב, וכי במקרה של כאב הוא מפסיק את הטיפול, גורם להרפיה של שרירי רצפת האגן, ולאחר מכן ממשיך בטיפול (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 58, ש' 29-33). הנאשם אישר כי סביר שאמר לז.ז. שעליה להרפת

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

ולשחרר את שרירי האגן שלה. בהמשך, אישר הנאשם כי החדיר את אצבעותיו לנרתיקה של ז.ז., והסביר כי "הבדיקה הזאת, ההרפיה או הכיווץ וההערכה תמיד נעשית עם החדרת אצבעות" (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 59, ש' 1-6).

341. לאור עדותו זו של הנאשם, לפיה ביצע בז.ז. פעולות לשחרור שרירים או לחלופין הערכת שרירים, לא ברור על מה נסמכת טענת ההגנה בסיכומיה – לפיה, כביכול, מדובר בפעולה רפואית וכי 'הבדיקה' שביצע הנאשם לו.ז. היא דווקא "בדיקת חום ורגישות רקמה לאחר צריבת לייזר" (סיכומי ההגנה, עמ' 63, ס' 592). הנאשם לא טען זאת, והטענה אינה נתמכת בראייה אחרת כלשהי לרבות עדויות המומחים. ההיפך הוא הנכון - מומחה ההגנה, ד"ר קליין, העיד כי טיפול הלייזר אכן יכול לגרום לכיווץ שרירי המטופלת, אולם הוא מעולם לא ביצע עיסוי להרפייתם (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 32, ש' 21-28).

342. בחקירתו הנגדית, דחה הנאשם את טענת ז.ז. לפיה לפני טיפול הלייזר הראשון לא ערך לה בדיקה גינקולוגית. הנאשם הסביר כי פעל בהתאם לפרוטוקול הרפואי לפיו, לפני טיפול לייזר נדרשת בדיקה גינקולוגית. משעומת הנאשם עם גירסתו בהודעתו במשטרה, הסביר כי ככל הנראה לא ערך לו.ז. בדיקה גינקולוגית סמוך לפני טיפול הלייזר, מכיוון שזמן קצר לפני כן, בביקורה במרפאתו בבית החולים תל השומר, ערך לה בדיקה גינקולוגית ולכן לא מצא צורך לבדקה פעם נוספת (ת/17ג, עמ' 8, ש' 31). בהתייחסו לסתירה זו בין גירסאותיו, טען הנאשם כי החקירה במשטרה הייתה מספר שנים לאחר האירוע המיוחס לכן אין להעדיף את גירסתו במשטרה, וכי "הכל יכול להיות, הסיכויים לכך (שלא ערך לו.ז. בדיקה גינקולוגית – י.ל.) הם קטנים" (פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 81, ש' 1-34). הנאשם אישר כי המשמעות של הרישום בסיכום הרפואי של הביקור שבדק את ז.ז., היא שאכן בדק אותה, וייתכן שמסר גירסה שונה בחקירתו במשטרה לאור הלחץ מהחקירה (פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 82, ש' 6-27).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

עיסוי הדגדגן

343. הנאשם שלל מכל וכל את האפשרות לפיה החדיר את אצבעותיו לנרתיקה של ז.ז. יחד עם מכשיר הלייזר, וטען כי מדובר בתיאור מאוד לא סביר, "אי אפשר לגזור לך אצבעות ולקבל גם כויה באצבעות, מעבר לאפקט הביולוגי לנרתיק" (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 59, ש' 11-10).

344. משעומת הנאשם עם טענת ז.ז. - לפיה עיסה את הדגדגן שלה, באמצעות האגודל שלו, בתנועות מעלה-מטה בצורה איטית - התחמק הנאשם מתשובה עניינית והתמקד בתשובתו בניסיון לכרסם במהימנות גירסתה של ז.ז. ובמידת יכולתה לאמוד את המגע, וזאת מבלי להשיב לגופו של עניין – האם המגע התרחש. לאחר שהתבקש להתמקד ולתאר מה עשה בבדיקה, השיב הנאשם כי אינו זוכר מפורשות את הבדיקה המדוברת, אך אישר כי מגע כזה בדגדגן ייתכן (פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 84, ש' 19-25, עמ' 86, ש' 28-30).

האמרה המיוחסת לנאשם - "כמה חם ונעים שם"

345. מובן שאין בסתירה המתוארת בין גרסאות הנאשם והסבריו הבלתי משכנעים ליישובה, כדי לחזק את מהימנותו. גירסת הנאשם ביחס לטענת ז.ז. כי בזמן החדרת האצבעות לנרתיקה, אמר לה "כמה נעים וחם שם בפנים", משתנה ובלתי משכנעת.

346. תחילה אישר הנאשם את האפשרות שהדברים נאמרו אך בהתייחס לחום שמייצר מכשיר הלייזר: "יכול להיאמר כי הלייזר מייצר אפקט של חום בנרתיק" (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 59, ש' 14-20). בחקירתו הנגדית שינה הנאשם טעמו, טען כי אינו זוכר בדיוק, אך אמרה זו מסתדרת עם התחושה של הכנסת היד לנרתיק לאחר טיפול לייזר. בהמשך, מסר הנאשם גירסה שלישית, לפיה לא מסתדר לו שאמר זאת: "...נעים לא סביר, אבל אני לא שולל, אני לא זוכר במדויק את האמירות שלי אז... לא סביר שאמרתי לה שנעים" (פרוטוקול מיום 3.11.2025, עמ' 87, ש' 1-25). בהמשך חקירתו הנגדית, חזר בו הנאשם מגירסאותיו הקודמות ומסר גירסה רביעית, ומתכחשת לפיה מדובר בהמצאה, כמו שז.ז. המציאה שהכניס את אצבעותיו לנרתיקה במקביל למכשיר הלייזר (פרוטוקול מיום 3.11.2025, עמ' 89, ש' 2-6). בסיכומיו, טען הנאשם לראשונה כי ייתכן שאמר "חם" כאינדיקציה להצלחת פעולת הלייזר, דא עקא שהנאשם לא טען

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

זאת בעדותו (סיכומי ההגנה, ס' 555). עוד נטען בסיכומי הנאשם, לראשונה, כי אם אמר "נעים" - המשמעות היא "רפוי", "לא מכווץ", "מגיב טוב" (סיכומי ההגנה, ס' 579). אף טענה זו לא הועלתה בעדות הנאשם, ולא נמצא לה תימוכין באיזו מהראיות.

347. למען הסר ספק, אני קובע כי אני מאמין לז. כי הנאשם אמר לה "כמה חם ונעים בפנים" בעוד אצבעותיו בנרתיקה. למול גירסתה העקבית והאמינה של ז.ז, עמדה גירסתו המתפתלת והמשתנה של הנאשם, בסופה לא שלל את האפשרות שאמר לז. כי נרתיקה חם, אך שלל שאמר לה "נעים". כל זאת, שעה שהנאשם עצמו טען שהוא כלל אינו זוכר את פרטי האירוע. ברי כי מדובר בגירסה מומצאת. איני מאמין לגירסת הנאשם, אף בעניין זה, שלא עוררה ולו ספק סביר בליבי. זאת ועוד, עד ההגנה, המומחה ד"ר קליין, שלל נחרצות את האפשרות שאמירה מסוג זה היא חלק מהפרוטוקול הרפואי. אמירה זו של הנאשם צובעת את מעשיו, החורגים באופן קיצוני מהפרוטוקול הרפואי, בגוון מיני מובהק, ויש בה כדי להדגיש את המרמה העומדת בבסיסם.

ביטוי לתחושת האשמה של הנאשם - הימנעותו מבירור מצבה של ז.ז בעקבות הטיפול השלישי

348. הנאשם אישר כי התקשר לז. אחרי שני טיפולי הלייזר הראשונים כדי להתעניין בשלומה. משנשאל מדוע לא התקשר לז. לאחר הטיפול השלישי - שהופסק בעקבות דיווחה על כאב - התחמק הנאשם ממתן תשובה עניינית. התרשמותי היא שלאור התנהלותו הקודמת - בירור שלומה של המתלוננת בעקבות כל אחת משתי הבדיקות הקודמות - והיעדר הסבר של ממש להימנעותו מיצירת קשר עם המתלוננת, דווקא לאחר הטיפול השלישי, שהיה חריג, ההימנעות מהווה ביטוי מסוים לתחושת האשמה שלו, ויש בכך חיזוק נוסף לגירסת המתלוננת (פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 90, ש' 1-5).

דחיית טענות ההגנה וממצאי מהימנות

349. ז.ז העידה באופן נחרץ ומשכנע ותיארה בבהירות את המעשים שביצע בה הנאשם. לאורך כל עדותה הפגינה ז.ז יציבות וקור רוח ועמדה איתן על גירסתה. התרשמתי מהביטחון שהפגינה כשתיארה את שאירע במרפאת הנאשם. כל אלו הותירו רושם מהימן בליבי ומצאתי ליתן לעדותה של ז.ז משקל מלא.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

350. חיזוקים לעדותה של ז.ז. מצאתי בדיווחה המיידית על האירוע לשלושה ממקורביה, שהודעת שניים מהם הוגשו בהסכמה (חברתה ד' ואחיה א'); בכך שהקפידה שלא להשחיר את הנאשם כשהעידה על אודות שלושת הביקורים הקודמים במרפאתו, בהם לא נפגעה על ידי הנאשם.

351. מנגד, שוב סיפק הנאשם עדות מתכחשת וגנרית שאינה נסמכת על זכרונו אלא על סיכום הבדיקה והנוהל הרפואי. עדות הנאשם, אף בעניינה של ז.ז., הותירה רושם עגום, בלתי מהימן בלבי, ולא מצאתי ליתן, גם לגירסתו בעניינה של ז.ז. משקל של ממש.

דחיית טענות הנאשם בסיכומיו

גירסת המתלוננת - בלתי אפשרית ומסוכנת פיזית

352. אין בידי לקבל את טענת הנאשם בסיכומיו - לפיה, כביכול, החדרת אצבע לנרתיק במקביל לטיפול לייזר - היא בבחינת "נמנע פיזיקלי ומדעי". מדובר בטענה בעלמא, שאינה נתמכת בעדויות מי מהמומחים, והעומדת בסתירה לגירסתה האמינה והעקבית של ז.ז.

353. עוד נטען כי בשל החום הגבוה שפולט המכשיר, הכנסת אצבעות לתוך שדה הפעולה של הלייזר - הנרתיק - היא פעולה אובדנית מבחינת כף ידו של הנאשם, שכן היא תגרום לכוויה מיידית. טענה זו אינה משוללת הגיון. עם זאת, לא הוכח, ואף לא נטען, כי באותו שלב מכשיר הלייזר הופעל, ולפיכך, אין בטענה זו כדי למנוע אימוץ גירסתה המהימנה של ז.ז.

354. למרות הניסיונות להטיל בה דופי, עמדה ז.ז. בעקביות על גירסתה כי הנאשם החדיר את אצבעותיו לנרתיקה בזמן שמכשיר הלייזר היה פעיל, כך שאצבעותיו ומכשיר הלייזר היו ביחד בתוך הנרתיק, וכי המגע היה מכוון (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 27, ש' 11-24, עמ' 32, ש' 3).

מגע הנאשם בדגדגן - אגבי-טכני

355. אין בידי לקבל את טענת ההגנה כי המגע שתיארה ז.ז. - "מלמעלה כלפי מטה" - מתיישב עם טענתו כי מדובר במגע אגבי-טכני. מקובלת עליי עדות ז.ז., שלמרות חקירה נגדית צולבת, שניסתה לקעקע את גירסתה, תיארה באופן נחרץ ועקבי, בהזדמנויות רבות, את מגע הנאשם בדגדגן, ועמדה על כך שמדובר במגע מכוון וממוקד: "בפעם השנייה כשהוא נגע שם הבנתי שזה לא

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

מקרי, שזה מכוון לאותו מקום... (סיכומי ההגנה, סעיף 582, פרוטוקול מיום 21.4.2025, עמ' 17, ש' 11, 18-19).

שיהוי בהגשת התלונה במשטרה

356. לא מצאתי כל ממש אף בטענת החשש ל"הבניית זיכרון" של ז.ז, בשל השיהוי בהגשת התלונה במשטרה, רק לאחר חשיפת הכתבה ב-Ynet (סיכומי ההגנה, ס' 585), זאת לאור הדיווח המיידית לקרוביה, בפניהם תיארה באופן מפורט ובלתי מסויג את האירוע החרגי, ואת השלכותיו על אורח חייה, ובין היתר, הימנעותה מביקור במרפאות גינקולוגיות במשך 8 שנים מקרות האירוע – כפי שפורט בהרחבה לעיל.

ממצאי עובדה – אישום שביעי

357. לאור כל האמור, אני קובע שהוכחו, במידת הוודאות הנדרשת בפלילים, ממצאי העובדה הבאים: ביום 21.1.2016 במהלך טיפול לייזר שביצע הנאשם ל.ז, אמרה לו ז.ז כי היא חשה בכאבים, והנאשם אמר לה שעליה להרפות ולשחרר את שרירי האגן. בהמשך, החדיר הנאשם את אצבעותיו לנרתיקה של ז.ז, אמר לה "כמה נעים וחם בפנים", ותוך כדי הזיז, באיטיות, את אגודלו מלמעלה למטה על גבי הדגדגן שלה. אז, שוב הכניס הנאשם אצבעותיו לנרתיק והעביר את אגודלו על גבי הדגדגן של ז.ז מלמעלה כלפי מטה, לאט וחזק. כל זאת באופן הנחזה להראות כאילו עיסוי הדגדגן הוא חלק מהבדיקה הרפואית.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

2.8 אישום שמיני

2.8.1	תמצית כתב האישום
2.8.2	גירסת המתלוננת ח.ח.
2.8.3	חיזוקים לגירסת ח.ח. - שיתוף מקורבים
2.8.4	גירסת הנאשם
2.8.5	דחיית טענות ההגנה וממצאי מהימנות
2.8.6	ממצאי עובדה

תמצית כתב האישום

358. ביום 21.12.2014 הגיעה המתלוננת ח.ח. (להלן: "ח.ח."), ילידת 1964, לבית החולים שיבא בכדי להיבדק בשל צניחת איברי האגן (מועד הבדיקה בכתב האישום תוקן, בהסכמה, בהחלטת בית המשפט מיום 13.03.2025).

359. ח.ח. התיישבה על כיסא הטיפולים לאחר שהפשילה את תחתוניה, והנאשם החל את הבדיקה בכך שהחדיר מפשק (ספקולום) לנרתיקה. בהמשך, הוציא הנאשם את המפשק מהנרתיק, החדיר אצבע אחת לנרתיקה של ח.ח. ובמקביל עיסה באמצעות אצבעו את הדגדגן שלה ממושכות, באופן שנחזה להראות כאילו עיסוי הדגדגן הוא חלק מהבדיקה הרפואית.

360. ח.ח., שחשה לא בנוח, שאלה את הנאשם לפשר מעשיו ובתגובה לכך אמר לה הנאשם "את רוצה שאני אבדוק אותך או לא?", או מילים בעלות משמעות דומה.

361. בגין המעשים המתוארים יוחסה לנאשם בכתב האישום עבירה של אינוס במרמה לפי סעיף 345(א)(2) לחוק.

גירסת המתלוננת ח.ח.

362. ח.ח., בת 61, אם לשלושה ילדים.

363. ח.ח. העידה כי חוותה דליפת שתן שהחמירה, ולאחר שניסתה מספר סוגי טיפול שלא צלחו, קבעה תור למרפאת הנאשם בבית-החולים שיבא.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

364. הביקור במרפאה החל בכך שהנאשם שאל את ח.ח שאלות סטנדרטיות, כהגדרתה, ולאחר מכן הופנתה על ידו להתפשט ולשבת על כיסא הטיפולים (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 15, ש' 23).

עיסוי הדגדגן

365. ח.ח העידה כי הנאשם נכנס לחדר הבדיקה, הכניס את המפשק לנרתיקה, מישש את ביטנה, הוציא את המפשק מהנרתיק, החדיר את אצבעותיו לנרתיקה, והחל בעיסוי דגדגנה: "הוא עשה איזושהי בדיקה ואז תוך כדי שהאצבעות שלו בפנים הוא פשוט התחיל לעסות לי את הדגדגן", פעולה זו גרמה לח.ח לשאול את הנאשם לפרש מעשיו: "...ושאלתי אותו סליחה מה אתה עושה? אז הוא אמר לי, את רוצה שאני אבדוק אותך או לא? פשוט שתקתי, עצמתי עיניים חזק וחיכיתי שזה ייגמר, זה נמשך ונמשך ונמשך ונמשך ונמשך וכשהוא סיים התלבשתי, הוא אמר לי לקבוע לעוד איזה בדיקה ופשוט ברחתי משם..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 15, ש' 26-31).

366. ח.ח נשאלה מדוע הגדירה את פעולת הנאשם כעיסוי דגדגן, לכך השיבה: "כי זאת פעולה של אוננות... (העדה מדגימה תנועה סיבובית באמצעות ידה)... זה מתמשכת" (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 18, ש' 13-18). כשנשאלה מה גרם לה להבין שהפעולה שביצע בה הנאשם חורגת מפרוטוקול הבדיקה המקובלת, השיבה כי בעבר עברה מספר בדיקות גינקולוגיות, על סוגיהן השונים, ומעולם לא חוותה אירוע דומה לכך – "כי עברתי בדיקה גינקולוגית בחיי, בחיים זה לא קרה לי, עברתי בדיקה גם גינקולוגית, גם אורודינמית, בשום סיטואציה ובשום מצב זה לא היה" (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 18, ש' 33-34).

367. בהתייחס לטענת הנאשם כי מדובר היה במגע אגבי בדגדגן, השיבה ח.ח נחרצות כי ההפך הוא הנכון, שכן מדובר היה במגע מכוון, מתמשך ועקבי: "זה ממש לא היה אגב זה היה סופר מכוון, זה לא יכול להיות אגבי כשזה נגיעה כל כך ממושכת וכל כך אינטנסיבית, ועיסוי זה ממש לא אגבי" (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 19, ש' 4-5).

368. ח.ח דחתה מכל וכל את טענת הנאשם לפיה, כביכול, גירסתה נובעת מחוסר יכולתה להבחין בין בדיקה גינקולוגית לבדיקה אורוגינקולוגית, וענתה באופן נחרץ, מרשים, ומשכנע: "מה הקשר אני יכולה לא להבין כלום, אני מבינה כשנוגעים לי בדגדגן, אני מבינה כשמעסים לי את הדגדגן,

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

אני מבינה שלזה אין שום קשר לא לאורודינמית, לא לאורוגינקולוגית ולא ולגינקולוגית" (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 21, ש' 15-17, הדגשה אינה במקור – י.ל).

369. ח.ח תיארה בפתיחות את תחושותיה בזמן מעשי הנאשם: "...הייתי מאוד נבוכה ומופתעת מעצמי מאוד מאוד מאוד, כי אני בדרך כלל טיפוס אסרטיבי, לא משותק כמו שהייתי, לא כל כך ידעתי מה לעשות עם עצמי..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 15, ש' 33). תחושות אלה שתיארה ח.ח מתיישבות עם תחושת "קיפאון" שדווחה בעבר, ואף הוכרה בפסיקה, במקרים של תקיפה מינית (ע"פ 2606/04 יגאל בנבידה נ' מדינת ישראל (נבו 26.4.2006), סעיף 27-28 לפסק דינה השופטת מ' נאור).

ביקורים נוספים במרפאת הנאשם לאחר הפגיעה המינית

370. לאחר האירוע, התלבטה ח.ח אם לקבוע תור נוסף למרפאת הנאשם, כפי שהנחה אותה לעשות. ח.ח העידה כי מאחר שלא רצתה לשתף את בעלה במה שאירע, ובשל חומרת הבעיה הרפואית ממנה סבלה – חששה ח.ח שאם לא תקבע תור נוסף, בעלה "יתחקר אותה", כדבריה, ולכן החליטה לבסוף לקבוע ביקור נוסף אצל הנאשם (להלן: "הביקור השני") (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 16, ש' 1-3).

371. בביקור השני במרפאת הנאשם, פגשה ח.ח אחות בחדר הסמוך, וביקשה ממנה להיות נוכחת בזמן הבדיקה. האחות השיבה לח.ח כי היא זו שתבצע את הבדיקה הפעם, וכי הנאשם רק ינחה אותה במהלך הבדיקה – וכך היה. בסיום הביקור השני נקבע לח.ח מועד לניתוח (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 16, ש' 4-8).

372. במועד הניתוח אושפזה ח.ח ונבדקה על ידי רופא אחר. ח.ח ביקשה מהרופא שפגשה שהוא יהיה זה שינתח אותה, זאת מכיוון שהעדיפה להימנע ממפגש עם הנאשם. לבקשתה של ח.ח השיב הרופא כי סביר שהוא אכן יהיה זה שינתח אותה, שכן הוא בתורנות. אולם, משהגיעה ח.ח לחדר הניתוח, הבינה כי הנאשם הוא זה שינתח.

373. ח.ח העידה כי הופתעה ולשאלתה מדוע כך הדבר, השיב הנאשם לח.ח: "אני מחליט מה קורה פה" (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 16, ש' 8-15, עמ' 19, ש' 18).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

374. כשלושה שבועות לאחר הניתוח, הגיעה ח.ח לביקור נוסף במרפאת הנאשם בשל כאבים קשים שחשה (להלן: "הביקור השלישי"). בביקור השלישי הסתפק הנאשם במבט בלבד, ונמנע מבדיקה גינקולוגית פיזית, "...הסתכל בעדינות כזה רק מבט, ואמר לי שהכל בסדר, שאני אחזור אחרי כמה שבועות...", אך ח.ח לא שבה למרפאת הנאשם פעם נוספת - "לא רציתי לראות אותו יותר" (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 16, ש' 28-30).

375. ח.ח הסבירה את החלטתה לשוב למרפאת הנאשם למחרת הפגיעה המינית שחוותה בביקור הראשון, ובכך שלא רצתה לשתף את סביבתה הקרובה בפרטי הפגיעה, ותקוותה שמכיוון שמדובר בבית חולים ציבורי קיימת הסתברות שרופא אחר, ולא הנאשם, יהיה הרופא שיטפל בה. ח.ח הסבירה שאם תתבדה אמונתה ובסופו של דבר הנאשם יהיה זה שיטפל בה, תוודא נוכחות אדם נוסף בבדיקה: "אני פשוט אדאג שמישהו כל הזמן (יהיה נוכח – י.ל) ואני אגמור עם זה וזהו" (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 20, ש' 30-34 עמ' 21 ש' 1-3).

חיזוקים לגירסת ח.ח - שיתוף מקורבים

376. ח.ח העידה כי כשנה לאחר האירוע אזרה אומץ, לראשונה, לשתף את חברתה, עו"ד העוסקת בתחום של רשלנות רפואית, בפגיעה שחוותה על ידי הנאשם, וזאת מבלי להגדירה כפגיעה מינית, אלא בהתייחס לפגיעה רפואית שחשדה שנגרמה לה בניתוח. בעקבות תגובת חברתה, שאמרה לה כי היא חייבת לשתף את בעלה, שיתפה ח.ח את בעלה וסיפרה לו, ללא תיאור של פרטי הפרטים, על אודות האירוע וכי הנאשם פגע בה מינית. בעלה שאל אותה האם מדובר באונס, וח.ח השיבה שהיא אינה יודעת אם זה מוגדר כאונס. בעלה שאל מה היא רוצה לעשות בעניין, ולכך השיבה כי אינה רוצה לעשות דבר, כיוון שהיא מעוניינת "לשמוח מזה". ח.ח העידה, בפתיחות ובכאב, כי שיתוף בעלה גרם לו להבין מדוע אין ביניהם יחסים אינטימיים, מאז קרות האירוע ועד היום (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 19, ש' 20-31).

377. ח.ח העידה כי במשך השנים נחשפה לפרסומות של הנאשם ברשת החברתית "פייסבוק", וכי נהגה להגיב לכל פרסום כזה תגובות שליליות – "לא ממליצה, אל תתקרבו". לדברי ח.ח בחלוף זמן מה, נתקלה בכתבה שפורסמה באתר Ynet בעניין תלונות על תקיפות מיניות במהלך בדיקה שהוגשו נגד הנאשם על-ידי מטופלות אחרות, והעידה שחוותה תחושת הלם. ח.ח תיארה כי לפני

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

כן תהתה האם הנאשם פגע בנשים נוספות כפי שפגע בה, והייתה מאוד מופתעת מכמות העדויות שפורסמו בכתבה. בהודעתו במשטרה שהוגשה בהסכמה, העיד בעלה של ח.ח כי כשפורסמה הכתבה באתר Ynet הייתה ח.ח לחוצה מאוד ושינתה את שיגרת יומה (ת/53, עמ' 2, ש' 3).

378. בעקבות החשיפה לכתבה, יצרה ח.ח קשר עם העיתונאית נינה פוקס, ששכנעה אותה, כהגדרתה, להגיש תלונה במשטרה. ח.ח שיתפה כי מה שהוביל אותה להגשת התלונה הייתה ההבנה של היקף פגיעת הנאשם בנשים שטופלו אצלו, והחשש שמא ימשיך לפגוע במטופלות: **"...את מידת הפגיעה שלו בנשים שמגיעות אליו...וראיתי שהוא כמה חודשים לפני זה מפרסם בפייסבוק, אמרתי אלוהים אדירים אין לו שובע לבן אדם...יש לי שתי ילדות אני ממש לא רוצה שהן תחוונה דברים כאלה ואני חושבת שבן אדם כזה צריך להרחיק מחברת נשים בכלל"** (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 17, ש' 1-3, עמ' 20, ש' 13-19).

379. בחקירתה הנגדית, הרבה הסנגור לשאול את ח.ח בעניין הפגיעה הרפואית שהיא חשדה שנגרמה לה בעקבות הניתוח – פגיעה בנקודת ה-G, כפי שמסרה בהודעותיה במשטרה (נ/33, עמ' 17, ש' 11). הסנגור הטיח ב-ח.ח כי החשד לפגיעה אינו מבוסס, וכי היא טועה בקישור שהיא עושה בין מהלך 'הבדיקה' לבין הפגיעה ביחסיה האינטימיים עם בעלה. ח.ח עמדה על כך שאינה רואה את הפגיעה בנקודת ה-G כעובדה מוגמרת, אלא כחשד שלא ביררה עד תום. בהמשך, הדגישה ח.ח כי הפגיעה ביחסיה האינטימיים נגרמה כתוצאה מהפגיעה המינית שחוותה על ידי הנאשם (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 34-35).

380. עדותה הנחרצת של ח.ח הייתה כנה ומשכנעת; ח.ח העידה באיפוק, תוך בכי חרישי שליווה את עדותה, הקפידה לדייק בתשובותיה, נמנעה מלהשחיר את הנאשם וכן מלהשיב לשאלות לגביהן לא הייתה בטוחה (ראו: פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 31, ש' 25, עמ' 32, ש' 20-24, עמ' 33, ש' 1-12).

מועד הבדיקה

381. ח.ח העידה בחקירתה הראשית כי האירוע מושא כתב האישום התרחש במהלך ביקור במרפאת הנאשם בסוף שנת 2015 (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 20, ש' 22). בחקירתה הנגדית, הוטחה בח.ח העובדה כי לפי הסיכום הרפואי שכתב הנאשם, היא נבדקה אצלו לראשונה ביום

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

21.12.2014 (ת/18, עמ' 11). ח.ח. אישרה שייתכן שטעתה בתאריכים שציינה, אולם זוכרת בבירור שהפגיעה המינית אירעה בבדיקתה הראשונה אצל הנאשם (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 30-23).

גירסת הנאשם

עיסוי הדגדגן

382. הנאשם שלל נחרצות כי ביצע לח.ח. עיסוי ממושך בדגדגן – "כפי שאמרתי אני לא עושה עיסוי בדגדגן אני עושה הערכה של שרירי רצפת האגן...יש שם גם תיעוד של הערכת שרירי רצפת האגן בגיליון הרפואי שלה", וחזר על גירסתו לפיה ככל שהיה מגע – מדובר במגע אגבי (ת/18ב) (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 60 ש' 6-15).

383. הנאשם טען כי הדיווח של ח.ח. לפיו העיסוי נעשה ע"י היד הבודקת או שתי ידיים לא עולה בקנה אחד עם צורת הבדיקה שלו, שב והכחיש כי עיסה את דגדגנה, וטען כי התחושות שהיא מתארת הן תוצאה של העצמת הדברים שקרו (פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 104, ש' 1-12).

384. ח.ח. עמדה באסרטיביות מרשימה על גירסתה הבלתי מתפשרת, וכשנשאלה בחקירתה הנגדית האם יתכן שפערי הידע המקצועיים בתחום הרפואי הם הבסיס לפרשנותה הלקויה של ח.ח., השיבה: "מה הקשר אני יכולה לא להבין כלום, אני מבינה כשנוגעים לי בדגדגן, אני מבינה כשמעסים לי את הדגדגן..." (ההדגשות אינן במקור - י.ל.) (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 21, ש' 15-17).

ניסיון להשחרת המתלוננת

385. הנאשם אמר כי ח.ח. הייתה אגרסיבית ומיליטנטית בתיאורה את הדברים (פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 98, ש' 24-29), והמשיך בטקטיקת ייחוס גירסת המתלוננת לתחושתן הסובייקטיבית, שאינה קשורה למעשיו. לדברי הנאשם, ח.ח. "חוותה משהו והיא מגבירה אותו בצורה קיצונית...כי היא חשה שהנגיעה הזאת נעשתה בצורה מכוונת...כמו שהיא העצימה את נקודת ה-G, וכמו שהיא העצימה את הפגיעה בתפקוד המיני שלה" (פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 99, ש' 6-12).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

האינטרקציה עם ח.ח.

386. למען הסר ספק, מקובלת עליי גירסת המתלוננת בדבר תדהמתה ממעשי הנאשם, שהתבטאה בתגובתה "סליחה מה אתה עושה", שהנאשם לא חלק עליה, וכי תגובת הנאשם הייתה: "את רוצה שאני אבדוק אותך, כן או לא?".

387. עם זאת, גירסת הנאשם ביחס לתגובתו לשאלה זו של המתלוננת – "סליחה מה אתה עושה" - אינה אחידה. בעדותו הראשית אישר הנאשם שייתכן שגירסת ח.ח משקפת את המציאות - דהיינו, כי ענה לה "את רוצה שאני אבדוק אותך או לא?", כיוון שלא הבין שהיא הרגישה אי נוחות כתוצאה מנגיעה כלשהיא, ותשובתו נאמרה בהקשר לבדיקה. בהמשך, אישר הנאשם כי סביר שאמר זאת. משנשאל הנאשם מדוע לא הסביר לח.ח מה הוא עושה, התחמק, כהרגלו, מתשובה עניינית לשאלות קשות: **"תסכימי איתי שאני מנוסה באלפי נשים שבדקתי, ואני יודע איך נשים מגיבות ואיך נשים מדברות ומה התקשורת עם נשים. אני הסברתי לה את הבדיקה באופן כללי לפני זה, ואז היא שואלת אותי פתאום מה אני עושה. כנראה, כנראה בדיעבד, בגלל איזושהי נגיעה אגבית, ואני אומר לה שאני בודק אותה"** (פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 101, ש' 24-28). בהמשך שינה הנאשם טעמו וטען כי אינו זוכר את הדו-שיח המדויק בשלב זה. מאוחר יותר, שוב שינה הנאשם את גירסתו וטען כי הדברים שח.ח טוענת שאמר אינם מתיישבים עם התנהלותו, וכי הסבירות שהדברים נאמרו - נמוכה (פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 102, ש' 2, 23-30). משנתבקש הנאשם להסביר פשר השינויים בגירסאותיו, שב לגירסתו הראשונה, אישר שייתכן שהשיב לח.ח כפי שהעידה, והסביר: **"...שאוּלֵי הֵייתִי קֶצֶר רוּחַ"** (פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 103, ש' 31-34).

388. לאימוץ גירסת המתלוננת ביחס לשיח המתואר בינה לבין הנאשם במהלך "הבדיקה", משמעות רבה, שכן, תגובתה המיידית של המתלוננת "סליחה מה אתה עושה" מלמדת על אמינות גירסתה כי פעולות הנאשם חרגו מהבדיקה הרפואית. בתגובת הנאשם "את רוצה שאבדוק אותך כן או לא" יש כדי לחזק את גירסת המתלוננת בדבר המרמה במעשי הנאשם - להסוות את האקט המיני, כפעולת בדיקה רפואית לגיטימית.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

דחיית טענות ההגנה וממצאי מהימנות

389. בסיכומיו טען הנאשם כי עדותה של ח.ח. "כבושה ומאוחרת, אשר עומדת בסתירה חזיתית להתנהגותה של המתלוננת", וכי התנהגותה של ח.ח. שחזרה לטיפולו של הנאשם לאחר המקרה, לא מתיישבת עם השכל הישר וניסיון החיים השיפוטי (סיכומי ההגנה, ס' 644).

390. אין בידי לקבל טענה זו של ההגנה. בראש ובראשונה, משום שעדות ח.ח. שעמדה בכבוד בחקירה נגדית צולבת, הותירה רושם אמין ומשכנע בעיני. שנית, נפסק לא אחת כי את התנהגותם של נפגעי עבירות מין, אין לבחון במדדים של סבירות, וכי הספרות והמחקר האקדמי מלמדים על כך שלא ניתן ליצור דפוס "התנהגות סבירה" מצד נפגע עבירת מין, אף אם התנהגותם נראית, למתבונן מהצד, כחסרת היגיון. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון (כבוד השופט א' שהם):
"... ניסיון החיים מלמדנו, כי פעמים רבות התנהגותו של קורבן עבירת המין, עשויה להידמות, למתבונן מהצד, תמוהה, לא רציונאלית וכזו שאינה מתיישבת עם ההיגיון והשכל הישר. לפיכך, אף אם התנהגותו של קורבן עבירת המין נראית למתבונן הסביר, בלתי הולמת, לא הגיונית או לא ראויה בנסיבות העניין, הרי שאין בכך כדי להעיד, בהכרח, כי גירסת הקורבן אינה אמת לאמיתה" (ע"פ 5633/12 און ניימן נ' מדינת ישראל (נבו, 10.7.2013), פסקה 26).

391. למעלה מן הצורך יצוין כי - מעבר לאימוץ הסבריה של ח.ח. לשובה לטיפולו של הנאשם שאותם מצאתי מהימנים - בניגוד לטענת ההגנה, סבורני שהם אינם נטולי הגיון: משך כל עדותה השתקפה מצוקתה של ח.ח. נוכח מצבה הרפואי, והקונפליקט המורכב בו הייתה מצויה; סביבתה של ח.ח. ידעה כי מצבה הרפואי מצריך טיפול, לכן ניתן להבין את תחושתה כי אם תפסיק לטפל בעצמה - תצטרך להסביר זאת לסובביה, אך באותו שלב לא רצתה ח.ח. לשתף את סביבתה בפגיעה שחוותה. מול שיקולים אלה, עמד רצונה של ח.ח. להימנע ממפגשים נוספים עם הנאשם ומטיפול על ידו. קונפליקט מורכב זה הביא את ח.ח. למצב בו המשיכה להיות מטופלת על ידי הנאשם, על אף הרתיעה והחששות שליוו את הבחירה הזו, מתוך תחושה כי אין לה מוצא אחר: "המשכתי להגיע אליו כי לא הייתה לי ברירה..." (פרוטוקול מיום 13.3.2025, עמ' 20, ש' 30). זאת ועוד, מאמין אני לעדותה של ח.ח. שקיוותה כי מאחר שמדובר בבית חולים ציבורי, יש הסתברות לא מבוטלת שתטופל על ידי רופא אחר. בנוסף, להשקפתי, מדובר באמונה סבירה והגיונית.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

"זיהום" עדות המתלוננת

392. עוד טען הנאשם בסיכומיו כי עדותה של ח.ח. נגועה בכשל יסודי של "זיהום עדות", שכן מדובר בגירסה שהתפתחה בחלוף כ-7 שנים מהאירוע הנטען, כתגובה לקמפיין תקשורתי נגד הנאשם, וזאת בשונה מתלונה שנולדה מתוך זעקה אותנטית בזמן אמת.

393. אין בידי לקבל טענה זו, הנגועה בעצמה בכשל יסודי, והוא התעלמות ההגנה מכך ש.ח.ח. שיתפה את חברתה באופן אותנטי, קרוב לזמן אמת (כשנה לאחר האירוע, שנה שבמהלכה אזרה אומץ על מנת לשתף זאת), במה שאירע. בעקבות תגובת חברתה, שיתפה ח.ח.ח. גם את בעלה, שדבריה של ח.ח.ח. גרמו לו לתהות, שנים לפני פרסום הכתבה, האם מדובר באונס. יש בדיווחים אלה של ח.ח.ח. לחברתה ולבעלה על אודות מעשי הנאשם חיזוק לעדותה המהימנה של ח.ח.ח. המנטרל כל חשש לפירוש בדיעבד של מעשי הנאשם, בהתאם לפרסום בתקשורת, וזאת בניגוד לנטען בסיכומי ההגנה (סיכומי ההגנה, ס' 624-627).

394. חיזוק נוסף לגירסתה של ח.ח.ח. נמצא בעימות שהתקיים ביום 14.3.2023 (ת/19ג), בינה לבין הנאשם, במהלכו הטיחה ח.ח.ח. בנאשם את גירסתה, באופן המתיישב עם עדותה בבית המשפט. במהלך העימות, הדגישה ח.ח.ח. כי מעולם לא נגעו לה בדגדגן במהלך בדיקה רפואית, ועמדה איתן על גירסתה לפיה המגע בדגדגן היה מכוון – **"לא במקרי ולא באגבי"** (ת/19ג, עמ' 18). בהמשך, טען הנאשם כי אומנם ח.ח.ח. מפגינה ביטחון בטענותיה כי עיסה את הדגדגן שלה, אולם **"תחושת מגע וכולי הוא דבר שמצוי בספרות הרפואית בספקות גדולים שחלק מהנשים אינן יודעות להגדיר בצורה ברורה את אזור הדגדגן"** (ת/19ג, עמ' 19-20). בתגובה לכך השיבה ח.ח.ח. כי **"אני מקווה שהוא יעלה למשפט אצל שופטת והוא יגיד לה שהיא לא יודעת איפה הדגדגן שלה נמצא... היא רק חושבת איפה..."** (ת/19ג, עמ' 26, ש' 6-8).

טעות ח.ח.ח. במועד הבדיקה אינה מלמדת על זיכרון משוחזר ופגום

395. בסיכומיו ביקש הנאשם לראות את הטעות 'המהותית' בציון מועד הבדיקה של ח.ח.ח. כהוכחה ניצחת לכך שזיכרונה של ח.ח.ח. אינו אותנטי, משוחזר ופגום.

396. משעומתה ח.ח.ח. עם תאריך הביקור הראשון במרפאת הנאשם, השיבה כי ייתכן שטעתה בתאריך שציינה, אך עמדה על כך שהפגיעה אירעה בביקורה הראשון במרפאת הנאשם.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

397. אין בידי לקבל טענה זו של ההגנה.

398. בפסיקה התפתחו כללים לפיהם על בית המשפט לבחון את מהימנות עדויות נפגעי ונפגעות עבירות מין. בין היתר, נקבע כי לא מצופה מנפגעי העבירה להיות "מכשיר דיוק אוטומטי", וכי על בית המשפט לא "לדקדק" בסתירות ובאי דיוקים, שכן עליו להסתפק בגרעין האמת, ואף בגרעין הקשה שבגירסת המתלוננת (דברי השופט (כתוארו אז) י' עמית בע"פ 6681/23 מדינת ישראל נ' עאדל הייב (נבו, 10.11.24)). לאור האמור, איני רואה את טעות ח.ח במועד הבדיקה, כטעות מהותית, ובוודאי שאין בה כדי להצביע על עדותה של ח.ח כעדות כבושה. חלוף הזמן מאז התרחשות האירוע מסביר את הבלבול ביחס לתאריכים, כפי שטען הנאשם עצמו לאורך עדותו, עת הסביר כי בשל חלוף הזמן אין באפשרותו לזכור את האירועים המתוארים על כל פרטיהם (סיכומי ההגנה, ס' 328-631).

ממצאי עובדה – אישום שמיני

399. לאור כל האמור, אני קובע שהוכחו, במידת הוודאות הנדרשת בפלילים, ממצאי העובדה הבאים: ביום 21.12.2014, במהלך בדיקה גינקולוגית שערך לח.ח, החדיר הנאשם את אצבעו לנרתיקה, ובמקביל עיסה באמצעות אצבעו, בצורה אינטנסיבית וממושכת את הדגדגן שלה, באופן הנחזה להראות כאילו עיסוי הדגדגן הוא חלק מהבדיקה הרפואית. ח.ח שאלה את הנאשם בתדהמה לפשר מעשיו, ובתגובה לכך אמר לה הנאשם "את רוצה שאני אבדוק אותך או לא?", או מילים בעלות משמעות דומה.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

2.9 אישום תשיעי

- 2.9.1 תמצית כתב האישום
- 2.9.2 גירסת המתלוננת ט.ט
- 2.9.3 חיזוקים לגירסת ט.ט - דיווח מיידני מיד לאחר האירוע ומצב נפשי
- 2.9.4 השלכות מעשי הנאשם על חייה של ט.ט
- 2.9.5 תשובות ט.ט לטענות ההגנה
- 2.9.6 גירסת הנאשם
- 2.9.7 דחיית טענות ההגנה וממצאי מהימנות
- 2.9.8 ממצאי עובדה

תמצית כתב האישום

400. ט.ט, ילידת 1977 (להלן: "ט.ט"), טופלה על ידי הנאשם מספר פעמים, החל משנת 2004 ועד לשנת 2013 במרפאתו במודיעין.
401. במהלך שנת 2013 הגיעה ט.ט למרפאת הנאשם בשל פטריה בנרתיק. לאחר שטיפול תרופתי שניתן לה לא הועיל, הגיעה ט.ט ביום 7.4.2013, או בסמוך לכך, אל המרפאה והנאשם המליץ לה להוציא מגופה את ההתקן התוך רחמי. ט.ט הסכימה לכך.
402. ט.ט התיישה על כיסא הטיפולים, ולאחר שהפשילה את תחתוניה, הוציא הנאשם את ההתקן התוך רחמי מגופה ואמר לה שעליה להירגע ולהשתחרר כי היא מכווצת באיבר המין.
403. בתכוף לכך, החדיר הנאשם שתי אצבעות לנרתיקה של ט.ט, אמר לה שעליה לכווץ ולהרפות את הנרתיק ובמקביל עיסה באמצעות אגודלו את הדגדגן שלה במשך דקות ספורות, באופן שנחזה להראות כאילו עיסוי הדגדגן הינו חלק מהבדיקה הרפואית.
404. בשלב מסוים החלה ט.ט. לזוז באי נוחות והנאשם הוציא את אצבעותיו מאיבר מינה. מיד לאחר מכן אמר הנאשם לט.ט כי עליה להתאמן ולבצע תרגילים אלו בבית עם עצמה.
405. בגין המעשים המתוארים יוחסה לנאשם בכתב האישום עבירה של אינוס במרמה לפי סעיף 345(א)(2) לחוק.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

גירסת המתלוננת ט.ט.

406. ט.ט בת 47, נשואה, אם ל-3 בנות, מתגוררת במרכז הארץ.

407. ט.ט הגיעה למרפאת הנאשם לפני כ-13 שנים, בעקבות פטרייה בנרתיק. בביקור הראשון במרפאת הנאשם (להלן: "הביקור הראשון") הופנתה ט.ט, לאחר בדיקה, לטיפול תרופתי. כעבור מספר שבועות בודדים שבה ט.ט למרפאת הנאשם בשל חזרת הפטרייה הנרתיקית. בביקור זה (להלן: "הביקור השני") הופנתה ט.ט בשנית לטיפול תרופתי (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 39). ט.ט העידה כי שני הביקורים הראשונים במרפאת הנאשם היו ענייניים לחלוטין וכי לא התרחש בהם אירוע חריג (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 40, ש' 32).

עיסוי הדגדגן והעוררות המינית

408. לאחר תקופה קצרה, שוב סבלה ט.ט מפטרייה נרתיקית, ושבה למרפאת הנאשם בפעם השלישית (להלן: "הביקור השלישי"). בביקור זה המליץ הנאשם לט.ט להוציא את ההתקן התוך רחמי, מחשש שהוא מקור הבעיה החוזרת.

409. ט.ט החליטה לקבל את המלצת הנאשם, אולם שיתפה אותו בחששותיה מפני הכאב הכרוך בהליך הוצאת ההתקן. להפתעתה, הנאשם הוציא את ההתקן בהליך שלא כאב לה כלל, ועל כך אף החמיאה לו. ט.ט העידה כי לאחר הוצאת ההתקן חשה מעט סחרחורת, ככל הנראה כתוצאה מהלחץ שחוותה לפני ההליך, אולם הטיפול הסתיים כשהיא "מחויכת ומודה לו" (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 39).

410. ט.ט תיארה כי הייתה מוחלטת בין הטיפול המקצועי לצורך הסרת ההתקן התוך-רחמי, לבין מעשי הנאשם לאחר מכן, אותם תיארה כאקט מיני גרידא, שהסתיים בכך שהנאשם הפנה אותה לענג את עצמה בביתה; "...אמרתי לו שיש לי סחרחורת ואז הוא בעצם אמר שאני צריכה להירגע"..." הטיפול הסתיים הוא הסיר את הכפפות ואז הוא בעצם אמר לי את צריכה להיות יותר רגועה, להיות פחות לחוצה, ואז הוא בעצם הכניס את האצבעות שלו לנרתיק ואמר לי את צריכה ללמוד להיות רגועה תעשי נשימות ותכווצי ותרפי את הנרתיק בעצם, תוך כדי שהידיים שלו בתוכי"..." יד אחת כמה אצבעות ואז עם האצבע הנוספת אז הוא התחיל בעצם

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

לעסות במקביל לזה את הדגדגן ובעצם התחיל אקט מיני תוך כדי שבעצם אני שוכבת על המיטה", "...והוא בעצם במשך כמה דקות בעצם כאילו עינג אותי מינית באקט הזה וזה נמשך כמה דקות בערך 5 דקות משהו כזה, שוב כהערכה, כמובן שלא היה לי שיעון, וכשזה הסתיים אז זה הסתיים והוא הוציא את הידיים שלו, את היד שלו ואז הוא אמר לי את יכולה לעשות את זה גם עם עצמך לבד בבית וזהו, ויצא ואני התלבשתי, באתי בעצם לשולחן לא החלפנו יותר מילה, הוא לא הסתכל עליי בכלל זאת אומרת, ויצאתי מהקליניקה...". עוד אישרה ט.ט כי הנאשם אמר לה שהיא מכווצת באיבר מינה (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 39, ש' 25-34, עמ' 40 ש' 1-13, עמ' 41, ש' 33-34, עמ' 42, ש' 3, עמ' 43, ש' 30).

411. ט.ט תיארה באופן מפורט את עיסוי הדגדגן שלה על ידי הנאשם: "הוא עשה את זה עם האצבע, עם האגודל, והוא ממש עיסה בתנועות סיבוביות במשך מספר דקות כאקט מיני לכל דבר, במטרה לייצר עונג זאת אומרת". כשנשאלה ט.ט מדוע היא סבורה שמעשי הנאשם נעשו במטרה "לייצר עונג", השיבה: "קודם כל כי זה יצר עונג, זאת אומרת היה פה אקט מיני... זה לא היה בשום אופן איזשהו טיפול או בדיקה רפואית, לא שאני חוויתי בעבר ולא שלדעתי אף אישה צריכה לעבור אצל רופא זה משהו ששמור לאקט מיני בין גבר לאישה". ט.ט שללה את האפשרות לפיה מדובר היה במגע אגבי (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 42, ש' 23-33, עמ' 48, ש' 28-30).

412. בהמשך, הדגישה ט.ט כי הרגישה שהנאשם "יודע בידיוק (הדגש במקור – י.ל.) מה הוא עושה", וכי הוא היה מודע למה שהוא גורם לה להרגיש מבחינה פיזית. ט.ט ידעה לתאר את מאפייני מעשי הנאשם, ההופכים אותם ל"אקט מיני" שמטרתו "לייצר עונג": הנאשם הוביל אותה, כדבריה, בזמן המעשים; הנחה אותה להירגע, לכווץ, ולהרפות, השתמש בחומר סיכה, פעל בתנועות סיבוביות וזאת במשך כמה דקות, והסתכל בעיניה (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 43, ש' 1-4)(ההדגשות אינן במקור – י.ל.).

413. ט.ט העידה כי לא ראתה את הנאשם שם חומר סיכה, אך הרגישה שעשה בו שימוש (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 55, ש' 10-11). בהקשר זה, הדגישה ט.ט כי הסרת הכפפות בסוף הטיפול הייתה "אקט של סיום טיפול", כחיזוק לכך שכל מעשי הנאשם לאחר הסרת הכפפות, כבר לא

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

היו חלק מהבדיקה הנדרשת, אלא אקט מיני (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 53, ש' 19-27, עמ' 54, ש' 15-19).

414. חיזוק של ממש לגירסת ט.ט נמצא ביכולתה לתאר את תחושותיה במהלך מעשי הנאשם ואת הבנתה כי הסיטואציה אינה מהלך טיפולי: "אוטומטית הסטתי את המבט ימינה, כאילו באותה שנייה הבנתי בדיוק מה קורה, זאת אומרת ידעתי שבעצם מה אני עוברת פה כרגע, שזה בעצם ממש אקט מיני, אבל לא עשיתי כלום, זאת אומרת לא, פשוט שכבתי ולא התנגדתי או לא, לא קמתי לא הערתי לו פשוט שתקתי..." "אני מיד הבנתי באיזו סיטואציה אני נמצאת זאת אומרת אני מיד הבנתי שיש פה אקט מיני, מיד הבנתי שזה משהו אסור, שאני בסיטואציה מסוכנת, מפחידה, אסורה בעיקר אסורה, ידעתי שאני כאילו לא אמורה להיות שהגוף שלי כאילו לא אמור להיות פה".

415. ט.ט הדגישה כי "...לא היה לי, ואין לי, ואני מקווה שגם לא יהיה לי, שום בעיה ברצפת האגן, לא באתי עם שום תלונה כזו מעולם, לאף רופא. לא סבלתי מכאב, להפך, לא כאב לי בכלל, לא הרגשתי את ההוצאה של ההתקן, ואמרתי את זה והחמאתי על זה שלא כואב לי ולא הרגשתי, הופתעתי והחמאתי כך שלא היה צריך לאחר הטיפול להרגיע אותי בצורה כזו או אחרת, נפשית או פיזיולוגית" (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 40, ש' 4-7, עמ' 43, ש' 7-10, עמ' 48, ש' 11-20).

416. ט.ט ציינה כי במבט לאחור היא מצטערת על היעדר התגובה שלה למעשי הנאשם, ועל כך שלא עצרה אותו - כיוון שקפאה, כהגדרתה, נוכח המעשים, למרות שבזמן אמת היא הבינה שהיא נמצאת בסיטואציה מסוכנת ואסורה (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 43, ש' 13, 21-26).

חיזוקים לגירסת ט.ט - דיווח מידי מיד לאחר האירוע ומצב נפשי

417. ט.ט העידה כי מיד לאחר יציאתה ממרפאת הנאשם, התקשרה, כשהיא מבוהלת והמומה, לשתי חברות ילדות שלה, וסיפרה להן על אודות מעשי הנאשם: "...ממש לא יכולתי ללכת כאילו הרגשתי כאילו היה לי, היה לי חולשה מאוד גדולה הרגשתי שאני באיזושהי מצוקה. צעדתי ככה זידיתי לאוטו שלי התיישבתי באוטו, התחלתי לבכות, ידעתי בדיוק שעברתי פה איזושהי תקיפה מינית ומיד התקשרתי לשתי חברות שלי מהילדות, עשיתי שיחת ועידה איתן בעוד אני יושבת באוטו ושיתפתי אותן בחוויה שעברתי" (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 40, ש' 13-19).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

418. יש בדיווח המיידני של ט.ט. לשתי חברות ילדותה, ד' וכ', עם צאתה ממרפאת הנאשם - כפי שעולה גם מעדויותיהן שיפורטו להלן - כדי לחזק את גירסתה.

419. הודעתה במשטרה מיום 16.2.2022 של ד', חברתה של ט.ט., הוגשה בהסכמה חלף עדותה (ת/31). ד' מסרה כי בשנת 2014 ט.ט. התקשרה אליה ולחברתה הנוספת כ', ובשיחת ועידה, ממש לאחר שיצאה ממרפאת הנאשם, ט.ט. סיפרה להן שהיא הגיעה למרפאה לפרוצדורת הוצאת התקן תוך רחמי, ויצאה משם בסערת רגשות לאחר שהוא נגע בה "באופן שהוא לא צריך לגעת". ט.ט. תיארה בשיחה את עיסוי הדגדגן: "שהוא עשה פעולה עם האצבעות שלו ונגע איפה שלא צריך לדעת, אחרי שהוא הוציא את ההתקן לפי מיטב זכרוני, הוא נגע לה באצבעות בדגדגן שזה משהו שלא צריך להיות". ד' העידה כי ט.ט. סיפרה ש"הייתה בהלם באותה הסיטואציה" וחשבה אולי לשוב למרפאה על מנת להגיש תלונה, אך לא עשתה זאת בסוף.

420. ד' תיארה כי ט.ט. הייתה "מאוד נסערת" בזמן השיחה, ומסרה שקולה לא היה יציב- כך שהבינה, כחברתה הקרובה, שט.ט. עברה "משהו מזעזע" (ת/31, ש' 14-16). ד' הוסיפה כי ט.ט. התקשתה להתמודד עם מה שאירע לאורך השנים, ולאחרונה, לאחר שנתקלה בכתבה על הנאשם, קיבלה מרץ להתלונן מתוך רצון לחזק את שאר המתלוננות, כך דבריה (ת/31, ש' 9-12).

421. הודעתה במשטרה מיום 30.12.2021 של כ', חברתה של ט.ט., הוגשה בהסכמה חלף עדותה (ת/32). כ' מסרה כי כ-8 שנים קודם לכן, ט.ט. התקשרה אליה נסערת ובוכייה מיד לאחר שיצאה ממרפאת הנאשם, וסיפרה לה שלאחר שהנאשם הוציא לה את ההתקן התוך-רחמי ולאחר שהבדיקה הסתיימה, הנאשם "דחף לה אצבעות לאיבר המין, וכנראה נגע לה בדגדגן". כ' סיפרה שחשבה שפעולות הנאשם הן חלק מהבדיקה, אולם ט.ט. הבהירה לה כי מדובר היה באירוע חריג – "שהוא נגע לה לאורך כמה זמן והיא הרגישה שזה לא בסדר, היא אמרה שזה נמשך דקות ארוכות, ושזה חד משמעי שהאצבעות שלו היו בפנים והוא שיחק לה בדגדגן" (ת/32, ש' 1). כ' מסרה כי באותה עת שוחחה עם ט.ט. על אפשרות הגשת תלונה במשטרה, אולם ט.ט. חששה מתגובת בעלה ושמא לא יאמינו לה, ולכן בחרה שלא לעשות כן. כ' תיארה כי כשפורסמה תמונת הנאשם והכתבה באתר Ynet, ט.ט. מיד יצרה עמה קשר ואמרה "זה הוא" (צילום משיחת הוואטס-אפ בין השתיים צורף - ת/32). כ' סיפרה שט.ט. אמרה לה בשיחת טלפון מיד לאחר פרסום

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

הכתבה – "...חיכיתי לרגע הזה עכשיו אני לא אשתוק, ידעתי שהוא עשה את זה לעוד אלפי נשים כמוני וזה היה ברור שאני לא היחידה". עוד מסרה כ' כי במהלך השנים שחלפו, ט.ט שוחחה עמה על האירוע, אך חששה להתלונן (ת/32, ש' 2-5).

דיווח המתלוננת לחברתה ל', בעקבות פרסום הכתבה ב-Ynet

422. הודעתה במשטרה מיום 30.3.2022 של ל', חברתה של ט.ט, הוגשה בהסכמה חלף עדותה (ת/30). ל' מסרה כי נפגשה עם ט.ט ביום פרסום הכתבה ללא כל קשר. ל' תיארה שבמפגש בין השתיים ט.ט נראתה לה טרודה, וכששאלה אותה לשלומה, השביעה אותה ט.ט שלא תספר לאיש וגוללה בפניה את האירוע: "...היא הראתה לי את הכתבה, ואמרה לי שהיא אחת מהבנות וסיפרה שלפני הרבה שנים היא באה לפרופסור אלקלעי בעקבות פטריה, לטיפול או שניים, והכל היה בסדר, הוא נתן לה כדור או משהו, זה לא עזר ולכן היא הגיעה שוב, ואז הוא אמר לה שזה כנראה קשור להתקן למניעת הריון שהיה לה, ושהוא ממליץ להוציא את ההתקן...הוא הוציא לה את ההתקן, זה לא כאב לה או משהו, היא שמחה שזה לא כאב, הוא אמר לה שהיא צריכה לדעת להרפות ולנשום אחרי שהוא הוציא את ההתקן וכבר לא היה עניין שימשיך את הטיפול ותוך כדי שהוא אומר את זה הוא נגע לה בדגדגן בתנועות סיבוביות, זה ארך כמה דק' לפי מה שהיא אומרת, היא הרגישה שזה לא בסדר אבל היא קפאה במקום ואז באיזה שלב הוא שם הולך, היא התלבשה ויצאה מהם המומה..." (ת/30, ש' 1).

423. עוד מסרה ל' כי ט.ט סיפרה שלא חזרה למרפאת הנאשם לאחר האירוע, כי מאז אותו היום אינה מוכנה להיבדק על ידי גינקולוגים גברים, וכי בכל פעם שחשבה על הגשת תלונה, נרתעה מכך. בהמשך, ל' תיארה שט.ט הייתה נסערת כשסיפרה לה, ואמרה ששמחה "...שסוף סוף הצדק יוצא לאור...ושהיא תעשה כל מה שצריך כדי שזה יקרה ובנות אחרות לא יפגעו..." (ת/30, ש' 8).

הגשת תלונה

424. בהתייחסה לשיהוי בהגשת התלונה, בשנת 2021, בחלוף כ-8 שנים מקרות האירוע, השיבה ט.ט כי חשה בושה; בושה מהאקט עצמו, בושה מכך שלא עצרה את הנאשם, ובושה מההבנה כי היא לא הנפגעת היחידה. ט.ט תיארה כי שאלה את עצמה "איפה כל הבנות? כאילו איפה כולן? למה אף אחת לא מתלוננת", וסיפרה בכאב כי חיכתה שמטופלת אחרת תהיה חזקה מספיק,

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

כלשונה, על מנת להתלונן. עוד העידה ט.ט כי לאורך השנים חשבה על הגשת תלונה בעילום שם, ומידי פעם חיפשה באינטרנט את שמו של הנאשם לראות האם קיימות תלונות נגדו (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 44-45). ט.ט העידה כי הכתבה שפורסמה באתר Ynet, עוררה בה רגשות מעורבים, אך התחושה שזה "הסימן" שלה ללכת ולהתלונן גברה, והיא החליטה ליצור קשר עם כתבת Ynet, נינה פוקס, ובהמשך, הגישה תלונה במשטרה (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 45).

השלכות מעשי הנאשם על חייה של ט.ט

425. ט.ט תיארה בכאב את השלכות מעשי הנאשם על חייה; לדברי ט.ט, מאז הפגיעה המינית שתיארה, מאז לא שבה למרפאת הנאשם, וכן לא ביקרה אצל גינקולוגים גברים, אלא רק אצל גינקולוגיות. בנוסף, ט.ט שיתפה בתחושותיה בעקבות הפגיעה המינית: שיפוטיות מהסביבה, וכי בזמן האירוע התנהגותה התאפיינה בחולשה, כניעה וחוסר יוזמה (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 40, 19-20, עמ' 45 ש' 20-29).

תשובותיה של ט.ט לטענות ההגנה

426. בחקירתה הנגדית, הוטח בט.ט כי על פי מסמכים רפואיים, ביקרה במרפאת הנאשם גם בשנים 2004-2005, ולא רק בשנת 2013 כפי שמסרה בחקירה הראשית. ט.ט השיבה כי אינה זוכרת את הביקורים הקודמים המדוברים, אך לא שוללת כי אכן היה (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 51).

427. בהמשך, הטיח הסניגור בט.ט כי על אף שהיא חושבת שלא היה צורך בבדיקה וגינלית לאחר הוצאת ההתקן התוך-רחמי – לא כך הדבר, וכי זה אכן חלק מפרוטוקול רפואי נהוג. הסניגור הוסיף והטיח בט.ט כי כל פרשנותה את הסיטואציה נבעה מהנחה עובדתית שגויה, והפוכה לפרוטוקול הרפואי. ט.ט דחתה, מכל וכל, ובאופן נחרץ ומשכנע, טענה זו: "אני יכולה להבטיח לך שאם הרופא היה מבצע איזושהי בדיקה שהוא חושב לנכון לאחר הוצאת ההתקן, בדיקה רחמית כלשהי, שהייתה באמת כבדיקה, אין שום סיכוי שהייתי פה היום על הדוכן הזה, אין לי שום התנגדות ושום בעיה עם בדיקה רפואית כלשהיא. לא הייתה לי גם בעיה להגיע לרופאי נשים, עברתי בדיקות למינהן וטיפולים למינהם במהלך החיים שלי כאישה... ואם הוא היה מוצא לנכון לבצע איזושהי בדיקה חודרנית גינקולוגית הייתי משתפת איתה פעולה ולא הייתי

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

מבזבזת את זמני ואת זמנכם ואת כל האמוציות וכל מה שאני עובדת פה במהלך השנים כדי להיות פה היום, זאת לא הייתה בדיקה ולכן אני פה ולכן כולנו פה לדעתי". (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 53, ש' 19-27, עמ' 54, ש' 15-19).

428. ט.ט הדגישה כי ככלל, אינה נוטה להטיל ספק בהמלצות ובבדיקות רפואיות של אנשי המקצוע. בתשובתה הכנה לשאלת הסניגור האם הנחיית הנאשם לכווץ ולהרפות את שרירי האגן, נתפסת בעינייה כבלתי לגיטימית, השיבה: "בגלל שאני לא רופאה ולא מתיימרת להיות רופאה לא הייתי מעלה בדעתי להתווכח או לחלוק על איזשהו בדיקה או טיפול שהוא היה מבצע... כי הוא האוטוריטה היודעת באותו מעמד, אני במעמד נחות יותר כמטופלת בסיטואציה מאוד אינטימית מול רופא ולא הייתי מתווכחת או מעלה ספק כנראה בשום פעולה שהוא היה עושה גם אם היא הייתה כיווץ והרפיה או בדיקה רחמית כזו או אחרת. כיוון שנכנס לפה אפקט אחר שגלש מגבולות הבדיקה לפגיעה מינית עם עינוג מיני עם עיסוי בדגדגן עם על מה שמתלווה לזה, לא עסקתי בכמה נכון היה אותה בדיקה..." (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 61, ש' 9-16).

אמרת הנאשם לט.ט - "את יכולה לעשות את זה גם עם עצמך לבד בבית"

429. בעניין אמרת הנאשם לט.ט, מיד עם סיום עיסוי הדגדגן שלה, כפי שתוארה - "את יכולה לעשות את זה גם עם עצמך לבד בבית" - העידה ט.ט בהגינותה כי לדעתה לא מדובר בהכרח באמרה חריגה כלפי מטופלת הסובלת מבעיות ברצפת האגן. עם זאת, בשל הפעולות המיניות שביצע בה הנאשם לפני דבריו אלה, ולאור העובדה שסיבת הפנייה אליו לא הייתה בעיות ברצפת האגן (כך גם לפי המסמכים הרפואיים - ת/59) - פירשה ט.ט את דברי הנאשם אליה כבעלי משמעות מינית (פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 62).

430. יש בדברי ט.ט, כי דברי הנאשם לכשעצמם אינם חריגים כלפי מטופלת הסובלת מבעיות ברצפת האגן, כדי ללמד על הבנתה את הסיטואציה ואת חוסר רצונה להשחיר את הנאשם. עם זאת, מקובלת על ידי פרשנותה של ט.ט את המשפט שאמר לה הנאשם, כבעל משמעות מינית, מהטעמים המצטברים הבאים: מהות הפעולה שביצע הנאשם בט.ט - עיסוי מכוון וממושך של הדגדגן, שהיא פעולה מינית מובהקת; סמיכות האמירה מיד לאחר האקט המיני; היעדר כלקשר

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

בין הסיבה בגינה הגיעה ט.ט לטיפול הוצאת התקן תוך רחמי, לבין הפעולה הרפואית כביכול שהנאשם המליץ לט.ט לעשות בעצמה בביתה.

גירסת הנאשם

431. הנאשם העיד כי אינו זוכר את פרטי המקרה, ולכן עדותו מתבססת על עדותה של ט.ט, הסיכום הרפואי שערך בתום הבדיקה, וכן ניסיונו הרפואי (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 63, ש' 9-10, 19-32).

הסיבה לצורך בבדיקה גינקולוגית לאחר הוצאת ההתקן התוך רחמי

432. באשר לסיבה להחלטתו לבצע לט.ט בדיקה גינקולוגית לאחר הליך הוצאת ההתקן התוך-רחמי, מסר הנאשם גירסה מתפתחת ומשתנה: בעימות בינו לבין ט.ט ביום 12.10.2022 טען הנאשם כי לאחר הוצאת התקן תוך רחמי יש לבצע הערכה גינקולוגית מלאה של האגן – הערכה שנעשית על ידי בדיקה גינקולוגית, כפעולה שהיא חלק מפרוטוקול רפואי נהוג, וללא תלות בתחושות המטופלת (ת/ג, עמ' 9-10). בהמשך העימות, טען הנאשם כי בעקבות תחושת הכאב שחוותה ט.ט, אחת הפרקטיקות המקובלות היא לגרום לכיווץ והרפיה של שרירי רצפת האגן בכדי להקל על הכאב. בתגובה לכך השיבה ט.ט כי לא חשה כאב כלל, ואף ציינה זאת בפניו לאחר הוצאת ההתקן (ת/ג, עמ' 10-11). הנאשם התחפר בגירסתו והתעקש כי לא סביר שההליך לא כאב לט.ט (ת/ג, עמ' 29).

433. משנשאל על אודות הקשר בין סחרחורת לבין הצורך בביצוע בדיקה וגינלית, השיב הנאשם: "הסחרחורת יכולה לנבוע כל מיני סיבות, לדוגמא גירוי וגינלי. כשמוציאים התקן או מתעסקים עם צוואר הרחם יכולה להיות ירידת לחץ, זה יכול להיות כתוצאה מכאב...אני בודק כאב בין היתר, כן, כן, אני בודק כאב ועובדה היא שאמרתי שהיא מכווצת...אני אחרי הוצאת ההתקן מעריך מה קורה באגן" (פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 106, ש' 14-28). בהמשך, העיד הנאשם כי סביר שלא היה מבצע בדיקה וגינלית אם ט.ט לא הייתה מדווחת על סחרחורת (פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 110, ש' 1).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

434. בהמשך חקירתו הנגדית, מסר הנאשם סיבה נוספת -אף היא כבושה- לבדיקה הגינקולוגית בט.ט בעקבות הוצאת ההתקן - בשל הדלקת הנרתיקית (פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 106, ש' 12-10).

435. בהקשר זה יוטעם כי עד ההגנה, ד"ר קליין, נשאל האם סביר לערוך בדיקה וגינלית למטופלת שדיווחה על סחרחורת בעקבות הוצאת התקן תוך-רחמי, והשיב כי במקרה כזה היה מבצע בדיקה וגינלית באמצעות מפשק (ספקולום), ולא באמצעות אצבעותיו, על מנת לבדוק אם קיים נזק או דימום. בהמשך, הבהיר ד"ר קליין שככל שהמטופלת לא דיווחה על כאב לאחר הוצאת ההתקן - לא היה בודק אותה באמצעות אצבעותיו (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 32, ש' 1-20).

436. בעדותו בבית המשפט, לא חזר הנאשם על איזה מהסבריו בעימות, וטען לראשונה כי הסיבה לבדיקה הגינקולוגית בעקבות הוצאת ההתקן היא שט.ט חשה סחרחורת ואי-נוחות בעקבות הוצאת ההתקן. הנאשם ציין כי הוא מוסר דברים אלה על סמך עדותה, זאת לאחר שעומת עם כך שבדיווח הרפואי אין כל תיעוד לסחרחורת. לשאלת בית המשפט, השיב הנאשם, כי לחלק זה של עדות ט.ט הוא מאמין (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 63, ש' 1-20, עמ' 64, ש' 7-8). ברי כי מדובר בהסברים כבושים, שהנאשם לא נתן הסבר להעלאתם לראשונה בעדותו בבית המשפט. אף מסיבה זו לא מצאתי ליתן להסבריו אלה – הכבושים והמתחלפים – של הנאשם, משקל של ממש.

מגע מקרי וקצר בדגדגן

437. הנאשם העיד כי בבדיקה הרגיש ששרירי האגן של ט.ט מכווצים, ולכן ביקש ממנה להרפות ולכווץ את שריריה. לדברי הנאשם, בזמן שהורה לט.ט להרפות ולכווץ את שריריה, מתח אותם, לשם הקלה על מצבם. עוד העיד הנאשם שיייתכן שהיה מגע עם "אזור הדגדגן", אולם לדבריו, גם במקרה זה, מדובר במגע מקרי, קצר, שלא נמשך דקות ארוכות (פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 112, ש' 3-11, עמ' 113, ש' 13-18).

438. הנאשם אישר כי ביצע את מה שהוא מכנה כ'מתחת השרירים' על אף שט.ט כלל לא התלוננה על בעיה ברצפת האגן (פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 111, ש' 28-34).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

הבדיקה נערכה עם כפפות וחומר סיכוך

439. הנאשם הכחיש מכל וכל את טענת ט.ט כי בדק אותה ללא כפפות. לדברי הנאשם זה "לא הגיוני בעליל", ראשית כי מעולם לא בדק מטופלת ללא כפפות, ושנית מכיוון שמדובר במקרה בו הייתה דלקת שגרמה להפרשות מרובות בנרתיק (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 65, ש' 26-31). הנאשם אישר את טענת ט.ט כי השתמש בחומר סיכוך, לדבריו "הבדיקה הגינקולוגית נעשית תמיד עם חומר סיכוך, על היד, שנכנסת לנרתיק... וזו במטרה להקל על הבדיקה" (ת/ג, עמ' 26).

אמרת הנאשם - "את יכולה לעשות את זה גם עם עצמך לבד בבית"

440. הנאשם אישר בעדותו כי אמר לט.ט שהיא "יכולה לעשות את זה בבית לבד". כאמור, ט.ט לא התלוננה על בעיות בשרירי רצפת האגן, אולם הנאשם טען כי תרגול של שרירי רצפת האגן, גם אם אין בעיה מוגדרת, זו פעולה מומלצת לנשים ככלל, ולכן בחר לציין זאת: "...כטיפ, את אותו כיווץ והרפיה שהיא עשתה תוך כדי בדיקה, שתעשה את זה באופן עצמוני לבד". כשנשאל הנאשם מדוע המלצתו אינה מתועדת בסיכום הרפואי, השיב שזה היה דבר שולי מבחינתו, שכן אין לט.ט בעיות ברצפת האגן (פרוטוקול 3.11.2025, עמ' 111, ש' 31-32, עמ' 112, ש' 12-32).

דחיית טענות ההגנה וממצאי מהימנות

441. עדותה של ט.ט הייתה מדודה, שקולה ומשכנעת, והרשימה בכנותה ובדיוקה. לעומת זאת, גירסתו של הנאשם, אף בעניינה של ט.ט, הייתה משתנה, מתפתלת, מניפולטיבית, חלקה כבושה, ובלתי מהימנה בעליל. למען הסר ספק, במחלוקת בין הגרסאות מצאתי להעדיף את גירסת המתלוננת על פני גירסת הנאשם.

442. הנאשם טען כי עדותו מבוססת בחלקה על עדותה של ט.ט, אותה הוא מקבל "באספקט" ספציפי - עצם הדיווח שלה כי הייתה מכווצת ולחוצה, וכי בעקבות דיווח זה ערך לה בדיקה גינקולוגית (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 64, ש' 7-8). הנאשם ציין זה מכבר כי אינו זוכר את בדיקתה של ט.ט.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

443. "קבלתו" של הנאשם חלק זה בגירסתה של ט.ט, השנוי במחלוקת ומצוי בליבת האישום בעניינה, מלמד על התנהלות מניפולטיבית ומפותלת, במסגרתה הנאשם "מאמין לה" בפרטים הנוחים לו ומתיישבים עם גירסתו, אך מכחיש מכל וכל פרטים אחרים, העומדים בסתירה לגירסה הגרית אותה מסר בעניינן של מרבית המתלוננות (פרוטוקול מיום 20.10.2025, עמ' 64, ש' 21-20).

444. טענת ההגנה כי ט.ט לא זכרה "פרטים פיזיים בסיסיים" - תוך הפנייה לכך שלא זכרה לציין באיזה יד בדק אותה הנאשם - מוטב היה אלמלא נטענה.

ראשית, יצוין כי עדות נפגע עבירת מין נבחנת בראי הגרעין הקשה, ולא בדקדוק סביב פרטים שבשולי האירוע (ר' ס' 276 ו-390 להכרעת הדין).

שנית, ט.ט תיארה בפרוטרוט את פרטי הבדיקה, וזאת לעומת הנאשם שהעיד על סמך הפרוטוקול הרפואי, ובחלק מעדותו, התבסס, כאמור, על עדות ט.ט עצמה, למרות שאישר שפרטי האירוע אינם זכורים לו. לעומת ט.ט, ששמרה על גירסה עקבית, שינה הנאשם מספר פעמים את גירסתו ביחס לנושא המרכזי בעניינה של ט.ט - הסיבה בגינה החליט לערוך בדיקה גינקולוגית בעקבות הוצאת ההתקן - באופן שלא נותרה גירסה מוצקה של הנאשם שניתן לבסס עליה ממצא, ולו ברף של ספק סביר (סיכומי ההגנה, ס' 679).

445. בסיכומיו טען הנאשם כי הפער בין המחמאה שהעניקה לו ט.ט לאחר הוצאת ההתקן, לבין תחושת הפגיעה המינית, אינו מתיישב עם השכל הישר.

446. אין בידי לקבל טענה זו.

יש בפער זה דווקא כדי לחזק את מהימנות גירסתה של ט.ט, לאור יכולתה לעשות הפרדה מוחלטת בין ההליך הרפואי - הוצאת ההתקן - שנעשה באופן מקצועי ביותר על ידי הנאשם, אף לגירסתה - לבין מעשי הנאשם בגופה לאחר מכן - עיסוי מכוון ומתמשך של הדגדגן, שגרם לעוררות מינית, כפי שהעידה.

בנוסף, יש באבחנה זו שעשתה ט.ט כדי לשלול את האפשרות שניסתה להשחיר את הנאשם, או לחלופין שנסחפה אחר פרסום תקשורתי, על רקע היעדר ידע בתחום הרפואי, וזאת בניגוד לטענות

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

ההגנה (סיכומי ההגנה, ס' 674-675, פרוטוקול מיום 21.04.2025, עמ' 39, ש' 25-34, עמ' 40 ש' 13-1, עמ' 42, ש' 3, עמ' 43, ש' 30).

447. אין בידי לקבל טענת ההגנה כי השיהוי המשמעותי בהגשת התלונה - כ-8 שנים לאחר האירוע שתיארה, והגשתה בעקבות הכתבה ב-Ynet - מעלה חשש כבד לזיהום עדות ולבניית נרטיב המותאם לפרסומים בתקשורת, שכן הטענה עומדת בסתירה חזיתית לראיות שהובאו בפני בית המשפט, בדבר תלונה מיידית של ט.ט על אודות מעשי הנאשם מיד עם צאתה מהמרפאה. יש בעדותה המשכנעת של ט.ט בעניין תלונתה המיידית - הנתמכת בהודעות חברותיה, ד'ו-כ' שהוגשו בהסכמה, ולפיכך מהוות ראייה לאמיתות תוכן - כדי לחזק משמעותית את גירסת ט.ט.

ממצאי עובדה – אישום תשיעי

448. לאור כל האמור, אני קובע שהוכחו, במידת הוודאות הנדרשת בפלילים, ממצאי העובדה הבאים: ביום 7.4.2013 לאחר שהנאשם הוציא התקן תוך רחמי מגופה, החמיאה לו ט.ט על כך שלא חשה כאב, אך הודיעה לו כי היא חשה מעט סחרחורת.

בהמשך, הסיר הנאשם את הכפפות מידי, אמר לט.ט שעליה להירגע ולהשתחרר כי היא מכווצת באיבר המין. מיד לאחר מכן, החדיר הנאשם אצבעות לנרתיקה, ובמקביל עיסה באמצעות אגודלו, בתנועות סיבוביות, משך כ-5 דקות, את הדגדגן שלה, באופן הנחזה להראות כאילו עיסוי הדגדגן הוא חלק מהבדיקה הרפואית. מיד לאחר מכן, אמר הנאשם לט.ט: "את יכולה לעשות את זה גם עם עצמך לבד בבית".

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

2.10 ממצאי מהימנות - סיכום

449. הקשבתי ברוב קשב לעדויותיהן של המתלוננות כולן; והן, שונות ככל שתהיינה – בגילן, בעיסוקיהן, במצבן האישי והמשפחתי, במקום מגוריהן ובאבחנותיהן הרפואיות – תיארו באופן אמין ומוחשי, ולעיתים מצמרר, את מעשי הנאשם בעדויותיהן.
450. מהשוואת גירסאות המתלוננות כולן, עולים מאפייני דמיון ייחודיים למעשי הנאשם, הקושרים בחוט בלתי נראה לעין, בין המעשים שעשה הנאשם בכל אחת מהמתלוננות, וזאת לצד פרטים ייחודיים לתלונתה של כל אחת ואחת מהן.
451. לא התרשמתי כי היה בכתבות שפורסמו בתקשורת כדי להעצים ולעבד בדיעבד, בניגוד לטענת ההגנה, את גירסת מי מהמתלוננות; מעדויותיהן עולה כי מרביתן חלקו, מיד לאחר מעשי הנאשם, שוב ושוב עם מכרות וקרובים, טרם פרסום הכתבות, את שעשה להן הנאשם בכסות של בדיקה רפואית. חלק מהמתלוננות העידו אף על טראומה כה קשה כתוצאה ממעשי נאשם, שגרמה להן להימנע מבדיקות גינקולוגיות זמן רב לאחר הפגיעה, למרות שנאלצו לשלם על כך בהחמרה במצבן הרפואי ובפגיעה בבריאותן.
452. אני סבור כי יש בשילוב המעשים הדומים שעשה הנאשם בתשע המתלוננות, בצירוף האמירות המפורשות והמרומזות, כדי לשלול את טענות הנאשם בדבר מגע מקרי ואגבי בדגדגן, כחלק מבדיקה רפואית לגיטימית.
453. לאור כל האמור, מסקנתי היא שיש להעדיף את גירסאותיהן האמינות של המתלוננות על פני גירסתו הבלתי מהימנה של הנאשם – הכל, כפי שפורט בהרחבה לעיל.
454. להלן תיבחן השאלה האם מעשי הנאשם – כפי שנקבע בממצאי העובדה לעיל – חורגים מהפרוטוקול הרפואי או מהפרקטיקה המקובלת של בדיקה אורוגינקולוגית, כפי שעולה מחוות דעת המומחים הרפואיים ומעדויותיהם.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

2.11 ממצאי עובדה – סיכום ביניים

455. בהסתמך על כלל התשתית הראייתית שפורטה לעיל, מסקנתי היא כי הוכח, מעבר לכל ספק סביר, שהנאשם עיסה, במכוון, וברצף, את הדגדגן של כל אחת מתשע המתלוננות, פרק זמן שמשכו המדויק אינו ידוע, אך אינו פחות ממספר דקות, וכתוצאה מכך אף גרם לחלקן להגיע לעוררות מינית או לסיפוק. כל זאת, תוך יצירת מצג שווא בפני המתלוננות, לפיו עיסוי הדגדגן כמתואר הוא פעולה רפואית נדרשת ומקובלת – הכל כפי שפורט בהרחבה לעיל.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

3. עדויות וחוות דעת המומחים הרפואיים

3.1 מבוא

3.2 המומחים

3.3 תוכן חוות דעת המומחים ועדויותיהם

- 3.3.1 האבחנה בין בדיקה גינקולוגית ובדיקה אורוגינקולוגית
- 3.3.2 תפקיד האורוגינקולוג – אבחון ולא טיפול
- 3.3.3 מנח היד לביצוע הבדיקות והמגע שעשוי להיווצר בדגדגן
- 3.3.4 משך הבדיקה האורוגינקולוגית
- 3.3.5 משך המגע בדגדגן
- 3.3.6 מאפייני מגע אפשרי בדגדגן
- 3.3.7 יכולת מטופלת לתאר את המיקום המדויק של המגע באיבר מינה
- 3.3.8 עוררות מינית
- 3.3.9 אמירות אורוגינקולוג למטופלת
- 3.3.10 היעדר הצורך בהגמשה והרפיה במהלך איזו מן הבדיקות
- 3.3.11 החדרת אצבע במהלך טיפול באמצעות לייזר
- 3.3.12 בדיקה וגינלית לאחר הוצאת התקן

3.4 הערכת עדויות המומחים הרפואיים

3.5 סיכום ממצאי התשתית הרפואית

3.1 מבוא

- 456. בפני בית המשפט העידו חמישה מומחים - מומחית אחת מטעם התביעה, ד"ר רויטל ארבל; וארבעה מומחים מטעם ההגנה: ד"ר צבי קליין, ד"ר עדה רוזן, פרופ' סנדרה ולטיס והפיזיותרפיסטית נורית זבולון.
- 457. כל המומחים הגישו חוות דעת בכתב.
- 458. להלן יוצגו המומחים, ניסיונם המקצועי והיכרותם עם הנאשם. לאחר מכן אפרט את תמצית חוות דעתם ועדויותיהם בסוגיות הרלוונטיות להכרעה במחלוקת.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

3.2 המומחים

המומחית מטעם התביעה - ד"ר רויטל ארבל

459. ד"ר רויטל ארבל (להלן: "ד"ר ארבל"), העדה המומחית מטעם התביעה, היא רופאה בכירה ומנהלת היחידה לאורוגינקולוגיה בבית החולים שערי צדק בירושלים זה יותר מעשור. ד"ר ארבל כתבה וערכה את חוות הדעת (ת/37), וכן מסמך הערות ותיקונים לחוות הדעת מיום 16.5.2025 (ת/37א). ד"ר ארבל העידה כי קודם כתיבת חוות דעתה, התקיימה שיחה עם המשטרה והתביעה, בה קיבלה פרטים מאוד כלליים על המשפט והסוגיה שבמחלוקת (פרוטוקול מיום 26.5.2025, עמ' 55, ש' 11-32, עמ' 56, ש' 4-5). חוות דעתה מורכבת משני חלקים: בחלק הראשון - מענה על שאלות כלליות בנוגע לאנטומיית איבר המין הנשי ומרכיבי הבדיקות; בחלק השני - מענה לשאלה האם פעולות מתוארות בסיטואציות שונות מתיישבות עם הפרקטיקה הרפואית המקובלת. לד"ר ארבל לא נאמר כי הסיטואציות השונות אליהן נתבקשה להתייחס מבוססות על המעשים המיוחסים לנאשם בכתב האישום. בכל הסיטואציות השיבה ד"ר ארבל בשלילה. דהיינו, שכל המעשים המיוחסים לנאשם בכתב האישום אינם עולים בקנה אחד עם הפרקטיקה הרפואית המקובלת, כפי שיפורט בהרחבה בהמשך.

המומחים מטעם ההגנה

ד"ר צבי קליין

460. ד"ר צבי קליין (להלן: "ד"ר קליין") הוא מנהל היחידה האורו-גינקולוגית והגינקולוגית בבית חולים מאיר. ד"ר קליין כתב וערך חוות דעת שהוגשה מטעם ההגנה (נ/15). בעדותו, מסר ד"ר קליין כי היכרותו עם הנאשם מבוססת על חברותם המשותפת באיגוד מקצועי החברה לאורוגינקולוגיה, ונמשכת שנים. ד"ר קליין תיאר את הקשר בינו לבין הנאשם כ"מקצועי גרידא", במסגרתו הם מתייעצים בעניינים רפואיים, ונפגשים בכנסים ואירועים (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 24). ד"ר קליין ציין כי אינו בקיא בפרטי האישומים המיוחסים לנאשם, וכי הידע שלו בעניין מבוסס על מה שפורסם בתקשורת.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

ד"ר עדה רוזן

461. ד"ר עדה רוזן (להלן: "ד"ר רוזן"), היא רופאה כירורגית קולו-רקטאלית ומומחית בתחום רצפת האגן; ד"ר רוזן ציינה כי חוות דעתה מסתמכת על נסיונה, ספרות מקצועית רלוונטית, ועבודתה המשותפת עם הנאשם במרפאה משותפת לרצפת האגן בבית החולים שיבא (נ/14). ד"ר רוזן תיארה בעדותה את הקשר בינה לבין הנאשם כמקצועי בלבד, כאשר הנאשם פנה אליה בשנת 2019, לאחר שיצאה לפנסיה, והציע שיפתחו יחד מרפאה משותפת בית החולים תל השומר (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 57). ד"ר רוזן העידה כי לא קראה את כתב האישום שהוגש נגד הנאשם וכי אינה בקיאה בפרטים, אך ידוע לה, באופן כללי, שנטען כי הנאשם "נגע באיזה שהם אזורים לא מתאימים כמו הדגדגן..." (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 59, ש' 31-33).

פרופ' סנדרה ולטיס

462. פרופ' סנדרה ולטיס (Sandra R. Valaitis) (להלן: "פרופ' ולטיס") היא רופאה ומנתחת, מומחית לאורוגינקולוגיה ושחזור רצפת אגן, עוסקת בתחום מזה 30 שנה. מרפאתה של פרופ' ולטיס מצויה בארצות הברית, בבית החולים האוניברסיטאי "UChicago Medicine AdventHealth Hinsdale". פרופ' ולטיס הכירה את הנאשם במסגרת תת-התמחות שעשו יחד, בשנים 1993-1994; מאז, שמרו השניים על קשר טלפוני, ונפגשו מדי פעם בכנסים רפואיים. פרופ' ולטיס העידה כי אינה בקיאה כלל בפרטי כתב האישום העומד כנגד הנאשם, ולא עיינה בחוות דעת רפואיות אחרות הקשורות להליך. חוות דעתה של פרופ' ולטיס באנגלית (נ/17א) תורגמה לעברית (נ/17ב). פרופ' ולטיס מסרה את עדותה באמצעות היועדות חזותית, בסיוע מתורגמן לאנגלית, רופא במקצועו, ששפת אמו אנגלית, שזומן מטעם ההגנה.

גב' נורית זבולון

463. גב' נורית זבולון היא פיזיותרפיסטית רצפת אגן, העוסקת בתחום מזה כ-17 שנים. הגב' זבולון משמשת פיזיותרפיסטית אחראית ביחידה לרצפת האגן במרכז הרפואי 'שיבא' תל השומר, ובקליניקה הפרטית שלה. בחוות דעתה (נ/16) ציינה גב' זבולון כי הנאשם מוכר לה מקצועית מזה כ-10 שנים, במהלכן הם נפגשו, בתדירות של אחת לשבועיים, בפורומים מולטידיסציפלינריים במרכז הרפואי 'שיבא' תל השומר. גב' זבולון העידה כי אינה בקיאה בפרטי כתב האישום כנגד

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

הנאשם, אם כי נחשפה לפרסומים בתקשורת בעניינו, ויודעת כי הוא עומד לדין בגין עבירות שביצע, לכאורה, במהלך בדיקות המתלוננות. גבי זבולון העידה כי לא קראה חוות דעת מומחים אחרות הקשורות להליך.

3.3 תוכן חוות דעת המומחים ועדויותיהם

(כל ההדגשות בפרק זה אינן במקור - י.ל.)

464. להלן אבחן את השאלה המצויה בליבת פרק זה - האם הפעולות שביצע הנאשם כפי שנקבע בממצאי העובדה (ר' ס' 455 להכרעת הדין), חורגות מהפרוטוקול הרפואי של בדיקה אורוגינקולוגית.

465. ייאמר מיד כי בחינת חוות דעת המומחים ועדויותיהם מובילה למסקנה חד משמעית, לפיה פעולות הנאשם חרגו מהפרוטוקול הרפואי, ומהפרקטיקה המקובלת של בדיקה אורוגינקולוגית.

466. להלן יפורטו הטעמים למסקנתי.

האבחנה בין בדיקה גינקולוגית ובדיקה אורוגינקולוגית

467. בטיעוניה ובחקירות הנגדיות ייחסה ההגנה חשיבות גבוהה לאבחנה בין בדיקה גינקולוגית לבין בדיקה אורוגינקולוגית.

468. יוטעם כי לאור מסקנתי, לפיה אין בין הפעולות שביצע הנאשם - ובעיקר, עיסוי מכוון, ממושך ורציף של הדגדגן - לבין בדיקה רפואית גינקולוגית או אורוגינקולוגית, ולא כלום, הרי שלעניינינו, אין לאבחנה זו כל נפקות.

469. למעלה מן הצריך, אף ההבחנה בין שתי הבדיקות, מובילה למסקנה זוהה, לפיה פעולות הנאשם חורגות מבדיקה רפואית גינקולוגית או אורוגינקולוגית, כפי שיפורט להלן. בדיקה גינקולוגית כללית כוללת, בין היתר, בדיקת פתח הנרתיק, הכנסת ממשק (ספקולום), בדיקה בימנואלית - שבמהלכה האצבע והאמה בידו של הרופא הבודק מצויות בנרתיקה של המטופלת, ובדיקה רקטו-וגינלית - שבמהלכה אצבע אחת של הרופא הבודק מצויה בנרתיק, ואצבע שנייה בפי הטבעת (ר' איורים 8 ו-9 בת/37).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

470. ברי כי בדיקות אלו אינן כוללות תנועות עיסוי סביב הדגדגן, או תנועות סיבוביות משך דקות, שביצע שנקבע שהנאשם ביצע במתלוננות (ר' עמדת מומחית התביעה בפרוטוקול מיום 26.5.2025, עמ' 80, ש' 12-14, עמ' 68 שורות 24-32).

471. אורוגינקולוגיה היא תת-מומחיות של מומחיות בגינקולוגיה, ועוסקת בהערכה, אבחון וטיפול בהפרעות תפקוד מערכת איברי השתן, צניחת איברי האגן, והפרעות בתפקוד סוגרי פי הטבעת. בדיקה אורוגינקולוגית מורכבת מבדיקה גינקולוגית כללית, ולאחריה הרחבות אורוגינקולוגיות: בדיקה נוירולוגית לזיהוי תחושה, בדיקת שרירי רצפת אגן, הערכת קיום צניחת איברי האגן, זיהוי דליפת שתן, בדיקה רקטלית, ובדיקות אבחון נוספות - כל זאת לפי צורכי כל מטופלת (להרחבה ר' ת/37, עמ' 5-7).

472. המסקנה המתקבלת היא שגם בדיקה אורוגינקולוגית אינה כוללת פעולות עיסוי הדגדגן שביצע הנאשם, באופן מכוון, ממושך ורציף, בכל אחת מן המתלוננות.

תפקיד האורוגינקולוג - אבחון ולא טיפול

473. ד"ר ארבל והגב' זבולון, שהתייחסו לשאלה זו, היו מאוחדות בדעה כי האורוגינקולוגים עוסקים באבחון ולא בטיפול, וכי בתהליך הטיפולי עוסקים הפיזיותרפיסטים (פרוטוקול מיום 26.5.2025, עמ' 31, ש' 3-6, 20-22; פרוטוקול מיום 4.11.2025, עמ' 28 ש' 21-29). פרופ' ולטיס הוסיפה כי במהלך בדיקה אורוגינקולוגית, מקובל להעניק למטופלות הוראות כתובות לביצוע תרגילי רצפת אגן (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 42, ש' 26-28).

474. המומחית מטעם התביעה עמדה, גם בחוות דעתה וגם בעדותה, על כך שלא תבצע כל בדיקה ללא כפפות (ת/37, עמ' 11, ס' 3; פרוטוקול מיום 26.5.2025, עמ' 89 ש' 32 עד עמ' 90 ש' 29).

האבחון האורוגינקולוגי אינו כולל עיסוי דגדגן

475. המומחית מטעם התביעה ד"ר ארבל, ושני מומחים מטעם ההגנה - ד"ר קליין ופרופ' ולטיס - שללו נחרצות את הטענה כי לדגדגן יש תפקיד, או ערך רפואי בהרפיית המטופלת לקראת הבדיקה, (פרוטוקול מיום 26.5.2025, עמ' 82, ש' 7-8), בבדיקת יכולת הכיווץ של שרירי רצפת האגן (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 27, ש' 23-33), או בשחרור השרירים שם (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 44 ש' 4-5).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

476. בניגוד לחוות דעת המומחים - הן מטעם התביעה והן מטעם ההגנה - דחתה הגב' זבולון בחקירתה הנגדית את הטענה כי לדגדגן אין שום תפקיד בבדיקת שרירי רצפת אגן, או בטיפול בהם (פרוטוקול מיום 4.11.2025, עמ' 40 ש' 20-24). מעבר לסתירה כאמור, הגב' זבולון היא פיזיותרפיסטית שתפקידה טיפול ולא אבחון, ועל כן, לא מצאתי ליתן לעדותה משקל של ממש.
477. הנה כי כן, מעשי הנאשם, כפי שפורטו מעלה, לא עולים בקנה אחד, ואף רחוקים מכך - עם תפקידו האבחוני של האורוגינקולוג.

מנח היד לביצוע הבדיקות והמגע שעשוי להיווצר בדגדגן

טענות ההגנה

478. לטענת ההגנה, "לב התיק נעוץ במנח כף היד של הנאשם במהלך הבדיקה" (סיכומי ההגנה, ס' 62), שבה נעשה שימוש ב"תנוחת האקדח": שתי אצבעות, האצבע והאמה מוחדרות לנרתיק בעוד האגודל נותרת זקופה בחוץ בזווית של 90 מעלות (כפי שעולה גם מאיור 8 בחוות דעתה של ד"ר ארבל, ת/37). על פי הטענה, "תנועת האגודל, אותה פירשו המתלוננות כ"עיסוי" היא תוצר לוואי מכני של תנועת האצבעות הפנימיות, כאשר האצבעות בתוך הגוף סורקות את השרירים, האגודל המחובר לאותה כף יד זו בהתאמה בחוץ... (סיכומי ההגנה, ס' 68).
479. בהתאם לטענה זו, לא התרחש כל "עיסוי מכוון", אלא תנועה אנטומית הכרחית של כף היד, הנובעת, בין היתר, מהמבנה האנטומי של המטופלת, בשילוב עם מבנה כף ידו של הבודק; כך, נוצר המגע בדגדגן, שהוגדר "אגבי ואינסטרומנטלי" (סיכומי ההגנה, ס' 746-747).
480. עוד נטען בסיכומי ההגנה, כי מגע אגבי הוא "משני לתכלית, ולא בהכרח רגעי... הוא אינו חייב להיות קצר מועד, חד פעמי או כהרף עין" (סיכומי ההגנה, ס' 748). על פי הטענה, המשמעות הרפואית והמשפטית של מגע אגבי נמדדת בתכלית הפעולה, והוא יכול להימשך זמן רב או לחזור על עצמו.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

מסקנה

481. אין בידי לקבל טענות אלו. להלן יפורטו טעמי.
482. מבחינה מעמיקה של חוות דעת המומחים ועדויותיהם, מתקבלת מסקנה חד משמעית, לפיה אף שמנח האקדח הוא מקובל ואפשרי, הרי שהוא אינו מתיישב בשום פנים ואופן עם פעולות העיסוי המכוון, הממושך, והרציף, בדגדגן שעשה הנאשם במתלוננות.
483. באשר להיות המגע "משני לתכלית ויכול להימשך זמן רב", הרי שמעדויות המומחים עולה כי עמדתם הפוכה: התמונה המתקבלת היא שעל פי הפרוטוקול הרפואי, הפעולות שעשה הנאשם בכל המתלוננות - עיסוי רציף וממושך, משך מספר דקות, של הדגדגן, בתנועות סיבוביות, מעלה ומטה - אינן הכרח של המבנה האנטומי של כף יד הבודק, בשילוב עם המבנה האנטומי של המטופלת; וכי פעולות אלה, בשום פנים ואופן אינן תוצר לוואי ביו-מכני ובלתי נמנע, של הפעולה הרפואית הנדרשת, וכי אינן משרתות את תכלית הבדיקה.
484. המסקנה העולה מכלל עדויות המומחים היא שפעולותיו המתוארות של הנאשם הן חריגה בוטה מהפרוטוקול הרפואי, ומהפרקטיקה הרפואית המקובלת, הכל כפי שיפורט להלן.

מנח היד - תנוחת האקדח

485. התמונה המתקבלת מעדויות המומחים ומספר הרפואה (ת/37, איורים 8 ו-9, נ/17ב, איורים 2 ו-3) היא כי מנח האקדח הוא מנח שגרתי ואולי אף הדומיננטי בתחום המומחיות ברצפת האגן (רי' עדות פרופ' ולטיס, פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 40, ש' 25-33; ועדות הגב' זבולון, פרוטוקול מיום 4.11.2025, עמ' 33 ש' 1-24, עמ' 44 ש' 5-14).
486. עם זאת, ד"ר ארבל העידה כי מנח יד זה הוא אחד מבין כמה מנחים אפשריים, שהיא עצמה אינה משתמשת בו, והדגימה מנח בו האצבע והאמה פשוטות קדימה, והאגודל מקופל לפנים כף היד (פרוטוקול מיום 26.5.2025, עמ' 33 ש' 1-28). ד"ר ארבל העידה כי מתוך אלפי בדיקות חוזק שרירי רצפת האגן שביצעה, באחוז זניח מתוכן נגעה בדגדגן של מטופלת, וזאת בשל מנח היד המיוחד המתואר; ד"ר ארבל לא שללה את האפשרות שרופאים אחרים בודקים בטכניקה שונה (פרוטוקול מיום 26.5.2025, עמ' 39 ש' 32 עד עמ' 40 ש' 17).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

487. למען הסר ספק, איני סבור שבעצם שימוש הנאשם במנח האקדח במהלך הבדיקה יש משום חריגה מפרוטוקול הבדיקה הרפואית או מהפרקטיקה הרפואית המקובלת.

488. עם זאת, המסקנה המתקבלת היא שפעולות עיסוי הדגדגן שעשה הנאשם במתלוננות אינן בשום פנים ואופן תוצר לוואי והכרח אנטומי - אלא מעשים מכוונים.

עצם מגע בדגדגן

489. כל המומחים התייחסו בחוות דעתם ובעדויותיהם לעצם מגע הרופא הבודק עם הדגדגן במהלך הבדיקה, ומרביתם אף נחקרו ממושכות ביחס למשכו ולאופיו.

490. מעדויות המומחית מטעם התביעה, ד"ר ארבל, ושלושת הרופאים המומחים מטעם ההגנה – פרופ' ולטיס, ד"ר קליין וד"ר רוזן - עולה כי מגע אקראי ואגבי בדגדגן יתכן במהלך הבדיקה הגינקולוגית או האורוגינקולוגית (ת/37, עמ' 12; נ/15, עמ' 5; נ/14, עמ' 3; נ/17ב, עמ' 23).

491. האפשרות של מגע מכוון נשללה מכל וכל – אף מומחית או מומחה לא העידו, או כתבו בחוות הדעת שהוגשה מטעמם, כי מגע מכוון בדגדגן הוא חלק מהבדיקה או נחוץ לשם ביצועה. יתרה מזאת, כאשר נשאלה אם מגע בדגדגן בעת הכנסת ספקולום לא "אמור לקרות", כדברי הסגור – להמחשת חריגות האפשרות, השוותה המומחית מטעם התביעה את המגע בדגדגן בעת בדיקה למקרה שבו "גם מי שיש לו רישיון רכב יכול להיכנס בעמוד..." (פרוטוקול מיום 26.5.2025, עמ' 66, ש' 12-13).

492. בחקירתה הנגדית הופנתה ד"ר ארבל לאיור 8 בחוות דעתה (ת/37, עמ' 9), שבו מתוארת, מתוך ספר רפואה, בדיקה בימנואלית. לשאלת הסניגור, היכן באיור נוגע האגודל של הבודק, ענתה ד"ר ארבל כי המגע הוא, בין היתר, באזור הדגדגן, והסבירה: "מה שמתואר כאן... זה חלק קטן מהבדיקה הבימנואלית... בבדיקה התקינה אמרנו... יכול להיות מגע באזור של הדגדגן... זה מגע אקראי... כשעושים את הבדיקה הבימנואלית זה המצב היחידי שבו אין ברירה, יש מגע אקראי עם הדגדגן" (פרוטוקול מיום 26.5.2025, עמ' 71, ש' 24 עד עמ' 72, ש' 33). כן אישרה ד"ר ארבל כי תשובותיה בעניין איור 9, המציג בדיקה רקטו-וגינלית, זהות לתשובותיה לעיל, ביחס לאיור 8 (ת/37, עמ' 10; פרוטוקול מיום 26.5.2025, עמ' 88, ש' 22-23).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

493. ד"ר רוזן העידה כי ציינה בחוות דעתה את המגע בדגדגן רק מכיוון ששמעה שהתלונות כנגד הנאשם הן "בנושא", כהגדרתה, ואחרת לא הייתה מציינת זאת כלל כי "זה בכלל לא אישו בזמן הבדיקה" (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 63, ש' 1-13). לדבריה, במהלך 50 שנות הקריירה שלה, מעולם לא ראתה, במהלך הבדיקות בהן נכחה, מגע של אורוגינקולוג בדגדגן המטופלת. בהמשך, כשנשאלה האם מגע מסוג זה מתרחש, ובאיזו תכיפות, השיבה: "יכול לקרות הכל, אבל זה לא קורה בדרך כלל, זה לא קורה... לא, ממש לא" (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 64, ש' 32-13).

משך הבדיקה האורוגינקולוגית

494. סוגיית משך הבדיקה האורוגינקולוגית קיבלה במהלך המשפט מקום משמעותי הרבה מעבר לנדרש, לצורך הכרעה במחלוקת.

495. התמונה המתקבלת מהראיות היא שבדיקה אורוגינקולוגית יכולה להימשך בין 5 ל-20 דקות, בארוכות שבבדיקות, כך עולה מעדויות המומחית מטעם התביעה ושני מומחים מטעם ההגנה, ומחוות דעתם.

496. ד"ר ארבל אף ציינה כי בדיקה בימנואלית יכולה להימשך עד דקה (ת/37, עמ' 11, ס' 4, עמ' 12, ס' 6; פרוטוקול מיום 26.5.2025, עמ' 20, ש' 2-12, 29-30, עמ' 22, ש' 19-23, עמ' 19, ש' 3-8; פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 30, ש' 17-19; פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 40, ש' 34 עד עמ' 41, ש' 3).

497. עם זאת, מסקנתי היא כי אין במשך הבדיקה האורוגינקולוגית לכשעצמה חריגה מהפרוטוקול הרפואי. החריגה של הנאשם מפרוטוקול הבדיקה הרפואית מתמקדת בעיסוי המכוון, הממושך והרציף של הדגדגן.

498. על כן, נדחית בזאת טענת ההגנה בעניין זה (סיכומי ההגנה, ס' 55-61).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

משך המגע בדגדגן

499. ביחס למשך המגע בדגדגן, במהלך איזו מהבדיקות - גינקולוגית או אורוגינקולוגית - היו המומחים מאוחדים בדעתם כי מדובר בפרק זמן קצר שלא עולה על דקה: ד"ר ארבל העריכה את משך המגע בדגדגן במהלך הבדיקה כ"קצר מאוד... לא יותר משניות ספורות..." (פרוטוקול מיום 26.5.2025, עמ' 39, ש' 32 עד עמ' 40, ש' 22).

500. המומחית מטעם ההגנה, פרופ' ולטיס העידה כי מתוך בדיקה שאורכה 20 דקות, משך המגע בדגדגן הוא "קצר מאוד... שניות", והעידה כי במשך רוב הבדיקה, באופן אישי היא נמנעת מלגעת בדגדגן (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 41, ש' 1-7, 28-31). פרופ' ולטיס העידה כי "... מניסיוני האישי, יש מעט מאוד זמן עם האגודל כנגד הדגדגן, אם בכלל... האצבעות נעות בחלל הנרתיק... והאגודל זז לפי התזוזה של האצבעות... אבל לרוב האגודל לא נוגע במבנים אחרים – זה תלוי באורך של הנרתיק וכמה ארוכות האצבעות של הבן-אדם". הסנגור תיאר בפני פרופ' ולטיס בדיקה הכוללת תנועה סיבובית בתנוחת אקדח למשך 10 עד 15 דקות, במהלכה מתקיימת נגיעה חוזרת בדגדגן, ושאל האם בדיקה מסוג זה עשויה להיחשב תקינה – פרופ' ולטיס העידה כי אף במקרה כזה לא ייווצר מגע בדגדגן: "אני לא חוויתי כזאת בדיקה... האצבעות שלי בנרתיק אבל האגודל שלי לא נוגע בדגדגן" (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 53-55 ש' 4-19).

501. מומחה ההגנה, ד"ר קליין, תיאר מגע אקראי בדגדגן כ- "...מגע שקורה תוך כדי סיבוב של היד או אם אתה בודק את הקיר הקדמי של הנרתיק... אז יכול להיות שהאגודל תתעכב באזור הדגדגן למשך מספר שניות, דקה, כי שוב זה נורא תלוי במטופלת..." (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 27, ש' 8-12).

502. העדה היחידה שניסתה לקרב בין פעולות הנאשם לבין פרוטוקול הבדיקה הרפואית הייתה הגב' זבולון, שככל שהתמשכה עדותה, הפכה מגמתית יותר.

503. תחילה העידה הגב' זבולון כי המגע בדגדגן יכול להימשך דקה או שתיים, כאשר הבדיקה המלאה יכולה להימשך עשר וגם עשרים דקות. אולם, בהמשך שינתה את גירסתה והעידה כי ב-50% מזמן הבדיקה עלול להתרחש מגע אגבי בדגדגן (פרוטוקול מיום 4.11.2025, עמ' 35, ש' 34-36).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

504. במחלוקת שבין עדותה - הניצבת בבדידות מזהרת - של הגב' זבולון, לבין חוות דעתם ועדויותיהם של יתר המומחים, ובמיוחד המומחים מטעם ההגנה, מצאתי להעדיף את חוות דעת המומחים האחרים. ראשית, משום תחומי מומחיותם - היותם רופאים אורוגינקולוגים; שנית, משום ההסברים לחוות דעתם שהותירו רושם מקצועי ומהימן בעיניי; שלישית, מפאת המגמתיות שניכרה בעדותה של הגב' זבולון. כל אלה הובילו אותי למסקנה שיש ליתן משקל מופחת לעדותה של הגב' זבולון בעניין זה.

505. המסקנה המתקבלת מחוות דעת ועדויות המומחים היא כי טענת הנאשם לפיה מגע אגבי יכול להיות מגע ממושך, או לכל הפחות "לא רגעי", אינה עולה בקנה אחד עם פרוטוקול הבדיקה הרפואית.

506. מעדות מומחית ההגנה עצמה, פרופ' ולטיס, מתקבלת מסקנה חד משמעית לפיה גם בבדיקה אורוגינקולוגית שתימשך עשרים דקות, משך הזמן המירבי של נגיעה בדגדגן יכול להגיע אך לשניות ספורות; גם בתיאור המומחה הנוסף מטעם ההגנה, ד"ר קליין, אין כדי לתמוך בטענת הנאשם, שהרי המתלוננות מתארות מגע ממושך ורציף, שמשכו דקות ארוכות - ולא דקה בלבד, כפי שהעיד.

מאפייני מגע אפשרי בדגדגן

507. אף בבחינת מאפייני המגע האפשרי בדגדגן במהלך בדיקה אורוגינקולוגית במנח האקדח, המסקנה המתקבלת מעדויות המומחים וחוות דעתם, המסקנה היא שהפעולות שעשה הנאשם בדגדגן המתלוננות, כמתואר לעיל, חורגות מהפרוטוקול הרפואי, ומהפרקטיקה הרפואית המקובלת.

508. ד"ר ארבל הגדירה את המונח 'מגע חוזר עם הדגדגן' שכתבה בחוות דעתה כמגע 'לא ממוקד', אקראי (ת/א37, עמ' 1), והדגישה כי אין צורך לגעת בדגדגן כלל, קל וחומר שלא באופן מכוון, וכי אין מקום לתנועות עיסוי בבדיקה (פרוטוקול מיום 26.5.2025, עמ' 76, ש' 22-26, 34, עמ' 77, ש' 2).

509. פרופ' ולטיס חיוותה דעתה כי במהלך הבדיקה המגע בדגדגן יכול להיות "מקרי" (נ/ב17, עמ' 23), ובעדותה, שללה מכל וכל את האפשרות של תנועות סיבוביות על הדגדגן כחלק מהבדיקה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

האורוגינקולוגית: "לא יודעת למה יש צורך לעשות תנועות סיבוביות על הדגדגן כדי להעריך את שרירי רצפת האגן" (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 44, ש' 2-3).

510. בהתייחסה לתיאור המתלוננת א.א בעדותה את מגע הנאשם בדגדגן - "פרופ' אלקלעי עשה עיסוי, לא הפסיק לעשות תנועות סיבוביות עם האגודל שלו על הדגדגן בין רבע שעה ל-10 דקות – הוא נגע לי בתנועות סיבוביות בדגדגן" - העידה פרופ' ולטיס כי תיאור זה אינו מתיישב עם קביעתה בחוות דעתה שהמגע בדגדגן במהלך הבדיקה יכול להיות "מקרי": "לא נשמע ככה" (שם, עמ' 48, ש' 31 עד עמ' 49, ש' 8). התרשמתי כי בתשובתה זו של פרופ' ולטיס גברה יושרתה המקצועית על פני היותה מומחית מטעם ההגנה, ולפיכך מצאתי ליתן לה משקל משמעותי.

511. ד"ר קליין שלל בעדותו אפשרות של מגע ממוקד בדגדגן (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 26, ש' 33, עמ' 27, ש' 6-7), ובחקירתו הנגדית, לאחר שהתובעת הדגימה בפניו תנועה סיבובית של עיסוי דגדגן, כפי שהעידו המתלוננות, השיב כי בתנועה כזו המגע בדגדגן "לא אקראי", והבהיר שהמגע האפשרי בדגדגן במהלך הבדיקה אינו מתיישב עם המגע שהדגימה התובעת (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 29, ש' 15-32).

512. גב' זבולון אישרה כי תנועה סיבובית על גבי הדגדגן אינה חלק מבדיקת שרירי רצפת האגן, אך עם זאת טענה הגב' זבולון כי המגע בדגדגן הוא הכרח הנובע מתוך "המנח האנטומי", שנוצר כאשר מעמיקים בבדיקה ובטיפול בשרירים הפנימיים (פרוטוקול מיום 4.11.2025, עמ' 42, ש' 29 עד עמ' 43, ש' 3, עמ' 34, ש' 3-26, עמ' 43, ש' 8-22).

513. במחלוקת זו שבין עדות הגב' זבולון לבין עדויות יתר המומחים, מצאתי להעדיף את עדויותיהם המקצועיות המחזקות זו את זו של המומחים, על פני עדותה המגמתית והבלתי משכנעת של הגב' זבולון.

נתוני קצה של המאפיינים המשפיעים על אופי המגע בדגדגן

514. הסגור ניסה להקשות על המומחית מטעם התביעה, וביקש ממנה להתייחס לאפשרות שמשתנים רלוונטיים, לטענתו, למגע בדגדגן - אורך אגודל ואורך אצבע של הרופא הבודק, מבנה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

הנרתיק של המטופלת, מנח המטופלת על כיסא הטיפולים, ותנועת ידו של הרופא - ישפיעו על אופי המגע בדגדגן בכל מטופלת.

515. ד"ר ארבל השיבה שייתכן שמשתנים אלה ישפיעו על משך הבדיקה, אבל לא על אופי המגע בדגדגן, שישאר אקראי ובלתי ממוקד. לדבריה, בפרקטיקה לא נהוג להתייחס לגודל כף היד של הרופא הבודק כמשתנה המשפיע על המגע בדגדגן או על אופיו, ולא ניתן היה להתעלם מאי הנוחות שהפגינה מהניסיון ליצור זיקה בין המשתנים המתוארים לבין אופי הנגיעה בדגדגן: "אני לא יכולה להגדיר מה בדיוק עושה אורך של כל דבר לי יש אצבעות מאוד ארוכות וכף יד קטנה? so... זה מה שנקרא מולטי וריאנט... בוא נגיד שלענות על זה, זה ממש ספקולציה... ב-practice אנחנו לא מבדילים לא את גודל הכפפה של בן-אדם לא את אם הוא שמאלי או ימני..." (פרוטוקול מיום 26.5.2025, עמ' 95 ש' 10-6, 32-30, עמ' 97 ש' 12-7, 30-28).

516. המומחית מטעם ההגנה, פרופ' ולטיס, חיוותה דעתה כי שלושה משתנים מכתביים את אופיו ומשכו של המגע בדגדגן במהלך הבדיקה – מבנה כף ידו של הרופא, מבנה נרתיקה של המטופלת וסוג התלונה.

517. פרופ' ולטיס נשאלה האם במקרה שבו שלושת המשתנים נוטים לקיצון - כף יד גדולה, נרתיק קטן וכאב בחלקה התחתון של רצפת האגן - עלולה הנגיעה האגבית בדגדגן להימשך יותר ממספר שניות, וענתה: "רוב הזמן לא נוגעים בקצה של הדגדגן – לפחות אני לא נוגעת", אם כי יכולה להיות נגיעה בזרועות הדגדגן, הממוקמות בפנים הנרתיק (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 53 ש' 31 עד עמ' 54 ש' 24).

518. נראה כי בתשובה זו, סתמה גם המומחית מטעם ההגנה, את הגולל, על טענת הגנה זו של הנאשם. מתשובת מומחית ההגנה עולה כי אף בהינתן האפשרות ההיפותטית של הנתונים הקיצוניים ביותר - כפי שתואר לעיל - עדיין אין כל היתכנות שהעיסוי הממושך של הדגדגן של כל תשע המתלוננות, הוא תוצר של בדיקה בתנוחת האקדח, או הכרח אנטומי כלשהו, של כף יד הרופא הבודק או של איבר המין הנשי (סיכומי ההגנה, ס' 70-71). מעבר לכך שטענה זו לא בוססה בראיות כלשהן, הרי שההסתברות שבעניינן של כל תשע המתלוננות התקיימו שלושת הנתונים הקיצוניים אינה ריאלית.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

יכולת מטופלת לתאר את המיקום המדויק של המגע באיבר מינה

519. לכל אורך המשפט, טענה ההגנה, בין בפני המתלוננות ובין בסיכומיה, כי המתלוננות אינן יכולות לתאר את המיקום המדויק בו נגע הנאשם באיבר מינן - ומכאן, שתחושתן כי הנאשם עיסה את הדגדגן שלהן יסודה, בין היתר, בטעות.

520. עוד נטען בסיכומי ההגנה, בין היתר, כי בשל מבנה הדגדגן, שהוא בעל רכיבים חיצוניים ופנימיים, "כל מגע בקיר הנרתיק הקדמי, פעולה שהיא לחם חוקו של האורוגינקולוג, עשויה להיתפס על ידי המטופלת כמגע ישיר בדגדגן" (סיכומי ההגנה, ס' 85).

521. יצוין כי בטענה הראשונה לא מצאתי כל ממש, בהיותה פטרנליסטית ומתנשאת. אף את הטענה הנוספת אין בידי לקבל, שהרי יש בה כדי לפגוע לא רק במתלוננות שהעידו בפני בית המשפט, אלא גם בעיקרון הבסיסי לחקר האמת, עליו מבוססות שיטות משפט רבות, וביניהן שיטת המשפט הישראלית - עדויות עדים.

522. להלן יפורטו בהרחבה הטעמים לדחיית שתי הטענות:

אמינות עדויות המתלוננות

523. ראשית, בכסות של טענה רפואית, מבקשת ההגנה לטעון כי תשע המתלוננות הן חסרות כל מושג ואוריינטציה למגע בגופן, ולהשמיט את הבסיס מתחת לעדויותיהן. זאת על אף שבחקירות נגדיות צולבות, ולעיתים מביכות - כל המתלוננות עמדו על כך שחשו היכן נגע הנאשם באיבר מינן, ועדויותיהן אלה נתמכות בראיות אובייקטיביות רבות שפורטו כולן בהרחבה מעלה. באותו אופן מבקשת ההגנה להתכחש לדברי המומחים, שלא ציינו בשום נקודה במהלך עדויותיהם אפשרות של טעות במיקום המגע, או ייחסו לבדיקה רפואית בנרתיק משמעות של מגע ישיר בדגדגן, כעולה מסיכומי ההגנה.

עדויות המומחים הרפואיים

524. ד"ר ארבל העידה כי נשים יחושו הבדל במגע באזורים שונים של איבר מינן: "אישה תרגיש אם נוגעים לה בדגדגן או בשפתיים הקטנות או בשפתיים הגדולות, היא תרגיש" (פרוטוקול מיום 26.5.2025, עמ' 46, ש' 19-24, עמ' 47, ש' 21-25, עמ' 51, ש' 30 עד עמ' 51, ש' 3). גם ד"ר קליין העיד כי לא סביר שבמקרה של נגיעה בדגדגן המטופלת, היא תטעה במיקום האיבר בו נגעו

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

(פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 31, ש' 6-26). בהמשך, בחקירה הנגדית, העיד ד"ר קליין כי תחושת המגע תהיה אזורית, ולא מדויקת ברמה המילימטרית, כשהדגדגן נחשב אזור (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 36, ש' 1-5).

525. מטענת ההגנה עולה כי למעשה, אין כל משמעות לדברי העדים: למרות כל העדויות שצוינו, ועמדות המומחים שהובאו, מבקשת ההגנה כי בית המשפט יתעלם לחלוטין מהן, ומהמסקנות העולות מהן. למען הסר ספק – איני שותף לטענות ההגנה בהקשר זה, מהטעמים שפורטו בהרחבה לעיל.

מסקנה - מעשי הנאשם חורגים מהפרוטוקול הרפואי ואינם תוצאה של מגע מקרי ואגבי של בדיקה

במנח האקדח

526. הנה כי כן, המסקנה העולה מעמדותיהם הנחרצות של המומחים, היא שאין בין המעשים שביצע הנאשם במתלוננות, לבין הבדיקה האורוגינקולוגית ולא כלום; כל המומחים כולם עמדו נחרצות על כך שמגע בדגדגן כפי שתיארו המתלוננות - מגע מתמשך, ממוקד ורציף, בתנועות סיבוביות - מהווה חריגה מהותית מהפרוטוקול הרפואי ומהפרקטיקה הרפואית המקובלת, וכי פעולותיו המתוארות של הנאשם, אינן יכולות להיות, תוצאה של מגע מקרי או אגבי של בדיקה אורוגינקולוגית במנח האקדח.

527. אפנה עתה לדון בעדויות המומחים ביחס לאירועים ייחודיים לחלק או לאחת מן המתלוננות:

עוררות מינית

528. חלק נוסף בבדיקת הנאשם את חלק המתלוננות - שיש בו כדי לתמוך במסקנה שפעולותיו חרגו מהפרוטוקול הרפואי - ניתן למצוא בכך שארבע מתוך תשע המתלוננות - ב.ב., ד.ד., ו.ו. ו-ט.ט - העידו כי חוו עוררות מינית כתוצאה ממעשיו, ושתיים מהן - ב.ב. ו-ד.ד. - אף חוו סיפוק מיני.

529. המומחית מטעם התביעה ושני מומחים מטעם ההגנה העידו כי לא נתקלו במקרה של עוררות

מינית במהלך בדיקה גינקולוגית או אורוגינקולוגית, או, למצער, תופעה שכזו אינה מוכרת להם:
כשד"ר ארבל נשאלה האם תיתכן עוררות מינית במהלך בדיקה גינקולוגית או אורוגינקולוגית,
השיבה כי לא נחשפה לספרות מקצועית המתארת תופעה שכזו (פרוטוקול מיום 26.5.2025, עמ'

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

43, ש' 21-10). ד"ר קליין העיד כי בכל שלושים שנות הקריירה שלו, לא היה מקרה בו מטופלת חוותה עוררות מינית, וכי הוא אינו מכיר מקרים שבהם מטופלת הגיעה לסיפוק מיני, בעקבות נגיעות אקראיות בדגדגן (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 30, ש' 25-33, עמ' 31, ש' 1-5). גם ד"ר רוזן העידה כי מעולם לא נתקלה במקרה בו מטופלת חוותה עוררות מינית כתוצאה מבדיקת שרירי רצפת האגן. כשנשאלה האם ייתכן שמטופלת חוותה אורגזמה, השיבה נחרצות – "ממש לא... לא לא, לא, ממש לא" (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 65, ש' 25-30).

530. אף מעדויות מומחיות מהגנה, פרופ' ולטיס והגב' זבולון, עולה כי מדובר באירוע חריג למדי. אף שלדברי פרופ' ולטיס תיתכן עוררות מינית במהלך בדיקה בשל מגע אגבי עם הדגדגן, היא הבהירה כי לאורך שלושים שנות קריירה, חזתה בתופעה "לא לעיתים קרובות... כנראה אחת", כן הבהירה כי אף פעם לא חזתה במטופלת שחוותה אורגזמה (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 44 ש' 10-19). הגב' זבולון העידה כי בעשרים שנותיה בתחום הטיפול ברצפת האגן, נתקלה רק במקרה אחד שבו מטופלת חשה עוררות מינית, וזאת במהלך טיפול, ולא בבדיקה (פרוטוקול מיום 4.11.2025, עמ' 31, ש' 12-28; לעוד פירוט ר' נ/16 עמ' 5-6).

531. לטענת ההגנה, גם אם התופעה של עוררות מינית ופורקן במהלך בדיקה היא נדירה - היא אינה מעידה על כוונת הבודק; על פי הטענה, הנאשם אף לא היה מודע לכך, וגם לא יכול היה להיות מודע לכך, אם המטופלת אינה מדווחת על כך בקולה.

532. שלושה מתוך המומחים - שניים מהם מטעם ההגנה, וכל אחד מהם בעל עשרות שנות ניסיון, כפי שתואר לעיל - העידו שהדבר מעולם לא קרה להם, ובתשובותיהם, לא התייחסו לצורך בדיווח מצד המטופלת; שתי המומחיות שהעידו כי האירוע התרחש – העידו, כל אחת, על אודות מקרה אחד במשך עשרות שנות הקריירה שלהן. יוטעם כי הגב' זבולון התייחסה לאירוע שהתרחש במהלך טיפול ולא בבדיקה.

533. מכל מקום, כל המקרים שתוארו הם חריגים – ואינם עולים בקנה אחד עם התמונה הראייתית הברורה המתקבלת בתיק זה, שמורכבת בראש ובראשונה מעדויותיהן של המתלוננות, שתיארו תחושות עוררות מינית ואף סיפוק מיני.

534. לאור כל האמור לעיל, אין בידי לקבל גם טענה זו של ההגנה.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

אמירות אורוגינקולוג למטופלת

535. בסיכומי ההגנה נטען כי האמירות שיוחסו לנאשם (והדוגמאות המובאות שם: חס, גדול, הרפיה) אינן אלא אמירות מקצועיות הנתועות בהקשר של מעשה רפואי - בדיקה או טיפול בלייזר (סיכומי ההגנה, ס' 104-105).

536. בחינת עדויות המומחים וחוות דעתם מובילה למסקנה החד משמעית שאין בטענה זו כל ממש. התמונה המתקבלת מעדויות המומחים היא שלאמירות אלה אין כל מקום בהקשר של בדיקה רפואית, כפי שיפורט להלן.

537. ד"ר ארבל ציינה בחוות דעתה כי לא סביר שרופא יגיד למטופלת מאובחנת עם אנדומיטריוזיס כי בכוונתו לגעת בדגדגן שלה, במסגרת טיפול לייזר, כאשר אצבעותיו מוחדרות לנרתיקה והוא מבקש ממנה לכווץ את נרתיקה, וכן לא סביר שימשיך ויגע בו תוך שהוא מבקש מהמטופלת להמשיך ולכווץ את הנרתיק (ת/37, עמ' 14, ס' ח'; ר' גירסתה של המתלוננת ד.ד., אישום רביעי).

538. ד"ר קליין אישר שאמירת אורוגינקולוג למטופלת: "אני הולך לגעת לך בדגדגן כדי לבדוק את יכולת הכיווץ שלך" או לחלופין "אני הולך לגעת בדגדגן כדי להרגיע אותך", היא לא חלק מפרוטוקול הבדיקה (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 28, ש' 4-8, ר' גירסתה של המתלוננת ב.ב., אישום שני, וכן גירסתה של המתלוננת ד.ד., אישום רביעי). בנוסף, ד"ר קליין שלל נחרצות אפשרות לפיה אמר למטופלת, במהלך שנותיו כאורוגינקולוג, בזמן שאצבעותיו בנרתיקה – "כמה חם ונעים שם בפנים" (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 28, ש' 28-30, ר' גירסתה של המתלוננת ז.ז., אישום שביעי).

539. פרופ' ולטיס העידה כי האמירה 'אני הולך לגעת לך בדגדגן כדי לבדוק את יכולת הכיווץ של השריר' מתיישבת עם תרחיש אחד ויחיד – בדיקת רפלקס ספציפי, שלצורכה יש לגעת בדגדגן המטופלת כדי לבחון התכווצות של השרירים האנליים - אבחנה שאין מחלוקת כי מי מהמטופלות בעניינינו נדרשה לה. לדברי פרופ' ולטיס, במקרה כזה, תסביר למטופלת את מהלך הטיפול המתואר (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 44, ש' 23 עד עמ' 45, ש' 3).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

540. הנה כי כן, מעדויות המומחים עולה כי אמירות הנאשם למטופלות, כמתואר לעיל, אינן חלק מבדיקה רפואית לגיטימית, ולהשקפתי, הן אף מהוות אינדיקציה לכך שפעולות הנאשם נעשו בהקשר מיני, ולא רפואי.

היעדר הצורך בהגמשה והרפיה במהלך איזו מן הבדיקות

541. בסיכומיה טענה ההגנה כי פעולות הגמשה והרפיית השרירים הן פעולות הכרחיות במהלך בדיקה גינקולוגית או אורוגינקולוגית (סיכומי ההגנה, עמ' 8-10).

542. אין בידי לקבל טענה זו, העומדת בסתירה לעדות המומחית מטעם התביעה; ד"ר ארבל, שהגדירה את הפעולה של הגמשת נרתיק המטופלת והרפייתו משך דקות ארוכות כפעולה טיפולית, שאין זה תפקיד הרופאים האורוגינקולוגים לבצע (פרוטוקול מיום 26.5.2025, עמ' 84, ש' 29 עד עמ' 85, ש' 8). בהמשך העידה ד"ר ארבל כי ישנן פרקטיקות המסייעות למטופלת להרפות את השרירים לקראת ביצוע בדיקה, בכוחות עצמה - ביניהן החדרת המפשק (ספקולום) על ידי המטופלת; הנחיית המטופלת ביחס למיקום השריר, וכיצד להרפותו בעצמה - אך לרופא אין תפקיד אקטיבי בהרפיית המטופלת מעבר למתן הסבר איפה וכיצד להרפות. ד"ר ארבל העידה כי בשום מצב אין לדגדגן המטופלת תפקיד בתהליך ההרפיה: "זה איבר פרטי שרק, כמו שאומרים לילדים, זה הגוף שלי ורק אני נוגעת בו" (פרוטוקול מיום 26.5.2025, עמ' 81, ש' 19-30, עמ' 82 שש' 1-3, 7-8, 10).

543. ד"ר ארבל העידה כי הרפיית שרירים תפוסים וכאובים אינה בעיה שתיפתר בבדיקה, שמטרתה לבדוק ולהעריך את המצב: "... זה לא משהו שקורה ב-30 שניות אלא אם כן זה מקרי אישה כיווצה קצת ואז היא שחורה זה כבר יקרה לבד". ד"ר ארבל כינתה את מה שהסנגור הציג בפניה כעשר דקות של ניסיון לעזור למטופלת לצורכי קבלת אינדיקציה על מהלכים רפואיים מתאימים לעתיד, כשכנוע: "אני אומרת את זה בתור אורוגינקולוגית זה לשכנע אותה להרפות זה מה שזה..." (פרוטוקול מיום 26.5.2025, עמ' 82 ש' 14 עד עמ' 83 ש' 2). ד"ר ארבל עמדה על כך שהבדיקה עשויה להיות מורכבת למטופלות, בשל קושי אישי או תחושת לחץ: "זו בדיקה שיכולה להיות מאוד קשה לנשים מכל מיני סיבות... בדיקה היא לא צריכה להיות בכל מחיר"

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

וצריך לחשוב מה הגבול של מה שאנחנו עושים בשביל לשכנע אישה להיבדק או להרפות" (פרוטוקול מיום 26.5.2025, עמ' 83 ש' 4-18).

544. בחקירתה הנגדית, העידה ד"ר ארבל כי ניתן ללחוץ על שריר, בנגיעה ממוקדת וקצובה בזמן, על מנת לסייע בהרפייתו, אך שללה נחרצות את האפשרות של הימצאות אצבעות הרופא הבודק בתוך נרתיק המטופלת משך דקות ארוכות לצורך הגמשה, או הקלה על כאב (פרוטוקול מיום 26.5.2025, עמ' 83 ש' 32-33, עמ' 84, ש' 1-6, ש' 29 עד עמ' 85, ש' 8).

545. מבחינת עמדת המומחית מטעם התביעה, עולה כי המעשים שביצע הנאשם רחוקים שנות אור ממעשים רפואיים כחלק מבדיקה תקינה; המומחית עמדה על החשיבות שבמתן אוטונומיה למטופלת, בין בהנחייתה לפעולה בכוחות עצמה ובין בכבוד שנוקטת הרופאה במהלך הטיפול, ואילו הנאשם עשה שימוש ציני במינוח הרפואי 'הרפיה' לצרכיו הנלווים. הרושם המתקבל הוא כי הנאשם ניצל את האמון שנתנו בו המתלוננות, מטופלותיו, והפך מונח רפואי לבסיס למרמה, היא הכסות הרפואית ששיווה לפעולותיו המינייות.

546. לאור האמור לעיל, אני קובע כי הפעולות שתוארו על ידי המתלוננות - שבעניינן טען הנאשם כי הן פעולות הגמשה והרפיה של השרירים - מהוות חריגה מהותית מהפרוטוקול הרפואי.

החדרת אצבע במהלך טיפול באמצעות לייזר

547. בסיכומי ההגנה נטען כי המעשה שתיארה המתלוננת ז.ז., כי הנאשם החדיר אצבע לנרתיקה במקביל לטיפול לייזר, הוא מעשה "בלתי אפשרי פיזיקלית" (סיכומי ההגנה, ס' 551). מדובר בטענה נוספת בעלמא של ההגנה, שלא נתמכה בעדויות מי מהמומחים או בראייה אחרת כלשהי.

548. לא זו בלבד, אלא שהמומחים התנערו מכל וכל מפעולה זו: ד"ר ארבל העידה כי אין סיבה להחדיר אצבע לנרתיק המטופלת במקביל לטיפול באמצעות לייזר "בעולם הרפואה אין סיבה להכניס אצבע זה לא מעשה רפואי זהו" (פרוטוקול מיום 26.5.2025, עמ' 90, ש' 32-34, עמ' 91, ש' 3-4, עמ' 92, ש' 12-13, 24).

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

549. לאור האמור, אני קובע כי הוכח, במידת הוודאות הנדרשת בפלילים, כי פעולת החדרת האצבע לנרתיקה של ז.ז. במקביל לטיפול הלייזר, כפי שעשה הנאשם, אף היא פעולה החורגת מהפרוטוקול הרפואי.

בדיקה וגינלית לאחר הוצאת התקן

550. במסגרת חוות דעתה, נשאלה ד"ר ארבל האם ייתכן שרופא נשים ימליץ למטופלת עם תלונות חוזרות על פטריה בנרתיק, על הוצאת התקן תוך רחמי, ותוך כדי הוצאתו, יאמר לה כי היא מכווצת, יחדיר שתי אצבעות לנרתיקה ויעסה באגודלו את איבר מינה, תוך שהוא מורה לה לכווץ ולהרפות את הנרתיק. ד"ר ארבל השיבה שהדבר לא ייתכן (ת/37, עמ' 14, ס' ט). בחקירתה הנגדית לא נשאלה ד"ר ארבל בנושא זה.

551. ד"ר קליין שלל בעדותו את הצורך הרפואי בעריכת בדיקה וגינלית למטופלת שדיווחה על סחרחורת בעקבות הוצאת התקן תוך-רחמי. ד"ר קליין העיד כי היה מבצע בדיקה וגינלית באמצעות מפשק (ספקולום) במקרה שכזה, ולא באמצעות אצבעותיו, וזאת על מנת לבדוק אם קיים נזק או דימום, ושככל שהמטופלת לא דיווחה על כאב לאחר הוצאת התקן - לא היה בודק אותה באמצעות אצבעותיו (פרוטוקול מיום 18.11.2025, עמ' 32, ש' 1-20).

552. לאור האמור לעיל, אני קובע כי הבדיקה שנערכה ב-ט.ט, לאחר הוצאת התקן התוך רחמי, היא חריגה מהותית מהפרוטוקול הרפואי.

3.4 הערכת עדויות המומחים הרפואיים

553. בחנתי את חוות דעתם של המומחים, והקשבתי קשב רב לעדויותיהם.

554. חוות הדעת של המומחית מטעם התביעה, ד"ר ארבל, והמומחים מטעם ההגנה, ד"ר קליין וד"ר רוזן, הותירו בי רושם מקצועי ומהימן. התרשמותי היא כי בעדויותיהם, כמודגם בחוות דעתם, עמדה לנגד עיניהם יושרתם המקצועית, ומצאתי ליתן לחוות דעתם משקל מלא.

555. במהלך עדותה של פרופ' ולטיס ניכר שככל שהבינה, מהשאלות שנשאלה, על אודות המעשים המיוחסים לנאשם, הסתייגה ממעשיו; למרות היכרותה, המקצועית והאישית, עם הנאשם, והיותה מומחית מטעמו, דבקה פרופ' ולטיס בפרוטוקול הרפואי, ומתוך יושרה מקצועית מסרה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

עדות כנה ומקצועית, גם אם נדרשה במהלך עדותה לחזור בה מחלק מדבריה בחוות הדעת. גם לעדות זו, כפי שנמסרה בבית המשפט, מצאתי ליתן את מלוא המשקל.

556. במהלך עדותה של הגב' זבולון, ניכר היה כי היא מבקשת להיטיב עם הנאשם, ותשובותיה היו לעיתים מתחמקות ולא חד-משמעיות. עוד יצוין, כי מומחיותה של הגב' זבולון היא בתחום הפיזיותרפיה וטיפול של רצפת האגן, ולא באבחון ובדיקה רפואית, כפי שהעידה בעצמה. בהתחשב בכך ובהיקף מומחיותה ביחס לשאלות האבחון והבדיקה הרפואית שבליבת המחלוקת, לא מצאתי ליתן לעדותה משקל של ממש.

3.5 סיכום ממצאי התשתית הרפואית

557. מבחינה מעמיקה ויסודית של חוות דעת המומחים ועדויותיהם, כפי שפורט בהרחבה לעיל, עולות המסקנות הבאות:

558. ייתכן מגע אגבי, אקראי ולא ממוקד, בדגדגן המטופלת במהלך בדיקה אורוגינקולוגית במנח האקדח; ככל שיתרחש מגע שכזה בדגדגן הוא יימשך שניות ספורות, ולא יותר מכדקה. במהלך בדיקה גינקולוגית או אורוגינקולוגית, אין צורך במגע מכוון בדגדגן, בלא תלונה מכוונת; בדיקה גינקולוגית או אורוגינקולוגית - בהתאם לפרוטוקול הרפואי, אינה כוללת תנועות עיסוי סיבוביות ממוקדות ומכוונות על דגדגן המטופלת משך דקות רצופות, כפי שעשה הנאשם בכל אחת מתשע המתלוננות.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

4. סיכום ממצאי עובדה

559. בהסתמך על כלל התשתית הראייתית שפורטה לעיל, והעדפת גירסאותיהן המהימנות של המתלוננות על פני גירסתו הבלתי מהימנה של הנאשם, מסקנתי היא כי הוכח, מעבר לכל ספק סביר, שהנאשם עיסה, בכוונת מכוון, וברצף, את הדגדגן של כל אחת מתשע המתלוננות, פרק זמן שמשכו המדויק אינו ידוע, אך אינו פחות ממספר דקות, וכתוצאה מכך אף גרם הנאשם לחלקן להגיע לעוררות מינית או לסיפוק, כפי שפורט בהרחבה לעיל. כל זאת, תוך יצירת מצג שווא בפני המתלוננות, לפיו עיסוי הדגדגן כמתואר הוא פעולה רפואית נדרשת ומקובלת.
560. אין באיזו מטענות ההגנה, ואף לא בהצטברותן יחד, כדי לערער כהוא זה, את מהימנות גירסתה של מי מהמתלוננות, או כדי לעורר ולו ספק סביר בגירסתן של מי מהמתלוננות. על כן, אציע לחברי לקבוע כי הוכחו, במידת הוודאות הנדרשת, כל המעשים המיוחסים לנאשם בכתב האישום.
561. עיסוי הדגדגן של כל אחת מהמטופלות על ידי הנאשם, חורג מפרוטוקול הבדיקה הרפואית ומהפרקטיקה הרפואית המקובלת, כמפורט בהרחבה לעיל.
562. להלן תיבחן השאלה אם יש בממצאי עובדה אלה כדי לבסס את רכיבי עבירת האינוס במרמה, לפי סעיף 345(א)(2) לחוק, המיוחסת לנאשם ביחס לכל אחת מהמתלוננות.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

5. הבסיס הנורמטיבי – אינוס במרמה

5.1 הקדמה

5.2 היסוד העובדתי

- 5.2.1 רכיב התנהגותי – חדירה
- 5.2.2 נסיבה – מרמה
- 5.2.3 מרמה – המישור האובייקטיבי

5.3 היסוד הנפשי

- 5.3.1 מרמה – האם הנאשם היה מודע לחרیגה ולהיעדר הסכמה?
- 5.3.2 מעשים דומים – הכלל
- 5.3.3 מעשים דומים – מן הכלל אל הפרט
- 5.3.4 יסוד נפשי – סיכום

5.1 הקדמה

563. ליבת האישומים נסובה סביב מצג שווא – מפורש או מכללא – שהציג הנאשם למתלוננות, לפיו עיסוי הדגדגן שביצע בהן במהלך הבדיקה, תוך חדירה לנרתיק או לפי הטבעת – ביחד או לחוד – מהווה פעולה רפואית נדרשת ומקובלת.

564. להלן תיבחן השאלה האם מעשיו אלה של הנאשם, מהווים עבירות של אינוס ברמה.

565. סעיף 345(א)(2) לחוק מגדיר אינוס במרמה כ"חדירה לגוף של אישה או גבר ... בהסכמה שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה או מהות המעשה"; יסוד החדירה מוגדר בסעיף 345(ג) לחוק כ"החדרת איבר מאיברי הגוף או חפץ לאיבר מינה של אישה או לפי הטבעת של אדם, או החדרת איבר מין לפיו של אדם".

566. אקדים ואציין כי מסקנתי היא שבענייננו התקיימו כל יסודות העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום. להלן יפורטו נימוקיי.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

5.2 היסוד העובדתי

רכיב התנהגותי – חדירה

567. המחלוקת בין הצדדים מתמקדת בשאלה האם עיסוי מכוון בדגדגן מהווה 'חדירה' כהגדרתה בסעיף 345(ג) לחוק.

568. לטענת המאשימה עצם הנגיעה המכוונת בדגדגן עולה כדי אינוס, שכן הפסיקה קבעה כי נגיעה החודרת מעבר לשפתיים החיצוניות באה בגדר חדירה. עוד הוסיפה המאשימה כי המעשה הפסול – עיסוי הדגדגן – "צובע" את המעשה הלגיטימי שלציוד – החדרת האצבעות לנרתיק או לפי הטבעת, ביחד או לחוד – ומכאן שהחדרת האצבעות כולה הופכת למעשה אינוס.

569. מנגד, טענה ההגנה כי נגיעה חיצונית בדגדגן אינה בגדר החדרת איבר לאיבר המין, ועל כן אינה מקיימת את היסוד העובדתי הנדרש לעבירת האינוס לפי סעיף 345(ג). עוד טענה ההגנה כי 'טענת הצביעה' אינה אלא ניסיון מלאכותי של המאשימה 'לשדרג' מגע חיצוני – שלכל היותר היה עשוי להיחשב מעשה מגונה – לכדי עבירת אינוס, וזאת מבלי שהמאשימה נדרשה כלל ליסודותיה של עבירת המעשה המגונה, הדורשת כוונה לביזוי או לסיפוק מיני.

570. במחלוקת זו מסקנתי היא כי עיסוי הדגדגן לכשעצמו - כפי שעשה הנאשם - מהווה חדירה, כהגדרתה בסעיף 345(ג) לחוק. אין בתיקון הגדרת האינוס בחוק, המגדיר כי חדירה משמעותה "החדרת איבר מאיברי הגוף או חפץ לאיבר מינה של אישה או לפי הטבעת של אדם, או החדרת איבר מין לפיו של אדם", כדי לגרוע מהלכות בית המשפט העליון שקדמו לתיקון, לפיהן "המחוקק לא התייחס להחדרה לנרתיקה של אישה אלא לאיבר המין, כלומר, איבר המין על כל חלקיו ... לאמור, גם חדירה לחלקיו החיצוניים של איבר המין, כגון מעבר לשפתיים החיצוניות, עשויה להוות חדירה המקימה את עבירת האינוס" (ע"פ 6813/16 אלי סמסון נחמני נ' מדינת ישראל, פס' 9 לפסק-דינו של השופט נ' הנדל (17.9.2018)); כך גם, "קשה מאוד לקבוע עובדתית לא אחת מה ההבדל – המועט בעליל – שבין נגיעה באיבר המין לבין ראשית חדירה, וסבורני כי ככל שהנגיעה היא בפתח איבר המין תוכל להיחשב חדירה (ע"פ 1484/10 אבו חאמד נ' מדינת ישראל פס' ד' לפסק דינו של השופט א' רובינשטיין (22.10.2012)); וברוח דומה, "משנמצא כי העדות אמינה, ונקבע כממצא שבעובדה כי המערער הכניס את אצבעו לתוך איבר מינה של הקטינה,

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

אין כל מקום לערוך בירור דקדקני מעבר לכך, באשר לשאלה האם החדירה הייתה מעבר לשפתיים החיצוניות או הפנימיות; האם היא כללה כניסה לנרתיק; וכן הלאה. מובן כי אין למנוע מנאשם לערוך בפני בית המשפט את כלל הבירורים העובדתיים הדרושים על מנת לנהל את הגנתו. ואולם, אין כל נפקות לשאלות האנטומיות שניסה המערער להעלות, ודי בקביעה כי המערער חדר עם אצבעו מעבר לשפתיו החיצוניות של איבר המין, כדי להרשיעו בעבירת האינוס" (ע"פ 1126/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 23 לפסק-דינו של השופט ג' קרא (3.11.2021)).

571. ואכן, המציאות האנטומית מלמדת, כי חלקיו הגלויים של הדגדגן מחוברים לחלקיו הסמויים של הפות: החלקים הלא-זקיפים המרכיבים את האיזור החיצוני של איבר המין הנקבי "כוללים את עצם הפוביס, השפתיים הגדולות והווסטיבולום של הנרתיק (פתח הנרתיק – י.ל.). החלקים הזקיפים כוללים את השפתיים הקטנות, הדגדגן ופקעות הדגדגן ... העטרה היא החלק החיצוני היחיד של הדגדגן ... זהו איבר זיקפה גלילי קצר בחלק העליון של הפרוזדור (vaginal vestibule) (האזור סביב פתח הנרתיק התחום על-ידי השפתיים הקטנות – י.ל.). אורכו נע בין 1 ל-2 ס"מ וקוטרו נע בין 0.5 ל-1 ס"מ, הוא מכוסה על ידי העורלה, המחוברת לשפתיים הקטנות דו-צדדית על ידי הפרנולום, המהווה את החיבור של עור השפתיים ועור הדגדגן" (חוות דעת פרופ' ולטיס, נ/17, עמ' 16-19).

572. מכאן, אנו למדים על הזיקה האנטומית הממשית בין חלקו החיצוני של הדגדגן לבין פתח הנרתיק והשפתיים הקטנות – אזורים אשר, לפי הלכות בית המשפט העליון, כפי שהובאו לעיל, עיסוי של איזה מהם מקיים את יסוד החדירה בעבירת האינוס. על כן, הגעתי לכלל מסקנה, כי יש בעיסוי הדגדגן שביצע הנאשם בכל אחת מתשע המתלוננות כדי להקים, אף באופן עצמאי, את יסוד החדירה בעבירות האינוס במרמה המיוחסת לו.

573. יתרה מזו, בעניינו מתקיים יסוד החדירה אף לאור ממצאי העובדה, לפיהם הנאשם החדיר את אצבעותיו לנרתיקן או לפי-הטבעת, ביחד או לחוד, של כל המתלוננות, עת הוא החל לעסות את דגדגנן. להלן יפורטו טעמיי.

574. לא אחת חזר בית המשפט העליון על כך שעבירת האונס אינה 'עבירה נמשכת', ושהתגבשות היסוד ההתנהגותי שלה אינה מותנית בהתמשכות המעשה לאורך פרק זמן מסוים; נקבע כי

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

האונס היא 'עבירה רגעית', וכי משך פרק הזמן שבו מתקיים הרכיב ההתנהגותי אינו מהווה תנאי להתגבשותה. היינו, עבירת האונס היא 'עבירה רבת-פריטים' שכן בעילה, מטבעה, ככלל אינה מתמצית בחדירה בודדת אלא בסדרה של חדירות חוזרות; ואף שכל חדירה כשלעצמה עשויה לגבש עבירת אונס עצמאית, הרי שכאשר מאחדים פרץ עברייני אחד, עולה המסקנה כי מדובר בעבירה אחת ולא בריבוי עבירות (ע"פ 7951/05 מדינת ישראל נ' פלוני (7.2.2007)).

575. נפסק, כי אף אם החדירה הראשונה הושלמה בהסכמה, הרי שלא מתגבשת הסכמה מכללא – בלתי-חדירה – לחדירה הבאה: "על בית-משפט זה, בנושא הדגל של זכויות האדם וחופש הפרט במדינת ישראל, לעמוד ולהכריז בקול, כי בכל עת ובכל שעה מותר לו לאדם להחליט מה יעשה בנפשו ובגופו. תהא אשר תהא הסיבה אשר בגללה תחפוץ האישה בהפסקת היחסים – כאב פיזי, חששות ועכבות נפשיות, מוסריות או אחרות – אין כל זכות, לאף אחד, לפגוע בחירות זו ולהתעלם ממנה. העושה זאת ראוי לגינוי חברתי ולענישה הולמת. אשר-על-כן, רואה אני מקום לקבוע, כי אונס שתחילתו ברצון דינו כאונס. לאור זאת, ועל יסוד קביעותינו העובדתיות של בית-המשפט המחוזי ניתן לקבוע, כי הגם שהמתלוננת הסכימה לקיום יחסי המין בתחילה, העובדה, כי חזרה בה מהסכמתה וכי המשיב המשיך בבעילה אף לאחר חזרה זו, מקיימת את היסודות העובדתיים הנדרשים להרשעה בעבירת האונס" (שם, פס' 36 לפסק-דינו של השופט ס' גיוראן).

576. אדרבה, כפי שבעילה מעצם טבעה היא 'רבת-פריטים' – כך גם הבדיקה הגינקולוגית – "במהלך בדיקה גינקולוגית האצבעות מוחדרות אנכית ונעות קדימה ואחורה ולצדדים בנרתיק כאשר לעיתים התנועה המשכית (מעגלית) ולפעמים מקוטעת (למעלה למטה ולצדדים) ולרוב שילוב של השניים" (חוות דעת מומחית התביעה, ד"ר ארבל – ת/37, עמ' 11). ואמנם, תשע המתלוננות העידו כי עיסוי הדגדגן התרחש עת הנאשם ביצע בהן, לכאורה, בדיקה נרתיקית או רקטלית – ביחד או לחוד, או בסמוך לאחר מכן.

577. בנוסף, ובהתאם להלכת בית המשפט העליון – לפיה בירור דקדקני לעניין עומק החדירה בעבירת האונס אינו תורם לגילוי האמת המשפטית, ואף אין זה ראוי שיעשה דרך הכרעותיו (ע"פ 1126/19 פלוני נ' מדינת ישראל (23.11.2021)) – יוטעם כי אף בירור לעניין חזרתיות החדירה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

ותנועותיה – אין מקומו בשיטתנו. הלכה למעשה, להשקפתי יש לפרש את המונח חדירה כמעשה מתמשך, מרגע הכניסה ועד רגע היציאה, יהא משכו אשר יהא. חיזוק לפרשנות זו ניתן למצוא בסעיף 79 ל-Sexual Offences Act האנגלי, הקובע כי: "*Penetration is a continuing act from act from entry to withdrawal*". ודוק: הגדרתה של עבירת האינוס כעבירה רבת-פריטים תיוותר על כנה, כאשר כל פריט יפורש כמעשה מתמשך.

578. לאור כל האמור לעיל, מסקנתי היא שבענייננו ניתן לקבוע שיסוד החדירה הוכח אף בשני נתיבים, נפרדים אך חופפים, המתווספים למסקנה לפיה עיסוי מכוון בדגדגן מהווה 'חדירה' כהגדרתה בסעיף 345(ג) לחוק כפי שפורט בהרחבה לעיל: האחד, כי טבעה של הבדיקה האורוגינקולוגית, בדומה לבעילה, הוא רב-פריטים, כאשר כל פריט מהווה חדירה עצמאית; והשני, כי החדירה – שהחלה כפעולה רפואית מקובלת ומוסכמת, שינתה את אופיה – ונמשכה – עת החל הנאשם לעסות את הדגדגן של כל אחת מהמתלוננות, אז נתבטלה הסכמתן להמשך ביצוע הבדיקה הרפואית.

נסיבה – מרמה

579. בעניין זה, מתמקדת המחלוקת בין הצדדים בשאלה האם מצג השווא שהציג הנאשם למתלוננות – במפורש או מכללא – לפיו עיסוי הדגדגן שביצע בהן מהווה פעולה רפואית נדרשת ומקובלת, מגבש את יסוד המרמה הנדרש להוכחת עבירות האינוס במרמה המיוחסות לו.

580. ביחס לנסיבת המרמה, המאשימה טענה כי הנאשם הציג מצג שווא לפיו "עיסוי הדגדגן שבוצע במהלך הבדיקה הוא פעולה רפואית נדרשת ומקובלת", בעוד ש"עיסוי הדגדגן אינו חלק מהטיפול הרפואי". ואילו, "הסכמת המתלוננות למעשים ניתנה מתוך מחשבה שמדובר בחלק מהטיפול, וכך הושגה במרמה".

581. לשיטת ההגנה, החדירה הפיזית לנרתיק בוצעה בהסכמה ולצורך רפואי, ואין המגע החיצוני מהווה חדירה אסורה. נטען כי "לא התקיימה כל מרמה, לא לגבי מיהות העושה ולא לגבי מהות המעשה, שכן הפעולות היו בדיקה רפואית אבחנתית לגיטימית". וכי כל מגע בדגדגן היה "אגבי ובלתי נמנע אנטומית", ואילו המתלוננות "פירשו באופן שגוי את הפעולות הרפואיות" עקב חוסר ידע רפואי.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 24-08-35306 מדינת ישראל נ' אלקלעי

582. בית המשפט העליון עמד לא פעם על היסודות הנדרשים להוכחת עבירת האינוס במרמה, המיוחסת לנאשם: "בואנו לבחון האם עבר המשיב במעשיו עבירה של אינוס במרמה יש ללכת בדרך שהתווה בית משפט זה בעניין חורי... תחילה, יהא עלינו לקבוע האם מעשיו של המשיב... חרגו מן הפרוטוקול הרפואי המקובל – קביעה שתעשה על יסוד דבריהם של מומחים גינקולוגיים... לאחר מכן, אם ייקבע כי המשיב אכן חרג מהפרוטוקול הרפואי המקובל, יהא עלינו לקבוע האם המתלוננות – או מי מהן – נתנו הסכמה מדעת לטיפול החורג ככה" (ע"פ 1204/23 מדינת ישראל נ' שטמן (23.3.25), פס' 75 לפסק-דינו של השופט א' שטיין).

מרמה – המישור האובייקטיבי

583. נקבע כי הנאשם עיסה ממושכות את הדגדגן של כל אחת מן המתלוננות באמצעות אגודלו, בתנועות סיבוביות וממוקדות, חוזרות ונשנות, כשאצבע אחת או יותר מצויה בתוך הנרתיק בלבד – בעניין שמונה מתלוננות, ובתוך הנרתיק ופי-הטבעת, בעניינה של א.א.

584. אין מחלוקת בין הצדדים, ואף בין המומחים הרפואיים מטעמם, כי עיסוי מכוון של הדגדגן, כפי שתואר לעיל, אינו מהווה חלק מפרוטוקול הבדיקה האורוגינקולוגית או הגינקולוגית.

585. על קביעה זו לא חלק הנאשם בעדותו בבית המשפט ואף בהודעותיו במשטרה, בהן הכחיש באופן גורף כי עיסה במכוון את הדגדגן של המתלוננות.

586. אין חולק כי הנאשם נמנע מליידע את המתלוננות, בזמן הבדיקה, כי עיסוי דגדגן מהווה חריגה מפרוטוקול הבדיקה.

587. מסקנתי היא אפוא, כי הסכמת המתלוננות לחריגה מהפרוטוקול הרפואי המקובל – עיסוי הדגדגן – שניתנה מכוח הסכמתן לקבלת טיפול רפואי מידי הנאשם – אינה הסכמה מדעת.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 24-08-35306 מדינת ישראל נ' אלקלעי

5.3 היסוד הנפשי

מרמה – האם הנאשם היה מודע לחריגה ולהיעדר הסכמה?

588. משנקבע כי מעשי הנאשם במתלוננות חרגו מהפרוטוקול הרפואי המקובל, וכי המתלוננות לא נתנו למעשים אלה את הסכמתן מדעת, הרי שיש לבחון עתה את הלך רוחו הסובייקטיבי של הנאשם: "במסגרת זאת, יהא עלינו לקבוע האם המשיב היה מודע לחריגה ולהיעדר הסכמה כאמור בזמן שעשה את אשר עשה – כאשר לעניין זה חשד ועצימת עיניים מצדו, כמוהם כידיעה של ממש" (שם).

589. הנאשם אישר שעיסוי מכוון וממושך של הדגדגן אינו חלק מפרוטוקול הבדיקה הרפואית, ואינו צורך רפואי נדרש בעניינן של מי מהמתלוננות.

590. מגירסת הנאשם ומגירסת כל אחת מן המתלוננות כאחת עולה כי לא ניתנה הסכמתן מדעת לעיסוי הדגדגן, ואף הנאשם עצמו לא סבר כי הסכמה כזו ניתנה.

591. בקביעת ממצאי התשתית הרפואית, נדחתה טענתו העובדתית של הנאשם שעיסוי הדגדגן אינו אלא נגיעה אקראית ואגבית לבדיקה הרפואית.

592. מסקנתי היא כי הנאשם חרג ביודעין מהפרוטוקול הרפואי, ויצר מצג שווא בפני המתלוננות, לפיו עיסוי דגדגן של המתלוננות הוא חלק מפרוטוקול הבדיקה הרפואי המקובל.

593. ממצא עובדתי התומך באופן מובהק במסקנה זו – לפיה עיסוי הדגדגן נעשה במחשבה פלילית – עולה מאימוץ גירסת שלוש המתלוננות א.א, ב.ב, ו-ד.ד, כי הנאשם אמר להן מפורשות שבכוונתו לגעת בדגדגן.

594. חיזוק נוסף וממשי למסקנה זו, לפיה המגע בדגדגן של המתלוננות נעשה במכוון, נמצא בהתמשכות המגע – מספר דקות – ביחס למשך הבדיקה כולה; באופיו – תנועות חזרתיות, מעגליות וממוקדות; ובהישנות שני מאפיינים דומים אלה בעניינה של כל אחת מתשע המתלוננות, כפי שיפורט להלן.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

מעשים דומים

הכלל

595. שתי תכליות עומדות בבסיס עדות בדבר מעשים דומים: האחת, שימוש כתוספת ראייתית, שתצטרף לראיות אחרות לצורך ביסוס אשמת הנאשם; האחרת – והרלוונטית לענייננו – שלילת טענתו של הנאשם כי מאחורי מעשיו לא עומדת מחשבה פלילית, או כי נעשו באקראי, נבעו מרשלנות, או מתום לב, וזאת באמצעות דפוסי הפעולה הדומים של הנאשם במעשיו (יניב ואקי, **דיני ראיות** כרך ב 978 (2020)).

596. נדרש כי נקודות הדמיון, המחברות בין מעשה למעשה, לא יהיו נקודות דמיון גנריות, המאפיינות את סוג העבירות המסוים עליו עומד הנאשם לדין, אלא שיהיו הן ייחודיות למסכת העובדות הנדונה (ע"פ 10733/08 **חנן גולדבלט נ' מדינת ישראל** (17.2.2011), פסקאות 51-52 לפסק דינו של השופט פוגלמן).

597. הפסיקה מנחה את בית המשפט לבחון את משקלה של עדות בדבר מעשים דומים, בין היתר, לפי מידת השכנוע האינהרנטי בגירסת העדות, מידת הדמיון בין התיאורים שמסרו העדות, כאשר יש לשים לב, בין היתר, לאפשרות לתיאום ביניהן (ע"פ 3372/11 **משה קצב נ' מדינת ישראל** (10.11.2011), פסקה 334 לפסק דינה של השופטת נאור).

מן הכלל אל הפרט

598. מממצאי העובדה בעניין מאפייני פעולות עיסוי הדגדגן שעשה הנאשם (ר' סי' 559-562 להכרעת הדין), ניתן לזהות שני מאפיינים ייחודיים למעשי הנאשם, החורגים מהפרוטוקול הרפואי, ומבדילים בינם לבין פעולות הנעשות כחלק מבדיקה רפואית לגיטימית. הם עוברים כחוט השני בעדויות המתלוננות: משך עיסוי הדגדגן ביחס למשך הבדיקה כולה, ואופיו – תנועות חזרתיות, מעגליות וממוקדות.

599. כל המתלוננות, למעט ז.ז., התייחסו בעדותן למשך הזמן שבו ביצע הנאשם את המעשים. אף שלא כולן נקבו במשך זמן מדויק, תיאוריהן אינם עולים בקנה אחד עם הטענה כי המעשים נעשו כחלק מבדיקה רפואית, אלא מלמדים כי נעשו תוך מחשבה פלילית.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

600. זאת ועוד: כל המתלוננות חזרו ותיארו את אופן מגעו של הנאשם כתנועות סיבוביות של אגודלו או אצבעותיו על הדגדגן, ורבות אף השתמשו במונח "עיסוי"; שש מתוך תשע המתלוננות העידו כי תנועת האצבע או האגודל של הנאשם, שבאמצעותה נגע בדגדגן של כל אחת מהן, הייתה "סיבובית", ושמונה מתוך התשע תיארו את המגע כ"עיסוי".

601. מסקנתי אפוא היא, כי יש במשקלם המצטבר של שני מאפיינים אלה – משך עיסוי הדגדגן ביחס למשך הבדיקה כולה – ואופיו של העיסוי – תנועות חזרתיות, מעגליות וממוקדות – ראייה למודעות הנאשם לטיב מעשיו, וכי מעשי הנאשם לא נעשו כחלק מבדיקה רפואית תקינה, אלא מתוך מחשבה פלילית.

אמירות בעלות אופי מיני

602. מלבד שני מאפיינים ייחודיים אלה ל'בדיקת' הנאשם, שניתן לזהות אחד מהם או יותר בעדותה של כל אחת מן המתלוננות, קיים מאפיין שלישי: אמירות שאמר הנאשם לחלק מן המתלוננות. אמירות אלו נחלקות למפורשות יותר ולמפורשות פחות, ואף מהן ניתן ללמוד על המחשבה הפלילית העומדת מאחורי מעשי הנאשם, כדלקמן:

603. שלוש המתלוננות א.א, ב.ב ו-ד.ד העידו כי הנאשם אמר להן מפורשות שבכוונתו לגעת בדגדגן שלהן. למתלוננות אחרות אמר הנאשם אמירות נוספות בעלות אופי מיני: ל-ו.ו אמר "בואי איתי, יהיה לך כיף איתי" או מילים בעלות משמעות דומה; ל-ז.ז אמר במהלך בדיקתה "כמה חם ונעים שם", בהתייחסו לכך שאצבעותיו מצויות בנרתיקה.

604. הנה כי כן, אף האמירות שאמר הנאשם למתלוננות – הן המפורשות, שבהן הצהיר על כוונתו לגעת בדגדגן, והן בעלות האופי המיני הפחות מפורש – מקימות, כשהן לעצמן, ראייה לכך שהנאשם חרג ביודעין מפרוטוקול הבדיקה הרפואית המקובל, מבלי שסבר כי מהן נתנה לכך הסכמה מדעת. אמירות אלה מצטרפות לשני המאפיינים האחרים, ולהישנותם, בביסוס המסקנה כי מעשי הנאשם נעשו במכוון, במחשבה פלילית.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

יסוד נפשי – סיכום

605. מכל האמור לעיל, אני קובע כי הוכח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם עיסה, בכוונת מכוון, את דגדגן של המתלוננות. מסקנתי זו מבוססת על משקלם המצטבר של הנתונים הבאים: התמשכות עיסוי הדגדגן ביחס למשך הבדיקה כולה; אופיו של העיסוי; האמירות המפורשות והאמירות הנוספות; והישנותו של מאפיין אחד או יותר מאלו בעניינה של כל אחת מן המתלוננות – הכל כפי שפורט בהרחבה לעיל.

606. הממצאים המתוארים מובילים למסקנה שהנאשם פעל מתוך מודעות מלאה לכך שפעולותיו חורגות מהפרוטוקול הרפואי המקובל, וכי המתלוננות לא נתנו ל'בדיקה' זו הסכמה מדעת.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

6. מסקנות

607. התמונה הכוללת העולה מממצאי העובדה, על רקע התשתית הנורמטיבית, היא שמעשי הנאשם אינם מצויים במישור הרפואי, ואף לא בשטח אפור, אלא במובהק במישור הפלילי. הנאשם חרג ביודעין ובאופן קיצוני מפרוטוקולי הבדיקה הגינקולוגית והאורוגינקולוגית. הוא חדר לגופן של כל אחת מתשע המתלוננות ועיסה באופן מכוון, ממוקד וממושך את דגדגנו.

הנאשם השתמש במרמה במעטה של בדיקה רפואית, תוך ניצול פגיעותן של המתלוננות, לביצוע מעשיו האסורים. זאת, בלא שניתנה הסכמתן מדעת של מי מהמתלוננות ל'בדיקה' זו.

608. לאור כל האמור, ובהתבסס על ממצאי העובדה שנקבעו ביחס לכל אחד מהאישומים, אציע לחבריי להרשיע את הנאשם בתשעה האישומים המיוחסים לו בכתב האישום, של אינוס במרמה לגבי מהות המעשה, לפי סעיף 345(א)(2) לחוק.

609. דבריה הנוקבים של א.א. בסיום עדותה מדגישים את חשיבות ההליך, ולפיכך מצאתי לנכון לחתום בהם את הכרעת הדין: "כשנשים מגיעות לבדיקה גינקולוגית... זה אחד הדברים היותר חשובים ומפחידים, והמון נשים בגלל מקרים כאלו נמנעות במשך שנים לטפל בעצמן... (הנאשם – י.ל.) בכוונה ניצל את המעמד שלו ואותי... בתוך מסגרת טיפולית בשביל לספק איזשהו יצר סוטה ושפל... זה היה פסול, זה עדיין פסול. אני לא באתי במטרה להרוס לו את החיים. אני באתי במטרה לעשות קלוז'ר... ולהביא את האמת שלי ואת האמת המוחלטת פה מול בית המשפט, ושזה לא יקרה לאף אישה – כי זה קרה לעוד נשים, וכל עוד שהוא מטפל, זה יקרה לעוד נשים... זה פשוט צריך להיפסק" (פרוטוקול מיום 6.11.2024, עמ' 66, ש' 24-33, עמ' 67, ש' 2-1).

610. דברים אלו אינם נחלתה הבלעדית של א.א., אלא משקפים את עדויותיהן של כל המתלוננות, שהיו מכמירות לב. כל אחת מהן תיארה, בדרכה ובסגנונה, ניצול מיני של מעמד הבדיקה הגינקולוגית – מעמד חשוף ופגיע מטבעו – לסיפוק יצריו הבזויים של הנאשם. מכלל העדויות מצטיירת תמונה עגומה של נשים שביקשו טיפול רפואי ויצאו פגועות בגופן, בכבודן ובאמונן.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

611. על רקע זה, תפקידו של בית המשפט הוא כפול: ראשית, לברר את האמת העובדתית לאשורה; ושנית, להגשים את תכלית החוק. מטרה זו כוללת הגנה על בריאותן, שלמות גופן וכבודן של ציבור הנשים המטופלות, לצד שמירה על אמון הציבור במערכת הבריאות. חתירה זו נובעת מהצורך למצוא את "שביל הזהב": למנוע מרופאים לנצל את אמונן של מטופלות לצורך ביצוע מעשים מיניים אסורים, ומנגד, למנוע חשש של רופאים מביצוע פעולות רפואיות הכרחיות ("רפואה מתגוננת שלילית").

המלצה

612. התמונה המתקבלת מתיק זה היא כי המצב הנוכחי בתחום הבדיקות הגינקולוגיות בישראל מעורר דאגה, ומחייב הסדרה. העדר נוכחות מלווה, המוכתב בעיקר משיקולי עלות ולא משיקולים מקצועיים, יוצר סביבה פגיעה המאפשרת פגיעה מינית במטופלות, וגם עלול לחשוף רופאים להאשמות שווא; נוכחות מלווה מבטיחה סביבה בטוחה ומכבדת למטופלות, מפחיתה חשש ואי-נוחות, ומגנה עליהן מפני פגיעה או פרשנות שגויה, ומסייעת גם בהגנה על רופאים מפני האשמות שווא.

לצורך מימוש תכליות חשובות אלה, מומלץ כי משרד הבריאות יבחן את הפרוטוקולים הנהוגים בעולם בנוגע לנוכחות מלווה (צד שלישי) בבדיקות גינקולוגיות, ולגבש על בסיסם מדיניות מתאימה.

פרוטוקולים אלו כוללים, בין היתר, חובת נוכחות מלווה, חובה להציע למטופלת מלווה, וחובה שלפיה תינתן הסכמתה מדעת של המטופלת לויתור על נוכחות מלווה במהלך הבדיקה [ראו: הנחיות ה-General Medical Council הבריטי וכן המלצות הקולג' האמריקאי למיילדות וגינקולוגיה (ACOG)].

השופט אילן צור:

אני מסכים.

השופטת תמר סנונית-פורר:

אני מסכימה.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

16 ביוני 2026
א' בתמוז תשפ"ו

תפ"ח 35306-08-24 מדינת ישראל נ' אלקלעי

7. סוף דבר

613. על יסוד חוות דעתו של האב"ד, כבוד השופט הבכיר ירון לוי, כמפורט לעיל, מורשע בזאת הנאשם, פה אחד, בעשר עבירות של אינוס במרמה לגבי מהות המעשה, לפי סעיף 345(א)(2) לחוק, כדלקמן:

אישום ראשון – שתי עבירות אינוס במרמה לגבי מהות המעשה, לפי סעיף 345(א)(2) לחוק - על יסוד ממצאי העובדה המפורטים בסעיף 70 לעיל.

אישום שני – אינוס במרמה לגבי מהות המעשה, לפי סעיף 345(א)(2) לחוק (ריבוי מקרים) - על יסוד ממצאי העובדה המפורטים בסעיפים 113-115 לעיל.

אישומים שלוש עד תשע – 7 (שבע) עבירות אינוס במרמה לגבי מהות המעשה, לפי סעיף 345(א)(2) לחוק, ביחס לכל אחד מאישומים אלה – על יסוד ממצאי העובדה המפורטים בסעיפים 161, 212, 251, 314, 357, 399 ו-448 לעיל, בהתאמה.

המזכירות תעביר עותק הכרעת הדין למשרד הבריאות, לבחינת ההמלצה בסעיף 613 לעיל.

תמר סנונית פורר, שופטת

אילן צור, שופט

ירון לוי, שופט בכיר

ניתנה היום, א' תמוז תשפ"ו, 16 יוני 2026, במעמד הצדדים.